New Vision
New Humanity

New Vision New Humanity
(Study)

Editor: Fr. T. P. Elias

Published by
Joice Thottackad on behalf of
Sophia Books for the glory of God and
for the benefit of humankind.

First Published	:	July 2000
Cover Design	:	eQuations ☎ 564736
Typesetting	:	***Sophia Books, Kottayam*** ☎ 303237
Copies	:	1000
Printing	:	Nationalcity Offset, Kottayam

New Vision New Humanity

New Vision
New Humanity

Editor
Fr. T. P. Elias

Sophia Books
KOTTAYAM

വാങ്മുഖം

ദാർശനികൻ, ചിന്തകൻ, വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ തുടങ്ങി നിരവധി മേഖലകളിൽ വിശ്വവിശ്രുതനായ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമമാണീ ഗ്രന്ഥം.

ഗ്രിഗോറിയൻ രചനകൾ ഭൂരിഭാഗവും സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവയിൽ വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ഗ്രിഗോറിയൻ ദർശനങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയേറുന്ന ഈ ലോക സാഹചര്യത്തിൽ ആ രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കാണുവാൻ അനേകർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാമൊഴികൾ സമാഹരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ 1992-ൽ മാത്രമേ ആരംഭിച്ചുള്ളു. ഗവേഷകനും പത്രപ്രവർത്തകനുമായ ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടാണ് ഭാവി തലമുറകൾക്കു വേണ്ടി ഗ്രിഗോറിയൻ വാമൊഴികൾ സമാഹരിച്ച് സൂക്ഷിക്കുവാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിഴൽ പോലെ പിൻതുടർന്ന് അനേകം പ്രസംഗങ്ങളും ക്ലാസ്സുകളും അദ്ദേഹം സമാഹരിച്ചു.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ പ്രസക്തി മനസ്സിലാക്കിയ ഒറ്റപ്പെട്ട ചില വ്യക്തികൾ സമാഹരിച്ച ഏതാനും പ്രഭാഷണങ്ങളും ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് സമാഹരിച്ച പ്രഭാഷണങ്ങളുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യ ദളത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

വിശ്വവിശ്രുതനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ലോകമെമ്പാടും പ്രശസ്തരായ ഒട്ടേറെ സ്നേഹിതന്മാരും ശിഷ്യന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അടുത്തറിഞ്ഞ അവരുടെ സ്നേഹസ്മരണകൾ സമാഹരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം 1993 മുതൽ *ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇൻഡ്യ സ്റ്റഡി സെന്റർ* ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ സമാഹരിക്കപ്പെട്ട പ്രബന്ധങ്ങളാണ് രണ്ടാം ദളത്തിൽ.

ഗ്രിഗോറിയൻ രചനകളുടെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ബിബ്ലിയോഗ്രഫി ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പല കാലങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ലേഖനങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റുകൾ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ കാലാനുക്രമമായി തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ആരും ശ്രമിച്ചതായി അറിവില്ല.

ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് 1992 മുതൽ നടത്തിയ പരിശ്രമഫലമായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഒരു ബിബ്ലിയോഗ്രഫി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അനുബന്ധമായി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും ഗവേഷണം നടത്തുവാനും ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ബിബ്ലിയോഗ്രഫി അമൂല്യനിധിയാണ്. ഭാവിയിൽ ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകളുടെ സമ്പൂർണമായ ഒരു ബിബ്ലിയോഗ്രഫി ആരെങ്കിലും തയ്യാറാക്കുമെങ്കിൽ അവർക്ക് ഉപകരിക്കുമെന്ന ചിന്തയിലാണ് അപൂർണമായ ഈ ബിബ്ലിയോഗ്രഫി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന മനുഷ്യനെയും ചിന്തകനെയും അടുത്തറിയാനും ഗ്രിഗോറിയൻ വിചാരലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാനും ഈ ഗ്രന്ഥം വഴികാട്ടിയാവുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ.

ഗുരുപൂജയ്ക്ക് നിവേദ്യമായി ഈ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഫാ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി നമ്മിൽ നിന്നും വാങ്ങി പ്പോയിട്ട് മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവം സൃഷ്ടിച്ച ശൂന്യത നമ്മുടെ ബൗദ്ധിക മേഖലയിലും ആത്മീയ മേഖല യിലും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ തന്നെ കിടക്കുന്നു.

ലോകത്തിനും, പ്രത്യേകിച്ച് ഭാരതത്തിനും മലങ്കരസഭയ്ക്കും ദൈവം നൽകിയ വലിയ ദാനമായിരുന്നു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്. പക്ഷേ അങ്ങ നെയൊരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായൊരു ജീവചരിത്രം തയ്യാറാക്കുന്ന തിനോ വിവിധ ഭാഷകളിലായി അദ്ദേഹം രചിച്ച ആയിരത്തിലധികം വരുന്ന പ്രബന്ധങ്ങളിൽ കുറെയെങ്കിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനോ നമുക്കിനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്ററും സോഫിയാ ബുക്സും ഈ രംഗത്ത് പ്രസക്തമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യു വാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ സംരംഭങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥവും പെടുന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠ നങ്ങളും ഗ്രിഗോറിയൻ രചനകളുടെ ഒരു ബിബ്ലിയോഗ്രഫിയും ഈ കൃതി യിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാമൊഴികൾ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭാരം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് അമേ രിക്കയിലുള്ള ഡാളസ്, ന്യൂയോർക്ക്, ന്യൂജേർസി എന്നീ ഇടവകകളിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സുഹൃത്തുക്കളും ആരാ ധകരുമായ ഒരു സംഘം കുടുംബങ്ങളാണ്. അവർ മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായവരും അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന വരും ഇതിഹാസതുല്യമായ ആ ജീവിതത്തെ ആത്ഭുതാദരങ്ങളോടെ നോക്കിക്കാണുന്നവരുമൊക്കെയാണ്. കെ. എം. ജേക്കബ് കരിങ്ങണാമറ്റ ത്തിലും ഏലിയാമ്മയും, പീറ്റർ കുറിയാക്കോസും ബീനയും, സണ്ണിയും പൊന്നമ്മയും, പി. കെ. ജേക്കബും മറിയാമ്മയും, ബെന്നി കുര്യനും

വിജിയും, തോമസ് കെ. എബ്രഹാമും കുഞ്ഞുമോളും, ജോയി എബ്ര ഹാമും പെണ്ണമ്മയും, ജോൺ പി. ജോസഫും അനുജയും, ഫിലിപ്പ് പി. ജോസഫും ഷേർലിയും, തോമസ് ജേക്കബും ശാരദയും, ഈപ്പൻ ആശാ രിയത്തും റേച്ചലമ്മയും, തോമസ് കെ. വർഗീസും സൂസനും എന്നിവരാ ണവർ. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആ ദമ്പതികളോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും അളവറ്റതാണ്. ഇവർ ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകളെക്കു റിച്ച് പഠിക്കുവാൻ ഒരു പഠനവേദിയും ആരംഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ പഠനവേദിയിൽ നിന്നുരുത്തിരിയുന്ന ലേഖനങ്ങൾ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ന്യൂജേഴ്സിയിലുള്ള ശ്രീ. ബെന്നി കുര്യനാണ് ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും. സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത അഭ്യുദയകാംക്ഷികളിലൊരാളായ ശ്രീ. ബെന്നിയോടുള്ള കൃതജ്ഞത വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കാവുന്നതല്ല.

പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി രൂപീകൃതമായ സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ ഇരുപതാമത് ഗ്രന്ഥമാ ണിത്. പൗരസ്ത്യ സഭാജ്യോതിസ്സായ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോ സിന്റെ വാമൊഴികളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും ഉൾക്കൊ ള്ളുന്ന ഈ സമാഹാരം സ്വാഭിമാനം ഞങ്ങൾ വായനക്കാർക്കു സമർപ്പി ക്കുന്നു.

സോഫിയാ ബുക്സിനുവേണ്ടി

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ആമുഖ പഠനം

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും പൗരസ്ത്യ ചിന്തയുടെ മൗലീകതയും

ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ

1966-ലാണ് ഞാൻ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ (അന്ന് ഫാ. റ്റി. പോൾ വർഗീസ്) ആദ്യമായി കാണുന്നത്. അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ അസോസിയേറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1966 ഡിസംബറിൽ സെമിനാരി സന്ദർശിച്ചു. ഞാൻ സെമിനാരിയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്ന വർഷം. അന്ന് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ പ്രസംഗിച്ചു. വി. കന്യകമറിയാമിന് സഭയിലുള്ള സ്ഥാനമായിരുന്നു വിഷയം. ദൈവത്തോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കന്യകമറിയാമിനോടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. രണ്ടും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം? ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വി. കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാക്കുകയാണോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അക്കാലത്ത് മനസ്സിനെ അലട്ടിയിരുന്നു. ഫാ. പോൾ വർഗീസിന്റെ പ്രസംഗം എന്റെ സംശയങ്ങൾ ദുരീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ദൈവം സ്രഷ്ടാവാണ്. കന്യകമറിയം സൃഷ്ടിയുമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമാണ് കന്യകമറിയാമിന്റെ സ്ഥാനം. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും നിരയിൽ വി. കന്യകമറിയാമിന് അഗ്രിമസ്ഥാനമുണ്ട്. കാരണം അവൾ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവത്തെപ്പെറ്റ അമ്മയാണ്. അത്ര ശ്രേഷ്ടമായ ദൗത്യത്തിന് അർഹയായി ദൈവം കണ്ട് തിരഞ്ഞെടുത്ത് വേർതിരിച്ചവളാണ്. അവൾ നമ്മുടെ അമ്മയാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ ആദിസ്ഥാനത്ത് അവൾ നമുക്കു മാതാവും മാതൃകയുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. സമസ്ത ലോകത്തിനും വേണ്ടി കർത്താവിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന അമ്മ സഭയുടെ പ്രതിനിധിയും പ്രതീകവുമാണ്". തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസപഠനത്തിലേക്കുള്ള എന്റെ ഉപനയനം ഗുരുവോ ശിഷ്യനോ ബോധപൂർവ്വമറിയാതെ അന്നവിടെ നടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

1967-ൽ ഫാ. റ്റി. പോൾ വർഗീസ് പ്രിൻസിപ്പലായി വന്നു. അക്കാലത്ത് താരതമ്യേന കൂടുതൽ സമയം അദ്ദേഹം സെമിനാരിയിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. ധാരാളം

വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. പുതിയനിയമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആരാധനാശാസ്ത്രം, സഭാകൂദാശകൾ ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന വിഷയങ്ങളാണ്. പുറമെ സംവാദങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും ഉണ്ടാവും. അന്താരാഷ്ട്ര സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത ശേഷം തിരികെ എത്തുമ്പോൾ നടത്തിയിരുന്ന അവലോകനങ്ങൾ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉയർന്നുവരുന്ന ഏറ്റവും പുതിയ പ്രവണതകളും ചിന്തകളും പരിചയപ്പെടുവാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളായിരുന്നു. ഒരു വശത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം യുക്തിസഹവും, വേദാധിഷ്ഠിതവും, പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ ഊന്നിയതും തീർത്തും പൗരസ്ത്യവുമാണെന്ന ആത്മാർത്ഥവും ആഴവുമായ ബോധ്യം; മറുവശത്ത് ദാർശനികവും ചിന്താപരവുമായ പുതിയ പ്രവണതകളോടും സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉയർന്നുവരുന്ന ഓരോ ചലനങ്ങളോടും സംവദിക്കാനും ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കാനുമുള്ള പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിത്വം. ഇവ രണ്ടും സമഞ്ജമായി സമ്മേളിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ചിന്തയുടെയും സവിശേഷത.

1960-ൽ പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് (അന്ന് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) 'സഭയും കൂദാശകളും' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം (രണ്ടു വാല്യങ്ങൾ) രചിക്കുകയുണ്ടായി. സെമിനാരിയിൽ മുമ്പ് അദ്ദേഹമായിരുന്നു ഈ വിഷയം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിന് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുറിപ്പുകൾ വികസിപ്പിച്ചതായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം. ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി (അന്നു ഫാ. പോൾ വർഗീസ്) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. സഭയെപ്പറ്റിയും കൂദാശകളെപ്പറ്റിയും മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ തിരുമേനി നൽകിയിരിയ്ക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെയും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെയും നിലപാടുകളോട് ചേർന്നുവരുന്നുവെന്നും അത് പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ വിശ്വാസത്തിനു നിരക്കുന്നതല്ലെന്നും ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാ പണ്ഡിതനായ ഒലിവർ ചേസ് ക്വിക്ക് എഴുതിയ "ക്രിസ്തീയ കൂദാശകൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തോട് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാഖ്യാനം കടപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നും ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി (Oliver Chase Quick, The Christian Sacraments, London: Nisbet, 1932, New Edition. First Edition,1927). ഈ നിരൂപണങ്ങൾ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല കുണ്ഠിതപ്പെടുത്തിയത്. എങ്കിലും ദൈവശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നിലപാടുകളോട് ക്രമേണ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ തിരുമേനി യോജിച്ചു വന്നതായാണ് പിന്നീട് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ തിരുമേനിയുടെ വ്യാഖ്യാനം പൊടുന്നനെ ഉണ്ടായതല്ല. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാ

സ്യോസ് രചിച്ച 'മതസംഗതികൾ' (പിന്നീട് മതോപദേശസാരങ്ങൾ എന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. കൂദാശകളെ സംബന്ധിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി വേണം പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനം പരിഗണിയ്ക്കാൻ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ 'മതോപദേശസാരങ്ങൾ' സൺഡേസ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സൺഡേസ്കൂൾ പാഠാവലികളിൽ 'ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ' എന്ന ഭാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. മതോപദേശസാരങ്ങളിൽ നിന്നും എടുത്തവയായിരുന്നു അവ. പുതിയ പാഠപദ്ധതിയനുസരിച്ചുള്ള പാഠാവലി നടപ്പിലാകുന്നതുവരെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ സൺഡേസ്കൂളുകളിൽ 'മതോപദേശസാരങ്ങൾ' പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ സംയുക്തമായി ആവിഷ്ക്കരിച്ച പാഠപദ്ധതി പ്രകാരമാണ് പുതിയ പാഠാവലികൾ രചിയ്ക്കപ്പെട്ടത്. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സൺഡേസ്കൂൾ പാഠപദ്ധതിയുടെ ആവിഷ്ക്കർത്താവും അദ്ധ്യക്ഷനും പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ എഴുതിയ 'സഭയും കൂദാശകളും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്താണ് കൂദാശകളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി അന്വേഷിച്ചെങ്കിലും ലഭ്യമായില്ല. എന്നാൽ ഫാ. കെ. ഗീവർഗ്ഗീസ് അഞ്ചൽ എഴുതിയ 'സഭയും കൂദാശകളും' (1982) എന്ന കൃതി വായിക്കുകയുണ്ടായി. 'മലങ്കരസഭ മാസിക' യിൽ ഖണ്ഡശ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണത്. വൈദിക സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ കുറിപ്പുകൾ ഗ്രന്ഥ രചനയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് 'മുഖവുര' യിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് സൂചിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ കൂദാശകളെപ്പറ്റി സഭയിൽ പൊതുവേ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രബോധനം എന്തെന്ന് ഈ പുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂദാശകളുടെ നിർവ്വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും കുറഞ്ഞപക്ഷം 1967 വരെയെങ്കിലും (അതായത് ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായി വരുന്നതുവരെ) ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെയോ, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെയോ (ഹൈ ചർച്ച്) പ്രബോധനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പ. പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനും മലങ്കര മൽപ്പാനുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുമായിരുന്ന വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയും പാശ്ചാത്യ സഭാ വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നുവെന്നാണോ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം? ഒരിയ്ക്കലുമല്ല, വിശ്വാസത്തിലും ജീവിതത്തിലും അവർ പൗരസ്ത്യ വിശ്വാസം സ്വാംശീകരിച്ചവരായിരുന്നു. സുറിയാനി ആരാധനാ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ ലഭ്യമായിരുന്ന ക്രിസ്തീയ ആദ്ധ്യാത്മികത ആവോളം ആർജ്ജിയ്ക്കാൻ കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ബുദ്ധിപരമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു

കൊടുക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലും കത്തോലിക്കാസഭയിലും നിലനിന്നിരുന്ന കാറ്റക്കിസം (മതപ്രബോധന രീതി) മാതൃകയാക്കി കൂദാശകളെ നിർവ്വചിക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും ശ്രമിച്ചു എന്നു മാത്രം. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ (ഹൈ ചർച്ച്) വിശ്വാസം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തോടു ചേർന്നുവരുന്നു എന്ന പൊതുധാരണയും ഇതിന് കാരണമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രബോധനത്തിൽ പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്ത പൊതുവെയും, സുറിയാനി പാരമ്പര്യം പ്രത്യേകിച്ചും പാശ്ചാത്യ സഭകളുടേതിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നുവെന്ന് മലങ്കരസഭയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള കാലഘട്ടത്തിന്റെ നിയോഗം ഏറ്റെടുത്തു നിറവേറ്റുക മാത്രമായിരുന്നു ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി ചെയ്തത്.

മതോപദേശസാരത്തിൽ ആറാം സംഗതിയായി കൂദാശകൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക: "കൂദാശകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടവയായി നമ്മുടെ കർത്താവു കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അപ്രത്യക്ഷമായ നന്മകളുടെ പ്രത്യക്ഷമായ വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു." ഈ നിർവ്വചനത്തിന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ അപാകതയൊന്നുമില്ലെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മ പരിശോധനയിൽ ഇത് ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള നിർവ്വചനത്തോട് ഇണങ്ങിപ്പോകുന്നതായി കാണാം. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ Book of Common Prayer-ലെ കാറ്റക്കിസത്തിൽ കൂദാശകളെ ഇങ്ങനെ നിർവ്വചിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു: "Sacrament is an outward and visible sign of an inward and spiritual grace given unto us ordained by Christ himself as a means whereby we receive the same, and pledge to assure us thereof.". ആന്തരീയവും ആത്മീയവുമായ കൃപകളുടെ ബാഹ്യവും പ്രത്യക്ഷവുമായ ചിഹ്നമായി കൂദാശയെ ഇവിടെ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് മതോപദേശസാരത്തിലെ നിർവ്വചനത്തോട് സാധർമ്മ്യമുള്ളതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമില്ല. വി. കൂദാശകളെപ്പറ്റി അഗസ്തീനോസ് (AD. 354-430) നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും തോമസ് അക്വിനാസ് (1225-1274) വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത നിർവ്വചനമാണ് ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിനാധാരം. കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വിശദീകരണം ശ്രദ്ധിക്കുക; ദൃശ്യമായ വസ്തു (element or matter) വിന്മേൽ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ (right intention) നിശ്ചിത വചനം (word or form) ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ കൂദാശ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു (ഫാ. കെ. ഗീവർഗ്ഗീസ് അഞ്ചൽ, സഭയും കൂദാശകളും, 30-31 പേജുകൾ). ഈ വിശദീകരണത്തിലും മുൻപറഞ്ഞ നിർവ്വചനത്തിലും കാണുന്ന പ്രധാന പദങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ പാശ്ചാത്യ സഭയുടെ കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രബോധനത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും.

ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിന്താധാര പൗരസ്ത്യസഭകൾക്ക് പൈതൃകമായുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്ക് സംഭാവനകൾ നൽകിയ പിതാക്കന്മാരുടെ പരമ്പരയിൽ പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാരേയും കാണണം. ആദിമസഭയിൽ ആവിർഭവിച്ച് പുതിയ

നിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെയും പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളിലൂടെയും ഒഴുകിയെത്തുന്ന പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്തയ്ക്ക് ഒരു അനസ്യൂതതയും സാർവ്വത്രികതയും ഉണ്ടെന്നാണ് ഇത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. റോമിലെ വി. ക്ലീമ്മീസ് (AD 96), അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (A.D 35-107), ലിയോൺസിലെ വി. ഐറേനിയോസ് (130-200), അലക്സാന്ത്ര്യയിലെ വി. ക്ലീമ്മീസ് (150-215), റോമിലെ വി. ഹിപ്പോലിറ്റസ് (170-236), അലക്സാന്ത്ര്യയിലെ വി. അത്താനാസ്യോസ് (296-373), യറുശലേമിലെ വി. കൂറിലോസ് (315-386), നാൻസിയാൻസസിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് (329-389), കൈസറിയായിലെ വി. ബസ്സേലിയോസ് (329-379), നിസ്സായിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് (330-395), അലക്സാന്ത്ര്യയിലെ വി. കൂറിലോസ് (444), മാബൂഗിലെ വി. പീലക്സിനോസ് (440-523), അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. സേവേറിയോസ് (465-538), സ്രൂഗിലെ വി. യാക്കോബ് (451-521) എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ ചിന്താധാരയോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നതല്ല അഗസ്തീനോസും തോമസ് അക്വീനാസും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്ത. വി. കൂദാശകളുടെ കാര്യത്തിലും ഇത് അന്വർത്ഥമത്രേ.

വി. കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്തയിൽ മൂന്ന് താക്കോൽ വാക്കുകൾ ഉണ്ടെന്നു കാണാം: (1) രഹസ്യം (mystery-mysterion), (2) സംബന്ധം/ പങ്കാളിത്തം (Participation/Communion-koinonia), (3) ഓർമ്മ/പുനരാവിഷ്ക്കരണം (Commemoration/representation-anamnesis). ഈ മൂന്നു പദങ്ങളും പുതിയനിയമത്തിലുള്ളവയാണ്. വി. കുർബ്ബാന തക്സായിലും കൂദാശക്രമങ്ങളിലും പിതാക്കന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ മൂന്നു പദങ്ങളും വി. കൂദാശകളേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഈ പദങ്ങളിൽ നിന്നും അവയോടു ബന്ധിച്ചുവരുന്ന ആശയങ്ങളിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന വിശ്വാസമാണ് കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്തക്ക് അടിസ്ഥാനം.

പുതിയനിയമത്തിൽ 'രഹസ്യം' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അനാദികാലംമുതൽ മറഞ്ഞുകിടന്നതും കാലത്തികവിൽ ക്രിസ്തുവിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയത്രെ. യേശു ക്രിസ്തുവിൽ നിറവേറിയ രക്ഷാകര സംഭവങ്ങൾ അതായത് രഹസ്യങ്ങൾ, ഈ കാലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന സഭ കൂദാശകളാകുന്ന ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വഴി ഓർക്കുകയും അതായത് പുനരാവിഷ്ക്കരിക്കുകയും അവയിൽ പങ്കുകാരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനചിന്തയിൽ നിന്നു കൊണ്ട് അർത്ഥപൂർണ്ണമായി എല്ലാ കൂദാശകളേയും വിലയിരുത്താനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും സ്വാംശീകരിക്കാനും കഴിയണം.

ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് നല്കുന്ന അനുശാസനം (legacy) പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ ചിന്തയുടെ മൗലീകതയിലേയ്ക്ക് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മടങ്ങിവരണം എന്നത്രേ. ഈ പ്രതിബദ്ധത ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാവുകയാണ് നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും യുക്തമായ ഗുരുദക്ഷിണ.

ഉള്ളടക്കം

വാങ്മുഖം 5

ആമുഖപഠനം 7

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും പൗരസ്ത്യചിന്തയുടെ മൗലീകതയും
- ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ 9

ദളം ഒന്ന്
ഗ്രിഗോറിയൻ വാമൊഴികൾ

1. വി. മൂറോൻ 16
2. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത 19
3. പ്രഭാവവും ഭാരവും 21
4. മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ചു യോഗ്യതകൾ 27
5. വൈ. എം. സി. എ. യിലെ യുവജനപങ്കാളിത്തം 30
6. പുതിയൊരു സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുക 36
7. ഭൗമ ഉച്ചകോടി 40
8. പുതിയ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനം 52
9. 'സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ രൂപമായിത്തീരണം' 54
10. നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുക 59
11. കുരിശിന്റെ വഴി 66
12. അന്തിമ വിജയം നീതിയ്ക്ക് 70
13. മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ആശ്വാസം കിട്ടണം 76
14. ഭാരതസഭ ആദിമുതലേ സ്വതന്ത്രം 80
15. കാഴ്ചയും ശ്രവണവും 84
16. ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ: ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ..... 86

ദളം രണ്ട്
സ്നേഹസ്മരണകൾ
(Recollections by Friends and Fellow-Workers)

1. The essence of all that is best...... - Raymond Edward Stewart 94
2. Dr. Paulos Mar Gregorios - Some... - V. R. Krishna Iyer 96
3. A Prophet with a Smile - - Dr Mani Jacob 98
4. Father Gregorios knows about... - Kabir Saxsena 107
5. അമാനുഷ പ്രതിഭ - ഫാ. എ. കെ. ചെറിയാൻ 109
6. മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തിലൊരു... - ഫാ. ജോർജ്ജ് കോശി 117
7. ഗുരുപാദങ്ങളിൽ - ഫാ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ് 125
8. നിസ്വാർത്ഥനായ ഗുരു - ഫാ. എം. കെ. കുറിയാക്കോസ് 128

അനുബന്ധം

Gregorios Bibliography 139

ദളം ഒന്ന്

ഗ്രിഗോറിയൻ വാമൊഴികൾ

1

വി. മൂറോൻ

ആദിമസഭയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേര് ആദ്യമായി ഉണ്ടായത് അന്ത്യോക്യായിൽ വച്ചാണല്ലോ. ക്രിസമുള്ളവർ അതായത് അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആകയാലാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ക്രി. 150-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോക്യായുടെ മാർ തേയോപ്പീലോസ് പാത്രിയർക്കീസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസം, മൂറോൻ എന്ന വാക്കിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. ഏറ്റം പ്രശസ്തന്മാരായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത് കർത്താവിന്റെ കാലംമുതൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മൂറോനഭിഷേകം സഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായി നിലവിലിരുന്നു എന്നാണ്.

പാശ്ചാത്യസഭകൾക്കും മൂറോൻ ഉണ്ട്. മാമോദീസ്സായ്ക്കു മൂറോൻ വേണമെന്നാണു പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പാശ്ചാത്യസഭയിൽ മാമോദീസ്സാ മുങ്ങുന്ന ആളിന്റെ (ശിശുവിന്റെ) തലയിലും സ്ഥിരീകരണ (Confirmation-ൽ) ത്തിൽ നെറ്റിയിലും പുരോഹിത പട്ടമേൽക്കുമ്പോൾ കൈയിലും, മെത്രാൻപട്ടമേൽക്കുമ്പോൾ തലയിലും കൈയിലും വി. തൈലം പൂശുന്നു.

ആദിമസഭയിലെ പിതാക്കന്മാർ മൂറോനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. 'ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. അവൻ നമ്മെ മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവ് എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു' എന്നു വി. പൗലൂസ് പറയുന്നു (2 കൊരി. 1:21,22). 'നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു, അവനാൽ പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു' എന്നു വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായും (1 യോഹ. 2:20,27) പറയുന്നു. വി. മൂറോൻ അപ്പോസ്തോലകാലം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്ന കൂദാശയാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ ഇത് ആരംഭിച്ചു എന്നാണു പാരമ്പര്യം.

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാർക്കും മൂറോൻകൂദാശ ചെയ്‌വാൻ അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലാകട്ടെ ഏറ്റം പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷനാണ് ഈ കൂദാശ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതു മറ്റു

(1967 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി മൂറോൻ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ച് ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്)

മേല്പട്ടക്കാരുടെയും, സഭയിലെ മറ്റു വിവിധ സ്ഥാനികളുടെയും സഹകരണത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കും. ഇതു സഭയുടെ ഐക്യതയുടെ ഒരു ദൃശ്യമായിട്ടും കൂടിയാണ്. പാശ്ചാത്യസഭയും ഒലിവെണ്ണയും ബൽസാമും മറ്റു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ചേർത്താണു മൂറോൻ തൈലം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അവർ ബൽസാമും ഒലിവെണ്ണയും രണ്ടു വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളിൽവച്ചു പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. രണ്ടും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ച് ഒരു വെള്ളിഭരണിയിലായിരിക്കും സൂക്ഷിക്കുന്നത്. മെത്രാൻ കൂദാശചെയ്ത വി. തൈലം പട്ടക്കാർ വെള്ളിക്കുപ്പികളിൽ വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മൂറോൻ പുരാതനസഭകൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. പുരാതനവും പരിശുദ്ധവുമായ ഈ കൂദാശ നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇന്നേയോളം നിലനിൽക്കുന്നു.

ഈ അക്ഷയതൈലം സന്തോഷതൈലമാണ്. ദൈവം തമ്പുരാനു തന്റെ സഭയോടുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ ദൃശ്യമാണു വി. മൂറോൻ. നമ്മുടെ ആരാധനകളെല്ലാംതന്നെ സന്തോഷത്തിന്റേതാണ്. ദൈവസന്നിധി എപ്പോഴും സന്തോഷകരമാണല്ലോ. എണ്ണ ആരോഗ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ആരാധനയ്ക്കായി അടുത്തുവരുന്നവനു താൻ കൊഴുപ്പും നിശ്ചലതയും നൽകുന്നു. നാം മെലിഞ്ഞുവരണ്ടു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു, എന്നാൽ താൻ നമ്മെ കൊഴുപ്പും വെടിപ്പുമുള്ളവരാക്കി തിരിച്ചയക്കുന്നു. അതാണു വി. മൂറോനഭിഷേകം മൂലം സാധിക്കുന്നത്. ദൈവകൃപയുടെ ഫലമായ സ്നിഗ്ദ്ധതയും ശോഭയും മൂറോൻ മൂലം ലഭിക്കുന്നു.

നാമെല്ലാവരും വി. മൂറോൻ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവരാണ്. ഇതു നിമിത്തമാണു നാം രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നത്. രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിനു മാത്രമേ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കാൻ അർഹതയുള്ളു. ആകയാൽ വി. മൂറോൻ വി.കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്നതിനും യോഗ്യത നൽകുന്നു. വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വരമാണ് ആചാര്യന്മാർക്കും പ്രധാനാചാര്യന്മാർക്കുമുള്ളത്. അവർ ദൈവതുല്യരായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഈ കൃപ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവർ ദൈവമുമ്പാകെയും മനുഷ്യമുമ്പാകെയും ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യപ്രതിമകളായി വസിക്കുവാനുള്ളവരാണ്. അതിനനുസരിച്ച് ചുമതലകളും അവർക്കുണ്ട്.

സഭയ്ക്ക് എതിരെ പിശാച് അതിന്റെ അസൂയയുടെ അമ്പുകളെ നിരന്തരം എയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സഭാമക്കളെ തെറ്റിക്കുവാൻ പിശാച് എപ്പോഴും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പൈശാചികശക്തി

ക്കെതിരായി നിരന്തരം സമരം ചെയ്യുവാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള പൈശാചികശക്തികളാണ് ആധുനികകാലത്ത് സഭയ്ക്കെതിരായി ഉയർന്നുവരുന്നത്.

1. കലഹത്തിന്റെ ആത്മാവ്

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലും വീഴിച്ചു കലഹകാരികളാക്കാൻ പിശാചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വി. മൂറോൻ ഐക്യത, സ്നേഹം, സമാധാനം ഇവ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. വി. മൂറോൻ സഭാംഗങ്ങളെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും സമാധാനത്തിൽ സുദൃഢമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ദ്രവ്യാഗ്രഹം

ദ്രവ്യാഗ്രഹം സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ദ്രവ്യത്തിന്റെ മേലോ ധനത്തിന്റെ മേലോ അല്ല സഭ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുള്ളത്. പിന്നെയോ ക്രിസ്തു തന്റെ രക്തം മൂലം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. തന്റെ, വിശോത്തരമായ പരിത്യാഗത്തിലാണ് അതു സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത്. മൂറോൻ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റേതല്ല (ക്ഷുദ്രക്കാരനായ ശിമോൻ ഇതു വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു ശിക്ഷാർഹമായി വി. പത്രോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോ. 8:20). മൂറോൻ നമ്മെ ബലിയായി കർതൃസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

3. സ്ഥാനമോഹം

പല കലഹങ്ങൾക്കും കാരണം സ്ഥാനമോഹമാണ്. സ്ഥാനമോഹത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ഏത് അധർമ്മത്തിനും മുതിരും. മൂറോൻ താഴ്മയുടെ ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ താഴുവാനുള്ള മനസ്സാണു നമുക്കു വേണ്ടത്.

ആധുനികസഭയെ അലട്ടുന്ന ഈ മൂന്നു ശത്രുതകൾക്കെതിരായി ദൈവാത്മബലത്തോടെ സമരം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം. ഇന്നു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവികമായ ഈ കൂദാശ അതിനു പ്രചോദനം നൽകട്ടെ.

2

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതോ ലാഘവപ്പെടുത്തുന്നതോ ആണെന്നു ചില ആധുനിക സമുദായവിഭാഗങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ്. പരിശുദ്ധന്മാരെ ആദരിക്കുകയും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ക എന്നത് ആദിമസഭയിൽ, വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തോടു കൂടിത്തന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ കർത്താവായ യേശു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ മൃതശരീരം ഭക്തിപൂർവ്വം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും രക്തസാക്ഷികളുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സമ്പൂജ്യങ്ങളായി സമാദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ കബർ ത്രോണോസായി ഉപയോഗിച്ചു വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു വന്നു. മാത്രമല്ല, ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ സിമിറ്ററിയിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പതിവുകൂടെയുണ്ടായി. 4-ഉം, 5-ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ത്രോണോസിന്റെയും തബ്ലൈത്തായുടെയും കൂദാശയ്ക്ക്, കടന്നുപോയ ഒരു പരിശുദ്ധന്റെ അസ്ഥി കൂടി അവശ്യം വേണമെന്നായി. ബലിപീഠങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തിരുശേഷിപ്പ് ഒരു അനുപേക്ഷണീയ വസ്തുവായിത്തീർന്നു. പിന്നീടു പള്ളികൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ അസ്ഥികൾ കിട്ടാനില്ലാതായി. അപ്പോൾ അവരെ അടക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ മണ്ണു മതി എന്നുവച്ചു. അതും കിട്ടാനില്ലാതായപ്പോൾ അവരുടെ കബറിങ്കൽ കൊളുത്തിയിട്ടുള്ള നിലവിളക്കിലെ എണ്ണയായാലും മതിയാകും എന്നു സഭ നിശ്ചയിച്ചു.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ 'എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു പറയുക ആധുനിക സഭാവിഭാഗങ്ങളിലും സാധാരണമാണ്. ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അനാദരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് അവർ

(1969 നവംബർ 3-ാം തീയതി വി. കുർബ്ബാനാനന്തരം പരുമല സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്)

പറയുന്നില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ശരീരം വിട്ടു ക്രിസ്തുവിനോട് ഏറെ അടുത്തുജീവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരോട് 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു പറയുന്നതും ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതാകയില്ല.

നമ്മുടെ സഭയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടോ ഭരണവൈഭവംകൊണ്ടോ ആണെന്നു നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ നിലനില്പിനുതന്നെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ഈടുറ്റ സഹായമാണ്. അവർ എല്ലായ്പോഴും നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരിക പരാധീനതകൾക്ക് അവർ വശംവദരല്ല. ബലഹീനരായ നാം കുറെ സമയം അടുപ്പിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴേക്കും ക്ഷീണിക്കുന്നു. എന്നാൽ കടന്നുപോയവർ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മവർദ്ധന പ്രാർത്ഥനയിലാണ്. ആകയാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവർക്കുള്ള കഴിവ്, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു കൂടുതലാണ്. പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി നമുക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥത നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ നമുക്ക് അനുഗ്രഹത്തിനും വാഴ്വിനും ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

3

പ്രഭാവവും ഭാരവും

നിങ്ങളെന്നെ യോഗ്യനെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അയോഗ്യനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ദൈവവും അതറിയുന്നു. ദൈവത്തിനു മാത്രമേ എന്നെ യോഗ്യനായ ഒരു നല്ല ഇടയനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയൂ. എന്നെ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ കുറ്റമറ്റ മഹാപുരോഹിതനാക്കിത്തീർക്കുവാനും, അവരുടെ മധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുസ്ഥാനീയനായി നിലകൊള്ളുന്ന, അവരെ സേവിക്കുന്ന, അവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്ന, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന, എന്റെ രക്ഷകൻ എനിക്കുവേണ്ടി ജീവൻവച്ചതുപോലെ അവർക്കായി എന്റെ ജീവനെ വയ്ക്കുന്ന, ഒരിടയനാക്കിതീർക്കുവാനും ദൈവത്തിനേ കഴിയൂ.

മഹാപുരോഹിതനായ അഹറോന്റെ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചവയായിരുന്നു. സുവർണ്ണനൂൽ, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ആ വിശുദ്ധവസ്ത്രം (പുറ. 28:5). തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതുപോലെ 'മഹത്വത്തിനും അലങ്കാരത്തിനും' പതക്കം, ഏഫോദ്, നീളക്കുപ്പായം, ചിത്രത്തയ്യലുള്ള നിലയങ്കി, മുടി, നടുക്കെട്ട് എന്നിവയാണ് ദൈവം കല്പിച്ച വിശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങൾ. എന്തിനാണീ മഹത്വവും അലങ്കാരവുമെല്ലാം? പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന, ദാരിദ്ര്യവും, ലാളിത്യവും വിശുദ്ധിയുടെ പര്യായങ്ങളായി കാണുന്ന നമ്മുടെ നാടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രസക്തമാണ് ഈ ചോദ്യം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് മഹാപുരോഹിതൻ നിൽക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി ദൈവമുമ്പാകെ നിത്യമായി നിൽക്കുന്ന ഏക യഥാർത്ഥ മഹാപുരോഹിതനാണ് ക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആ മഹത്വത്തെയാണ് ഭൗമീകമഹാപുരോഹിതനായ മേല്പട്ടക്കാരൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ബലിപീഠത്തിങ്കൽ എത്രയും മഹത്തരമായ വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടെ അദ്ദേഹം നിൽക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദേവാലയത്തിനു പുറത്ത് ഒരു

(ഡൽഹി ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ചെയ്ത നയപ്രഖ്യാപന പ്രസംഗം. 1976 ജൂലൈ 11, സഫ്ദർജങ്ങ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളി, ന്യൂഡൽഹി)

സന്യാസിയുടെ ലളിതമായ വസ്ത്രധാരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ട ത്. ബലിപീഠത്തിങ്കൽ നിൽക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ 'മഹത്വവും അല ങ്കാരവും', ദൈവസന്നിധിയിൽ എല്ലാവർക്കുമായി മദ്ധ്യസ്ഥതയണയ്ക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും അലങ്കാരത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനമാ ണ്.

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ മഹാപുരോഹിതന്റെ വേഷവിധാനങ്ങളിൽ പറയുന്ന പതക്കം, ഏഫോദ്, ഉറീം തുമ്മീം, കിരീടം എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് ഇനിയും പറയുവാനുള്ളത്.

ഏഫോദ്, യഹൂദപുരോഹിതൻ ധരിക്കുന്ന ഒരു മേൽവസ്ത്രമാണ്. സ്വർണ്ണം, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ കൊണ്ടാണ് ഇതുണ്ടാക്കുന്നത്. അത്തരമൊന്നും നമുക്കിന്നില്ല. നെഞ്ചിലെ പതക്കത്തിന് മുമ്പിലായി തോളിലൂടെ ഇത് കെട്ടിമുറുക്കുന്നു. ഏഫോ ദിന്റെ കെട്ടുകളിൽ സ്വർണ്ണത്തിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് ഗോമേദക കല്ലുകൾ, രണ്ടു തോളിലുമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ കല്ലിലും ആറാറുവീതം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ ആ കല്ലുകളിൽ കൊത്തിയിരുന്നു. നെഞ്ചിലെ പതക്കവും, ഏഫോദ് ഉണ്ടാക്കിയ വസ്തുക്കൾ തന്നെ ഉപ യോഗിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്. സ്വർണ്ണം, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്ര നൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ സമചതുരാകൃതി യിലുള്ളതാണ് പതക്കം. അതിൽ നാലുവരികളിലായി പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകൾ പതിച്ചിരുന്നു. ഓരോ കല്ലിലും ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റെ പേരുകൾ കൊത്തി യിരുന്നു.

ഇതാണ് മഹാപുരോഹിതന്റെ ചിത്രം. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ തന്റെ ചുമലിലും, ഹൃദയത്തിലും വഹിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനവും, മഹത്വത്തി ന്റെയും അലങ്കാരത്തിന്റെയും പ്രഭാവസ്ഥാനവും. ഒരിടയൻ കുഞ്ഞാടിനെ തോളിൽ വഹിക്കുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹം അവരെ തന്റെ തോളിൽ വഹി ക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം അവരെ തന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് വഹിക്കുന്നത്, കാരണം അവരുടെ ക്ഷേമമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകലക്ഷ്യം. ജനങ്ങ ളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം; ഹൃദയസ്പർശകവും, അനിർഗ്ഗ ളവുമായ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന ഇവ രണ്ടുമാണ് ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ മഹത്വവും അലങ്കാരവും. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തരവാദി ത്വത്തെയാണ്, തോളിലെ രണ്ട് ഗോമേദകക്കല്ലുകൾ കുറിക്കുന്നത്. ആ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധാലുവായ, അവരെ പോഷി പ്പിക്കുന്ന, മേച്ചിൽപ്പുറത്തേക്കും നീരുറവയിങ്കലേക്കും അവരെ നയിക്കുന്ന, ചെന്നായ്ക്കളിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന, ആട്ടിൻപറ്റത്തിന്റെ

ശത്രുക്കളോട് അടരാടുന്ന, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ വയ്ക്കു വാൻപോലും തയ്യാറാകുന്ന ഒരു നല്ല ഇടയനാക്കി അദ്ദേഹത്തെ തീർക്കു ന്നത്.

പ്രാർത്ഥന, മദ്ധ്യസ്ഥത, ദിവസേനയുള്ള ധൂപാർപ്പണം, എല്ലാ ജനങ്ങ ളുടെയും ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കും, ആത്മീയവളർച്ചയ്ക്കും വി. കുർബാ നയർപ്പണം ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ഉത്തമ മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തു ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്റെ ജനങ്ങളെ സ്വഹൃദയത്തിൽ വഹിക്കുന്നതു പോലെ മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ അമൂല്യരത്നങ്ങളായി ഹൃദ യത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.

നെഞ്ചിലെ പതക്കത്തിനടിയിലായി ഉറീം, തുമ്മീം എന്നറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു കല്ലുകളുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിട്ടുള്ള അമേരിക്കയിലെ യേൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ മുദ്രാവാക്യം ഈ രണ്ടു ഏബ്രായ വാക്കുക ളാണ്. ഉറീമും, തുമ്മീമും, അതായത് പ്രകാശവും, ധാർമ്മികോന്നമനവും; അറിവും വിശ്വസ്തതയും, വിജ്ഞാനവും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവും. ഇവ രണ്ടും ഒരു നല്ല ഇടയന്റെ അത്യാവശ്യ യോഗ്യതകളാണ്. ഏഫോദിന്റെയും പതക്കത്തിന്റേയും മേന്മകളൊക്കെ ധരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ സ്വഭാവവൈശി ഷ്ട്യമില്ലാത്തവനാണെങ്കിൽ വെറും കെട്ടുകഥയായിരിക്കും. തിന്മയെ ചെറു ക്കുവാനും, നന്മയെ സധൈര്യം അനുധാവനം ചെയ്യുവാനും അദ്ദേഹം കഴിവുള്ളവനായിരിക്കണം. മാറിലെ പതക്കത്തിനിടയിൽ ഊറിമും തുമ്മീമും ഇല്ലാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ, പൗരോഹിത്യത്തിന് അപമാനമായി രിക്കും. മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെ ബാഹ്യമായ ആർഭാടങ്ങൾക്ക് നീതീകരണം ലഭിക്കുന്നത് ആന്തരീക ജ്ഞാനത്തിലും, ജീവിതവിശുദ്ധിയിലും മാത്രമാണ്.

അഹറോനും ഒരു കിരീടമുണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരോവസ്ത്ര ത്തിനു (മുടിക്ക്) ചുറ്റുമായി സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരു പട്ടം. അതിൽ 'യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് കൊത്തിയിരുന്നു (പുറ. 28:36). 'യഹോ വയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് കിരീടം വിളിച്ചുപറയുന്നതെന്തിനെക്കുറിച്ചാണെ ന്നോ, ഈ മഹാപുരോഹിതനെക്കുറിച്ചും, അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ജനത്തെക്കുറിച്ചുമാണ്. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മഹാപുരോഹിതൻ കറപുരളാത്ത വിശുദ്ധിയുടെ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിൽ, കരുണയിൽ, പ്രാർത്ഥനയിൽ, ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കരുതലിൽ, ത്യാഗനിർഭ രമായ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും മഹാപുരോഹിതൻ സമർപ്പിത ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തമ നിദർശനമായിരിക്കണം. തന്റെ ജനങ്ങൾ വിശു ദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹവും വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒരു പുരോഹിതന്റെ അത്യാവശ്യ യോഗ്യതകൾ താഴെ

പറയുന്ന നാലു കാര്യങ്ങളാണ്.

1) പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകളോടുകൂടിയ നെഞ്ചിലെ പതക്കം: ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന, അവരെ കരുതുന്ന, അവർക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിക്കുന്ന ഒരു പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയെയാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

2) ഏഫോദിന്റെ ഗോമേദകകല്ലുകൾ പതിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടുകൾ (ചുമൽക്കണ്ടങ്ങൾ). ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം, അവരെ തോളിൽ വഹിക്കുവാനുള്ള കടപ്പാട്, ദൈവമുമ്പാകെ അവരെക്കുറിച്ച് ഉത്തരം നൽകേണ്ട കടമ ഇവയെയാണിത് കുറിക്കുന്നത്.

3) ഊറിമും തുമ്മീമും: വിജ്ഞാനത്തേയും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തെയും കുറിക്കുന്നു. നെഞ്ചിലെ പതക്കത്തിനടിയിലായി അവ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി അവ നിലകൊള്ളുന്നു.

4) 'യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്ന തലയിലെ പട്ടം. പ്രാർത്ഥനാനിരതവും കുറ്റരഹിതവുമായ ജീവിതത്തെ-വിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ-ആകുന്നു ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരന്റെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന വേഷവിധാനങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഉന്നതമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നും എന്നെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകം ഇതാണ്. എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ പദവി എനിക്ക് ആഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അത്രയ്ക്ക് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണെന്ന ചിന്തയാണെനിക്കുള്ളത്. ഈ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും കർത്താവ് എന്നിൽ നിന്നും എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും എനിക്കു ഭയമുണ്ട്. ദൈവവിളിക്കു മുമ്പിൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെയാണ് ഞാൻ തലകുനിച്ചത്.

സ്വന്തം കഴിവുകളിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരുവനും ഈ പദവിയിലേക്ക് വരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലും എന്റെ ജനത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലും, ഇവ രണ്ടിലുമേ എനിക്ക് ആശ്രയിക്കാനാവൂ. ദൈവകൃപയില്ലെങ്കിൽ ഞാനേതുമില്ല. ആ അളവറ്റ കൃപയിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥനകളിലും സങ്കേതപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നെ ഇരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവീക സിംഹാസനത്തെ, ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ജനത്തിന്റെ പൗരനേതാവും കൂടെയാണ് ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരൻ.

ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരന് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഒരു സന്യാസിയായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ലോകത്തിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രത്തിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും വേർപെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുംവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ലോകവ്യാപകമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നവരും, മർദ്ദിതരും, ചൂഷിതരും, ദരിദ്രരുമായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുന്നതിന് ദൈവം എനിക്ക് ശക്തിതരുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ കറുത്തവർക്കുവേണ്ടിയും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ അമേരിക്കൻ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുവേണ്ടിയും, ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലും, ഏഷ്യൻ ആഫ്രിക്കയിലുമുള്ള ദരിദ്രവിഭാഗത്തിനുവേണ്ടിയും ഉള്ള എന്റെ എളിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഞാൻ തുടരുന്നതാണ്. ഈ രാജ്യത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരും ചൂഷിതരുമായ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ക്ഷേമം എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമമായി ഞാൻ കാണുന്നു. ദരിദ്രർക്കും മർദ്ദിതർക്കും നീതി കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഉദ്യുക്തനായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യർക്ക് ദൈനംദിന ആവശ്യത്തിനുള്ള ഉല്പാദിതവസ്തുക്കൾ അനായാസേന ലഭിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നു. ആ വസ്തുക്കൾ സമൂഹത്തിലെ അപൂർവം ചിലരാലോ ഗവർമെന്റിനാൽ മാത്രമോ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല. വിദേശശക്തികളുടെ ഇടപെടലുകളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ; ജനങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന സുപ്രധാന നിയമങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുന്ന; കള്ളക്കടത്തുകാർ, കരിഞ്ചന്തക്കാർ, കോഴ കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അധികാരം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നവർ തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധന്മാരെ ജനങ്ങൾ തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുള്ള ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുമതല സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രസേവനം കൂടെയാണ് എന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രത്തോടു തന്നെയുള്ള ഒരു വലിയ ചുമതലയുടെ സ്വീകരണമായി ഞാൻ ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഹിതമറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും ഒരുക്കമായിരിക്കും. രാഷ്ട്രത്തോടു നീതിയെയും സമാധാനത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. ഇന്നാട്ടിലെ ജനക്ഷേമത്തിനുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും എന്റേതായ സേവനം നൽകാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന് എന്റെ ജനത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരോട് ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

റോമൻകത്തോലിക്കാ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്, ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ വിശാലമായ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മക്കുവേണ്ടി എന്റേതായ പങ്കു വഹിക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സേവനത്തിന്റെ സന്തോഷകരമായ ഭാരം വഹിക്കുന്നതിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. ഒരു ഉപദേശകനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ പരിമിതമായ കഴിവുകൾ ഈ തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ ക്രൈസ്തവർക്കും, മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഈ നഗരത്തിലും ഈ രാജ്യത്തിലുമുള്ള ബുദ്ധിജീവികളോടൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേശീയപദ്ധതികളുടെ ആസൂത്രണത്തിൽ മാത്രമല്ല, ദേശീയ താല്പര്യങ്ങളുടെ പുനഃചിന്തനത്തിലും, പുതിയ ദേശീയ നയങ്ങളുടെ ആവിഷ്ക്കരണത്തിനും എനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ട്. സംഗീതം, ശില്പവിദ്യ, വാസ്തുശില്പവേല മുതലായ കലകളുടെ ആസ്വാദനത്തിൽ ഞാൻ തല്പരനാണ്. ഈ നഗരത്തിലെ സാംസ്ക്കാരിക ജീവിതത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ മുഴുവൻ സമയവും താമസിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ താല്പര്യങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നാശിക്കുകയാണ്. എന്റെ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, സഭയുടെ ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിലും എനിക്കുള്ള ചുമതലകൾ തുടരേണ്ടതുകൊണ്ട് എന്റെ സമയത്തിന്റെ ഏറിയപങ്കും, സഭയുടെ ആസ്ഥാനമായ കോട്ടയത്ത് ചെലവിടേണ്ടിവരും. കാലക്രമേണ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ കൂടുതൽ സമയം താമസിക്കുവാനും, ഇവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാനും സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

4

മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ചു യോഗ്യതകൾ

അതിമഹത്തായ ഒരു പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി നാം ഇന്ന് വന്നുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ന് ഒരു വലിയ പെരുന്നാളാണ്; കാരണം സഭാംഗങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട, പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട, ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ട അഞ്ച് സന്യാസവര്യന്മാരെ ഇന്ന് മേൽപട്ടക്കാരായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ ദൈവീക ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന നിങ്ങളോട് മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ച് യോഗ്യതകളെപ്പറ്റി വളരെ ചുരുക്കമായി പറയുവാനാണ് ഞാൻ കർത്താവിൽ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. ഈ എല്ലാ യോഗ്യതകളും എനിക്കില്ല എന്ന് നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരന് അത്യാവശ്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ച് യോഗ്യതകൾ ഇവയാണ്: ഉപദേശം; ഭരണം; ബലി; പ്രാർത്ഥന; പ്രതീകം.

ഉപദേശം

ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായിരിക്കണം. ജനങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. ദൈവവചനത്തെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതല. അതായത് ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം വി. വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കണം. അതിനായി ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ വേദപുസ്തകം പ്രാർത്ഥനയിൽ, വായിച്ച് ധ്യാനിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കണം. സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും തന്നെ വി. വേദപുസ്തകം വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുമായിരുന്നു. എനിക്കറിയാവുന്ന മേൽപട്ടക്കാരായ സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും തന്നെ വേദപുസ്തകം നല്ലവണ്ണം അരച്ചുകലക്കി കുടിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ

(1985 മെയ് 15 നു മാവേലിക്കരയിൽ വച്ചു നടന്ന മേൽപട്ട സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷാമദ്ധേ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. കെ. വി. ശമുവേൽ)

വേദപുസ്തകം വായിച്ച് ധ്യാനിച്ച് ആത്മീയ പോഷണം പ്രാപിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു.

ഭരണം

ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ഭരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഐക്യത്തിലും, രമ്യതയിലും അവർ വസിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. എവിടെ എങ്കിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമോ ഭിന്നിപ്പോ ഉണ്ടായാൽ അതൊക്കെ പരിഹരിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനവും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകുവാനായി മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ശ്രമിക്കണം. സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും കലഹങ്ങൾ മാറി, നിലനിൽക്കാനായി അദ്ദേഹം യത്നിക്കണം. ആരോടും സ്പർദ്ധയില്ലാതെ താഴ്മയോടു കൂടി ജനങ്ങളെ സേവിക്കണം. രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അധികാരം ചെലുത്തുകയല്ല, സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി പ്രയത്നിക്കുകയാണ് ഭരണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ബലി

സഭയുടെ പ്രധാന ചുമതലയാണ് ബലിയർപ്പിക്കുന്നത്. ഭദ്രാസനത്തിൽ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ബലി-വി. കുർബ്ബാന-നടക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത് മേൽപട്ടക്കാരന്റെ കടമയാണ്. അതിന് ആവശ്യമായ പട്ടക്കാരെ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തുകയും, അനുയോജ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. വി. കുർബ്ബാന മാത്രമല്ല ബലി. ബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യരെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുത്തുകയാണ്. വി. കുർബ്ബാന-ക്രിസ്തീയ ബലി, കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ വഴി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അനുരഞ്ജന ശുശ്രൂഷയാണ്. ലോകത്തിന്റെ കാവലും രക്ഷയുമാണ് വി. ബലി. ആ വിശുദ്ധ ബലിയുടെ ക്രമമായ അർപ്പണത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുക ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കർത്തവ്യമാണ്.

പ്രാർത്ഥന

ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ എപ്പോഴും തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. പഴയനിയമ കാലത്തെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു അഹറോൻ. അദ്ദേഹം ദൈവമുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ തന്റെ മാർവ്വിടത്തിൽ ഒരു പതക്കം അണിയുമായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് വിലയേറിയ കല്ലുകൾ പതിച്ചതായിരുന്നു ആ പതക്കം. ഓരോ കല്ലിലും ഇസ്രായേലിലെ ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ കൊത്തിയിരുന്നു. അതായത് 12 ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ തന്റെ ഹൃദയഭിത്തിക്കടുത്ത് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു മഹാപുരോഹിതനായ അഹറോൻ ദൈവമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും, തന്റെ ചുമതലയിലുള്ള ആളുകളെ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർക്കണം. സ്വന്ത കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയല്ല ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. സഭയുടെ, ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനം പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇടവകയിലെ ഒരു മനുഷ്യൻ പോലും നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം. തന്നെ വിമർശിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പോലും, തന്നെ എതിർക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പോലും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവം തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ മുഴുവനും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിൽക്കേണ്ടത്.

പ്രതീകം

അഞ്ചാമത്തെ ഗുണം, ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ 'പ്രതീകം' ആണ് എന്നുള്ളതാണ്. 'പ്രതീകം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്ന് അധികം പേർക്കും മനസ്സിലാവുകയില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു വിധത്തിൽ കൂദാശ എന്നു പറയാം. ഇന്ന് ഇവരെ കൂദാശ ചെയ്യുകയാണ്. മേൽപ്പട്ടക്കാരായി കൂദാശ ചെയ്ത് ശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഇവർ ദൈവവാഹികളായിത്തീരുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ 'പ്രതീകം' ആയി തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സഭയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് റിട്ടയർമെന്റ് ഇല്ലാത്തത്. ഒരിക്കൽ കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ മരണം വരെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ ഇടവകയിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രതീകമാണ്. മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന കർത്താവിന്റെ കാണപ്പെടുന്ന പ്രതീകമാണ് ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും. വിശക്കുന്നവന് ഭക്ഷണം നൽകി; ദാഹിക്കുന്നവന് വെള്ളം നൽകി, കർത്താവിന്റെ പ്രതീകമായി ലോകത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാണപ്പെടണം. ദൈവം ലോകത്തിൽ കാണപ്പെട്ടത് യേശുവിലൂടെയാണ്. യേശുവിനെ നോക്കിയവർ ദൈവത്തെ കണ്ടു. അതുപോലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിലൂടെ ലോകം ദൈവത്തെ കാണണം.

5

വൈ. എം. സി. എ. യിലെ യുവജനപങ്കാളിത്തം

നാഷണൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് വൈ. എം. സി. എ. ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നൂറാം വാർഷികവേളയിൽ നന്ദിസ്തോത്രത്തിലും, ആനന്ദത്തിലും പങ്കാളിയാവുക എന്നത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സന്തോഷമുള്ള വസ്തുതയാണ്. ദൈവം ചെയ്ത വൻകാര്യങ്ങൾക്കായും, ദൈവം തന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിലേക്ക് കണ്ടെത്തിയ മഹത് വ്യക്തികൾക്കായും ദൈവത്തിന് നന്ദിയർപ്പിക്കേണ്ട സമയമത്രെ ഇത്. ഈ മഹത് വ്യക്തികളിൽ, മൺമറഞ്ഞു പോയ ബിഷപ്പ് അസ്സറിയ, കെ. റ്റി. പോൾ, പി. ഡി. ദേവനാനന്ദൻ, സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് തുടങ്ങിയവരും, ഇപ്പോഴും Y. M. C. A. മുഖേന ദൈവമഹത്വത്തിനായി വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കെ. എം. ഫിലിപ്പിനെപ്പോലെ ഉള്ളവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഭാരത വൈ. എം. സി. എ. കൾ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും ചെയ്ത അത്ഭുതാവഹമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. ആരംഭകാലത്തിൽ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥി പ്രവർത്തനം, സ്പോർട്ട്സ്, ചെറുപ്പക്കാർക്കും, ആൺകുട്ടികൾക്കുമായി ഹോസ്റ്റലുകൾ, ഗ്രാമീണ വികസനം, നേതൃത്വപരിശീലനം, അടുത്ത കാലത്തായി അഭയാർത്ഥി പ്രവർത്തനം, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ, വികലാംഗർക്കിടയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങൾ, സമുദായ ഐക്യത്തിനായുള്ള പ്രവർത്തനം ഇത്യാദി മേഖലകളിൽ ദൈവം ഭാരതീയ വൈ. എം. സി. എ. യെ ശക്തിമത്തായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്-നാം വളരെയധികം നന്ദി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന് നന്ദിയർപ്പിക്കുന്ന മഹത്സന്തോഷത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ചേരുന്നു.

ആദ്യകാലഘട്ടത്തിലെ വൈ. എം. സി. എ. 1854-ൽ കൽക്കട്ടയിൽ ആരംഭിച്ചു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 1854-ൽ വൈ. എം. സി. എ. ആരംഭിക്കാനുള്ള ഒരു അധിനിവേശ ശ്രമമായിരുന്നു. പക്ഷേ അതു പരാജയപ്പെട്ടു. ലഹളയ്ക്കും അടിച്ചമർത്തലിനുംശേഷം 1857-ൽ വൈ. എം. സി. എ. വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. കൽക്കട്ട വൈ. എം. സി. എ. വീണ്ടും പ്രയാസമനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ വൈ. എം. സി. എ. യുടെ പ്രവർത്തനം ക്രിസ്ത്യൻ യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു പ്രശ്നം. ഫിലാഡൽഫിയ വൈ. എം. സി. എ. യുടെ

പിന്തുണയുള്ള ഡേവിഡ് മക്ക് കോണോഗി, ഭാരത വൈ. എം. സി. എ. യെ ഇന്ത്യയിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വൈ. എം. സി. എ. ആക്കിത്തീർത്തു. ഒരു ക്രിസ്തീയ പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ വൈ. എം. സി. എ. സ്വാന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിലും; ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമായിരുന്നു. കെ. റ്റി. പോളിനെപോലെയുള്ള നേതാക്കൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നാം മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. (YWCA, WSCF ഇത്യാദി സംഘടനകൾ YMCA യിൽ നിന്നത്രെ ഉടലെടുത്തത്. വേൾഡ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസിന്റെ ഈറ്റില്ലവും YMCA ആയിരുന്നു.)

നമ്മുടെ YMCA ഭാരതത്തെ ഒരു കാലത്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തീയ രാജ്യവുമായി ഉറ്റ ബന്ധത്തിലായിരുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ് നാം (YMCA) സ്വദേശത്തേക്കാൾ ഉപരിയായി വിദേശീയരെ പിന്തുണച്ചതെന്ന് നാം ചിന്തിക്കും. നമ്മുടെ പേര് ഇന്നും ഭാരതത്തിലെ വലിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ സംശയബുദ്ധ്യാ വീക്ഷിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെയും, YMCA യേയും, പാശ്ചാത്യ തല്പരരായി മുദ്രകുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്നോ? വിദേശ ആശയങ്ങളിൽ നിന്നും വിദേശ സിദ്ധിത നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഭാരത YMCA സാമ്പത്തികമായി സ്വയംപര്യാപ്തി നേടി എന്നറിയുന്നതിൽ എനിക്ക് ആഹ്ലാദമുണ്ട്. ഇത് ഒരു വലിയ സംഗതിയാണ്. പക്ഷേ ആശയങ്ങളുടെയും, പരിപാടികളുടെയും കാര്യത്തിലും, നാം എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ അതിനുള്ള വഴികാട്ടലിലും നാം പാശ്ചാത്യരെ ഇപ്പോഴും ആശ്രയിക്കുന്നു. നാം എത്രയും കാലം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നുവോ അത്രയും നാൾ ഭാരതീയരിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുന്നു.

YMCA യ്ക്ക് ഇതിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും വഴി കണ്ടുപിടിക്കാനുണ്ടോ? വിദേശീയാശ്രയം YMCA യ്ക്ക് മാത്രമല്ല ഭാരതത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേതൃത്വവും പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചത് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്നും, നാഗരികത്വത്തിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു. അവരുടെ ഓരോ ആശയവും പാശ്ചാത്യ നാഗരികത്വത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ്. പാശ്ചാത്യ നാഗരികത്വത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളുടെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനത്തെക്കുറിച്ച് YMCA യും, YWCA യും, സഭകളും എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സംഘടനകളും ഗഹനമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

YMCA-യുടെ Yയെക്കുറിച്ച് എന്റെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളോടും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. YMCA, MMMM എന്നു പുനർനാമം

ചെയ്യണമെന്ന് ആരോ ഒരു ദിവസം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. MMMM എന്തിനു വേണ്ടി നില്ക്കുന്നു? Middle Class, Middle Aged, Men's Movement (മദ്ധ്യവയസ്കരായ, സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്ഥാനം). YMCA അംഗങ്ങളിലും, നയാവിഷ്ക്കരണ വിഭാഗങ്ങളിലും, 1/3 ഭാഗം 39 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് ഭരണഘടന ഇപ്പോൾ അനുശാസിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. 1/3 ഭാഗം മാത്രം ചെറുപ്പക്കാരായതുകൊണ്ട് അത് ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘടനയാകുന്നില്ല. YMCA അംഗങ്ങളിലും നയാവിഷ്ക്കരണ വിഭാഗങ്ങളിലും 51%, 30 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരായിരിക്കണം എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് YMCA നീങ്ങും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു. YMCA, YWCA പോലുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘടനകളിൽ, 1/3 ഭാഗത്തിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ന്യായീകരണം ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് മഹത്തായ ഒരു പൈതൃകമുണ്ട്. പ്രായമുള്ളവർ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്കുവേണ്ടി ചിന്തിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാർ നമ്മുടെ വഴികാട്ടലിലും, മേൽനോട്ടത്തിലും ആയിരിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു വേണ്ടി നല്ലതേതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ നമുക്ക് മാത്രമേ പക്വതയും, ജ്ഞാനവുമുള്ളെന്ന് നാം ചിന്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സംരക്ഷണത്താൽ നാം സംഘടനയെ അധികഭാരമുള്ളതാക്കി. മദ്ധ്യവയസ്കരായ നമ്മുടെ ഈ സംരക്ഷണം പിൻവലിക്കപ്പെടുന്നതുവരേയും യുവജനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല.

സഭകളിലുള്ള എന്റെ പരിചയത്തിൽ നിന്നും താഴെയുള്ള ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എന്തു നടക്കുന്നുവെന്ന് ശരിയായ ഗ്രാഹ്യമുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയും. എന്നെപ്പോലെ 60 വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ പതിയുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവരല്ല. ഒരു പുതിയ ലോകം സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും ധൈര്യവുമുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെ കരങ്ങളിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തി ആകുക എന്നത് YMCA, യുടെയോ, YWCA യുടേയോ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ടതത്രേ. മറ്റുള്ളവരുടെ ദോഷവശം മാത്രം കണ്ടെത്തുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നാം എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നാം ഒരു വിഷമഘട്ടത്തിലാണ്. പാശ്ചാത്യർ നിർമ്മിച്ച ഘടനകളിൽ നിന്നും പുറത്തുചാടാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഈ അവസ്ഥകൾ നമ്മുടെ സഭകളിലും, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളിലും നിഴലിച്ചു കാണാം. പഴയ തലമുറക്ക് ഇതു മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യുവജനങ്ങൾ ധൈര്യപുരസ്സരം അവരുടേതായ ശ്രമം നടത്തും.

ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുത, ചെറുപ്പക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തനമേഖലയിലുള്ള മാറ്റമാണ്. YMCA, യെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഇത് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യുവജനസംഘടനകളുടെ ശ്രദ്ധ 'യുവജനങ്ങൾക്ക് സേവനം' എന്നത് ആയിതീർന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രായമുള്ളവരുടെ, ചെറുപ്പക്കാർക്കായുള്ള സേവനം എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്നും യുവജനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സേവനം എന്നതിലേക്ക് വ്യതിയാനം വന്നുകാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുഴുവൻ സമൂഹത്തേയും സേവിയ്ക്കുവാനുള്ള അവസരം യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രായമുള്ളവരായ നാം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കണം. 'യുവജനങ്ങൾക്ക് സേവനം' എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്നും യുവജനങ്ങളിലുള്ള സേവനം എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ഇതത്രെ. യുവജനങ്ങൾ അതു ചെയ്യുവാൻ നാം പൈതൃകം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഭാഷാപരവും, പ്രാദേശികവുമായ സംഘട്ടനങ്ങളാൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യം അപകടത്തിലാണെന്ന് രാഷ്ട്രപതിപോലും കഴിഞ്ഞ ദിവസം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിന് ചെറുപ്പക്കാരെ ചലനാത്മകമായി നിറുത്തിയാൽ വർഗ്ഗീയതയുടെ ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ലേ? പ്രാദേശികത്വവും, ഭാഷാപ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ നാം അത് അനുവദിയ്ക്കരുത്. വർഗ്ഗീയത, പ്രാദേശികത്വം, ഭാഷാപ്രശ്നം ഇത്യാദി സംഗതികൾക്കെതിരെ പോരാടുവാൻ ചെറുപ്പക്കാരെ നാം സജ്ജമാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അവയെ ഒക്കെ ഭേദിയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യം കൈക്കൂലികൊണ്ടും, അഴിമതികൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഹിംസാത്മകമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടരുതെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരായ വ്യക്തികളെ നാം അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, അവർ സാമൂഹ്യതിന്മയ്ക്കെതിരെ തങ്ങളെതന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ സമൂഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറ്റം വരികയും ചെയ്യും. ഇതാണ് വാസ്തവത്തിൽ YMCA ചെയ്യേണ്ടത്. അശരണരും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരും ചേരിയിലെ കുട്ടികളും, തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധിയ്ക്കപ്പെടണം. മുഴുരാഷ്ട്രത്തിലേക്കും മുഴുലോകത്തിലേക്കും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധതിരിയപ്പെടുന്നതും തുല്യനിലയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. യുവജനങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശികൾ മാത്രം ആയാൽപോരാ, നേതൃത്വം നൽകുകയും വേണം.

19–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ട YMCA യുടെ വലിയ ത്രികോണമെന്ന മഹത്തായ അടയാളം – ശരീരം, മനസ്സ്, ആത്മാവ്, ആരാധന, സേവനം, പഠനം എന്നിങ്ങനെ അത് എന്തായിരുന്നാലും ആ ത്രികോണത്തിന് നാം പുനർവ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ കാണുന്നതിന്

വിരുദ്ധമായി ത്രികോണത്തിന്റെ ശിഖരം മുകളിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുകളിൽ ദൈവവും താഴത്തെ രണ്ടു മൂലകളിൽ ഒന്നിൽ മാനവരാശിയും, മറ്റേ മൂലയിൽ മറ്റു സൃഷ്ടികളും. ദൈവത്തിനും അവന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കും മദ്ധ്യവർത്തിയായി വർത്തിക്കുക എന്നത് മാനവരാശി യുടെ ചുമതലയത്രെ. ദൈവവും സൃഷ്ടികളും തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിന്റെ അനു ഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക-YMCA യുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ കർത്തവ്യം അതായിരിക്കണം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ മനസ്സിനേയും ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതായുള്ള ത്രികോണമല്ല. ഈ ലോകത്തെ ഒരു ത്രികോണമായി കണ്ടുകൊണ്ട് ദൈവം മുകളിലും, താഴെ ഒരു മൂലയിൽ മനുഷ്യരും മറ്റേ മൂലയിൽ മറ്റു സൃഷ്ടികളുമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ വീക്ഷിക്കുക.

ഇവ മൂന്നും ചേർന്ന് സമൂഹം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിയ്ക്കുന്ന വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും നീതി, സമാധാനം എന്നിവയ്ക്ക് എതിരായ പ്രശ്ന ങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണും. നാം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തി യുടെ ശരീരത്തിന്റേയും, മനസ്സിന്റേയും, ആത്മാവിന്റേയും വികാസം എന്ന നിലയിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, നമുക്ക് വിജയം ആശിക്കുവാൻ സാധിക്കുക യില്ല. ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും, നിലനില്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരും മറ്റു സൃഷ്ടികളും താഴെ ഇരുമൂലകളിലുമായി വര ത്തക്കരീതിയിൽ YMCA ത്രികോണത്തിന്റെ ഒരു പുനർവ്യാഖ്യാനം ആവ ശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.

നാം സൃഷ്ടിയെ ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജനത്തിൽ കൊണ്ടുവരു മ്പോൾ മാനവരാശിയുടെ മുഴുജീവിതവും അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നു. 1855 ലെ പാരീസ് ബേസിസ് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വ്യക്തിജീവിതത്തെ പ്രതിനി ധീകരിക്കുന്നു. പാരീസ് ബേസിസ് പുനഃപരിശോധിക്കുക എന്നത് ബുദ്ധി മുട്ടുള്ള സംഗതിയത്രെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയങ്ങളും വാദ പ്രതിവാദത്തിന് വരും.

1855 ലെ പാരീസ് ബേസിസിനെ പുനഃപരിശോധിക്കുക വിഷമമുള്ള സംഗതിയത്രെ. പക്ഷേ മാനവരാശിയുടെ പുതുമുഖം നാം ദർശിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭ മാത്രമെന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി മുഴു വൻ മാനവരാശിയെക്കുറിച്ചും നാം ചിന്തിക്കണം. മറ്റു മതങ്ങളോടുകൂടി നാം തുടക്കം ആരംഭിക്കേണം. ഇപ്രകാരം മുഴുസൃഷ്ടികൾക്കും ദൈവാ നുഗ്രഹം പ്രാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ഒരു സമൂഹം അനീതി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും, യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തു മ്പോഴും, ചുറ്റുപാടും മുഴുവനും വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ

നീതിയും, സത്യവും വസിക്കുമ്പോൾ, മരങ്ങൾ ചിരിയ്ക്കുകയും, പുഴകൾ ആനന്ദത്താൽ പാടുകയും, പർവ്വതങ്ങൾ അഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് പഴയനിയമത്തിൽ പറയുന്നതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. മനുഷ്യമക്കൾ ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കുമ്പോൾ മുഴുസൃഷ്ടിക്കും അതിന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തിലും, ചുറ്റുപാടിലും നീതിയും സമാധാനവുമായുള്ള അഭേദ്യബന്ധം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുകയാ ണ്. നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയുടെ ദൃഷ്ടി ഇവിടെ ആയിരിക്കേണം.

1991 ലും യുദ്ധം നടന്നു. പക്ഷേ ഈ യുദ്ധം നമ്മെ എന്തു പഠിപ്പി ക്കുന്നു? ശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതിക വിദ്യയും, മാനവീകതയും, പുരോഗ തിക്കും, പുനർനിർമ്മാണത്തിനും ഉപരിയായി, മാനവരാശിയുടെ നാശ ത്തിനായി വികാസം പ്രാപിച്ചു എന്ന് ദൈവം നമുക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. നാശത്തിന്റേയും, മരണത്തിന്റേയും ശക്തികളുടെ തടവറയിൽ ശാസ്ത്ര വും, സാങ്കേതിക വിദ്യയും അകപ്പെട്ടു എന്ന ദുഃഖസത്യം-ഇതത്രെ നമ്മുടെ ഭീഷണി. നമ്മുടെ ഇളംതലമുറ ഈ പ്രശ്നം കാണണം. എന്തുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതികവിദ്യയും ഒന്നുകിൽ യുദ്ധത്തിന്റേയും, അല്ലെ ങ്കിൽ ലാഭത്തിന്റേയും അടിമത്വത്തിലായി എന്ന് അവർ കണ്ടു മനസ്സിലാ ക്കണം. ഈ മേഖലകളിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇളംതലമുറയെ നാം എത്തിക്കേ ണം. നമുക്ക് ഇതുവരെ കാണാൻ കഴിയാതിരുന്ന പലതും അവർ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും.

തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം, YMCA സജ്ജ മാകുവാൻ ദൈവം ഇനിയും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. നാം നമ്മെ മുഴുവ നായും അവന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപിക്കുമ്പോൾ, നമ്മെയും, നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയേയും ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ തക്ക വണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മുടെ മേൽ ആഞ്ഞടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. YMCA യ്ക്കും, സഭയ്ക്കുമുള്ള വിളി ഇതത്രെ. ആ വലിയ ദൗത്യം സഫലീകരിക്കുവാനുള്ള കൃപ ദൈവം നമുക്ക് നൽകട്ടെ. ഈ നൂറ് വർഷ ങ്ങൾ നമ്മെ നയിച്ചവൻ, ഈ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും നമുക്ക് വഴികാട്ടിയായി രിക്കട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(1992)

6

പുതിയൊരു സംസ്ക്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുക

മറുപടി പ്രസംഗം പറയേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതയോടു കൂടിയാണ് എല്ലാം പറഞ്ഞതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇവിടെ കോട്ടയത്ത് പല ചർച്ചകളും നടത്തുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കേരള സ്റ്റഡിഗ്രൂപ്പ് എന്നു പറഞ്ഞ് പല പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളും ചിന്തിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കെട്ടിടം (സോഫിയാ സെന്റർ) ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ തുടങ്ങിയതാണ് കേരള സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പ്. സെമിനാറുകളിൽ കേരളത്തിലെ പ്രതിഭാശാലികളായ പല ആളുകളും വന്ന് സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സി. അച്യുതമേനോൻ, കെ. എം. ചെറിയാൻ, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, പി. ടി. ഭാസ്ക്കരപണിക്കർ തുടങ്ങി അനേകം ആളുകൾ അക്കാലത്ത് വന്ന് സെമിനാറുകളിൽ സംബന്ധിക്കുമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും പല പുതിയ ആശയങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നായിരുന്നു. Trans-National Corporations നെക്കുറിച്ചുള്ള വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സെമിനാർ 1977 ൽ ഇവിടെ നടക്കുകയുണ്ടായി. ആ സെമിനാറിൽ പല പ്രഗത്ഭരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് T.N.C. എന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യരാശിയുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണെന്നുള്ളത് അന്ന് പലർക്കും ബോധ്യമായത്. അതുപോലെ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ പല ചർച്ചകളും നടന്നിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകരുടെ Initiative ൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടനയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്. കേരളത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നതിന് ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത് നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. അതുപോലെ ഇന്ന് ഇവിടെ

(1992 സെപ്റ്റംബർ 13-ന് കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ വച്ച് കേരളത്തിലെ വിവിധ പരിസ്ഥിതി, സാംസ്ക്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സപ്തതി ആഘോഷിച്ചു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത മറുപടി പ്രസംഗം.)

പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാ സംഘടനകളും മനുഷ്യരെ പ്രബുദ്ധരാക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകളാണ്. അവയോട് ഒരുമിച്ച് എനിക്കും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ഉണ്ടായതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി, ഞാൻ മുതലാളിത്തത്തിന് എതിരാണ്; West -ന് എതിരാണ് എന്ന്. എല്ലാ മനുഷ്യരാശിയ്ക്കും അനുകൂലമാണ് ഞാൻ. മുതലാളിത്തത്തിന് എതിരാണ് ഞാൻ എന്നു പറയാൻ ഒക്കത്തില്ല. അനീതിക്ക് എതിരാണ്. അനീതി എവിടെനിന്നുവരുന്നോ, ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് എതിരാണ്. അല്ലാതെ West - ൽ ഉള്ള മനുഷ്യരോട് എതിരൊന്നുമില്ല. വലിയ കോടീശ്വരന്മാരോട് പോലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ വർത്തമാനം പറയുവാൻ മാത്രമുള്ള സൗഹൃദം എനിക്കുണ്ട്. അല്ലാതെ വ്യക്തിപരമായിട്ട് അവരോട് വിരോധമില്ല. കോടീശ്വരന്മാരോട് പോലും എനിക്കങ്ങനെ വിരോധമില്ല. ഇന്ന് ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അനീതിയുടെ പ്രധാന ചുമതല ഇന്നത്തെ പാശ്ചാത്യ വ്യവസ്ഥിതിയ്ക്കാണെന്ന് ഞാൻ സാധാരണ ചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പ്രാബല്യത്തിനെതിരായി സമരം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചുമതല എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നല്ലാതെ എന്റെ ലളിതമായ തത്വം പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരാശിക്കും അനുകൂലമാണ് ഞാൻ. മനുഷ്യരാശിക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോട് എതിർക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല എനിക്കുണ്ടെന്നല്ലാതെ ആരെയും വ്യക്തിപരമായിട്ട് ഞാൻ എതിർക്കുന്നില്ല. അവരും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പുതിയ ഒരു രീതിയിലേക്കു വരണം എന്നാഗ്രഹിക്കുക അല്ലാതെ അവരെ കൊല്ലണമെന്നോ അവരോട് ബലം പ്രയോഗിക്കണമെന്നോ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിലും അതിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്നല്ല എന്റെ ആഗ്രഹം. ഒരു പരിവർത്തനത്തിലൂടെ പുതിയ ഒരു സംസ്ക്കാരത്തിലേക്ക് വരുവാൻ ലോകത്തെ മുഴുവൻ സഹായിക്കണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹമാണെനിക്ക് ഉള്ളത്. എന്റെ ഈ ദീർഘയാത്രയിൽ ഈ എഴുപതാം വയസിൽ നിങ്ങളീ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എനിക്ക് വളരെയധികം പ്രചോദനം നൽകുന്നു. പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര appreciation കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം വരുന്ന സമയത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും എനിക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്.

ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇനിയും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ചില പുതിയ വഴികൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത്, നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സംസ്ക്കാരം എന്നു പറയുന്നത് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്ക്കാരമാണ്. പുതിയതായിട്ട് ചിലതൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ

Institutions ഉം നമ്മുടെ Education -ഉം നമ്മുടെ Medical സിസ്റ്റവും നമ്മുടെ Political സിസ്റ്റവുമെല്ലാം west -ൽ നിന്ന് പകർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് അടിയിൽ കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭാരതീയതയുടെ മുകളിൽ കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ Identity നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായിട്ട് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ എല്ലാം നിരാകരിക്കാതെ അതിനെ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടേതായ ഒരു സ്വന്തം സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. അതിൽ ഒരു പ്രിൻസിപ്പിൾ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന് സെക്കുലർ പ്രിൻസിപ്പിൾ എന്നൊരു പ്രിൻസിപ്പിൾ ഉണ്ട്. ആ പ്രിൻസിപ്പിൾ Separate from religion and politics. Separation എന്നുള്ള വാക്കിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളത്. Separation സാധ്യമല്ല. Politics-ഉം Religion -ഉം തമ്മിൽ എത്ര separate ചെയ്താലും മറുവശത്തു കൂടി അത് പിന്നെയും ഒന്നിക്കും. Politics -ഉം Religion -നും തമ്മിൽ മനുഷ്യന് അനുകൂലമായ ബന്ധമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അല്ലാതെ separation അല്ല. മതത്തെ എല്ലാ കാര്യത്തിൽ നിന്നും ഈ പ്രിൻസിപ്പിൾ നീക്കം ചെയ്തു. അതായത് മതത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല, ചികിത്സാവിധിയിൽ സ്ഥാനമില്ല, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല, ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ എന്തു പറ്റും? മതം ഒരു മൂലയിലേക്ക് മാറും. മൂലയിലേക്ക് മാറുന്ന മതത്തിന് അതിന്റേതായ ചില പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. മതം അതിനെപ്പറ്റിത്തന്നെ വളരെക്കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അതിന് survive ചെയ്യണമെന്ന ഒരു വിചാരമേയുള്ളു. മതം നിലനിൽക്കുന്നത് മനുഷ്യരാശിയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണെന്നുള്ളത് മറന്നിട്ട്, അതിന്റെ സ്വയം നിലനില്പിനുവേണ്ടി അത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരവും വഴക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്.

അവനവന്റെ അഹം എന്ന ഭാവത്തിന് വലിപ്പമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയോ അവനവന്റെ മതത്തിനു വലിപ്പമുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടിയോ അല്ല മതം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് – ഓരോ മതവും മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും മറ്റു മതങ്ങൾ ഒരുമിച്ചും, secular ആളുകൾ ഒരുമിച്ചും സഹകരിച്ച് മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം.

രണ്ടാമത് എന്റെ ചിന്തയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ഈ ലോകസംസ്കാരം എന്നു പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

Global Civilization എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് എല്ലാംകൂടി Enlightenment based civilization -നകത്തേയ്ക്ക് ലോകത്തെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതൊന്നു പിടിച്ചുനിർത്തണം. എന്നിട്ട് നമുക്കൊരു പുതിയ മാനുഷിക സംസ്കാരത്തിന് അടിത്തറ രണ്ടാമത് കെട്ടി ഉയർത്തണം. ആ പറയുന്ന സെക്കുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിത്തറയാകേണ്ടത് enlightenment ആണ്. മനുഷ്യനെ അവന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം ഉടലെടുക്കണം. സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മാറണം. ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം justice - നായാലും war -നായാലും മാറണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യരെന്നു പറയുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവരും west സിസ്റ്റത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയവരാണ്. Western Enlightement intellectuallity യിൽ പരിശീലനം നേടിയിട്ടുള്ളവരാണ്. അങ്ങനെ മാത്രം ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരും ആണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരൊക്കെയാണ് ഈ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത്. അവരെ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ consequence വളരെ implode ആയിരിക്കും. ഈ സമരമാണ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സമരം വളരെയൊന്നും ഫലപ്രദമായിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ഡൽഹിയിലുമൊക്കെ ഇതിനുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരുടേയും ചിന്താഗതിയിൽ, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിൽ, നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ തന്നെ ലോകത്തെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ വ്യത്യാസം വരണം.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനിടയിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ആത്മാർത്ഥമായി എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതിൽ നന്ദിയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ഭാവുകങ്ങളും പ്രതിബദ്ധതയോടെ സ്വീകരിക്കുകയും താഴ്മയോടെ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കാം എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7

ഭൗമ ഉച്ചകോടി

റയോഡി ജനീറോയിൽ നടന്ന ഭൗമഉച്ചകോടി സമ്മേളനത്തിന് രണ്ട് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന് യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനം; രണ്ട് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന അനൗദ്യോഗിക സമ്മേളനം. ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനത്തിൽ ഗവൺമെന്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് എത്തിയവർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബ്രസീലിലെ അസ്വസ്ഥാവസ്ഥ കൊണ്ട് ജനങ്ങൾ പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കുമോ എന്ന ഭയത്തിൽ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കനത്ത സുരക്ഷാ സംവിധാനങ്ങളാണ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് അഞ്ചാറുമൈൽ ദൂരെ ഒരു വലിയ പാർക്കിൽ അനേകം കൂടാരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചാണ് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകൾ സമ്മേളനം നടത്തിയത്. അതിനാൽ ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതിന് യാതൊരു സാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഫ്ളമന്റോ പാർക്കിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവർക്കും സംബന്ധിക്കാമായിരുന്നു. രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെയാണ് നടന്നത്. ഫ്ളമന്റോ പാർക്കിൽ 39 വലിയ കൂടാരങ്ങളിലും അവ കൂടാതെയുള്ള ചെറിയ കൂടാരങ്ങളിലുമായി വിവിധ തരത്തിലുള്ള സംഘടനകൾ വന്ന് അവരുടേതായ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രദർശനങ്ങളും സംഗീതശില്പങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്ലോബൽ ഫോറം ഫോർ പാർലമെന്റൽ ലീഡേഴ്സ് ആൻഡ് സ്പിരിചൽ ലീഡേഴ്സ് എന്നു പറയുന്ന സംഘടന ഇവിടെവച്ച് ഒരു വലിയ കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. പല പുതിയ ആശയങ്ങളും ഈ കോൺഫ്രൻസിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ ഈ ഫോറത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതിൽ ഒരാൾ അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ് ഡലിഗേഷൻ ചീഫും മറ്റെയാൾ സെനറ്റർ ആൽഗോറും (ഇപ്പോഴത്തെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥി) ആയിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഡലിഗേഷൻ ചീഫ് പറഞ്ഞത്, 'ഞങ്ങളുടെ പ്രസിഡണ്ട് പറയുന്നതിനോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല' എന്നും സെനറ്റർ ആൽഗോർ പറഞ്ഞത് 'പ്രസിഡണ്ട് ബുഷ് പറയുന്നത് മുഴുവൻ നോൺസെൻസ് ആണ്' എന്നുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അമേരിക്കയിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകൾ പ്രസിഡണ്ട് ബുഷിനെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ വേണ്ടി വളരെ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതിന് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.

(1992 സെപ്തംബർ 13-ാം തീയതി കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ വച്ച് കേരളത്തിലെ വിവിധ പരിസ്ഥിതി, സാംസ്ക്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ഭൗമ ഉച്ചകോടി സെമിനാറിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണം)

യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളുടെ സ്ഥിതി

യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് വിവിധ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനായി കുറച്ചു വർഷങ്ങളായിട്ട് പല കോൺഫ്രൻസുകളും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ *യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി ഫോർ ഡവലപ്മെന്റ്* എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഉണ്ടായി. സയൻസിനെക്കുറിച്ചും ടെക്നോളജിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഗവേഷണങ്ങളുടെ 96 ശതമാനവും വികസിത രാജ്യങ്ങളിലാണ് നടക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രവികസനത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം മുഴുവൻ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കാണ്. വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് എല്ലാം കൂടി നാലു ശതമാനം പങ്കു മാത്രമേയുള്ളു. ഈ സത്യം കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ കോൺഫ്രൻസ് നടത്തിയത്.

എന്നാൽ ആ കോൺഫ്രൻസുകൊണ്ട് എന്താണ് ഫലമുണ്ടായത്? കോൺഫ്രൻസ് നടത്തുവാൻ തന്നെ 25 ലക്ഷം ബില്യൻ ഡോളർ ചിലവായി. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ചെറിയ ഫണ്ട് രൂപീകരിച്ചു. വികസ്വര രാജ്യങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി സഹായം കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഫണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആ ഫണ്ടുകൊണ്ട് യു.എൻ. എൻ. ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഒരു പുതിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് (ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി) ഉണ്ടാക്കി കുറേപ്പേർക്ക് ജോലി കൊടുക്കാൻ മാത്രമാണ് സാധിച്ചത്. ആ ഫണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തും ഒരു ഗവേഷണവും നടന്നില്ല.

യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓൺ ഡവലപ്മെന്റ് ആൻഡ് ഡിസാർമമെന്റ് എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഒരുപാട് ജോലി ചെയ്തതാണ്. യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഡിസാർമമെന്റിൽ നിന്നുവരുന്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ എങ്കിലും ഡവലപ്മെന്റിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ സാധിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് കോൺഫ്രൻസ് നടത്തിയത്. ഒരുപാട് പുതിയ ആശയങ്ങൾ

ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് യാതൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓഫ് സ്റ്റേറ്റ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിനു കുറെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായി. ഈ അവസാനത്തെ കോൺഫ്രൻസിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ കോൺഫ്രൻസുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. റയോഡി ജനീറോയിൽ വച്ചുണ്ടായ കോൺഫ്രൻസിലെ തീരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രധാനമായ അഞ്ചാറു പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ട്.

ഭൗമ ഉച്ചകോടിയുടെ പ്രധാനനേട്ടം

ഭൗമഉച്ചകോടികൊണ്ടുണ്ടായ പ്രധാന നേട്ടം ആഗോളവ്യാപകമായി പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ബോധവത്ക്കരണം നടന്നു എന്നുള്ളത് മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തീരുമാനങ്ങളുടെ ഫലമായി എന്തെങ്കിലും പുതിയ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമോ എന്നുള്ളത് വളരെ സംശയമാണ്. ചില തത്വങ്ങൾ അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും അവ പൊതുവെ സ്വീകാര്യമായി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പ്രധാന തത്വം പരിസ്ഥിതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നവർ അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ നഷ്ടങ്ങളുടെയും ചിലവു വഹിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്.

ഇന്നത്തെ മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതലയുള്ളത് Industrial Establishment - നും അതുപോലെതന്നെ Nuclear Establishment - നും ആണ്. ഇന്നത്തെ മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കാരണങ്ങൾ നമ്മുടെ Industrial System ഉം നമ്മുടെ Nuclear weapons ഉം ആണ്. അപ്പോൾ ഇവ ആരുടെ കൈയിലിരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് മലിനീകരണം പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ചിലവ് വഹിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥതയുള്ളവർ എന്നുള്ള ഒരു തത്വം പൊതുവെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തവരും തീർച്ചയായും പ്രകൃതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കല്ക്കട്ടായിലും ബോംബെയിലും ഡൽഹിയിലുമൊക്കെ ധാരാളം മലിനീകരണം ഉണ്ട്. അത് മുഴുവൻ Industrial system ത്തിന്റേതാണോയെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ല.

മറ്റു ചില തത്വങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം തള്ളപ്പെട്ടു. ഒന്നാമത്തേത് വനസംരക്ഷണം. ഇത് ഭൗമികമായ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണ്. ഇന്ന് എത്യോപ്യയിലും സുഡാനിലും വലിയ വരൾച്ചയുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം ഒരുപക്ഷേ തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ ആമസോൺ താഴ്വരയിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചർ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ കിടപ്പ്. ഒരിടത്ത് മരം വെട്ടുന്നതിന്റെ ഫലം ചെന്നുനില്ക്കുന്നത് വേറെ എവിടെയെങ്കിലുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ അമേരിക്കക്കാർ ലോകത്തിലെ

വനത്തിന്റെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണം ഒരു ആഗോള സംഘടനയ്ക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നു. ഈ നിർദ്ദേശമാണ് ഭാരതം ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ സമ്മതിക്കാതിരുന്നത്. അതായത് ഒരു ആഗോളസംഘടനയ്ക്ക് ലോകത്തിലെ വനത്തിന്റെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണം കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ആ സംഘടനയുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അമേരിക്കക്കാർക്ക് ഓരോ രാജ്യത്തും കയറി അവിടുത്തെ കാടുകൾ ഭരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാനും (ഇപ്പോൾ യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ പേരും പറഞ്ഞാണല്ലോ അമേരിക്ക പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നത്) ഓരോ രാജ്യത്തിലും മറ്റു പലതും ചെയ്യുവാനും കഴിയും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാരത ഡലിഗേഷൻ വളരെ ശക്തിയായി ഇതിനെ എതിർക്കുകയും International Forest Conservation Board സാദ്ധ്യമല്ല എന്നൊരു പൊതുതത്വം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഒന്നുരണ്ട് പൊതുതത്വം തീരുമാനമായിട്ടുണ്ട്. അവ എഴുതിവച്ച തീരുമാനമൊന്നുമല്ല. പൊതുവെ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ഉദിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ ഒരുമാതിരി എല്ലാവരാലും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതാണ് ഉച്ചകോടിയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട നേട്ടം എന്നു പറയാമെന്ന് തോന്നുന്നു.

പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തിന് പല വശങ്ങളുണ്ട്. അവ എല്ലാം കൂടി സമഗ്രമായിട്ട് പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ള ഒരു ചട്ടക്കൂട് പോലും നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണം എന്നു പറയുന്നത് ഒരു കാര്യം. ഭൗമമണ്ഡലത്തിന്റെ സംരക്ഷണം എന്നു പറയുന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം, ഭൂമിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ ഉപഭോഗം എന്നു പറയുന്നത് മൂന്നാമത് ഒരു കാര്യം. ഇവ എല്ലാം കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഏകീകൃത സിദ്ധാന്തം ഇതുവരെ ആരും വ്യക്തമായ രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പലയിടത്തായിട്ട് കിടപ്പുണ്ട്. അവ എല്ലാം കൂടി കൂട്ടിയിണക്കി ഏകീകൃത സിദ്ധാന്തം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യം വളരെയധികമാണ്.

മലിനീകരണം

വായുവിന്റെയും വെള്ളത്തിന്റെയും മണ്ണിന്റെയും മലിനീകരണം ഇന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങൾ ലോസ്ആഞ്ചലസ് നഗരത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം. 'സ്മോഗ്' എന്നു പറയുന്ന പൊടി അന്തരീക്ഷത്തിൽ നില്ക്കുന്നത് മൂലം ഈ നഗരത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരുപാട് ജനങ്ങൾ ഇവിടെനിന്ന് മറ്റു നഗരങ്ങളിലേക്ക് താമസം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ അനേകം നഗരങ്ങൾ ഇന്ന് പലതരത്തിലുള്ള മലിനീകരണം മൂലം വീർപ്പുമുട്ടുന്നു.

വെള്ളത്തിന്റെ മലിനീകരണത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വേമ്പനാട്ടു കായലിലെ മത്സ്യരോഗം ഉദാഹരണമായിട്ട് എടുക്കാം. വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ വിഷമയം ക്രമാതീതമായപ്പോൾ മത്സ്യങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങിത്തുടങ്ങി. വളരെ നാളുകളായി ജപ്പാനിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമൊക്കെ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ് ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായതെന്നേയുള്ളു.

രാസവളങ്ങളുടെ അമിതമായ ഉപയോഗമാണ് മണ്ണ് മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം. ഇതിന്റെ ഫലമായി മണ്ണിന്റെ Life Generating Power കുറയുന്നു. മണ്ണിനകത്ത് ഒരു ബാക്ടീരിയൽ സിസ്റ്റമുണ്ട്. ആ ബാക്ടീരിയകൾ എല്ലാം കൂടി ജോലി ചെയ്യുന്ന സിസ്റ്റത്തിൽ നിന്നാണ് പുതിയ മരങ്ങളും ഒക്കെ വളരാനുള്ള അവസരമുണ്ടാകുന്നത്. ആ ബാക്ടീരിയകളെ എല്ലാം കൊന്നിട്ട്, നേരിട്ട് കുറെ Chemical elements മാത്രം മണ്ണിന് നൽകുന്ന രാസവളങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ക്രമത്തിലധികം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ മണ്ണ് മലിനീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ഭാവിയിൽ നിശ്ചയിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത്ര വിധത്തിൽ ആയിത്തീരുവാൻ വഴിയുണ്ട് എന്ന് പറയുന്നു.

കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ്

കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ് ഇന്ന് അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ സന്തുലനാവസ്ഥയ്ക്ക് സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ് മൂലം വളരെയധികം നാശങ്ങൾ ലോകത്തിന് ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത ഉല്പാദനം എവിടെ നിന്നുണ്ടാകുന്നു? പെട്രോൾ, ഗ്യാസ്, കൽക്കരി ഇവ മൂന്നും ഭൂഗർഭത്തിൽ അനേക സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ള ഒരു Geological Process ന്റെ ഫലമായിട്ട് ഉത്ഭൂതമായിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയെ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പത്തിരുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് തീർക്കുകയാണ്. പെട്രോൾ, ഗ്യാസ്, കൽക്കരി ഇവയുടെ അമിതമായ ഉപയോഗം കൊണ്ടാണ് ഇത്രയധികം കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്.

പക്ഷേ ഈയടുത്ത കാലത്തെ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ പറയുന്നത് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ആഗിരണം ചെയ്യുന്ന കുറെ ബാക്ടീരിയകളുടെ നാശമാണ് അതിന്റെ വർദ്ധനവിന്റെ കാരണമെന്നാണ്. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ആഗിരണം ചെയ്യുന്ന കുറെ ബാക്ടീരിയകൾ കൃഷി ചെയ്യാത്ത മണ്ണിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ബാക്ടീരിയകൾ സൈബീരിയായിലെ കൃഷി ചെയ്യപ്പെടാത്ത മണ്ണിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവൻ രാസവളങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി

ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ പ്രത്യേകതരം ബാക്ടീരിയകളുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചതുകൊണ്ട് കൂടിയാണ് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ വർദ്ധനവ് ഇത്രയധികമുണ്ടായതെന്ന് പറയുന്നു. രാസവളങ്ങളും കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ വർദ്ധനവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടെന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നിഗമനം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ വിളവെടുപ്പ് രീതികളിൽതന്നെ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. രാസവളങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കഴിയുന്നത്ര കുറച്ചിട്ട് ജൈവവളം കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായത് കോടിക്കണക്കിനു വർഷത്തെ ബാക്ടീരിയകളുടെ പ്രവർത്തനം ഭൂതലത്തിൽ ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ഓക്സിജനും കാർബൺ ഡയോക്സൈഡും തമ്മിൽ സമതുലനാവസ്ഥയുള്ള അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായത് മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാകുന്നതിനും മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിനു വർഷത്തെ ബാക്ടീരിയാകളുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണ്. അങ്ങനെയുണ്ടായ ആ സിസ്റ്റത്തെ മനുഷ്യൻ ചിന്താരഹിതമായി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം.

ന്യൂക്ലിയർ ഫാക്ടറികളിൽ നിന്നും പുറത്തുവിടുന്ന സാധനങ്ങളും സാധാരണ ഓസോൺ ലെയറിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി ഓസോൺ ലെയറിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളെ ന്യൂട്രലൈസ് ചെയ്ത് സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ സുഷിരങ്ങളിൽ കൂടി അൾട്രാവയലറ്റ് രശ്മികൾ അകത്തേക്ക് കടന്ന് മനുഷ്യനു മാത്രമല്ല മറ്റു ജീവജാലങ്ങൾക്കും ക്യാൻസർ ഉളവാക്കുന്നു. ക്യാൻസർ രോഗത്തിന്റെ വർദ്ധനവ് ഈയടുത്ത കാലങ്ങളിൽ വളരെയധികം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ഓസോൺലെയറുകളിൽ സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

കാട്ടിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചർ ഉണ്ടാക്കുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തടിവ്യവസായികളാണ്. ഇവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവരുടെ സഹായം ഉണ്ടെങ്കിലേ ഗവണ്മെന്റിനു പിടിച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഒക്കുകയുള്ളു. 'ചിപ്കോ' മൂവ്മെന്റ് പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തിനെതിരെയുള്ള നമ്മളുടെ സുപ്രധാനമായ ഒരു നീക്കമായിരുന്നു. സുന്ദർലാൽ ബഹുഗുണയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുമാണതിന് നേതൃത്വം നല്കിയത്. മിസിസ് ബഹുഗുണയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചാരും എടുത്തുപറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അവരാണ് ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ സംഘടിപ്പിച്ചത്. മരം വെട്ടുവാൻ വരുന്ന ആളുകൾ വന്നപ്പോൾ മരത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് നിന്നുംകൊണ്ട് 'മരം വെട്ടുമ്പോൾ എന്നെക്കൂടി വെട്ടിക്കോ' എന്നു ധൈര്യസമേതം പറയുവാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് ആ സ്ത്രീരത്നമായിരുന്നു. അതുപോലെ ജനങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു

മുന്നേറ്റമുണ്ടായാൽ അവസാനം അതു വളർന്നു വലുതാകും.

മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചറുകളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുന്ന വ്യവസായികൾ അവ വിദേശത്തേക്ക് കയറ്റി അയച്ച് വലിയ ലാഭം ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. ഇതിനെയൊക്കെ പിടിച്ചുനിർത്തുവാൻ ആരെക്കൊണ്ട് സാധിക്കും? ഗവണ്മെന്റ് മരം വെട്ടു നിയന്ത്രിക്കുവാനോ ഇല്ലാതാക്കുവാനോ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് അധികാരം കൊടുത്താൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉള്ള കുറെ ജോലിക്കാർക്ക് കുറച്ചു കൂടി വരുമാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിനെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൂടെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ (അവരെയും കൈക്കൂലി കൊടുത്ത് വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നെനിക്ക് അറിയാൻ പാടില്ല) കൂടി പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതി ഉണ്ടായെങ്കിലേ ഇത് നടക്കൂ.

എൻ. ജി. ഒ. പങ്കാളിത്തം

ഈസ്റ്റേൺ യൂറോപ്പിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണങ്ങൾ ഇല്ലാതായതിനു ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസായിരുന്നു റയോ ഉച്ചകോടി. അതിന്റെ ഫലം ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഇതുവരെയുള്ള എല്ലാ യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളിലും പ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരല്ല. പല യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളിലും ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏതെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റേതര സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ്. പക്ഷേ ഈയടുത്ത കാലത്തായിട്ട് ഗവണ്മെന്റേതര സംഘടന പ്രതിനിധികളുടെ പങ്കാളിത്തം ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ശ്രമം സൂപ്പർ സെവനിൽ (ഏഴു വികസിത രാജ്യങ്ങളെയും കൂടിയാണ് സൂപ്പർ സെവൻ എന്നു പറയുന്നത്) നിന്നുമുണ്ടായി. അവരെ ചെറുത്തുനിൽക്കുവാൻ വികസ്വര രാജ്യങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. റയോ കോൺഫ്രൻസിന്റെ തയ്യാറെടുക്കൽ മിക്കവാറും എൻ. ജി. ഒ. (ഗവണ്മെന്റേതര ഏജൻസികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ) കളുടെ പങ്കാളിത്തം ഇല്ലാതെയാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. എൻ. ജി. ഒ. കളെ എവിടെയെങ്കിലും ഒരുമിച്ചൊന്ന് ഒരു മീറ്റിംഗ് പോലെ കൂട്ടി ഒരു പ്രമേയവും പാസ്സാക്കി, അതിന് ഒട്ടും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതെ അജണ്ടാ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്.

മുൻ. യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകൾക്ക് മുമ്പ് ഞങ്ങളൊക്കെ പോയി അജണ്ടാ തയ്യാർ ചെയ്യുന്നവരുമായിട്ട് നേരിട്ടു കണ്ടു സംസാരിച്ച് അവരോട് അവികസിത രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു താല്പര്യമുള്ള വിഷയം ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ് അത് Draft നകത്ത് കടത്തിവിടുവാനുള്ള അവസരം

ഉണ്ടായിരുന്നു. എൻ. ജി. ഒ. കളെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റി നിറുത്തി – ഔദ്യോഗിക കോൺഫ്രൻസുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലാതെ ഫ്ളമന്റോ പാർക്കിൽ കുറെ കൂടാരങ്ങളിൽ ഇരുന്ന് വർത്തമാനം പറയുവാൻ മാത്രം അനുവദിച്ച് – യു. എൻ. നടത്തിയ ഒരു കോൺഫ്രൻസായിരുന്നു ഇത്. ഇതു ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അവികസിത രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ എല്ലാവരും അവരുടെ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ താല്പര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതിന് എൻ. ജി. ഒ. കൾ ഉണ്ടെങ്കിലേ ഒക്കൂ. ഗവണ്മെന്റുകൾക്ക് അതിന്റേതായ ചില പോളിസി പർപ്പസും പോളിസി ഇന്ററസ്റ്റും ഒക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് വച്ചായിരിക്കും കോൺഫ്രൻസിൽ വന്ന് പ്രസംഗിക്കുക. പല പ്രശ്നങ്ങളും ഗവൺമെന്റ് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരത്തില്ല. അവ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് എൻ. ജി. ഒ. കൾ ആണ്. അതുകൊണ്ട് എൻ. ജി. ഒ. കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ Strike ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമം വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ നടത്തുകയും അതു വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. യു. എൻ. –ൽ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായി ത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. യു. എൻ. പ്രധാനമായും വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഒരു ഉപകരണമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഇതിനെതിരെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്ന പ്രധാന കാര്യം സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിലിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്തണമെന്നതാണ്. അതിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന്. അതിന്റെയർത്ഥം ഇൻഡ്യക്കും കൂടി അംഗമാകണം എന്നേയുള്ളു; അതല്ല പ്രശ്നം. ഈ സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിലിനും അസംബ്ലിക്കുമൊന്നും സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ മനസിലാവുകയില്ല.

ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കൗൺസിലും ഗവണ്മെന്റേതര പ്രതിനിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കൗൺസിലും യു. എൻ. –ൽ ഉണ്ടാകണം. അല്ലാതെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ മാത്രം കൂടിയാൽ യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് ആവുകയില്ല. രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ഗവണ്മെന്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു മണ്ഡലം; ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ടാമതൊരു മണ്ഡലം. ആ ലൈനിലേക്കു യു. എൻ. പോയെങ്കിലേ ഇതുപോലെ ആഗോളവ്യാപകമായ പ്രശ്നങ്ങൾ തീർക്കാനൊക്കൂ. പരിസ്ഥിതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നവർ അതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ നഷ്ടങ്ങളുടെയും ചിലവു വഹിക്കണം എന്ന തത്വം നടപ്പിൽ വന്നാൽ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയുള്ള വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ വിഷമത്തിലാവും. അതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങൾ ഒക്കെയാണ് ഇപ്പോൾ അവർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ

പ്രതിനിധികൾ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അണുവായുധ മലിനീകരണം

അണുവായുധ മലിനീകരണത്തെക്കുറിച്ച് റയോ ഉച്ചകോടിയിൽ അധികം ചർച്ചകൾ നടന്നില്ല. അണുവായുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുഴുവൻ മലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അത് ഉച്ചകോടി ചർച്ച ചെയ്തില്ല. യുറേനിയം, തോറിയം എന്നീ മിനറൽസ് ഉപയോഗിച്ചാണല്ലോ അണുവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. യുറേനിയം മൈനിംഗ് നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മൈനിംഗ് കഴിഞ്ഞ് കഴുകിയെടുക്കുന്ന വെള്ളം റേഡിയോ ആക്ടീവാണ്. യുറേനിയം എടുത്തുകഴിഞ്ഞ് ബാക്കി വരുന്ന ഗെയിലിംഗ്സും റേഡിയോ ആക്ടീവാണ്. ഈ മണൽ (റേഡിയോ ആക്ടീവായ ഗെയിലിംഗ്സ്) വീടുപണിക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാനായി സൗജന്യമായിട്ട് കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അതുപയോഗിച്ച് ഒരുപാട് ആളുകൾ വീടു പണിതു. ആ വീടുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായി തീരും എന്ന് ചിന്തിക്കുക.

Fuel minerals കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്ക് എവിടെവച്ചെങ്കിലും ഒരു അപകടമുണ്ടായാൽ അവിടെ മലിനീകരണം ഉണ്ടാകും. മാത്രവുമല്ല ഈ Fuel minerals ഉപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇതുവരെ സുരക്ഷിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്യകാലത്തൊക്കെ കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവിടെ കിടന്ന് എത്ര കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് ഇതിന്റെ റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി മേല്പോട്ടു വന്ന് മത്സ്യങ്ങളെയും മനുഷ്യനെ തന്നെയും നശിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ Salt's Mines നകത്താണ് ഇത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. സ്വീഡൻ മറ്റൊരു ടെക്നിക്കൽ പ്രോസസാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം ഗ്ലാസ്സ് കൊണ്ട് കവർ ചെയ്തു, പിന്നെ സിമന്റുകൊണ്ട് കവർ ചെയ്തു മാറ്റിവയ്ക്കുക. ഇതൊന്നും പരിപൂർണ്ണ സുരക്ഷിതത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന നടപടികളല്ല. ഇതിൽനിന്നുമൊക്കെ റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റീസ് വന്ന് നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ ക്യാൻസർ വരുത്തുകയും മലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വലിയ രണ്ട് അപകടങ്ങൾ ചെർണോബിലും ബീമൈലായിലും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതുപോലെയുള്ള അപകടങ്ങൾ ഇനിയും ധാരാളം ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു അപകടം ഉണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

യുദ്ധമലിനീകരണം

യുദ്ധങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പുതിയ ഇനം ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അമിതമായ വ്യഗ്രത ലോകത്തിന്റെ തന്നെ നിലനില്പിന് ഇന്നു ഭീഷണി ഉയർത്തുന്നു. Bacteriological research for weapons മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ എന്താണെന്നുള്ളത് നമുക്കിപ്പോഴും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. 30 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. റഷ്യൻ ഗവൺമെന്റും അമേരിക്കൻ ഗവൺമെന്റും മറ്റു പല ഗവൺമെന്റുകളും അന്ന് ഒരു പുതിയ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യനു പ്രതിരോധശക്തി കണ്ടുപിടിക്കുവാനാവാത്ത ഒരു രോഗം ഉണ്ടാക്കുന്ന ബാക്ടീരിയാകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടി. സ്ഫോടനമോ മറ്റു വല്ലതുമോ ഒന്നുമില്ലാതെ ആളുകൾ താനെ മരിക്കുന്ന ഒരു ആയുധത്തിനുവേണ്ടിയാണീ ഗവേഷണം നടന്നത്.

ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ബാക്ടീരിയാകളിൽ ഒരെണ്ണം, ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്നും അബദ്ധവശാൽ രക്ഷപെട്ടു പുറത്തുപോയെങ്കിലോ എന്നൊരു ചോദ്യം 25 വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്ന് ഒരെണ്ണം രക്ഷപെട്ടാൽ എന്തുണ്ടാകും? ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ഇപ്പോൾ അറിയാം: എയിഡ്സ്. അതാണ് അവർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച മാരകായുധം. ആ ബാക്ടീരിയ ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. രക്ഷപെട്ടാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഫലങ്ങൾ എയിഡ്സിന്റേതിനോടു സമമാണ്. മനുഷ്യനു പ്രതിരോധശക്തി ഇല്ലാത്ത ഒരു രോഗത്തെ മനുഷ്യർ തന്നെ മാനവരാശിക്ക് സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

സമാധാനം, നീതി തുടങ്ങിയവയ്ക്കൊക്കെ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. സമാധാനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വീക്ഷണങ്ങൾ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണ പ്രശ്നത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിവച്ചുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവ മൂന്നിനുംകൂടി ഒരുമിച്ച് ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും.

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും

വളരെയധികം ചിന്തിക്കേണ്ട ചില ചോദ്യങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത്, പ്രകൃതി എന്നു പറയുന്നതിൽ മനുഷ്യനും ഉൾക്കൊള്ളുമോ, അതോ മനുഷ്യനെ കൂടാത്തതാണോ പ്രകൃതി എന്നുള്ളതാണ്. നമ്മൾ സാധാരണ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മനുഷ്യർ subject ഉം പ്രകൃതി object ഉം ആണെന്നാണ്.

പ്രകൃതിയെ ഇഷ്ടം പോലെ പഠിക്കുവാനും ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുമുള്ള അവകാശം മനുഷ്യന് ഉണ്ട് എന്ന് നമ്മൾ ഓട്ടോമാറ്റിക് ആയിട്ട് കണക്കുകൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സയൻസും ടെക്നോളജിയും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സിസ്റ്റവും എല്ലാം ഡവലപ് ചെയ്തു വന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനല്ല, പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനല്ല എന്നുള്ളത് വളരെ ലളിതമായ കാര്യമാണെങ്കിലും നമ്മൾ അത് സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല.

മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റും വായുവില്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിച്ചുപോകും. ഈ വായുവും സൂര്യനും ഭൂമിയുമെല്ലാം ഇല്ലാതെ മനുഷ്യന് ജീവിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഒരു Integral part ആണ്. അല്ലാതെ പ്രകൃതി object ഉം മനുഷ്യർ subject ഉം അല്ല.

മനുഷ്യൻ ദൈവവും പ്രകൃതി അതിന്റെ അധീനതയിലുള്ള മറ്റൊന്നുമാണെന്നുള്ള ചിന്ത മാറുമ്പോൾ നമ്മളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ Knowledge സിസ്റ്റവും Industrial സിസ്റ്റവും ഒക്കെ മാറേണ്ടിവരും. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നും പ്രകൃതിയെ കൂടാതെ മനുഷ്യനു ജീവിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള ഒരു ചിന്തയിലേക്കു നമ്മൾ വളർന്നുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളിൽ വലിയൊരു പരിവർത്തനം വരേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.

പരിസ്ഥിതിയും വികസനവും

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വികസനം എന്നുപറയുന്ന ആശയത്തെ മൗലികമായി ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഒരു നാഷണൽ ഡവലപ്മെന്റ് റൂൾസ് രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് രൂപവല്ക്കരിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗിരിജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ചിന്തിച്ചോ? അവരെ കണ്ട് വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചോ? ഇല്ല. അവരുടെ ചിന്തയിൽ വികസനം എന്നു പറയുന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന പുരോഗതിയാണ്. ഇതാണ് മൗലികമായിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഗിരിജനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ തത്വം നമ്മുടെ ഡവലപ്മെന്റ് സിസ്റ്റത്തിനകത്ത് എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

ഗിരിജനങ്ങളുടെ ഈ ചിന്താഗതിയെ നമ്മൾ വളരെയധികം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രത്യേക ഉൾക്കാഴ്ച നമ്മൾ വികസിപ്പിച്ച് എടുക്കേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രകൃതിയെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രകൃതിയും ജീവിക്കേണ്ട

ആവശ്യമുണ്ട്, മനുഷ്യനും ജീവിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ടെക്നോളജി വിഭാവനം ചെയ്ത് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വികസനമേ നിലനിൽക്കുകയുള്ളു.

ഇപ്പോൾ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും Environmental fact നോക്കണം. വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച എന്ത് പ്രോജക്ട് ഉണ്ടായാലും പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഉണ്ടാകണമെന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം, പരിസ്ഥിതി മന്ത്രാലയം വിചാരിച്ചാൽ ഏതു വികസന പദ്ധതിയും പിടിച്ചുനിർത്തുവാനും ഇല്ലാതാക്കുവാനും സാധിക്കും എന്നതാണ്. പരിസ്ഥിതിയുടെ പേരും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ ഞെരുക്കുവാനുള്ള ഒരു അവസരം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെക്കുറിച്ചൊക്കെ ജനങ്ങൾ ബോധവാന്മാരാകണം. ലോക്കൽ ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പുകൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുകയും പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതികരിക്കുകയും സാധാരണക്കാരനു മനസിലാവുന്ന ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കുന്നതിന് പരമ പ്രാധാന്യം നല്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ഉണ്ട്. അവരെ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നത് വഴി അടുത്ത തലമുറയെ ഈ വൻവിപത്തിൽ നിന്നും ഒരു പരിധി വരെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.

8

പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം

"എന്റെ സുഹൃത്തും സഹോദരനുമായ റവ. പി. റ്റി. തോമസ് കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ച്, നമ്മിൽ നിന്നും വിടപറയുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപദാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുവാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല"

നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഒരു സഹോദരനോ സഹോദരിയോ വിടപറയുമ്പോൾ നാം വിലപിക്കരുത്. ദൈവഭക്തന്മാരുടെ മരണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമുളവാക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരംഗംകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നതിനാൽ മാലാഖമാർ സന്തോഷിക്കുന്നു. നാമോ വിലപിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ലാസർ മരിച്ചതായ സമയത്ത്, ലാസറിന്റെ സഹോദരിമാരും, സുഹൃത്തുക്കളും കരയുന്നതു കണ്ടിട്ട് കർത്താവും കരഞ്ഞു. ദുഃഖം മനുഷ്യസഹജമാണ്. എന്നാൽ കർത്താവ് എന്തുകൊണ്ടു കരഞ്ഞു എന്നത് പ്രസക്തിയുള്ള ചോദ്യമാണ്. അവരുടെ മരണത്തോടുള്ള ഭയവും ദുഃഖവും കണ്ടിട്ട് കർത്താവിന് അവരോടുണ്ടായ സഹതാപമായിരുന്നു അത്.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് മരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മരണത്തിന് നമ്മെ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിക്കാനാവില്ല.

നാമെല്ലാവരും മാതൃഗർഭത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത്. ഗർഭസ്ഥ അവസ്ഥയിൽ ശിശുവിന് പുറത്തുള്ള ലോകത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഗർഭസ്ഥ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന കാലയളവ് പോലെയാണ് മനുഷ്യന്റെ 70-തോ 80-തോ വയസു വരെയുള്ള ജീവിതവും. മരണശേഷം അടുത്ത പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ്.

ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്നും നാം വാങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ സ്ഥലകാല പരിമി

(മാങ്ങാനം ക്രൈസ്തവാശ്രമത്തിലെ ആചാര്യയും പ്രമുഖ ചിന്തകനും എഴുത്തുകാരനും സംഘാടകനുമായിരുന്ന പി. റ്റി. തോമസ് അച്ചന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷാ മധ്യേ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: സന്തോഷ് മാങ്ങാനം)

തിയുള്ള ഈ ലോകവും താനേ തിരോധാനം ചെയ്തിട്ട്, വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുന്നു. അവിടെ മാലാഖമാരെപ്പോലെ നാമും ജനനമരണങ്ങളോ സ്ഥലകാല പരിമിതികളോ ഇല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യരാശിയായിത്തീരുന്നു.

അതിന്റെയും അടുത്ത ലോകമായ പുനരുത്ഥാന ലോകത്തിൽ പുതിയ ശരീരം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവിടെയും ജനനമരണങ്ങളോ വിവാഹബന്ധങ്ങളോ ഇല്ലെന്നു കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (വി. ലൂക്കോസ് 20:35-36).

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതായ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

1) വിശ്വാസം - ദൈവത്തിലുള്ള ഉറപ്പ്

എന്റെ ദൈവമാണ് എന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, എന്തു വന്നാലും ദൈവം എന്നെ കരുതിക്കൊള്ളും എന്ന ഉറപ്പാണ് വിശ്വാസം.

2) പ്രത്യാശ

പ്രത്യാശ എന്നുപറഞ്ഞാൽ നാം എവിടെച്ചെന്നു ചേരണമെന്നാണോ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്) അതാണ് പ്രത്യാശ. ലോകത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള പ്രത്യാശകളുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശ; തനിക്ക് ദൈവമുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം നേരിട്ടാലും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്നതാണ്.

നമ്മെയും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും രൂപവൽക്കരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയാകണം.

3) സ്നേഹം

സ്നേഹം അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കുള്ളത്. ചുറ്റുമുള്ള സമൂഹങ്ങളിലെ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി കരുതുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് സ്നേഹം.

തന്നെക്കുറിച്ച് വ്യാകുലചിന്തകളില്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും, കരുതുവാനും നമുക്ക് സാധിക്കണം.

ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയട്ടെ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലും പി. റ്റി. തോമസ് അച്ചൻ അടിയുറച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

9

‘സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ രൂപമായിത്തീരണം’

പരുമല തിരുമേനിയേപ്പോലെ ഒരു പരിശുദ്ധനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ (കേരളത്തിലെ) മറ്റു സഭകൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസം ഉറയ്ക്കുവാൻ വളരെയധികം കാരണമായിട്ടുണ്ട്. “ഒരു പരിശുദ്ധനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത എന്തിനാണ്? പരിശുദ്ധനെ എന്തിന് ബഹുമാനിക്കണം? നേരിട്ട് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരെ?” എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിലും നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് പുറത്ത് നവീകരണ സഭകളിലുമൊക്കെ ഉണ്ട്. മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന ഒന്നും ആവശ്യമില്ല, ഇതൊക്കെ മൂഢവിശ്വാസമാണ് എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നാം ഒരു പരിശുദ്ധനെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിയെ ബഹുമാനിക്കുക എന്നുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ആ പരിശുദ്ധനിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന ദൈവസ്വരൂപത്തെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. ഒരു പരിശുദ്ധനെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ആ ബഹുമതി ദൈവത്തിങ്കലാണ് ചെന്നു ചേരുന്നത്. “എന്നിൽ യാതൊന്നുമില്ല. എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ദൈവം എനിക്ക് നൽകുന്നത് മാത്രമേയുള്ളു. ദൈവസ്വരൂപത്തോട് ഞാൻ എത്രയും കൂടുതൽ അടുത്തു വരുന്നുവോ അത്രയും മാത്രമേ എനിക്ക് വിശുദ്ധിയുള്ളു എന്നുള്ളത് എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഒരു പരിശുദ്ധനെ നാം ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ തന്നെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ രൂപം കർത്താവായ യേശുമശിഹായിൽ പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെട്ടതുപോല തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരിലും അതേ ദിവ്യരൂപമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. നാം പരുമല തിരുമേനിയെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥമായി ഈ പിതാവിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെട്ട ദൈവസ്വരൂപത്തെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്തുതികളും സ്തോത്രങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമെല്ലാം പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെയടുക്കൽ, പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെയടുക്കൽ, പരിശുദ്ധ

പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ (1994 നവം. 2) ചെയ്ത പ്രസംഗം.

റൂഹായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുചേരുവാനുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ ദൈവമാക്കുകയല്ല, ദൈവം മനുഷ്യനിൽ കൂടി കാണപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതിനെ വിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ. പരുമല തിരുമേനി കാലം ചെയ്ത ഈ കബറിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രത്യേകമായി ഉള്ളതുകൊണ്ട് ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും പ്രത്യേകമായിട്ട് ഉണ്ട് എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.

ഒരു സ്ഥലത്തിന് വിശുദ്ധിയൊന്നും ഇല്ല എന്നാണ് നവീകരണ സഭക്കാർ പറയുന്നത്. സ്ഥലത്തിനും സമയത്തിനും പ്രത്യേക വിശുദ്ധിയൊന്നും ഇല്ല എന്നവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ നമുക്ക് അങ്ങനെയല്ല. സ്ഥലങ്ങൾ വിശുദ്ധമാണ് എന്നു നാം കരുതുന്നു. പരിശുദ്ധനായ ഒരു തിരുമേനിയുടെ ശരീരം വിശുദ്ധമാണ്. ആ ശരീരത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലവും വിശുദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്ഥലത്തിന് വിശുദ്ധിയുണ്ട് എന്നു തന്നെയാണ് നാം വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

കാലത്തിനും വിശുദ്ധിയുണ്ട്. കർത്താവായ യേശുമശിഹായും അപ്പോസ്തോലന്മാരും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം, മറ്റ് എല്ലാ കാലങ്ങളേക്കാൾ വിശുദ്ധമാണ് എന്നു തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് നാം. അതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാമീപ്യത്തെയാണ് നാം പ്രത്യേകമായി ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള കാര്യം നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നതിന്റെ പിറകിൽ മറ്റൊരു കാര്യമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സാത്താൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾക്ക് വലിയ വിശ്വാസമൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ഒരാൾ ഉണ്ടോ? അതോ വെറും മൂഢവിശ്വാസമാണോ എന്നൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തിൽ പലരും ചോദിക്കുന്നത്. “ഉണ്ടായിരുന്നവനും ഇല്ലാത്തവനും ഇല്ലാതാകുവാൻ ഉള്ളവനും” എന്നാണ് വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ സാത്താന്റെ നിർവ്വചനം. സാത്താനും ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്. പക്ഷേ അവൻ തന്റെ തിന്മ മൂലം ദൈവത്തിന് എതിരായി തീർന്നതുകൊണ്ട് അവന് അസ്തിത്വം തന്നെ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ചരിത്രമുള്ളിടത്തോളം കാലം നമ്മെ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി ഇല്ലാത്തവനായ സാത്താനെ ദൈവം അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്നും ഉണ്ട് ഈ സാത്താൻ. ഈ സാത്താനെ വേറൊരുവിധത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം. നാമെല്ലാവരും കൂടി

ചെയ്യുന്ന തിന്മകളുടെ മുഴുവൻ സമാഹാരമാണ് സാത്താൻ. മനുഷ്യരാശിയിൽ അക്രൈസ്തവരും ക്രൈസ്തവരും ചെയ്യുന്ന അനേകായിരം തിന്മകൾ ഉണ്ട്. ആദാമും ഹവ്വായും പാപത്തിൽ വീണു പോയതു മുതൽ ഇന്നുവരെ നാം ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള എല്ലാ തിന്മകളുടെയും കൂടെ ഒരു സംയുക്തരൂപം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് സാത്താൻ എന്നു ഞാൻ പറയും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ തിന്മ ഞാൻ ചെയ്യുമ്പോൾ സാത്താന് കൂടുതൽ ശക്തി കിട്ടുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രശ്നമതാണ്. മനുഷ്യർ പൊതുവെ നന്മയിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടിട്ട് സ്വന്തകാര്യത്തിനുവേണ്ടി അനേക തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നു. അത്തരമൊരു സമൂഹമാണ് ഇന്നുള്ളത്. അങ്ങനെ കൂടുതൽ തിന്മകൾ നാം ചെയ്യുമ്പോൾ സാത്താന് കൂടുതൽ ശക്തി കിട്ടുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തുമുപ്പതു വർഷങ്ങളായിട്ട് സാത്താന്റെ കയർ കുറച്ചുകൂടെ അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നമ്മെ എല്ലാവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വേണ്ടി സാത്താൻ നടക്കുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവത്തോട് അടുത്തു നില്ക്കുന്നവരെ വീഴിക്കുവാനാണ് സാത്താന് ഏറ്റവും വലിയ വ്യഗ്രത. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ തലവന്മാരെന്ന് പറയുന്ന ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷി ക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം ഞങ്ങളെ വീഴിക്കുവാൻ സാത്താന് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വീഴ്ചക്കാരായാൽ ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ താനേ വീണുകൊള്ളും എന്ന് സാത്താനൊരു വിചാരമുണ്ട്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് ലോകം മുഴുവൻ സാത്താന്റെ ഭയങ്കരമായ ശക്തി കാണുന്നു. ചിന്തിക്കാത്ത അക്രമം; അതായത് ഒരാൾ ഒരു ദിവസം അല്പം കുടിച്ചിട്ട്, കാണുന്നവരെയെല്ലാം തോക്കെടുത്ത് വെടിവയ്ക്കുന്നു. അമേരിക്കയിൽ സാധാരണ നടക്കുന്ന സംഭവമാണ്. ഒരു കാരണവും വേണ്ട. തന്നെത്താനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പുറത്തേയ്ക്ക് പോയി കുറേപ്പേരെ വെടിവയ്ക്കണമെന്ന് തോന്നുക. തോക്കെടുത്ത് വെടിവയ്ക്കുക. ഇതാണ് ചിന്തിക്കാത്ത അക്രമം. സാത്താൻ അവനിൽ പ്രവേശിച്ച് അവനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അനേക തിന്മകൾ അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല ഇവിടെയും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് നമുക്കൊക്കെ അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ആളുകളിലും സാത്താൻ പ്രവേശിച്ച് അനേക തിന്മകൾ ചെയ്യിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തിന്മകൾ ചെയ്യിച്ച് സാത്താൻ കൂടുതൽ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, അതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ പറയുന്നത്, രണ്ട് പ്രത്യേക സംഗതികൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുവാനാണ്. ഒന്നാമത്തേത് ഞാൻ എപ്പോഴും ആലോചിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. "എന്റെ ദൈവംതമ്പുരാനേ, നിന്റെ പേരും പറഞ്ഞ് നിന്റെ സഭയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ഇത്രയുമെല്ലാം തിന്മ ചെയ്തിട്ടും, ഈ സഭയെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ" എന്ന് ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവംതമ്പുരാനോട് പറയാറുണ്ട്. വേറെ ഏതെങ്കിലും

സംഘടനയാണെങ്കിൽ ഇത്രയും തെറ്റ് ചെയ്താൽ അതിനെ ദൈവം ഇല്ലാതാക്കും; നാമാവശേഷമാക്കും. ഇത് ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മിടുക്കുകൊണ്ടൊന്നും അല്ല. നിങ്ങളുടെ കാലത്തിന് മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരുപാട് പരിശുദ്ധന്മാർ ഇപ്പോഴും സഭയിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് സഭയെ നശിപ്പിക്കാത്തത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് ദൈവം നമ്മുടെ സഭയെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത്, സോദോമിലും ഗോമോറായിലും ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഭയങ്കര നാശം നമ്മുടെ മേൽ വരുത്താതിരിക്കുന്നത് ഈ സഭയിൽ അനേക പരിശുദ്ധന്മാർ മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മറയ്ക്കു പുറകിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയെപ്പോലെയുള്ള അനേകം പരിശുദ്ധന്മാർ നിൽക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ സഭയെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മളെയൊക്കെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ സന്നാഹങ്ങളും ഒരുക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഒരുക്കിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മളുടെ പേരിലുള്ള തെറ്റുകൾ നിരവധിയാണ്. നശിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഈ പരിശുദ്ധന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടാണ്. അതുപോലെ പരിശുദ്ധനായ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടാണ്. അതുപോലെ നമുക്ക് പേരറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അനേകായിരം പരിശുദ്ധന്മാരുണ്ട്. ലോകത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും ഇന്നും ഈ സാത്താന്റെ ശക്തികൾക്ക് എതിരായി പോരാടിക്കൊണ്ട് മറയ്ക്കു പുറകിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യം നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രത്യേകമായിട്ട് ഓർപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരെ, പരുമലതിരുമേനി, പ. കന്യകമറിയാം, സകല നീതിമാന്മാരും, സകല പരിശുദ്ധന്മാരും, സകല ശുദ്ധിമതികളും ഇന്നും നമുക്ക് കാണാവുന്ന മറയ്ക്ക് പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളത് നാം മറക്കരുത് എന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അവരെ ഓർക്കുന്നതും കൂടുതലായി ഈ സമയത്ത് വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കണം.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, സഭ എന്തിനാണ്? ലോകം മുഴുവനും തിന്മയിലേക്ക് പോകുന്ന സമയത്ത് അതിന്റെ പുറകെ സഭയും പോകാതെ സഭ ദൈവഹിതം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കോളനിയായി, നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രം നിൽക്കുന്ന നേരും നീതിയുമുള്ള സമൂഹമായി, മനുഷ്യസ്നേഹമുള്ള ഒരു സമൂഹമായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സമൂഹമായി, ഇന്ന് നിലനിന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ സാത്താന്റെ ശക്തി നശിച്ചുപോകുകയുള്ളൂ.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നാം ഓരോരുത്തരും നീതിയോടും വിശുദ്ധിയോടും വ്യാജം പറയാതെയും മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കാതെയും ദ്രവ്യാഗ്രഹം കൊണ്ട് തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാതെയും ഇനിയും ജീവിച്ചില്ല എങ്കിൽ സാത്താന്റെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഞാനും നേരോടും നീതിയോടും സത്യസന്ധതയോടും ദുരാഗ്രഹമില്ലാതെയും താഴ്മയോടും ജീവിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ എന്റെ സഭയ്ക്ക് നന്മയുണ്ടാകുന്നുള്ളു; ഈ ലോകത്തിനു നന്മയുണ്ടാകുന്നുള്ളു. സഭ സഭയായി തീരണം. സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷരൂപമായി തീരണം. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം ലോകത്തിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും തന്നെ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണം. "ഞാൻ തിന്മ ചെയ്യുകയില്ല. അനീതി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. കള്ളം ഞാൻ പറയുകയില്ല. വഞ്ചന ഞാൻ പരിശീലിക്കുകയില്ല. സത്യസന്ധതയോടുകൂടെ എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ എന്റെ ജീവിതം ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ ഉഴിഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നു". ഇത് കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞ് കർത്താവിൽ നിന്ന് കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാപിച്ച് പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത മൂലം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു നല്ല സമൂഹമായി തീരുവാൻ, ദൈവം തമ്പുരാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും സഹായിക്കട്ടെ.

10

നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുക

1902 നവംബർ മാസം 2-ാം തീയതി കൃത്യം 92 വർഷം മുമ്പാണ് പരുമല തിരുമേനി നമ്മിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോയത്. 1947-ലാണ് ആ പിതാവിനെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം 45 വർഷം കഴിഞ്ഞ്. പക്ഷേ ഈ 1947-ൽ, പരിശുദ്ധനല്ലാതിരുന്ന പരുമല തിരുമേനി പരിശുദ്ധനായി തീർന്നു എന്നർത്ഥമില്ല. അതിനു മുമ്പു തന്നെ ആ പിതാവ് പരിശുദ്ധനായിരുന്നു. അക്കാര്യം 1947-ൽ സഭ അംഗീകരിച്ചു, പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്നുള്ളത് മാത്രമേയുള്ളു. ആ പിതാവ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഈ സഭയുടെ വലിയ പ്രകാശസ്തംഭമായിത്തന്നെ നിലനിന്നു എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സുപ്രസിദ്ധനായ ബാർ എബ്രായയെപ്പോലെ തന്റെ 20-ാം വയസുകളിൽ തന്നെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിത്തീർന്ന വലിയ പണ്ഡിതനും വലിയ ഭക്തനുമായ ആ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എല്ലാ വർഷവും നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂടുവാൻ സാധിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്.

സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ്

ആ പിതാവ് നമ്മിൽ നിന്നും കാലം ചെയ്ത് ഏതാണ്ട് രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഭയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം സംജാതമായി. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതല്ല. ആ പിതാവ് കാലം ചെയ്ത് ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ് (S. S. C.) അഥവാ സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് അസോസിയേഷൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സംഘടന ഇവിടെ രൂപവൽകൃതമായത്. അതിനകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മുൻകൈ എടുത്ത് പ്രവർത്തിച്ചത് സഭയിലെ അല്മായക്കാരായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ നമ്മുടെ അല്മായക്കാരെല്ലാം ആദ്യകാലം മുതലെ അതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ് കൂടുകയാണെങ്കിൽ സഭയിലെ വലിയ അല്മായ

1994 ലെ പരുമലപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം.

നേതാക്കന്മാരെല്ലാം അവിടെ കാണും എന്നുള്ളത് ഒരു കാലത്തെ പതിവായിരുന്നു. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എം. എ. ചാക്കോ – ഇതുപോലെയുള്ള പ്രശസ്തന്മാരായ വലിയ അല്മായക്കാർ വന്ന് നേതൃത്വം നൽകിയ ഒരു സംഘടനയായിരുന്നു സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് അസോസിയേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ്.

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം

1955-ലാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റ് എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനം രൂപവൽക്കരിക്കാൻ എനിക്ക് 1955 ലും 1956 ലും ആയിട്ട് സാധിച്ചു. മുമ്പ് വെറും ആനുവൽ കോൺഫ്രൻസ് മാത്രമായിരുന്ന ഈ സംഘടനയ്ക്ക് തദ്ദേശീയ യൂണിറ്റുകൾ ഓരോ കോളജ് സെന്ററിലും ഉണ്ടാക്കി, അവിടെ തദ്ദേശീയ ഭാരവാഹികളെയാക്കി മൂവ്മെന്റിനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാക്കി ഉയർത്തി. ഇന്നേക്ക് ഏതാണ്ട് 38 വർഷം മുമ്പാണ്. അതിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ഉത്തരേന്ത്യയിൽപ്പോലും പല കോളജുകളിലും – ആഗ്രായിലും കൽക്കട്ടായിലുമൊക്കെ പോയി – അതിന്റെ ബ്രാഞ്ചുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അന്നെനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് വലിയ സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. ഞാനന്ന് അല്മായക്കാരനായിരുന്നു – പോൾ വർഗീസ്. ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിലെ ഒരു അന്തേവാസിയായിട്ട് ജീവിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഞാനിത് ചെയ്തത്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുള്ള അനുഭവം വച്ച് നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ നല്ല തലയെടുപ്പുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ പലരും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റിൽ നിന്നാണ്. ഭാസുരന്മാരായ വൈദിക ശ്രേഷ്ടന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റിൽ നിന്നാണ്. സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ല സ്ഥാനാർത്ഥികളെ കാഴ്ച വച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം. ഇന്ന് അത് എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. ഇന്ന് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് മുമ്പോട്ട് വന്ന് മെത്രാന്മാരാകുന്ന ചിലരൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ സഭയ്ക്ക് ഒരു നേതൃത്വപരിശീലന ക്യാമ്പു കൂടിയായിട്ടാണ് ഈ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റ് പണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന കാര്യം ഞാൻ വലിയ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടെത്തന്നെ ഓർക്കുകയാണ്.

ഗിരിപ്രഭാഷണം

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരെ, ഇന്ന് ദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം

ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രണ്ടു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കാനാണ് എനിക്ക് ആഗ്രഹം. അതായത് നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു സന്ദേശം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഗിരി പ്രഭാഷണത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ എന്താണ് എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണ് ഗിരിപ്രഭാഷണം. ആ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു മൂന്നു Beatitudes നെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്, കർത്താവ് തന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചത് അന്നത്തെ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു വാചകത്തിലാണ്. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം വായിച്ചാൽ കാണുന്നത് “ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നാണ്. പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ ധനവാന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നായിരുന്നു. അതായത് മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള നീതി മുഴുവനാക്കുന്ന ആളുകളാണ് ഭാഗ്യവാന്മാർ. പക്ഷേ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ പരീശന്മാർ എന്നു പറയുന്നവർ അങ്ങേയറ്റം വന്നാൽ അയ്യായിരം പേരേ ഉള്ളു. എന്നാൽ യഹൂദ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും പണക്കാരായ ആളുകളുടെ പകുതി ഭാഗമാണ് ഈ പരീശന്മാരായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പഠിപ്പിക്കലിൽ ദൈവത്തെ സേവിച്ചാൽ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും, പണമുണ്ടാകും. ഇപ്പോഴും പലരുടെയുമൊക്കെ വിചാരം അങ്ങനെയാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. പരുമല പോവുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്താമെങ്കിൽ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും, അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകും, പണമുണ്ടാകും, സുഖമായിട്ട് ജീവിക്കാം എന്നൊരു മതം നമുക്കൊക്കെയുണ്ട്. അതാണ് പരീശന്മാരുടെ മതം എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നത്. അതായത് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ ദൈവം നമുക്ക് പ്രതിഫലം നൽകും എന്നുള്ള പഠിപ്പിക്കൽ. അത് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കലാണ്. ആ പഠിപ്പിക്കൽ പ്രകാരം പാവപ്പെട്ടവരെന്നു പറഞ്ഞാൽ പാപികൾ എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇതാണ് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. എന്തുകൊണ്ട് നീ പാവപ്പെട്ടവനായി? നീ ദൈവനിയമപ്രകാരം ജീവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് നീ പാവപ്പെട്ടവനായി. അതുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ടവനെന്നും പാപിയെന്നും പറയുന്നത് രണ്ടും ഒന്നാണെന്നായിരുന്നു പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. അതിന് ഘടക വിരുദ്ധമായ ഒരു പഠിപ്പിക്കൽ ആണ് കർത്താവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം. ദൈവരാജ്യത്തിൽ ധനവാന് പ്രത്യേക സ്ഥാനമൊന്നും ഇല്ല എന്നുള്ളത് കർത്താവ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെയും പാവപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയും ഉള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് കർത്താവ് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. മത്തായിയുടെ സുവി

ശേഷത്തിൽ കാണുന്നത് ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നാണ്. എന്താണ് ഈ ആത്മാവിൽ ദരിദ്രത? പാവപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് അവന് അവനവനെ തന്നെ ആശ്രയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം കൊണ്ടേ ജീവിക്കുവാൻ ഒക്കൂ. അതാണ് poverty എന്നുപറയുന്നത്. Poverty എന്നുപറഞ്ഞാൽ Independence കൂടെ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ. അതായത് always in need. എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ വല്ലതുമൊക്കെ സഹായിച്ചെങ്കിലേ ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ. ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവരെന്ന് പറഞ്ഞാലും ഏറെക്കുറെ അത് തന്നെയാണ്. അതായത് ഞാൻ ആത്മാവിൽ ധനികനാണ്, എനിക്ക് യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ല, Spiritual power ഉണ്ട്, Energy ഉണ്ട് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവന് ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ഞാൻ ദരിദ്രനാണ്, ദൈവത്തിന്റെ കരുണകൊണ്ട് മാത്രമേ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് poor in spirit എന്നു പറയുന്നത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള പ്രധാനകാര്യം; നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ട് അതിന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ട് ദൈവം നമുക്കെന്തെങ്കിലും തരും, ദൈവരാജ്യം തരും എന്നല്ല പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ചില പ്രത്യേകഗുണവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വേദഭാഗം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ ഗുണവിശേഷം poverty of spirit. ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായിരിക്കുക. ആത്മീയമായി പാവപ്പെട്ടവനായിരിക്കുക. എനിക്ക് എന്നിൽ തന്നെ ആത്മീയമായി യാതൊന്നുമില്ല എന്നു മനസിലാക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിക്കുക. അതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഇന്ന് വളരെ വിരളമാണീ കാര്യം. എനിക്ക് കഴിവില്ല, എന്നെക്കൊണ്ടൊന്നും വയ്യ, ദൈവം തമ്പുരാൻ വിചാരിച്ചെങ്കിലേ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ എന്നു പറയുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അപര്യാപ്തതയും അപ്രാപ്തിയും അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് താഴ്മയോടെ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം.

രണ്ടാമത് കർത്താവ് പറയുന്നത്, അതുപോലെ തന്നെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു വാക്കാണ്: “വിലപിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ”. അന്നു പരീശന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ്. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും സങ്കടം കാണുകയില്ല എന്നാണ് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. അതിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ് കർത്താവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ. ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. അവനവന്റെ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ

പരാജയത്തെക്കുറിച്ചും, ധാർമ്മികതയുടെ പരാജയത്തെക്കുറിച്ചും, മനുഷ്യന്റെ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ. ലോകം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പറ്റി മനസ്സലിവുണ്ടായിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് ദൈവം പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. എനിക്ക് ഇന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള ഒരു കാര്യമതാണ്. ലോകത്തിനു വേണ്ടി കരയാൻ, നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെയല്ല, ലോകത്തിനു മുഴുവൻ വേണ്ടി, സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും – അതിന്റെ പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും മനസ്സിലാക്കി, കരയാൻ സാധിക്കുന്നവരെയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന് ആവശ്യം. അതുപോലെ സുപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ് “താഴ്മയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നതും. ഇന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പുറകിൽ കിടക്കുന്നത് അഹങ്കാരമാണ്. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും അഹങ്കാരം. ഞാൻ മറ്റൊരാളേക്കാൾ വലിയവനാണ് എന്ന അഹങ്കാരം. ആ അഹങ്കാരം നമ്മിൽ നിന്നു മാറിയെങ്കിലേ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളായിത്തീരുവാൻ സാധിക്കൂ.

നാലാമത് നമ്മുടെ കർത്താവ് പറയുന്നു, “നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ”. നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു വിശപ്പുണ്ടോ? ലോകത്തിൽ നീതിയുണ്ടാകണം, ലോകത്തിൽ നിന്ന് അനീതി പരിഹരിക്കപ്പെടണം, എല്ലാ മനുഷ്യരും നീതിയോടു കൂടെ സമൂഹത്തിലും വ്യക്തിപരമായും ജീവിക്കണം എന്നു ദാഹത്തോടും വിശപ്പോടും കൂടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ അങ്ങനെ, നീതി ലോകത്തിൽ മുഴുവൻ, സഭയിൽ മുഴുവൻ, നടക്കുവാൻ വേണ്ടി വളരെയധികം വിശപ്പും ദാഹവും ഉള്ളവരാണ്. അല്ലാതെ ഞാൻ മാത്രം പരിശുദ്ധനാകണം എന്നു പറയുന്നയാളല്ല. നീതി എല്ലായിടത്തും നടപ്പിലാകുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ, നിന്റെ തിരുവിഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലുമാകേണമേ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ.

മറ്റൊന്ന് കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് “കരുണ കാണിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നാണ്. ദൈവരാജ്യം അവരുടേതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയാസം എന്റെ സ്വന്തം പ്രയാസമായി കാണുക. അതിനുവേണ്ടി എന്നെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നത് എല്ലാം ചെയ്യുക. എന്റെ പ്രയാസങ്ങളെ മറന്നിട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയാസങ്ങളിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ളവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ.

പിന്നെ കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് “ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അവർ ദൈവത്തെ കാണുന്നു” എന്നാണ്. എന്താണ് ഈ ഹൃദയ

ശുദ്ധി? ഹൃദയം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സാധാരണ നമ്മൾ ചിന്തിക്കുന്നത് വികാരങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനം എന്നാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഹൃദയം എന്നു പറയുന്നത് വികാരങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനമല്ല. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വ ത്തിന്റെ സെന്റർ ആണ്. നമുക്കുള്ള ഇച്ഛാശക്തി, വികാരശക്തി, ചിന്താ ശക്തി – ഈ മൂന്നു ശക്തികളുടെയും പിറകിൽ നിൽക്കുന്ന ഞാൻ എന്നു പറയുന്ന ആ പ്രതിഭാസം, അതാണ് ഹൃദയം. ഇതാണ് പഴയനിയമത്തിൽ ഹൃദയം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ് ഹൃദയം. ഏതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ വികാരങ്ങളും നമ്മുടെ ചിന്തകളും നമ്മുടെ ഇച്ഛകളും ഉദിക്കുന്നുവോ അതാണ് ഹൃദയം. Poor in Heart എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വികാരങ്ങൾ ദുഷിച്ചതാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ദൈവ ത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ടം നടക്കണമെന്ന ഒറ്റ ആഗ്രഹമേ ഉള്ളൂ. മറ്റു യാതൊരു അഗ്രഹങ്ങളുമില്ല. ആരെല്ലാം തള്ളിക്കളഞ്ഞാലും കുഴപ്പമില്ല, എനിക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല, ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല, അതൊന്നുമല്ല പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ഏകാഗ്രമായി ദൈവതിരുഹിതം ഈ സൃഷ്ടിയിൽ നടക്കുവാൻ വേണ്ടി, ആത്മാർത്ഥ മായ ഹൃദയത്തോടെ ഏകാഗ്രമായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നവരാണ് ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ. അവരാണ് ദൈവത്തെ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വാത്സല്യമുള്ളവരെ, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധിയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ വികാരങ്ങളുടെ മേൽ വിജയം പ്രാപിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. ആന്തരിക മനുഷ്യന്റെ സർവ്വ ഓറിയന്റേഷനും ദൈവ ത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കാൻ വേണ്ടിയാകണം.

അവസാനം കർത്താവ് പറഞ്ഞ ആ beatitude അന്ന് ആർക്കും ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. നീതിക്കു വേണ്ടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാ ന്മാർ. നന്മ ചെയ്തിട്ട് മറ്റുള്ളവർ നമ്മെപ്പറ്റി തിന്മ പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. ഇത് എങ്ങും കാണുകയില്ല . ഹിന്ദുമതത്തിലും ഇസ്ലാ മിലും ഒന്നും കാണുകയില്ല. നമുക്കെതിരായിട്ട് നിൽക്കുന്നവൻ നമ്മുടെ ശത്രുവാണ് എന്ന ചിന്തയേ മറ്റു മതത്തിൽ അധികവും കാണുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല, നമ്മൾ നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും നമ്മെപ്പറ്റി ചീത്ത പറയുമ്പോൾ അതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളുടെ സ്വഭാവം. അല്ലാതെ ഇയാൾ നല്ലവനാണ്, പരിശുദ്ധനാണ്, വലിയ ആളാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ട് നടക്കുകയൊന്നുമില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മകനോ മകളോ ആണെങ്കിൽ നമ്മൾ നന്മ ചെയ്യു മ്പോൾ നമ്മെ പീഡിപ്പിക്കും, നമ്മെപ്പറ്റി കുറ്റം പറയും. അതിന് തയ്യാ റുള്ളവരെയാണ് കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത് വിളിച്ചത്. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ യായാലും തോമ്മാശ്ലീഹായായാലും, പിന്നീട് പൗലോസ് ശ്ലീഹായായാലും. അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചത് അതിനുവേണ്ടിയാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി

കഷ്ടമനുഭവിക്കുവാൻ, ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കു വാനും അതേ സമയത്ത് ആ നല്ലതിന് പകരമായി ചീത്ത കേൾക്കാനുമാ യിട്ടാണ് ദൈവം തന്റെ മക്കളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. വലിയ ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിഭാസമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് തിന്മ പറയപ്പെ ടുന്നവരായിട്ട് ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളായി നിങ്ങളെ ല്ലാവരും ജീവിക്കാൻ തക്കവിധം നിങ്ങളെയും എന്നെയും നമ്മുടെ സഭ യിലുള്ള എല്ലാവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. പരിശുദ്ധനായ പരു മലതിരുമേനിയുടെ നാമത്തിലുള്ള ഈ സ്ഥാപനം മേൽക്കുമേൽ അഭി വൃദ്ധി പ്രാപിക്കട്ടെ. ഇത് മൂലം അനേകർ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുത്തു വരുകയും ദൈവത്തിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യു വാൻ ഇടവരട്ടെ. നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ദൈവംതമ്പുരാൻ അനുഗ്രഹി ക്കട്ടെ.

11

കുരിശിന്റെ വഴി

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് സ്ലീബായ്ക്ക് ശേഷം ഒന്നാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയാണ്. സ്ലീബാ പെരുനാളിന് ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ സഭ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വായനകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്ലീബായുടെ മാർഗം എന്താണ്? സ്ലീബായുടെ അർത്ഥം എന്താണ്? കുരിശിന്റെ വഴി എന്താണ് എന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പല ഭാഗങ്ങളാണ് വായനകളായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം എല്ലാവരും കുരിശിന്റെ വഴിയെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷേ ആ വഴി എന്താണ് എന്നുള്ളത് വീണ്ടും വീണ്ടും നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ആ വഴിയെ വിട്ട് നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള വഴിയെ നടക്കുവാനാണ് നമുക്ക് പലപ്പോഴും ആഗ്രഹം തോന്നുന്നത്. നാം സാധാരണ നടക്കുന്ന വഴിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടും കുരിശിന്റെ വഴിയിലേക്ക് തിരിയുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ ദിവസങ്ങളിലെ വായനകളുടെ പ്രത്യേകമായ അർത്ഥം.

കഴിഞ്ഞ വായനയിൽ, ശ്ലീഹന്മാർ കർത്താവിനെ ദേവാലയത്തിനകത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകുകയായിരുന്നു. ദേവാലയത്തിനകത്ത് അതിമനോഹരങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങൾ പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്നു. നല്ല നല്ല കെട്ടിടങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളുമൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ട്, എന്തു മനോഹരമായിരിക്കുന്നു ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ എന്ന് ശ്ലീഹന്മാർ പറഞ്ഞു. കർത്താവ് എന്താ പറഞ്ഞത്? "നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഈ മന്ദിരങ്ങളെല്ലാം കല്ലിന്മേൽ കല്ല് ശേഷിക്കാതെ നാമാവശേഷമാകുവാൻ ഉള്ളതാകുന്നു". ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു നന്മയും സൗന്ദര്യവും ഒന്നും ultimate ആയിട്ട് നിലനിൽക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. അന്തിമമായിട്ട് നന്മയുണ്ട്, സൗന്ദര്യമുണ്ട്, ബ്യൂട്ടിയുണ്ട്, സത്യമുണ്ട്. എല്ലാമുണ്ട്. പക്ഷേ അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളായിട്ട് ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന ഒന്നിനെയും നമുക്ക് അവസാനമായി പിടിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല.

ദൈവാലയം ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണ്, അതിമനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളാണ്. പക്ഷേ അതിനോട് നമ്മുടെ Final attachment ആകാൻ ഒക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ Final attachment, പ്രധാനമായ നമ്മുടെ ബന്ധം എന്നു

(ഡൽഹി ഭദ്രാസന അരമനയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. 1994 സെപ്റ്റം. 18)

പറയുന്നത് കുരിശിനോടും, കുരിശിന്റെ വഴിയോടും അതിന്റെ ലക്ഷ്യമാകുന്ന ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തോടും മാത്രമേ ഒക്കൂ. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്.

എന്റെ എളിയ ചിന്തയിൽ Beauty അല്ലെങ്കിൽ സൗന്ദര്യം എന്നു പറയുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. പക്ഷേ നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു പോലെയുള്ള beauty യല്ല. അതായത് ദൈവത്തിന് രൂപമില്ല. രൂപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമല്ല. പക്ഷേ ഇഹലോകത്തിൽ ആ സൗന്ദര്യം കാണപ്പെടുന്നത് രൂപങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും നിറങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും വരകളുടെയും വരികളുടെയും സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും കെട്ടിടങ്ങളുടെയും മറ്റ് എല്ലാറ്റിന്റെയും, സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും വസ്ത്രത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയുമാണ്. എല്ലാ സൗന്ദര്യങ്ങളും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വരുന്നതാണ്. അതിന്റെ പല പ്രതിഫലനങ്ങളാണ് ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ ഇതിലേതെങ്കിലുമൊരു പ്രതിഫലനത്തോട് നമ്മുടെ attachment ആയാൽ അതു കുരിശിന്റെ വഴിയല്ല. ഇതെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ മഹത്വങ്ങളും ഭംഗികളും സൗന്ദര്യങ്ങളും – സംഗീതത്തിന്റേതായാലും കലയുടേതായാലും മറ്റെന്തിന്റേതായാലും – എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകാനുള്ളതാണ്.

പക്ഷേ ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്ക് അവയെ ഉപയോഗിക്കാം. എന്തിനു വേണ്ടി? പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവാരാധനയ്ക്ക് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാം. എല്ലാ ഭംഗിയും എല്ലാ സൗന്ദര്യവും ദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് നിക്ഷേപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ശലോമോന്റെ കാലം മുതലുള്ള പ്രധാന തത്വം. നമുക്കുള്ളതിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണം. ദേവാലയം ദൈവത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായി നമ്മുടെയിടയിൽ നിൽക്കണം. പക്ഷേ ദേവാലയം എന്നു പറയുന്നത് കല്ലും മണ്ണും മരവും കൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിന് നിത്യമായ സൗന്ദര്യമൊന്നുമില്ല. നിത്യമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ദേവാലയം. അതുകൊണ്ട് ദേവാലയം ഭംഗിയായിരിക്കണം. പക്ഷേ അധികം അതിനോട് attachment വരുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ വന്ന് ദേവാലയം പൊളിച്ച് നാശമാക്കിക്കളയും. നമുക്ക് നമ്മുടെയീ ഭാരതത്തിൽ ദൈവം സഹായിച്ച് സ്വതന്ത്രമായിട്ട് ജീവിക്കാൻ ഒക്കുന്നുണ്ട്. സ്വതന്ത്രമായി ആരാധിക്കാൻ ഒക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് എന്നും നിലനിന്നുകൊള്ളണമെന്നില്ല. നാളെ ഒരു ഗവൺമെന്റ് വന്നിട്ട്, "ഒക്കുകയില്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇവിടെ ആരാധിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല" എന്നു പറയുകയും നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളെല്ലാം തകർക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. കാരണം യഥാർത്ഥ ദേവാലയം എന്നു പറയുന്നത് നാം തന്നെയാണ്. നമ്മിലാണ് യഥാർത്ഥമായ സൗന്ദര്യവും ഭംഗിയും കാണേണ്ടത്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ

സമൂഹമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം, ദൈവത്തിന്റെ ആലയം, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം. നാമാണ് ആ മന്ദിരത്തിലെ കല്ലുകൾ. നാം പരസ്പരം അനുയോജ്യമായി സ്നേഹത്തിലും സമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുമ്പോൾ അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മന്ദിരം. അതിനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവർക്ക് ഒക്കുകയില്ല. കൊല്ലാനൊക്കും, കൊന്നാലും ആ മന്ദിരം തീർന്നുപോകുകയില്ല, അതു നിത്യമായ മന്ദിരമാണ്, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഒട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലുകളാകുന്ന ജീവനുള്ള കല്ലുകളാകുന്ന, നമ്മെക്കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മന്ദിരമാണ്.

വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നമുക്ക് ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്തെല്ലാം നാശങ്ങൾ വന്നാലും ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ട. ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള തന്റെ ജീവൻ എന്നുള്ളത് ഈ ലോകത്തിൽ ഒരാൾക്കും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. ഏതു ഗവൺമെന്റ് വന്നാലും ശരി, ഏത് സർവ്വാധികാരി വന്നാലും ശരി, ഒരാൾക്കും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒക്കാത്ത ഒരു ജീവിതം ദൈവംതമ്പുരാൻ നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വഴിയാണ് കുരിശിന്റെ വഴി എന്നുള്ളതെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടെ ആദ്യമായി ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനും നമ്മെ നശിപ്പിച്ചുകൂടായെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും നാം ഭംഗിയാക്കി ദൈവത്തിന്റെ ഭംഗി, ആ ഭംഗിയിൽ കൂടി കാണപ്പെടുവാൻ തക്കവിധം നമ്മുടെ പരിസരങ്ങളെ നാം ഉപയോഗിക്കുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ് ആദ്യമായി എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയുവാനുള്ളത്.

രണ്ടാമത്, ഇന്നത്തെ ഈ വായന നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ ഏവൻഗേലിയോനിൽ പറഞ്ഞത് കർത്താവ് എപ്പോഴാണ് വരുന്നതെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എവിടെ വരും, എങ്ങിനെവരും, ഇതാ അവിടെ, ഇതാ ഇവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ഓടരുത്. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന ദിവസം ഇത്രാം തീയതി കർത്താവ് വരും എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കണ്ട. പല പെന്തിക്കോസ്തുകാരും, പല രണ്ടാം വരവുകാരും, അഡ്വന്റിസ്റ്റുകളുമൊക്കെ ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രാം തീയതി കർത്താവ് തിരിച്ചുവരുമെന്നും പറഞ്ഞ്. അമേരിക്കയിലാണ് ഏറ്റവും വലിയ വിഭ്രാന്തി കണ്ടിട്ടുള്ളത്. നല്ല പ്രാസംഗികന്മാർ പോയി ഒക്ടോ. മാസം 15-ാം തീയതി 4 മണിക്ക് കർത്താവ് വരുമെന്ന് അനൗൺസ് ചെയ്യും. എന്നിട്ട് ആളുകളോട് പറയും, “നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ നിന്നൊക്കെ ഇറങ്ങി വല്ല മണലാരണ്യത്തിലുമൊക്കെ പോയി നിന്നുകൊണ്ട്, കർത്താവ് വരുവാൻ വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുവാൻ”. അത് വിശ്വസിച്ച് പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൾ വിജനസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോയി കാത്തുനിൽക്കും. കർത്താവ് ഈ പറഞ്ഞ ദിവസം വരികയില്ല. അപ്പോൾ വേറൊന്നു പറയും.

“ഓ കർത്താവ് വന്നു. പക്ഷേ ഇങ്ങോട്ടല്ല വന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ വേറെയൊരിടത്തേക്കാണ് പോയത്” എന്നുപറഞ്ഞ് ഒരു മുടന്തൻ വാദമുണ്ടാക്കി ജനങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിക്കും. അങ്ങിനെയാണ് ഈ സെവന്ത്ഡേ അഡ്വൻന്റിസ്റ്റുകളും യഹോവയുടെ സാക്ഷികളുമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ പറയുന്ന അബദ്ധചിന്തകൊണ്ടാണ്.

കർത്താവ് നമ്മോട് പറയുന്നു, നിങ്ങളത് കേൾക്കരുത്. ഇന്ന ദിവസം ഇന്ന സമയത്ത് വരുമെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രാം ആണ്ടിൽ ലോകാവസാനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് കേൾക്കണ്ട. ലോകാവസാനവും കർത്താവിന്റെ വരവും ഈ നിമിഷത്തിൽ തന്നെയുണ്ടാകാം. അതിന് വിരോധമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ ആയിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞും ആവാം. ഏതു നിമിഷത്തിൽ വന്നാലും നമ്മൾ attentive ആയിട്ട് കാണണം. ‘യജമാനൻ വരുമന്നേരം ഉണർവ്വുള്ളോരായി തൻ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കാൺമോരീ ഭാഗ്യവാന്മാർ’. അതാണ് നമ്മളിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. എപ്പോൾ കർത്താവ് വന്നാലും we must be found working and labouring in the vineyard of God. കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് അതാണ്.

ഇന്നു വന്നാലും, രണ്ടായിരമാണ്ടിൽ വന്നാലും, ഈ ആണ്ടിൽ വന്നാലും അടുത്താണ്ടിൽ വന്നാലും, എപ്പോൾ വന്നാലും വരുമ്പോഴൊക്കെ, നാം ദൈവത്തിന്റെ കുരിശിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നവരായി കാണപ്പെടണം. ആ വഴിയുടെ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അർത്ഥം രണ്ടാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവതിരുനാമത്തെ ആരാധിക്കുകയും ദൈവത്തിന് ബലിയായി തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. രണ്ടാമത്തേത്, മനുഷ്യരാശിക്കു വേണ്ടി നമ്മുടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത് അവരെ പരിചരിക്കുക. ആവശ്യമുള്ളവരെ, പ്രയാസപ്പെടുന്നവരെ പരിചരിക്കുക. ‘യജമാനൻ വരുമന്നേരത്ത് പരിചരിക്കുന്നവർ’ എന്ന് പറയുന്നത് അതാണ്. അതായത് പരിചാരകൻ എന്നുള്ള വാക്ക് ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ ഡിയാക്കോൻ എന്നാണ്; ഡീക്കൻ എന്നാണ്. ഡീക്കൻ, ശംശോനോ, ശെമ്മാശൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശുശ്രൂഷകൻ, പരിചാരകൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. എന്താണ് ശുശ്രൂഷ? ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിക്കുക, ലോകത്തിൽ പ്രയാസമുള്ള മനുഷ്യരെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. ഇത് രണ്ടുമാണ് ഡിയാക്കോണിയ എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു ശെമ്മാശന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ആരാധനയിൽ സഹായിക്കുക, ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് അവരെ സഹായിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇതാണ് കർത്താവ് നമ്മെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള ദൗത്യം. ഇതാണ് കുരിശിന്റെ വഴി.

12
അന്തിമവിജയം നീതിയ്ക്ക്

ലോകകമ്പോള വ്യവസ്ഥിതിയെ തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഒരു ഗവൺമെന്റിനും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ ലോക മെമ്പാടും വ്യാപാരം നടത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന തിനുമായി രാഷ്ട്രാന്തരകമ്പനികൾ സൃഷ്ടിച്ചതാണ് ഈ വരുന്ന ജനു വരി ഒന്നിന് നടപ്പിൽ വരുന്ന ഗാട്ട് കരാർ.

ദരിദ്രരാജ്യങ്ങളിലെ പണം തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുക്കാൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ ഏറെക്കാലമായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അട വുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാകുന്നത്.

എല്ലായിടത്തുമുള്ള കുറെ 'പ്രിവിലേജ്ഡ് പീപ്പിൾസിന്റെ' പോക്കറ്റി ലേക്ക് പണം പോകത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണവർ ഉണ്ടാ ക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ചാർട്ടറാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വേൾഡ് ട്രേഡ് എഗ്രിമെന്റ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ പരാജയമാണ് ഗാട്ട് മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഉറുഗ്വേവട്ട ചർച്ചകൾ തുടങ്ങാനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം. കമ്മ്യൂണിസ ത്തിന്റെ ട്രേഡ് സർക്കിൾ നശിച്ചതോടുകൂടി ആഗോള വ്യാപാരത്തിന്റെ ചിത്രം മാറി. ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വ്യാപാരസ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളവരാ യിട്ട് ഗാട്ടിനകത്ത് മുമ്പ് നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് ഇല്ലാതായി രിക്കുന്നു. ആഗോളവ്യാപാരം ഒരൊറ്റ ലോകകമ്പോള സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയാ ക്കാൻ ഇപ്പോഴേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിട്ടാണ് ഗാട്ട് മെച്ചപ്പെടുത്തിയത്.

ഗാട്ട് കരാർ പ്രാവർത്തികമാകുന്നതോടെ ഇൻഡ്യയുടേത് മാത്രമല്ല ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും ഭരണഘടനകൾ അപ്രസക്തമാകും. ഭരണഘടനകളിൽ പറയുന്നപോലുള്ള പരമാധികാരമൊന്നും ഇനി ഒരു രാജ്യത്തിനും ലഭിക്കുകയില്ല. പരമാധികാരം നേഷൻ സ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നും എക്കണോമിക് യൂണിറ്റുകളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടും. അതിനാൽ ഭരണഘടന കളൊക്കെ കടലാസിൽ കിടക്കുമെന്നല്ലാതെ അതിനകത്തെ പരമാധികാരം

(കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ സംക്ഷി പ്തരൂപം. 1994 ജൂൺ 16)

ആർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥ അധികാരം രാഷ്ട്രാന്തരകമ്പ നികൾ പിടിച്ചടക്കും. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സഹനസമ രത്തിലൂടെ നാം നേടിയെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം അപകടത്തിലാണ് എന്നു തന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥം.

മുമ്പ് നാം പറയുമായിരുന്നു, ഗവൺമെന്റുകളിലാണ് ശക്തി എന്ന്. പക്ഷേ ഏഴു വികസിത രാജ്യങ്ങളിലുള്ള പതിനേഴായിരത്തോളം ബഹു രാഷ്ട്രകുത്തകകളുടെ കൈയിലാണ് ഇന്നത്തെ ശക്തി മുഴുവനും. ഗവൺമെന്റുകളുടെ വരുമാനത്തെക്കാൾ കൂടുതലുണ്ട് ഈ പതിനേഴായിരം കമ്പനികളുടെ വരുമാനം. അവരാണ് ഇന്ന് ലോകത്തെ മുഴുവൻ കൈപ്പി ടിയിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നത്. വ്യാവസായിക ഉത്പാദനത്തിന്റെ 80 ശത മാനം അവരുടെ കൈകളിലാണ്. ഈ കമ്പനികൾക്കാണ് ഓരോ രാജ്യ ത്തെയും സർക്കാരിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ശക്തി. ഈ കമ്പനികൾ പറയു ന്നതുപോലെയുള്ള നയങ്ങളേ സർക്കാരുകൾക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഇവർക്ക് കൂടുതൽ ആദായം ലഭിക്കാൻ തക്കവിധമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ക്കാണ് നാം ഒപ്പുവെച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെയും അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് ലോകബാങ്ക് അവരുടെ ആളുകളെ കടത്തിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സർക്കാരിന്റെ അധികാരം വെട്ടിക്കുറക്കുകയും അവ രാജ്യാന്തരകുത്തകകൾക്ക് വീതിച്ചു നൽകുകയുമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

160 രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും, ലോകം അടക്കി വാഴുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന 500 രാജ്യാന്തരകുത്തകകളുടേയും പ്രതിശീർഷവരുമാനം താരതമ്യപ്പെടു ത്തിയാൽ നൂറിലേറെ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വരുമാനത്തേക്കാൾ കൂടുതൽവരും 500 കമ്പനികളുടെ വാർഷികവരുമാനം.

പല കൊച്ചു രാജ്യങ്ങളെയുംകാൾ കൂടുതൽ സാമ്പത്തികശേഷിയു ള്ളത് ഈ കമ്പനികൾക്കാണ്. അതായത് ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ അധികാര മില്ലാത്തവയായിത്തീരുന്നു.

ഈ രാഷ്ട്രാന്തരകുത്തകകളിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു 'ശ്രേഷ്ഠ ഗ്രൂപ്പിനെ' ഓരോ രാജ്യത്തും അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രൂപ്പിൽ കൂടിയാണ് ഓരോ രാജ്യത്തും രാഷ്ട്രാന്തരകുത്തകകളുടെ അധി കാരപ്രയോഗം നടക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രൂപ്പിന് കൂടുതൽ ശമ്പളവും എല്ലാ വിധസൗകര്യങ്ങളും അവർ ചെയ്തുകൊടുക്കും. ഇവർ കമ്പനികളുടെ ഏജന്റുമാരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ നാം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സിംഹഭാഗവും പുറത്തേക്കു

പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുറത്തുനിന്നുവരുന്ന നിക്ഷേപത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി പുറത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നാം പോകുന്നത് കൂടുതൽ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കും കടത്തിലേക്കുമാണ്.

ഒരു രാജ്യത്തിന് അതിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്ത് സാമ്പത്തികമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇനി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കാരണം ഗാട്ട് കരാർ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അവർ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിക്കാണ് ഗുണം ചെയ്യുക.

ഗാട്ട്കരാർ അംഗീകരിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും വിപണിയുടെ ഒരേ തട്ടിൽ വരുമെന്നാണ് വികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ പ്രചരണം. പുറമേ കുറ്റമറ്റതാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും ഭീകരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ കരാറിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇൻഡ്യൻ വിപണിയെ ലോകവിപണിക്ക് അടിയറവെക്കുകയാവും ഇതിന്റെ ഫലം. ഈ വിപണിവ്യവസ്ഥയിലൂന്നിയ സാമ്പത്തികക്രമമാകട്ടെ ദരിദ്രരെ കൂടുതൽ ദരിദ്രരാക്കുന്നതും സമ്പന്നരെ കൂടുതൽ സമ്പന്നരാക്കുന്നതുമാണ്.

ഔഷധരംഗത്ത് വൻവിലക്കയറ്റമാണ് ഗാട്ടുകരാറിലൂടെ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. ജീവൽപ്രധാനമായ അത്യാവശ്യ ഔഷധങ്ങൾക്കുപോലും വിദേശികളുടെ കാരുണ്യം തേടേണ്ട അവസ്ഥ നമുക്കുണ്ടാവും. പേറ്റന്റ് സംബന്ധിച്ച് ഗാട്ട് കരാറിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ദോഷകരമാണ്.

ഇൻഡ്യൻ സമ്പദ്മേഖലയുടെ നട്ടെല്ലായ കാർഷികമേഖലയെ തകർക്കുന്ന കരാറാണിത്. രാസവളങ്ങളുടേയും കീടനാശിനികളുടേയും സബ്സിഡി നിർത്തലാക്കുന്നത് ഉത്പാദനത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

തെറ്റായ ആസൂത്രണങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇൻഡ്യ ഇന്നൊരു നിസഹായാവസ്ഥയിലാണ്. ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷപെടാനുള്ള ഒരു മാർഗം ഗാന്ധിയൻ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നീങ്ങുക എന്നതാണ്. പക്ഷേ അതിനുള്ള ചങ്കൂറ്റം ഇന്നുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിക്കും നേതാവിനും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

നാമൊരു വെട്ടിൽ ചാടിയിരിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ വി. പി. സിംഗും രാജീവ് ഗാന്ധിയും ചന്ദ്രശേഖറുമെല്ലാം ധനകാര്യം തെറ്റായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ അവശിഷ്ടമിച്ചം

ഇല്ലാതെയായി. കടക്കെണിയിൽ എത്തിയ ഇൻഡ്യക്ക് സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ ലോകബാങ്കിന്റെ നിബന്ധനകൾക്ക് വഴങ്ങുകയല്ലാതെ മറ്റ് യാതൊരു നിർവാഹവും ഇല്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യവും രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹികസ്വാതന്ത്ര്യവുമെല്ലാം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ ചൂഷണാധിഷ്ഠിത വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് നാംകൂടി വലിച്ചുചേർക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്ന് തലയൂരുക വളരെ ആയാസകരമാണ്. ആഗോളവ്യാപാര ഉടമ്പടികൾ വരുത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭരണകക്ഷികളും പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളും എത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സംശയമുണ്ട്. ഇതിനെതിരെ ഏതാനും കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതന്മാരല്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും സഭ പ്രതികരിച്ചതായി അറിയില്ല. ഏതായാലും ഗൗരവമായ പഠനം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ലോകവിപണിയിലേക്ക് രാജ്യം വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെടുകയാണ്. ലോകബാങ്കിനും മറ്റ് അന്താരാഷ്ട്ര ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മുൻതൂക്കമുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഒരു രാജ്യത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയാണ്. ഇതിനെതിരായ പോരാട്ടം അടിയന്തിരാവശ്യമാണ്. അതിന് അടിത്തറയൊരുക്കാൻ എല്ലാവിധ അടിമത്തമനോഭാവവും നാം കൈവെടിയണം. ഇന്ന് എല്ലാ രംഗത്തും ഇൻഡ്യാക്കാർ പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ തടവുകാരാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഉത്തമ മൂല്യങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിച്ച് നിലവിലുള്ള അപകർഷതാബോധത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടി നാം സ്വയം പോരാട്ടത്തിനൊരുങ്ങണം. പുതിയൊരു സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനും വിമോചനപ്പോരാട്ടത്തിനും കാലമായിരിക്കുന്നു.

ഗാട്ട് കരാർ തിരസ്ക്കരിക്കുക എന്നൊരു സാധ്യത ഇപ്പോൾ നമുക്കു മുന്നിലില്ല. നമ്മുടെ സർക്കാർ കരാറിൽ ഒപ്പിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സർക്കാരിനെ മാറ്റിയെങ്കിലേ അത് തിരസ്ക്കരിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കൂ. ഇപ്പോഴത്തെ സർക്കാർ എങ്ങനെയെങ്കിലും പാർലമെന്റിൽ ഇക്കാര്യം പാസാക്കിയെടുക്കും. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അതോടെ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും.

അത് തിരികെ എടുക്കാനൊക്കുമോ, എന്ന കാര്യം നോക്കണം. ഇതിന്റെ പരിണതഫലങ്ങൾ കാണുമ്പോഴേ അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന ബോധ്യം വരൂ. 'സാരമില്ല, നമുക്ക് വലിയ നഷ്ടം ഒന്നും വരില്ല.. നമുക്ക് കുറച്ചുപേർക്കൊക്കെ ഇങ്ങനെ അങ്ങ് പോകാം' എന്നുള്ള പൊതുവായ ഒരു ചിന്തയാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഒരു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഈ ഗാട്ടിന്റെ പരിണതഫലങ്ങൾ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വിപ്ലവം

ഉണ്ടാകും. അതുവരെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പോകുകയേ ഉള്ളു.

ഇൻഡ്യക്ക് ഇന്ന് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നം മൗലികമായി ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഇല്ലാത്തതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പാശ്ചാത്യരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരാണ് അധികവും. പാശ്ചാത്യരുടെ ആസൂത്രിതമായ കരുനീക്കങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഇത്. അവരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാൻ മാത്രം കഴിയുന്ന ഒരു പറ്റം മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന ഫാക്ടറികളായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് ആദ്യം മാറ്റമുണ്ടാകേണ്ടത്.

പാശ്ചാത്യർ നൽകിയ വികസനം (ഡെവലപ്മെന്റ്) എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ കെണിയിൽ മൂന്നാംലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾ വീണുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക എന്നതാണ് ഇന്ന് ഇൻഡ്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ചുമതല.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പോലുള്ള ഒരു വലിയ സമരം മൂലം മാത്രമേ ഇന്ന് നമ്മെ പിടിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കാരണം ആ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്കു പിന്നിൽ ലോകബാങ്കുണ്ട്; അന്താരാഷ്ട്ര നാണ്യനിധിയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഇതിന്റെ പ്രയോജനം കിട്ടുന്ന കമ്പനികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ലോകത്തിലെ മുഖ്യ പങ്ക് സൈനികശേഷിയും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് സൈനിക ശക്തികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഈ കമ്പനികളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്.

എല്ലാ മാധ്യമങ്ങളെയും ഈ ശക്തികൾ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പത്രത്തിൽക്കൂടിയും റേഡിയോയിൽക്കൂടിയും ടെലിവിഷനിൽ കൂടിയും സത്യമറിയാൻ വയ്യാത്ത സ്ഥിതിയാണിന്ന്. ഈ കമ്പനികളുടെ താത്പര്യമനുസരിച്ച് എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന സത്യമാണ് നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്.

ഇപ്പോൾ നാം വലിയൊരു ബന്ധനത്തിൽ കിടക്കുകയാണ്. മോചനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരാകുകയും സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നടന്നതുപോലെ, ആഗോളവ്യാപകമായ ഒരു സാമ്പത്തികവിമോചനസമരം നടത്തുകയും വേണം. എന്നിട്ട് കുറെക്കൂടി ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു ലോകസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്ക് രൂപം നൽകണം.

നാം സമരം ചെയ്യേണ്ടത് അമേരിക്കയ്ക്ക് എതിരായിട്ടോ ജർമ്മനിക്ക് എതിരായിട്ടോ അല്ല. മുമ്പു പറഞ്ഞ പതിനേഴായിരം കമ്പനികൾക്കെതിരായിട്ടാണ്. ഈ കമ്പനികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന് ദേശീയോത്പാദനത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ

കാണുന്ന ഏകമാർഗം. അതിനുവേണ്ടി ഒരു സഹനസമരത്തിനുള്ള സമയമായി. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് ഇതേപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല. ജനങ്ങൾ സ്വയം ബോധവാന്മാരായി പരസ്പരം സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു വിമോചന സമരത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങാനുള്ള സമയം വന്നിരിക്കുന്നു.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ മാറ്റാനുള്ള കഴിവുള്ളത് ജനശക്തിക്കാണ്. ജനശക്തിയെ ബോധവത്ക്കരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അല്പമെങ്കിലും വിവരമുള്ളവർക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ഒരു പ്രധാനകാര്യം.

ആ ജനശക്തി സംഘടിതമായി ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമയത്ത് സാമൂഹിക പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ജനശക്തിയിലാണെനിക്ക് പ്രത്യാശയുള്ളത്.

രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കൊന്നും ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ പൊതുതാത്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത കാണുന്നില്ല. അവരവരുടെ പാർട്ടിയുടെ താല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള താല്പര്യം മാത്രമേ അവർക്കുള്ളു. രാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത പാർട്ടികളാണ് വല്ലതുമൊക്കെ ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്യുന്നത്. ജനതാല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയേതരപാർട്ടികൾ ഉണ്ടായി വന്ന് അവരിനിയും ഒരു രാഷ്ട്രീയ ശക്തിയായി വരണം.

ജനങ്ങൾക്ക് നന്മയായിട്ടുള്ളത് എന്താണ് എന്ന് ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി, അവരെ അത് നേടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയാണ് കാര്യവിവരമുള്ളവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിനാവശ്യമായ ബോധവത്ക്കരണത്തിന് ഇനിയും വൈകിക്കൂടാ.

ദൈവം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവസാനം നീതി ഉണ്ടാക്കും. കുറച്ചു നാളത്തേക്ക് അനീതിക്ക് വിജയം കിട്ടുമെങ്കിലും അത് എന്നും നിലനിൽക്കുകയില്ല. അനീതി തോൽക്കണം. നീതി വിജയിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. അന്തിമവിജയം നീതിയുടെ പക്ഷത്തിനായിരിക്കും.

13

മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ആശ്വാസം കിട്ടണം

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അലോപ്പതിയെന്നു പറയുന്ന പാശ്ചാത്യ വൈദ്യ ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് അടുത്ത രണ്ടു ദശകങ്ങളിലായി പല ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അലോപ്പതി എന്നൊരു വാക്ക് പാശ്ചാത്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ വാക്ക് മെഡിക്കൽ സയൻസ് എന്നാണ്.

ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് തന്നെ നാലു പ്രധാന വൈദ്യസമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരം നൽകിയി ട്ടുണ്ട്. ആയുർവേദ-സിദ്ധവൈദ്യ-ഹോമിയോപ്പതി-യുനാനി എന്നിവ.

പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനങ്ങളിൽ ചിലതു താഴെചേർക്കുന്നു. അതിന്റെ ചെലവു വളരെ കൂടുതലാണ്. അതു പലരുടെയും സാമ്പത്തികശേഷിക്ക് അപ്പുറമാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. ഡോക്ടർമാരുടെ അനാ സ്ഥയോ അറിവില്ലായ്മയോ കാരണവും ആശുപത്രിയിലെ ക്രമക്കേടു മൂലവും രോഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

കെമിക്കൽ ഔഷധങ്ങളുടെ വർധനമൂലം മനുഷ്യശരീരത്തിൽ വളരെ യധികം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതോടു ചേർന്നു പോകുന്നതാണു രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും മൂലവും മനുഷ്യശരീരത്തിലേക്കു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാസദ്രവ്യങ്ങളുടെ വർദ്ധന. ഇതു മനുഷ്യമനസിനെ ത്തന്നെ സ്വാധീനിക്കാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്.

എല്ലാ രോഗത്തിനും ആന്റിബയോട്ടിക്സ് നിർണ്ണയിച്ചു നിർണ്ണയിച്ചു, ഇപ്പോൾ ആന്റിബയോട്ടിക്സിനോട് പ്രതിരോധശക്തിയില്ലാത്ത രോഗങ്ങ ളുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. 1992-ൽ അമേരിക്കയിൽ 13,300 പേർ ആന്റിബയോട്ടിക്സിനെ ചെറുക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ മൂലം മരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആന്റിബയോട്ടിക്സ് ഫലിക്കാത്ത മലേറിയ, ക്ഷയം എന്നിവ

(കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ സംക്ഷി പ്തരൂപം. 1994 ജൂലൈ 7)

വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. എയിഡ്സ് പോലെതന്നെ ഭീതിജനകമായ ഒരവസ്ഥ യാണിത്.

രോഗനിവാരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രാഥമിക ഉപാധിയായിരുന്നു രോഗിയും ഡോക്ടറും തമ്മിലുള്ള മാനുഷിക ബന്ധം. ഇന്നതു ബലഹീനമായിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു രോഗി വന്നാൽ ഉടനെ കുറേ ടെസ്റ്റുകൾ ഭരമേൽപ്പി ക്കുന്നു. ഡോക്ടർ രോഗിയോട് സംസാരിക്കുന്നില്ല. അതാണ് അവസ്ഥ. അത് രോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലരുടെ ഭാവനയിൽ അടുത്തകാലത്തുണ്ടാ കാവുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥിതിവിശേഷം, ഒരു മാതിരി രോഗങ്ങൾ ക്കൊക്കെ ചികിത്സ വിധിക്കാൻ ഒരു കേന്ദ്രിത കമ്പ്യൂട്ടറിനു കഴിയുന്ന അവസ്ഥയാണ്. ഏതു രോഗിയായാലും അയാളുടെ രോഗവിവരങ്ങൾ സ്വന്തം കമ്പ്യൂട്ടർ വഴി കേന്ദ്രിത കമ്പ്യൂട്ടറിലേയ്ക്ക് അറിയിച്ചാൽ അവി ടെനിന്നും ചികിത്സ പറയും; ഡോക്ടറെ കാണേണ്ട. രോഗനിർണ്ണയവും ചികിത്സയും കൂടുതൽ കൂടുതലായി യന്ത്രങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ മുമ്പോട്ടുപോകുന്നത്.

ഓരോ രോഗിക്കും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ടെസ്റ്റുകൾ ഡോക്ടർമാർ വിധിക്കാറുണ്ട്. കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു ടെസ്റ്റ് ചെയ്യാതിരുന്നതുമൂലം രോഗി അപായത്തിലായാൽ അതിനു നഷ്ടപരിഹാരം ഡോക്ടർ കൊടു ക്കണമെന്നാണു നിയമം. അതിന്റെ പരിണതഫലമെന്താണ്? ഒരാവശ്യവും ഇല്ലാത്ത അനേകം ടെസ്റ്റുകൾ വിധിച്ച് രോഗിയുടെ ധനശക്തിക്ക് അപ്പുറ മായ ഭാരം അയാളുടെമേൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. ധനശക്തിക്കും ശാരീരിക കഴിവിനും അപ്പുറമായ ഭാരം ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്നു.

പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ശരീരം തന്നെ ഒരു യന്ത്ര മാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നതാണ് പാശ്ചാത്യ വൈദ്യ ശാസ്ത്രം. ശരീരത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്ക് ഒരു വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെയും മാനസികരോഗ ചികിത്സയ്ക്ക് മറ്റൊരു വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെയും ആവി ഷ്ക്കരിച്ചു.

അടിസ്ഥാനപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യാവുന്ന തത്വസംഹിതയിന്മേലാണു പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രം വളർന്നുയർന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ എന്ന പ്രതി ഭാസത്തെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനുള്ള വിലയിരുത്തൽ വളരെ വികലവും വഴിതെറ്റിയതുമാണെന്നു ബോധ്യമായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ചൈനീസ് വൈദ്യം അക്യുപങ്ചർ, അക്യുപ്രഷർ, ടിബറ്റൻ വൈദ്യ ശാസ്ത്രം, സൈബീരിയൻ വൈദ്യശാസ്ത്രം, യോഗവൈദ്യശാസ്ത്രം

എന്നിങ്ങനെ ഏതാണ്ട് അറുപതോളം പരമ്പരാഗത ചികിത്സാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ലോകജനത ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അലോപ്പതി വൈദ്യന്മാർക്ക് മറ്റു വൈദ്യന്മാരെ ഏറെക്കുറെ പുച്ഛമാണ്. മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് നാലര ലക്ഷം അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരാണ്. സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇൻഡ്യൻ മെഡിസിൻ എന്ന സർക്കാർ സംഘടനയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അഞ്ചര ലക്ഷം പരമ്പരാഗത ചികിത്സകന്മാരാണ്. ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും കൂടി ഒന്നാകണമെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഉടനെ അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരാണ് എതിർക്കുന്നത്.

പരമാർത്ഥത്തിൽ അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരോളം നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പരമ്പരാഗത ചികിത്സകന്മാർ വളരെക്കുറച്ചേയുള്ളു. ആയുർവേദത്തിന്റെയും ഹോമിയോപ്പതിയുടെയും സിദ്ധവൈദ്യത്തിന്റെയും യുനാനിയുടെയും പരിശീലന വ്യവസ്ഥകൾ കുറേക്കൂടി ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലാക്കണമെന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു വർഷം ഏറെയായി.

അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ പരമ്പരാഗത ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി എല്ലാ ഡോക്ടർമാർക്കും മറ്റു ചികിത്സാരീതികൾ കൂടി അറിയാവുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കാണു നാം നീങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

അതിനു മുമ്പുതന്നെ നമുക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്, നിലവിലുള്ള അലോപ്പതി ആശുപത്രികളിൽ ആയുർവേദവും ഹോമിയോപ്പതിയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വളരെ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. അതോടുകൂടെത്തന്നെ യുനാനി, സിദ്ധവൈദ്യം, അക്യുപങ്ചർ, യോഗചികിത്സ എന്നിവ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ ഏറെ നന്ന്.

ആശുപത്രിയിൽ വരുന്ന എല്ലാ രോഗികളെയും പാശ്ചാത്യരീതിയിൽത്തന്നെ ചികിത്സിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് എന്തിനാണ് നിർബന്ധിക്കുന്നത്? ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയുടെ പ്രശ്നം ഹോമിയോകൊണ്ടു തീരാവുന്നതേയുള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വാതരോഗിയുടെ പ്രശ്നത്തിന് ആയുർവേദമായിരിക്കും കൂടുതൽ ഉപയുക്തം. ഓരോ രോഗിക്കും അയാൾക്ക് ഉതകുന്ന ചികിത്സാരീതി നിർണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ബഹുമുഖ ചികിത്സാരീതിയുള്ള ആശുപത്രി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകണം.

ഇന്നു പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാരീതിക്ക് എത്താൻ സാധിക്കാത്ത പല മണ്ഡലങ്ങളിലും പ്രയോജനം ചെയ്യാൻ ബഹുവിധ ചികിത്സാരീതികൾ ഉള്ള ഒരു ആശുപത്രിക്കു കഴിയും.

ഇന്നത്തെ ആശുപത്രികൾ ഓരോ രോഗിയെയും ഒരു കെട്ടിടത്തിനകത്ത് അടച്ചു പൂട്ടുന്നതിനു പകരം കുറേക്കൂടി പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം ഉള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുറേ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ അനുവദിച്ചാൽ രോഗം വേഗം സൗഖ്യമാകും. ഇന്നത്തെ ആശുപത്രികൾ ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ജയിൽകെട്ടിടങ്ങളാണ്. രോഗികൾക്കു കലകളും പ്രകൃതിസൗന്ദര്യവും ആസ്വദിക്കാനുള്ള ഒരവസരവും അവിടെ കിട്ടുന്നില്ല. രോഗിയുടെ ആശുപത്രി ജീവിതം ഒരുവിധം നരകമാണ്. കുറേക്കൂടി മനസിനും ആത്മാവിനും ഉത്തേജനം നൽകുന്ന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളാണ് ആശുപത്രിയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

ഒഴുകുന്ന വെള്ളവും വളരുന്ന മരങ്ങളും പച്ചപിടിച്ച പുൽത്തകിടികളും കണ്ണിനാശ്വാസം തരുന്ന തോട്ടങ്ങളും ഒക്കെയായിരിക്കും രോഗിക്കു കുറേക്കൂടി പ്രയോജനം നൽകുക.

രോഗികൾ തമ്മിലും ഇന്നു സമ്പർക്കമില്ല. അവർ തമ്മിലുള്ള സഹകരണവും സഹവർത്തിത്വവും വർധിക്കുമ്പോൾ മനസിന് ഉണ്ടായ രോഗശാന്തിക്കു വേഗത വർധിക്കും.

മനസിനും ശരീരത്തിനും ആത്മാവിനും ഒരുപോലെ ആശ്വാസം നൽകുന്ന പുതിയ ചികിത്സാപരിസരങ്ങളെ നമുക്കു വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയണം. വിവിധ രീതിയിലുള്ള ചികിത്സാക്രമങ്ങളും ലഭ്യമാക്കണം.

പ്രാർത്ഥനയുടെയും ധ്യാനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം ഈ ചികിത്സാസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും ആരോഗ്യം സംസിദ്ധമാകാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള സമീപനമാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാരീതികളെ അപ്പാടെ തള്ളിക്കളയണമെന്നല്ല വാദം. അതോടൊപ്പം പരമ്പരാഗത ചികിത്സാരീതികളുംകൂടി വളർന്നു വരണമെന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ആശുപത്രികൾ അരോഗതയുടെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറണമെന്നു മാത്രം.

14 ഭാരതസഭ ആദിമുതലേ സ്വതന്ത്രം

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിൽ വന്നു സ്ഥാപിച്ച സഭ വിദേശത്തുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സഭയ്ക്കു വിധേയമായിരുന്നോ, അതോ സ്വതന്ത്രവും അന്യനിരപേക്ഷവുമായിരുന്നോ? കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ചില ചരിത്രലേഖകന്മാരുടെ ചിന്തയിൽ ഭാരതത്തിലെ സഭ ആദിമുതലേ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. പക്ഷേ എ. ഡി. 52 ലാണ് ഇവിടെ സഭയുണ്ടായതെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് റോമാ നഗരത്തിൽ ഒരു സഭയുണ്ടോയെന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്ക് അതേക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാനും വഴിയില്ല. ഏതായാലും ഒരപ്പോസ്തോലനും എവിടെയെങ്കിലും സഭ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അത് മറ്റൊരു സഭയ്ക്കു വിധേയമായി സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതിനു ലവലേശം തെളിവില്ല.

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും സഭ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രധാനമായും ഉത്തരപശ്ചിമദേശത്തുള്ള തക്ഷശിലയിലും, ദക്ഷിണപശ്ചിമ തീരത്തുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരും, കേരളത്തിലെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും, ദക്ഷിണ പൂർവതീരത്തുള്ള മൈലാപ്പൂരിലുമായിരിക്കണം സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ഇന്ത്യയുടെ ഈ മൂന്നു കോണിലുമുള്ള സഭകൾ തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും പരസ്പരസമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്.

കേരളത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു (വീരടിയാൻ പാട്ട്, റമ്പാൻപാട്ട്, മാർഗംകളി മുതലായവയൊക്കെ പതിനേഴാം ശതാബ്ദത്തിനു ശേഷമുള്ളതാണെങ്കിലും അവയുടെ പിമ്പിൽ വലിയ പഴക്കമുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളാണുള്ളത്) പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഏഴു പള്ളികൾ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ഏഴു പുരോഹിതന്മാരെ വാഴിക്കയും ചെയ്തു എന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. നാലാം ശതാബ്ദത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ് ഇടവകകളുടെ ഭരണചുമതല കശീശന്മാർ വഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിനുമുമ്പ് ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും കശീശന്മാരുടെ ഒരു സംഘവും

(കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിചാപ്പലിൽ വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുഖ്റോനോ പെരുനാളിൽ വി. കുർബാന മദ്ധ്യേ നടത്തിയ പ്രസംഗം. 1996)

അവരുടെ തലവനായി ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ വന്ന് ഏഴ് പുരോഹിതർക്ക് പട്ടം കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നത് ഏഴ് കശീശന്മാരല്ല. ഏഴ് മെത്രാന്മാരത്രെ. പറവൂർ, പാലയൂർ, കൊല്ലം, നിരണം, കോക്കമംഗലം മുതലായ ഏഴു സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിന്, ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതു എന്നല്ല അർത്ഥം. നേരെമറിച്ച് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശ്വാസികളുടെ സംഘങ്ങളാകുന്ന തദ്ദേശീയ സഭകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റുള്ള എല്ലാ അപ്പോസ്തോലന്മാരും ചെയ്തതുപോലെ ഓരോ സ്ഥലത്തും ഒരു സംഘം കശീശന്മാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും, അവരുടെ മേലധികാരിയായി ഓരോ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെയും പട്ടം കെട്ടി എന്നുതന്നെയാണ്. ഏഴ് പട്ടക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ ഏഴു പുരോഹിതന്മാർ എന്ന് അന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഏഴു കശീശന്മാർ എന്നല്ല അർത്ഥം. പ്രത്യുത ഏഴു മെത്രാന്മാർ എന്നു തന്നെയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കശീശന്മാർ, പുരോഹിതന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഏറെക്കുറെ നിഖ്യാസുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയും ലിസിനിയസ് ചക്രവർത്തിയും ഒരുമിച്ച് 313-ാം ആണ്ടിൽ മിലാനിൽ കൂടി ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ നിയമദൃഷ്ടിയിൽ സാധുതയുള്ള മതമായി അംഗീകരിച്ചതോടെയാണ് സഭയുടെ അംഗസംഖ്യ പതിന്മടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചത്. തത്ഫലമായി ഓരോ ഇടവകയും പല പള്ളികളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും കശീശന്മാർ ഇടവകയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. അതിനുമുമ്പ് ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും അതായത് ഓരോ തദ്ദേശീയ സഭയ്ക്കും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു കുറെ കശീശന്മാരും ശെമ്മാശന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധന്മാരായ അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഓരോ സ്ഥലത്തും സഭ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള ആദ്യഫലങ്ങളായുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ആത്മീകവളർച്ചയുള്ള കുറേപ്പേരെ മൂപ്പന്മാരായും അവരിലൊരാളെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായും വാഴിക്കുന്ന പതിവാണുണ്ടായിരുന്നത് എന്ന് അപ്പോസ്തോലിക പിതാക്കന്മാരായ റോമ്മായിലെ വി. ക്ലീമീസിന്റെയും അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെയും എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നു.

അതുതന്നെയാണ് പരിശുദ്ധനായ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിലും ചെയ്തത്. ഏഴു പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ച് ഏഴു പുരോഹിതന്മാർക്ക് പട്ടം കൊടുത്തു എന്നു പാരമ്പര്യം പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഏഴു എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ വാഴിച്ചു എന്നുതന്നെയാണ്. ഏഴരപള്ളി എന്നു പാരമ്പര്യത്തിൽ

കാണുന്നത് നിലയ്ക്കലോ തിരുവിതാംകോട്ടോ എപ്പിസ്കോപ്പായില്ലാതെ കശീശന്മാർ മാത്രമുള്ള ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം.

ഏഴു എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെ വാഴിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ കാലം ചെയ്താലും അവശേഷിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരിൽ മൂന്നുപേർക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടി കാലം ചെയ്തവരുടെ പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനാലായിരുന്നു. ഒരു സഭയുടെ സ്വയം ശീർഷകത്വത്തിന് എത്രയും അത്യാവശ്യമുള്ളത് നാല് എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു സുന്നഹദോസാണ്. ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിന് മൂന്നു മെത്രാന്മാരെങ്കിലും വേണമെന്നാണ് സഭാപാരമ്പര്യം. അല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസിനും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരമില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഒരു മെത്രാൻ കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള മിനിമം ഘടനയാണ് നാലംഗങ്ങളെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്. സഭയുടെ സ്വയം ശീർഷകത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ഉപാധിയാണ് നാലംഗ സുന്നഹദോസ്. എന്നാൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ മെത്രാന്മാർ ഒരേ സമയത്തു കാലം ചെയ്യുവാനും ശേഷിക്കുന്നവരിൽ ചിലർക്ക് രോഗം കൊണ്ടോ വാർദ്ധക്യസഹജമായ ബലഹീനതകൊണ്ടോ എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് സുന്നഹദോസിന്റെ മിനിമം അംഗസംഖ്യ ഏഴ് എന്നു അപ്പോസ്തോലന്മാർ ക്രമീകരിച്ചത്. ഏഴ് എന്ന സംഖ്യ പൂർണതയുടെ പ്രതീകമാണല്ലോ.

ഒരു സഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വത്തിനു പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ അത്യാവശ്യമാണ് ഈ ഏഴംഗ സുന്നഹദോസ്. അങ്ങിനെ ഒരു സുന്നഹദോസാണ് പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചത്. നമുക്ക് മറ്റാരെയും ആശ്രയിക്കാതെ ഭാരതസഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ എക്കാലവും സാധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നമ്മുടെ ബുദ്ധിമോശം കൊണ്ട് പല പ്രാവശ്യം നാം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. പേർഷ്യൻ സഭയ്ക്കും പിന്നീട് അന്ത്യോക്യൻ സഭയ്ക്കും നാം നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അടിയറവച്ചു. മാർത്തോമ്മാക്കാരെ തോല്പിക്കുവാനായി നമ്മൾ അന്ത്യോക്യയെ കൂട്ടുപിടിച്ചു.

സുപ്രീം കോടതിവിധിയും സമാധാന ശ്രമങ്ങളും

സുപ്രീം കോടതി വിധിയോടെ നമ്മളൊരു വെട്ടിൽ വീണിരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ തലകൊണ്ടു പോയി സുപ്രീംകോടതിയിൽ കൊടുത്തു.

കോടതി നമ്മളെ ഒരു വെട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കോടതിയിൽ പോയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ലായിരുന്നു. കോടതിയിൽ പോയി കഴിഞ്ഞാൽ കോടതി പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ നിയമവും മറ്റും അനുസരിക്കാൻ നമ്മൾ കടപ്പെട്ടവരാണ്.

കോടതിവിധി പ്രകാരം സ്റ്റാറ്റസ്കോ നിലനിൽക്കുന്നു. അസോസിയേഷൻ കൂടിക്കഴിഞ്ഞാലേ സ്റ്റാറ്റസ്കോ മാറുകയുള്ളു. സ്റ്റാറ്റസ്കോ അനുസരിച്ച് തങ്ങളും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വൈസ്പ്രസിഡന്റുമാരാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം മെത്രാന്മാർ വാദിക്കുന്നു. നമ്മളിത് അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർക്ക് ഇപ്പോൾ അവരുടെയിടയിൽ ഭരണമൊക്കെ നടത്താമെന്നല്ലാതെ, അസോസ്യേഷൻ കൂടി കഴിഞ്ഞശേഷമേ അവർ ആ നിലയിലെത്തുകയുള്ളു. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും ഇവിടുത്തെ സുന്നഹദോസിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും അവർ സുന്നഹദോസിന് കീഴ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുമാണ് നമ്മൾ വാദിക്കുന്നത്.

സിംഹാസനപള്ളികളും പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം പള്ളികളും സുന്നഹദോസിന്റെ കീഴിൽ വരണം, പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഈ മെത്രാന്മാർ ചേർന്ന് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചെന്നു വരാം. അങ്ങനെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുള്ള വഴികൾ നോക്കണം. അവരെ സുന്നഹദോസിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമാക്കണം. ആ രീതിയിലാണ് ഇപ്പോൾ നെഗോസിയേഷനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പോകുന്നത്. മലങ്കരസഭയിൽ ശാശ്വത സമാധാനമുണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ലക്ഷ്യം.

മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനം

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് സിംഹാസനമില്ല എന്ന വാദം പൂർണ്ണമായും വിഡ്ഢിത്തമാണ്. യാക്കോബ് തൃതീയൻ ബുദ്ധിമോശമായ പല കാര്യങ്ങളും എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തോട് നേരിട്ട് ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ബാവാതിരുമേനിയുടെ ഈ വാദഗതി അംഗീകരിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ തുറന്നുപറഞ്ഞു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ചിന്താഗതി ഇല്ല എന്നു ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെ തുബ്ദേനിൽ ഓർക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ കല്പന ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ സഭാസമാധാനത്തിനായി ഏവരും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതിനോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകളെ ചുരുക്കുന്നു.

15

കാഴ്ചയും ശ്രവണവും

ഇന്ന് ഈ അത്ഭുതഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ഒരു ശതാബ്ദി വർഷമായി ഇതേതുടർന്നുള്ള ആത്മീയപരിപാടികൾകൂടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 90-ാം പേജിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: "സത്യ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു ഇന്ന സ്ഥലമെ ആവൂ എന്നില്ല. ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നാം സേവിക്കണം. എന്നാലും, ആത്മാവിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാൻ കാഴ്ച ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ളതാകകൊണ്ടു നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ കഴിയുന്നവർ എല്ലാം ഈ വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതായാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു നാം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു".

ആദ്ധ്യാത്മികമായി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സംസിദ്ധമാകുന്നത് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് എന്ന കാര്യം നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ സഭയുടെ ആരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനതത്വം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ആരാധനയിലും എപ്പോഴും കാണുന്ന തത്വമിതാണ്.

ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ പ്രകാശത്തിന് അസ്തിത്വം നൽകിക്കൊണ്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചത്. ദൈവം നൽകുന്ന പ്രകാശത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്ന ഒന്നാണ് കാഴ്ച. അതിൽ കൂടിയും ആദ്ധ്യാത്മികത പ്രാപിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ കാഴ്ചയ്ക്കും ശ്രവണത്തിനും എന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ തുല്യ പ്രാധാന്യമാണുള്ളത്.

ഹൈന്ദവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിശ്വാസമാണ് 'നാദബ്രഹ്മവാദം'. സൃഷ്ടി എന്നത് ബ്രഹ്മനാദത്തിന്റെ വിവിധ സ്ഫുരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല. എല്ലാം ഈശ്വരനാദമാണ്. അത് നമുക്ക് ശ്രവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു മൂലം നമുക്ക് ജന്മസാഫല്യം ഉണ്ടാകാം. തീർത്ഥയാത്ര എന്നത് ഈ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും പ്രധാനമായ അനുഭൂതി നൽകാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ വർണ്ണനയാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു പറയുന്നത്.

(പ. പരുമല തിരുമേനി രചിച്ച 'ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണ'ത്തിന്റെ ശതാബ്ദി സമ്മേളനത്തിൽ തീർത്ഥാടന ശതാബ്ദി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ നിന്ന്. 1996 ജൂലൈ 12)

വരുംനാളുകളിൽ ഈ പരിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളിൽ നാം പോകുമ്പോൾ വെറും വിനോദയാത്രയായിട്ട് പോകാതെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ തപശക്തിയോടും ഭക്തിയോടും കൂടെ ഈ തീർത്ഥാടന യാത്രകളിൽ നാം സംബന്ധിക്കുകയും അതിൽനിന്ന് ഈശ്വരന്റെ പ്രത്യേക കാരുണ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം ഈ അടുത്തവർഷം നമുക്ക് പല പരിപാടികളും രൂപീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമാവട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിനുവേണ്ടി അത്യധികം ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിന് വളരെ രസാവഹമായ ഒരു മുഖവുര എഴുതിയിട്ടുള്ളതുമായ ശ്രീ. പോൾ മണലിലിനെയും അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കറന്റ് ബുക്സിനെയുമെല്ലാം ഞാൻ വളരെ പ്രത്യേകമായി അനുമോദിക്കുന്നു. ആ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഒരു പടി കൂടി അടുക്കുവാൻ സഹായകമാവട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

16

ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ

ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗഗോപുരം

നമ്മുടെ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗശിബിരം എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്ന ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവന്റെ പാവന സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ എന്റെ എളിയ ആദരവുകൾ.

എനിക്ക് രണ്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ ആലുവായിൽ സർവ്വമത മഹാപാഠശാല സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത് – 1924 ൽ. അതുകഴിഞ്ഞ് അര ശതാബ്ദകാലത്തിനു ശേഷമേ അത് നടപ്പിൽ വന്നുള്ളു. 1971 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ മദ്ധ്യസ്ഥത മൂലം അത് നടപ്പിൽ വന്നു. അതിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നു എന്നതിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും വളരെയധികം സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഈ കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള രണ്ട് വലിയ പ്രഭാപ്രസരങ്ങളിൽ ഒരാൾ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരും മറ്റെയാൾ ശ്രീ നാരായണ ഗുരുവുമാണ്. ഈ ചൈതന്യപ്രസരത്തിന്റെ പിറകിൽ വളരെ വലിയ ഒരു പാരമ്പര്യം തെക്കേഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് പലപ്പോഴും ദക്ഷിണഭാരതീയരായ നാം ഓർക്കാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികത നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ പരന്നത് വടക്കുനിന്നാണ് എന്നൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ പലർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈയടുത്ത കാലത്തായിട്ട് നമ്മുടെ ചരിത്രരചനയും അങ്ങനെയാണ്. എന്നാൽ അതല്ല യാഥാർത്ഥ്യം. വടക്കുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തമായ ഒരു ചൈതന്യപ്രസരം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നെണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കാം.

നമ്മുടെ ഭാരതീയ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യപ്രസരത്തിലെ സിംഹഭാഗം വരുന്ന വലിയ ഉത്തുംഗന്മാരായ പരിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഹിന്ദി

(മെത്രാപ്പോലീത്താ കേരളത്തിൽ നടത്തിയ അവസാനത്തെ പ്രഭാഷണം. ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്. എൻ. ഡി. പി. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന 'ശിവഗിരി ബ്രഹ്മവിദ്യാലയത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ' കോട്ടയം ജില്ലാതല ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്തത്. 1996 ഓഗസ്റ്റ് 18)

ബെൽറ്റിൽ നിന്നല്ല. ഹിന്ദി ബെൽറ്റിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക നേതാക്കൾ രണ്ടുപേരും അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണമതത്തോട് എതിരിട്ടവരാണ്. ഭഗവാൻ ശ്രീ ബുദ്ധനും ശ്രീ ജൈനമഹാവീരനും. രണ്ടു പേരും വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ വ്യക്തികളാണ്. എന്നാൽ മറ്റുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേരെക്കൂടി കൂട്ടാം. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ, ശ്രീ അരബിന്ദോ.

ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ തെക്കേഇന്ത്യക്കാരാണ്. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ, ശ്രീ രാമാനുജൻ, ശ്രീ മാധ്വൻ, ഈയടുത്ത കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തികളായ ശ്രീ രമണ മഹർഷി, ശ്രീ നാരായണഗുരു – ഇവരെല്ലാം തെക്കേഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരാണ്. ഈ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ, ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിലെ ഒരു വലിയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉടമകളാണ് നാമെല്ലാവരും. ക്രിസ്ത്യാനിയായാലും മുസ്ലീമായാലും ഹിന്ദുവായാലും മറ്റ് മതങ്ങളിൽപെട്ടവരായാലും എല്ലാവരുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഈ "മഹാചൈതന്യപ്രസരം" കിടപ്പുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയുവാനുള്ളത്.

ഞാനിപ്പോൾ ഒരു ഉദാഹരണമായിട്ട് എന്റെയൊരു ചെറിയ അഭിപ്രായം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. നാമിപ്പോൾ ഭാരതീയ ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പഠനത്തിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത് സംസ്കൃതമാണ്. ഈ സംസ്കൃതഭാഷ ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ശ്രീ ബുദ്ധനും മഹാവീരനുമൊക്കെ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ 'പ്രാകൃത' എന്നു പറയുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് 'പാലി'. ഇത് നമ്മുടെയാളുകളൊന്നും പഠിക്കാറില്ല. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ പഴക്കമുള്ള വലിയ ഭാഷയാണ് തമിഴ്. മലയാളികളായ നാമെല്ലാവരും ഒരുകാലത്ത് തമിഴന്മാരായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്കത്രവേഗം അത് സ്വീകാര്യമല്ല. കാരണം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ തമിഴരെപ്പറ്റി അല്പം കുറഞ്ഞ ഒരു അഭിപ്രായം എവിടെയോ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് തമിഴ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ പ്രയാസം. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ കാര്യമെടുത്താൽ തന്നെ സംസ്കൃതത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പുസ്തകമെഴുതിയതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃഭാഷ തമിഴായിരുന്നു. ശ്രീ രാമാനുജനും ശ്രീ മാധ്വനുമൊക്കെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാർ ആയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഭാഷ എപ്പോഴും ദ്രാവിഡഭാഷയായിരുന്നു.

ഈ തമിഴിന്റെ പാരമ്പര്യം മലയാളികളായ നാം മറന്നുകളയുന്നത് സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രസരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഈ ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിൽ നിന്നാണ്. അല്ലാതെ ഗംഗാതീരത്തുനിന്നല്ല എന്നുള്ളത്

എനിക്ക് വളരെ ബോധ്യമാണ്. അതിന്റെ തെളിവുകളെന്താണ് എന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നു രണ്ടെണ്ണം ഞാൻ പറയാം.

ഒന്നാമത്, ഈ സംഘംകൃതികൾ എന്നു പറയുന്ന തമിഴ് സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി മലയാളികൾക്ക് വലിയ താല്പര്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. മധുര കാമരാജ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അതിന് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ന് ഈ സംഘംകൃതികളുടെ ഒരു എഡിറ്റഡ് വേർഷൻ കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്. ആദ്യ ശതാബ്ദത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃതികളാണ് സംഘംകൃതികളെന്ന് പറയുന്നത്. അതെല്ലാം നമ്മുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ചിലത് വളരെ ശുദ്ധസാഹിത്യത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

പുറനാനൂറ്, അകനാനൂറ് മുതലായ അനേക കൃതികൾ നമുക്ക് ഇന്ന് സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സംഘമാണ്. അന്നത്തെയെഴുത്തുകാരുടെയെല്ലാം കൂടി സംഘടനയാണ്. ഈ സംഘടനയുടെ പ്രധാന പ്രോത്സാഹകന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നത് ഈ ദക്ഷിണഭാരതത്തിലെ ചേരമാൻ പെരുമാക്കന്മാരായ രാജാക്കന്മാരാണ്. ചേരമാൻ പെരുമാക്കന്മാർ കേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് പതിറ്റിപ്പത്ത്. പത്ത്, പത്ത് പാട്ടുകളുള്ള പത്ത് എണ്ണം ഒരുമിച്ച് കൂടിയിട്ടുള്ള ഒരു ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥം. പുരാതന സാഹിത്യകൃതികളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. എന്തുകൊണ്ടോ ഇപ്പോഴും ഭാരതത്തിൽ പലർക്കും അതിനെപ്പറ്റി അറിയാൻവയ്യ എന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് സങ്കടം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

മലയാളികളായ നമ്മുടെ പഴയ ചരിത്രമാണിത്. ഇത് നമ്മൾ പഠിച്ചാൽ നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ വേരുകൾ എവിടെയാണെന്ന് കാണുവാൻ പറ്റും. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഞാനിപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. നാം ശ്രദ്ധിക്കാത്ത പല കാര്യങ്ങളും ആ കൃതി പഠിക്കുമ്പോൾ കാണും. ഒന്നാമത്, ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നു വന്ന ഹിന്ദു ദേവതമാരുടെ പേരുകൾ ഒന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. വേദത്തെപ്പറ്റിയോ ഉപനിഷത്തുകളെപ്പറ്റിയോ ഒന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. അവിടെ കാണുന്നത് ഈ ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്ന അതിപ്രൗഢമായ ഒരു സാഹിത്യ, ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യമാണ്. അതൊന്ന് പഠിക്കണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ കൃതി, ഈ അടുത്തകാലത്ത് നമ്മുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് 13-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു മഹാകൃതിയാണ്. "ആചാര്യഹൃദയം" എന്നാണതിന്റെ പേര്. ഈ കൃതി അക്കാലത്ത് ഇവിടെയുള്ള മതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സാക്ഷിയാണ്. അത് പിന്നീട് വന്ന വൈഷ്ണവമതം, ശൈവമതം എന്നൊക്കെ പറയുന്ന മതത്തിന്റെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മതപാരമ്പര്യമാണ്. ഈ 'ആചാര്യഹൃദയ'ത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വ്യാഖ്യാതാവ് ആയിരിക്കുന്ന മണവാളമാമുനി എന്നു പറയുന്നയാൾ തമിഴ് മണിപ്രവാളത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണ് നമുക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. തമിഴും സംസ്കൃതവും ഇടകലർത്തി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് ആചാര്യഹൃദയം, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനവും. പഴയകാലത്തെ ആചാര്യന്മാരിൽ ഉത്തുംഗനായിരുന്ന തെങ്കലപിള്ളൈ ലോകാചാര്യയുടെ സഹോദരനാണ് ഈ മണവാളമാമുനി.

വളരെ പ്രൗഢമായ ഒരു നിധിയാണീ ഗ്രന്ഥം. അതിൽ പറയുന്നത് വടക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വേദവും ഉപനിഷത്തുമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് തെക്കും ഉണ്ട്. ദക്ഷിണ ഭാരതീയന്റെ ഒരു വേദവും ശാസ്ത്രവും ഉണ്ട്. ആ വേദത്തിന്റേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം ഉത്തരഭാരതീയർ പ്രധാനമായി കരുതുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളെ അത് നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. ഒന്ന്, ജാതി (വർണ്ണാശ്രമം). ഉത്തരഭാരതീയർ പലപ്പോഴും പറയുന്നു, വർണ്ണാശ്രമധർമ്മമുള്ളിടത്തേ ഹിന്ദുമതമുള്ളു എന്ന്. ഇപ്പോഴും പറയുന്നവരുണ്ട്. ഒരിക്കലുമല്ല. വർണ്ണാശ്രമധർമ്മം അല്ലെങ്കിൽ ജാതി എന്നു പറയുന്നത് ഈ മായാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രത്യേകത മാത്രമല്ലാതെ അതിന് മൗലികമായി യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ മറ്റൊരു കാര്യവും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അത് 'കർമ്മ' എന്ന പേരിലുള്ള, വടക്കു നിന്നുള്ള പഠിപ്പിക്കലിനെപ്പറ്റിയാണ്. അതും വെറുതെയാണെന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മം കൊണ്ട് അവൻ ദൈവത്തെ അറിയാതെ കിടന്നുകൊള്ളണമെന്ന് എങ്ങും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഒരുപോലെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കൈങ്കര്യം എന്നു പറയുന്നതാണ്. കൈങ്കര്യം എന്നു പറയുന്നത് ജാതിമത ഭേദമെന്യേ സകലമനുഷ്യരിലും ഒരുപോലെ കാണപ്പെടുന്ന ദൈവജ്ഞാനത്തിനുള്ള പ്രവണതയാണ്. അത് ബ്രാഹ്മണനായാലും ശൂദ്രനായാലും, സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നാലും, ആരെയും അതിൽ നിന്നു തടഞ്ഞു നിർത്തിക്കൂടാ എന്നതാണ് നമ്മുടെ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിലെ പാരമ്പര്യം. ശ്രീ നാരായണ ഗുരു എടുത്തുയർത്തിക്കാണിച്ച ഇത്, പണ്ടേ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള കാര്യമാണെന്ന് മനസിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഇത് എടുത്ത് പറഞ്ഞത്.

അതുപോലെ 11-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശൈവമതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തമിഴ് രേഖയുണ്ട്. അതിൽ പറയുന്നത്, എല്ലാ

മതസമ്പ്രദായങ്ങളും അവയുടെ പരസ്പരവ്യത്യാസങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാത്തവയാണ് എന്നാണ്. ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ തന്നെയാണത്. ഒരേയൊരു മതമേയുള്ളു. ആ മതം മാത്രം മതി. അതാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രധാനമായ ചുരുക്കം.

അതിൽ അല്പം ചില പ്രയാസം തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ കണ്ടേക്കും. ഒന്നു പറയുന്നത്, ഈ ശൈവമതമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായവും മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല, മോക്ഷത്തിൽ പോകണമെങ്കിൽ ശൈവമതം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മതത്തെ എടുത്തുകളയണമെന്നുമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത്. ഓരോ മതവും അതിന്റെ അനുയായികളിൽ ചില പ്രത്യേകതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് പുസ്തകത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന പേര് ലിംഗം (അടയാളം) എന്ന വാക്കാണ്. എല്ലാ മതാനുയായികൾക്കും ആ മതത്തിന്റേതായ അടയാളങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇവരെ ശരിയായിട്ട് മോക്ഷത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ ആദ്യം ഈ അടയാളങ്ങൾ എടുത്തുമാറ്റണം. അതിനു വേണ്ടുന്ന റിചൽസാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗം. അതുകഴിഞ്ഞ് പിന്നെ പറയുന്നത് ഏക മാർഗ്ഗമേയുള്ളുവെന്നാണ്; പരമശിവൻ സർവ്വത്തിന്റെയും ഉടയവനായ എല്ലാറ്റിന്റെയും അധിപനായ പരമശിവനിലുള്ള ഭക്തിമൂലം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും മോക്ഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നോക്കണം, ആരെയും തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നില്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പാഠം. അല്ലാതെ ദൈവത്തെ അറിയുക എന്നുള്ളത് കുറച്ചുപേർക്ക് മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയായിട്ട് ഗുരുദേവൻ ഒരു കാലത്തും കണ്ടില്ല എന്നുള്ളത് ഈ പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പ്രത്യേകം ഓർമ്മവന്നു. നമ്മുടെ ദക്ഷിണഭാരത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗഗോപുരമെന്ന് ഞാൻ വിളിക്കുന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുദേവനിൽ നാം കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള സാർവ്വലൗകികങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ്.

ഒരു കാര്യം കൂടി പറയട്ടെ. സർവ്വമത മഹാപാഠശാല സംസ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കുറെയൊക്കെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമെന്താണ്? രണ്ടു കാരണങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം.

ഒന്നാമത്, ഞാനീ സർവ്വമതസൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടി ലോകമാകെ ഓടിനടന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ എനിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു അനുഭവമിതാണ്. ഈ ലോകമതനേതാക്കന്മാരെ എല്ലാം കൂടെ എടുത്താൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധന്മാരായിട്ടുള്ളവർ വളരെ കുറച്ചേ ഉള്ളൂ. അധികം പേരും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും സ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടി വടംവലി

നടത്തിക്കൊണ്ട് സർവ്വമതസമ്മേളനങ്ങളും സംഘടനകളും നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നവരാണ്. ഇത് വളരെയധികം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ മനുഷ്യരാശിക്ക് രക്ഷയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ മതനേതാക്കന്മാരായ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർ ആന്തരികമായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത് ഈശ്വരവാഹികളായി തീരണം. അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നും നടക്കുകയില്ല. മനുഷ്യർ ഇന്ന് മതത്തിൽ നിന്നു അധികമൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. കാരണം നമ്മുടെ മതനേതാക്കന്മാരെ ജനങ്ങൾ നോക്കിയിട്ട്, "ഓ.. ഇവരാണോ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നമ്മളെ നയിക്കാനുള്ളവർ..!" എന്നു പറയുന്നു. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയാണു ഞാനിത് പറയുന്നത്. കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നത് വളരെ മോശമായിരിക്കും.

രണ്ടാമത് എനിക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അഭിപ്രായം നമ്മുടെ മതനേതാക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ടല്ലോ. എന്റെ ചുമതലയിൽ ഒന്ന് അതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ നൂറ്റമ്പതു പേരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പഠിപ്പിച്ച് വിട്ട് ക്രിസ്തീയ ഗുരുക്കന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുമായി പുറത്തു പോകുന്നയാളുകൾക്ക് മറ്റു മതങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും അറിയില്ല. ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റിയും ജൈനമതത്തെപ്പറ്റിയും ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ഞങ്ങൾ ക്ലാസുകൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. അതു പരീഷയ്ക്ക് പാസ്സാകുവാൻ വേണ്ടി ഇവരൊക്കെ പഠിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അനുഭവം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ, അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയുകയാണ്. ഇതുപോലെ തന്നെ മുഹമ്മദീയ ഗുരുക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മദ്രസകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും അതുപോലെ മറ്റു മതങ്ങളിലെ നേതൃത്വത്തെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു സർവ്വമത സമന്വയമുള്ള ശിക്ഷണം ലഭിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി തിയറിട്ടിക്കൽ ആയിട്ട് പഠിച്ചാൽ പോരാ, നേരിട്ട് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത അനുഭവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം

ഞാൻ രണ്ടാമത് മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ഈ സർവ്വമതമെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരുപാട് പ്രസംഗം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷവുമില്ല. ശ്രീ രമണ മഹർഷിയെപ്പോലുള്ള ഒരാളുടെ പാദത്തിങ്കൽ ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എനിക്ക് ഒരു പ്രസംഗവും കേൾക്കണ്ടാ. ആ പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവിൽ നിന്നു വരുന്ന ചൈതന്യപ്രസരം എന്നെ ആത്മികമായി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെയുള്ള ചൈതന്യപ്രസരമുള്ള ആത്മാക്കൾ ധാരാളമായി രൂപപ്പെടണം. അവരിൽ യാതൊരുവിധ അന്യമത വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതെയിരിക്കണം. ഇത് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ വലിയ ഒരാവശ്യമാണ്.

ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സർവ്വമത മഹാപാഠശാല നടത്തുമ്പോഴും പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയും, മറ്റ് മതങ്ങളുടെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ മാത്രം പോരാ. മറ്റ് മതങ്ങളിലുള്ളവരുടെ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കണം. അവരെങ്ങനെ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു, അനുഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് തൊട്ട്, കണ്ട്, അടുത്ത് അറിയുമ്പോഴേ അതിനോട് ബഹുമാനം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

ഞാനും ഒരു കാലത്ത് ഒരുപാട് പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ പ്രസംഗത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധന്മാരായ മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യരുമായുള്ള സമ്പർക്കമാണ് എനിക്ക് ഏറ്റവും വലിയ പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരെ വാർത്തെടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളായി നമ്മുടെ പരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങൾ വരണം എന്നുള്ള എളിയ അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി, ശിവഗിരിയിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള മഹാപാഠശാലയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എളിയവനായ എന്റെ സർവ്വ സഹകരണങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും, ഈ സമ്മേളനം ഞാൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു

ദളം രണ്ട്

സ്നേഹസ്മരണകൾ

(Recollections by Friends and Fellow - Workers)

1

The essence of all that is best and honourable in Humankind

Raymond Edward Stewart

I have observed Paulos Mar Gregorios for twenty years and came to know him personally about eight years ago. when I became executive Secretary of the World Peace Council my respect and admiration, for his abilities led me to seek his advice and guidance on matters of global peace whenever I could.

I found him a truly international human being who transcended east-west and north-south, global boundaries and all levels of any society. His mind could reach into the farthest corners of almost any discipline, across boundaries between disciplines, and formulate solutions to problems that ordinary men and women of this world could comprehend and understand. He cared and in caring gave his all, often to the detriment of his own health.

He cared deeply about the reality of daily life for ordinary people and argued their case at all levels of society, in all forums locally, nationally, regionally and internationally. He saw, only to clearly, that the worst of the social problems of today, the gross inequities in society, were the result of fundamentally flawed economic and political, systems that dominate human activity in most countries. He devoted his life to developing new ideas and approaches, that would change or minimise the impact of these contradictions on the lives of ordinary people. He took every opportunity to talk his ideas over with a wide cross-section of people, always seeking to add to his vast store of knowledge and to reflect in the development of his ideas the practical experiences of others as they strove for a better life and a better world.

I was often fortunate enough to observe his role at important global events, or major international or regional meetings. He spurned all doctrinaire approaches and sought to find those elements that would build a greater sense of human achievement for the broadest constituency represented, avoiding sectarian selfishness. So deeply rooted in his beliefs, the very essence of human goodness was expressed in his every word and deed.

Of the many occasions I have watched in awe this great man at work, none was more memorable than the time we travelled together in November 1990, on the eve of the so called 'Gulf War'. We visited all the leaders and governments or their representatives, of the Arab countries involved. Using his skill and wisdom, based on a vast knowledge and understanding, of the religious, cultural, social and political elements of the region, he crafted a proposal that balanced the needs of all parties to this dispute. The results were welcomed by all, but regrettably events outside the region superseded the implementation of these plans.

It is with some regret that other major world trouble spots could not have benefited from his abilities to find the key elements that would lead to solutions and minimise the suffering of all involved. More efforts must be made to involve the very best of humankind to lead those who have become misguided or lost, in their search for a better life.

The ongoing contribution of Paulos Mar Gregorios, reflected in his writings and work, are a reminder of how precious our most talented human beings are, and a challenge that daily we must strive to emulate all the goodness that is a reflection of this great and wonderful man.

(September 15, 1995)

2

Dr. Paulos Mar Gregorios - Some Glimpses:

V. R. Krishna Iyer

Dr. Paulos Mar Gregorios is for me a great soul, an intimate friend, a cultural wonder and global wanderer with a head and heart full of spiritual ware and moral corals. I had known him for long and what brought me closer to him is the crimson spirituality whereby socialism meets with humanism and both blend with the Supreme Light. To me life is a pilgrimage and death a passage to another dimension of existence on shedding the mortal coils. Thus life and death are a continuum. Therefore, life after death, if we may put it that way, is not a hallucination but reality. I have often discussed with Dr. Paulos Mar Gregorios this abstruse subject, celestially subtle but actually a challenge to everyone who is concerned with the pursuit of an answer to the perennial interrogation: "Who am I?" In this search or rather Odyssey I have derived much light from my venerable friend Mar Gregorios. Indeed, he rejects superstition and proceeds on scientific lines so that his assertions are not obdurate obscurantism but the realism of an insistant searcher for Truth which is God. I have had happy discussions with him and have loved to meet him for more light since he has investigated issues which are ordinarily by - passed by other eminent persons as inconvenient.

Moreover, Mar Gregorios is a world traveller who confronts ideologies and challenging changes in the West and the East. The World Council of Churches and the Indian Schools of philosophical thought are his resources. So much so, he has a vision of the dynamic and dialectical aspects of the rapid gush of modern social values. His guidance is of great importance not merely to Christians or Indians but to all the world. If I may say so, the glimpses of Dr. Mar Gregorios I have had are abiding. Life becomes meaningful with such companionship. I must conclude with the hope that Mar Gregorios will continue to inspire friends and foes, behind the former iron curtain countries and the rest of the world. I long to meet him as often as I may because such occasions are illuminating and therefore precious.

(28-9-1995)

3

A Prophet with a Smile

Dr. Mani Jacob

His Grace Dr. Paulos Mar Gregorios, Metropolitan of the Delhi Diocese of the Orthodox Syrian Church of India, passed away on 24th November, 1996. In his own words, he "entered the tunnel of death leading to eternity".

The illustrious and chequered life and work of Dr. Paulos Mar Gregorios Metropolitan is well known. His admirers and disciples are all over the world. Respect and veneration for his prodigious scholarship, intellectual acumen and prophetic vision are universal. There are thousands who have found a new meaning in their faith and understanding of the scriptures thanks to his innovative, inspiring and sometimes amusing exposition of the doctrines and texts. A man ahead of the times, he has been a prophet to our times, but a prophet with a smile! He has also been a prophet with intense sympathy towards the common people, sensitive to their suffering needs, weaknesses and potential goodness.

Dr. Paulos Mar Gregorios was born on 9th August, 1922 at Tripunithura in Kerala. He was educated at the local High School; Goshen college (Indiana); Union Theological Seminary, Oxford University and Gregory of Nyssa Research Institute, Germany. He was the Metropolitan of the Delhi Diocese of the Orthodox Syrian Church of the East and the President of the Synodal Committee for Inter Church relations. He also functioned as the Principal of the Orthodox Theological Seminary and the Chairman of various organisations and bodies such as International Society for Neoplatonic Studies, Interreligious Federation for World Peace, Indian Council of Philosophical Research etc. He was the President of the World Council of Churches from 1983 to 1991. He received numerous honours, prizes and awards including three doctoral degrees (honoris causa). He was

the author of 21 books including 'Joy of Freedom', 'Gospel of the Kingdom', 'Freedom of Man', 'Freedom and Authority', 'Human Presence', 'Cosmic Man' and 'A Light Too Bright'. He also wrote hundreds of periodical articles and symposia and encyclopedia contributions published in different countries.

Dr. Gregorios was a life-long student and teacher with a passion for learning. After school education he manifested precocious aptitude in journalistic writing and library work. From 1947 to 1950, he worked in Ethiopia as a school teacher and during this period, he learned the Ethiopian language and could write and speak in that language with scholarly expertise. He acquired mastery over various languages such as Greek, Hebrew, Russian, French etc. and could fluently communicate in them- a gift which facilitated his successful participation in numerous international conferences. Between 1950-1956, he continued his studies of Theology and Social Sciences in American Universities. Later he took his Ph.D degree in Theology from Serampore University in India. As a student he took keen interest in public speaking an organisational work and eventually became General Secretary of the Orthodox Student Movement and the Associate Secretary of the Student Christian Movement. Reading and research were second nature to him and kept his mind on the cutting edge of exploration into new frontiers of knowledge. His library contains some of the best books published in recent decades. Two years ago at the age of 72, he was vigorously reading the latest books on Medical Anthropology and the Indian Systems of Medicine. During the last couple of months, after he was afflicted with cancer he had made extensive research into the latest information on that disease through internet!

As a teacher he was a perfect model. As Principal of the Orthodox Theological Seminary at Kottayam he trained generations of Priests in Theology and Ministry. Apart from that in the Churches public meetings, learned societies or international conferences, he always spoke like a teacher. Well grounded in facts and figures, clear on the etymology of words and endowed with a prodigious memory, he could keep any audience spellbound. He carried the weight of his scholarship on light shoulders and could easily adapt the style and content of

teaching to the needs and capacity of the listeners. Very often he used to write his lectures in long hand which enabled him to be throughly prepared. These are all qualities which teachers and students can assimilate in their personal life.

In a message to an educational institution once he observed:

"The most important purposes of education are, according to me, to help each child become more of a genuinely human person than he or she would otherwise tend to be in all his/her relations; to help the child to understand more deeply the reality about the Transcendent, about oneself, about the nature of the world one inhabits and about the meaning and purpose of life; to help the child equip oneself to care for and serve others; and to learn professional skills to be a creative servant of the created order.

Unfortunately most parents and many students believe that the purpose of education is to improve one's capacity to make money and to climb the socio-economic ladder. Parents, and sometimes even teachers, put such ideas in the minds of children. In fact society as a whole seems to think this way. So my humble advice to you is: Do not conform to the World and its ways. Resist and refuse to conform. You should be transformed from within, so that you can be an agent of transformation for society as a whole, rather than letting society shape your attitudes and values. Be wise and be good".

He passionately championed the cause of Bharatheeyatha (Indianness) in lifestyle, attitudes, belief and arts. As a theologian and scholar with worldwide reputation he advocated a close relationship of man with God and nature. In his writings, speeches and actions, he demonstrated the unity of all faiths and his conviction that a global spirituality rooted in diverse religious traditions was emerging. His life was a wonderful blend of the pursuits of 'jnana' (knowledge), bhakti (faith and prayer) and karma (action).

I would like to record here some interfaces of my personal relations with him, mainly in the context of the formation and work of the All India Association for Christian Higher Education. In September, 1970, it so happened that I was one among the aspirants for the post of Deputy Secretary of AIACHE. At that time I was a college lecturer. In order to know more about AIACHE. I sought an interview with Dr. Paulos Mar Gregorios on a Sunday afternoon. He was sympathetic, courteous and helpful to me and gave me the necessary encouragement and blessings. I hope my 25 years of work in the service of AIACHE have not belied his expectations. But for the timely guidance given by him at that time I would not have changed my career track from college teaching to ecumenical work. My gratitude to him for this act of personal and professional guidance is boundless.

His Grace played a key role in the conceptualisation and formation of AIACHE at the Consultation of Principals of Christian Colleges held at Madras Christian College, Tambaram, in December, 1966. He functioned as the Chairman of the whole Consultation which elected an executive Board consisting of representatives of colleges belonging to the various Churches. The report of the Consultation reads as follows:

"At the conclusion of this historic step in the history of Christian higher Education, the Chairman, Father (Now Metropolitan) Paul Varghese took the opportunity to remind the members of the federation present that they had undertaken a very major responsibility in asking these men and women to be their representatives and office bearers and that the support they gave them would be the mark of their own earnestness in the action they had taken".

Initially the new organisation of Catholic, Protestant and Orthodox Colleges born at that Consultation was named "National Board of Christian Higher Education in India". From 1967 to 1970 the "Journal of Christian Higher Education", published by the Board was edited by Dr. Gregorios.

At the Triennial Conference of Christian College Principals held at Ernakulam in 1970 he pleaded for including five units in the management of AIACHE - students, teachers, principals, the public and the college managements. He remarked:

"Can we justify the fact that an All India Association for Christian

Higher Education should be controlled entirely by one of the five groups, namely the Principals? I know the practical difficulties. I feel, however, that given the will the difficulties can be overcome. It is no use saying that the students and the teachers have their own organisations. In the first place it is not true, and in the second place it does not make much difference. It is not true that the student bodies of the Christian colleges in India have their own organisation. Neither SCM nor AICUF nor the Orthodox Student Movement caters to the whole student body of the Christian colleges. Nor do the teachers of Christian colleges have their own Christian organisation for higher education in India can make its decisions without adequate representation from the students and teachers of Christian colleges.

Perhaps one way to get the ball rolling is for AIACHE to organise a few regional seminars on higher education with all the five units sufficiently represented, but with students and teachers in fair majority. From there one could see how the problem of decision-making structures for AIACHE can be equitably handled. I will leave that matter at that".

During the last twentysix years since these suggestions were made students, teachers and managements have been involved in AIACHE programmes in an increasing measure but the kind of structural changes envisaged in the paragraphs quoted above have not taken place.

One of the most creative ideas that emerged during the early years of AIACHE was the formation of a Thinking Cell. Outlining the purpose and functioning of the proposed Cell, Dr. Paulos Mar Gregorios wrote in the editorial of the Journal of Christian Colleges in India (Vol. IV, No.1, December - 1970):

"Decisions have subsequently been made by the Board to constitute such a cell with a three fold purpose (a) to consider how private arts and science colleges can improve the quality of academic education they impart; (b) how these colleges can develop better social consciousness among their faculty and students; and (c) how they can, within the limits of their capacity, stimulate the economic development of the region around the college. The idea is superb, and has

been effectively used in many commercial enterprises. But in these cases, they are employees of the enterprises concerned and large chunks of free time are placed at their disposal just for purposes of brainstorming. In our case, it is very much to be doubted if members of the cell would really have opportunity to do such leisurely brainstorming. There can be no doubt that without putting five or six people together in a comfortable spot somewhere in the hills for a period of 7 to 10 days, nothing worth-while will come out of it. These men (and women, we hope) should be given complete freedom to fix their own agenda and time-table, to produce or not to produce, to talk their heads off or to sit down and write, to play golf or tennis, to romp in the woods or swim in the streams, to come out with half a page of ideas or a whole book. Only in such relaxed freedom does activity rise to new heights. Having a few more conferences or committees, thereby making the cell into just one more body, would be an atrocious waste of valuable time and precious money".

In 1977, speaking at the Tenth Anniversary Conference of AIACHE held at Bangalore, Dr. Paulos Mar Gregorios Metropolitan, observed:

"On the one hand the Thinking Cell has to devise or evolve practical programmes and projects which can then be implemented by AIACHE. But it has another and equally important responsibility for doing some fundamental reflection on higher education in India. It should, for example raise such a fundamental question as: "Why has the Kothari Commission Report so universally lauded and admired, been unable to achieve the desired results in higher education? Can we today take a second look at the Kothari Commission Report and the assumptions behind it?" The task of the Thinking Cell as I had envisaged it, was mainly to do this kind of reflection about fundamental orientation in higher education".

The Thinking Cell held its meetings during the last 25 years on many occasions and did generate some creative ideas relating to college autonomy, women's education, women's empowement, cultural development, minority educational rights, curricular reforms etc. Some colleges have started their own "think-tanks" at the institutional level.

However, AIACHE has to apply its mind more vigorously to translate the original concept of the Thinking Cell into a functioning reality. The requests from AIACHE to participate in various Conferences were accepted by His Grace most willingly and he would always give us the text of address for publication. Especially I remember his keynote addresses at the Triennial Conferences of Christian College Principals held at Stella Maris College, Madras in January, 1985 and at the Renewal Centre, Cochin in January, 1991. The greatest help I received from His Grace was while planning the International Ecumenical Assembly of Associations of Christian Colleges and Universities held in New Delhi in January, 1995 on the theme "Preparing Humankind for the New Millennium through Ecumenical Partnership in Higher Education". While discussing the programme of the Assembly he was fascinated by the subject and other parameters of the Assembly. He offered his full cooperation to AIACHE in conducting the Assembly. In spite of his illness he would arrive at the conference Hall every day five or ten minutes before the scheduled starting time and sit through the proceedings patiently. His inaugural address at the Assembly on "Education for a New Civilization in the New Millennium" was a marvellous experience for all the participants, especially those from abroad.

He started his address with the following remarks on AIACHE :

"I am particularly privileged to be here, because I have pleasant memories of the not so insignificant role I was asked to play, along with Fr. Mathias and Dr. Dickinson, in setting up what is now known as AIACHE, and to co-chair that most memorable inaugural Assembly of the Board of Christian Higher Education at Tambaram, Madras in December 1966. This seems to be the only genuinely ecumenical institution that has survived the tosses and turns in the climate of ecumenical cooperation in the last three decades. Credit goes to the more than two hundred Christian colleges of India, and to the leadership of people like Fr. Theo Mathias and Dr. Mani Jacob; I salute them and congratulate them for this new initiative on a global plane".

He observed that his "intention was not so much to please, as to

provoke", and provoke he did!

"Let me confess to you that I am very skeptical about the theme of this Conference: "Preparing the Humankind for the Next Millennium through Ecumenical Partnership in Higher Education" for a number of reasons. Quite apart from the clumsiness and awkward grammer of the formulation, the very assumption that we Christians can prepare Humanity for its task in the next millennium, smacks to me of rabid Christian cultural hybris. Equally fallacious is the assumption that it is Higher Education which is going to do that preparing. Higher Education today is an entrenched vested interest within the structure of the old. It can neither transform society, nor even transform itself".

Concluding the address, which was very well received, he argued that the modern state is not the "shaper of tomorrow" and is incapable of bringing about necessary changes in education. New emerging power units such as the larger units of economic production, corporations etc. cannot be ignored as enemies. They should be "Befriended without ourselves being captured or enslaved by them". They should be made "accountable to the general public and to do some creative and innovative experiments in education". He also suggested that a series of international and intercultural seminars, be organised to reflect deeply "on the nature of God's calling on the Churches in the educational field, to see the problems of culture, of science and the secular and to devise new pioneering experiments". Finally he stressed the importance of Christians working together with people of other faiths in all important endeavours. This was in tune with his mission of interreligious dialogue and cooperation for a new human community.

He will be remembered by his friends and followers for his many qualities:

- His life-long passion for learning, reading, thinking, conceptualising and communicating his ideas and insights to others;
- The high standards of excellence he has set for himself and for others in spiritual and intellectual concerns;

- The breadth and sweep of his international outlook, activities and relationships;
- His deep faith in God and his commitment to Christ our Lord, which he shared with his fellow humanbeings through thought, word and action;
- His intellectual honesty and moral courage.
- His respect for other faiths and his constant communion with the people who expouse them;
- His concern for the Creation and all that it includes, the plants, the animals, all forms of life;
- His love and affection for children and youth;
- His sence of humour and his ability to laugh at himself occasionally.

It is doubtful whether all that he spoke and wrote have been well preserved and documented. His ideas and insights can be beacons to the younger generation of today and to future generations. A project to publish his collected works needs to be undertaken.

Let me conclude thanking God for giving us the wonderful citizen of the world that Dr. Paulos Mar Gregorios, Metropolitan was and praying for the repose of his soul.

(1996)

4

Father Gregorios knows about Dharmakirti

Kabir Saxsena

It always brings an inner chuckle to my heart when I enter the portals of the Delhi Orthodox Centre since within resides one of the most comprehensively unorthodox METROPOLITANS that one is ever likely to meet on this planet with the possible exception of His Holiness the Dalai Lama. It is no surprise to learn that they are good friends, able to render unto the traditionalist flock that which is pleasing to their ears as well as regale their respective modern friends from their own and other religious folds with erudite and wide-ranging religious and philosophical disquisitions.

Father Gregorios, for I and my other Buddhist friends always call him that, out of our love for him, as well as the recognition, a little subliminal perhaps, that he is indeed a fatherly shepherd to our restless, striving souls, was first introduced to me during the World Congress of Religious Concord at Rishikesh in the autumn of 1993. Here was dignity, authority and a remarkable intelligence melded into one. I was immediately enamoured of Father, not least because he was very warm in his appreciation of the Buddhist meditation session that I led at his request. The congress included several items that would have caused a lesser, narrower mind to flinch and wince in dismay and real consternation but Father took it all in his stride, nay, positively relished the proceedings. It seems that there was and is space within the flowing robed figure for all the faiths, all the varied ensouled seekings of mankind towards God, the ultimate reality. Father was not well at the time, recovering from a stroke and was undoubtedly in some considerable pain. This was hardly noticeable, as Father displays more than his fair share of stoicism.

I can easily picture Father in ancient Athens, engaged in erudite

and joyful dialogue with the great philosophers of the day. Socrates would have been happy to include Father Gregorios among his debating partners at the Academy. And it would have been Father who would have astonished all and sundry with his breadth of awareness and knowledge, quoting effortlessly from the known thinkers of the day as well as a few that the listeners would never have heard of.

Recently Father organized a major conference on Alternative healing systems which I was sadly unable to attend. The point I wish to make however is to illuminate the unusual fertility of the mind at work here. The pre-conference notes that Father prepared were masterly. I had never read anything on the subject that was so clear, direct and inspiring of action. One could say that anything that is of real benefit to the mind, body and spirit of human beings is of interest and comes under the wisdom-gaze of Father Gregorios. When I met with him on a few occasions, at the Delhi Orthodox Centre I was amazed to find myself in a new replica of an Oxford Don's study, books virtually supporting the roof. I also realized that Father had probably read most or all of them, had written some of them too!

Father can be stern - a good shepherd has to be - but the abiding feeling I always receive is that of warmth and kindness.

Father once gave a talk on Dharmakirti and Dignaga at our Tushita Meditation Centre in Delhi. It was stimulating to say the best. Here was an ostensibly Christian Father, discoursing on the intricacies of Buddhist madhyamaka philosophy with flowing gusto.

To think of Father Gregorios is to remember that the world needs many more like him, beeing willing and ask to investigate beyond the confines of their adopted faiths and with a concern to better the lives of their fellow beings. It is for these reasons that I love and admire Father Gregorios and pray that he will stay with us for a longtime to come.

(1995)

5

അമാനുഷപ്രതിഭ

ഫാ. ഡോ. എ. കെ. ചെറിയാൻ

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുമായി എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധത്തിനപ്പുറമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദിക സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പലായി പഴയസെമിനാരിയിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ രണ്ടാം വർഷ ബി. ഡി. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. 1955–ൽ തിരുമേനി വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാലം മുതൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായി അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. തിരുമേനി അമേരിക്കയിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ ശുശ്രൂഷ നടത്തിവരുന്ന Bronx St. Marys പള്ളിയിൽ വരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ സന്തോഷവുമായിരുന്നു.

സ്ഥാനത്തിന്റെ വലിപ്പമോ, ചെറുപ്പമോ, നോക്കാതെ തെറ്റുകണ്ടാൽ കർശനമായി വിമർശിക്കുന്ന ഒരു രീതി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അകത്തും പുറത്തും അദ്ദേഹത്തിന് ശത്രുക്കൾക്ക് ഒട്ടും കുറവുണ്ടായില്ല. ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിക്കുന്നത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലെ വൈകല്യം കൊണ്ട് എന്നു പറയുവാനും സാധിക്കയില്ലല്ലോ. യേശുക്രിസ്തുവിനും, മഹാത്മാഗാന്ധിക്കും, മാർട്ടിൻ ലൂതർ കിംഗിനും ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ള മഹത്വ്യക്തികളിൽ ചിലരായിരുന്നു ഇവർ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പരുപരുപ്പൻ സ്വഭാവവിശേഷം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിച്ചത് എന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ചില ആളുകൾപോലും ശ്രമിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു പറയുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായും, അദ്ദേഹം ഈ കാര്യത്തിൽ കുറ്റരഹിതനായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ പറയുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് കാർക്കശ്യ സ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്നു. അതു ചെറിയ കാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനായിട്ടല്ല, ലോകത്തിലെ തന്നെ വലിയ കാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന്നായി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു സംഭവം ഓർക്കുന്നു. കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. New York ൽ Stony point Presbyterian Center- ൽ Global Village എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന, പ്രതിവർഷം നടന്നുവരുന്ന, ഒരു മീറ്റിംഗിന്റെ ഉദ്ഘാടകൻ ഗ്രിഗോറിയോസ്

തിരുമേനിയായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തീയ പ്രതിനിധികൾ അതിൽ വന്നു പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. തിരുമേനി Fordham University യിലെ Guest House ൽ താമസിച്ച് ഏതോ പുസ്തകം എഴുതുന്നു. ഞാനും, ഇപ്പോഴത്തെ വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ കെ. എം. ജോർജ്ജച്ചനും (അന്ന് ശെമ്മാശൻ), ഇപ്പോൾ വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ജോൺ മാത്യൂസ് അച്ചനും (അന്ന് അത്മായക്കാരൻ) കൂടെ തിരുമേനിയോടൊപ്പം മീറ്റിംഗിനു പോയി. അമേരിക്കൻ സഭകളിൽ നിന്നും തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹിതന്മാരായും, അല്ലാതെയുമുള്ള ആളുകളുമുണ്ട്. ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗ വിഷയമായി തിരുമേനി തെരഞ്ഞെടുത്തത് "BANANA REPUBLIC." കേട്ടാൽ ചിരി തോന്നുമെങ്കിലും വിഷയം വളരെ ഗൗരവതരം തന്നെ. അമേരിക്കയുടെ കിഴക്കെ തീരം ചുറ്റിക്കിടക്കുന്ന അറ്റ്ലാന്റിക് മഹാസമുദ്രത്തിലും മറ്റുമായി ഏതാനും ദ്വീപുകൾ ഉണ്ട്. അവ സ്വതന്ത്രങ്ങളായ REPUBLIC കളാണ്. ആ ദ്വീപുകളിൽ വസിക്കുന്ന ജനതയുടെ പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം വാഴക്കൃഷിയും, വാഴപ്പഴം കയറ്റുമതിയുമാണ്. കൂടുതലും കയറ്റുമതി ലോകത്തിന്റെ ഏറ്റം വലിയ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ ഉടമയായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലേക്കാണ്. ഈ വാഴപ്പഴത്തിന്റെ വിലയിൽ എത്രമാത്രം കുറവുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് അമേരിക്കയുടെ നോട്ടം. ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റം സാമ്പത്തിക ശക്തി കുറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളായ തന്റെ അയൽക്കാരോട് സമ്പൽസമൃദ്ധമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ സമീപനം എത്രമാത്രം അരോചകമാണെന്നും, അമേരിക്കക്കാരുടെ 'കരണം' തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കണമെന്നും പ്രസംഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം. ഞങ്ങൾ ആളുകളുടെ പ്രതികരണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയെ നന്നായി അറിയാവുന്നവർ ചിരിയോടു ചിരി. മറ്റു ചിലർക്ക് ആകെപ്പാടെ ഒരു അരുതാഴിക. സമ്പദ്സമൃദ്ധികുറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നവർക്ക് ആഹ്ലാദം. തിരികെ പോരുന്ന വഴി എന്റെ കാറിന് എന്തോ കുഴപ്പം കണ്ടു. വീട്ടിൽ എത്താൻ കുറെ സമയം എടുത്തു. വരുന്ന വഴി ഞാൻ തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു: 'തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗം അമേരിക്കക്കാരിൽ എത്രപേർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു കാണും എന്നു തിരുമേനി ചിന്തിച്ചോ' എന്ന്. മറുപടി സ്വതസിദ്ധമായ കുലുങ്ങിച്ചിരി, എന്നിട്ടു പറയുകയാണ്, "ചെറിയാനച്ചാ, അമേരിക്കക്കാർ എനിക്ക് പണം തരാത്തത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ജർമ്മൻകാർ ഈ തവണ എനിക്കു തരാൻ കൊണ്ടുവന്ന പണം എന്റെ ഒരു പ്രസംഗം കേട്ടതിനു ശേഷം ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിക്കു കൊടുത്തിട്ടു പോയി".

മറ്റൊരുരംഗം. ഇതു ഞാൻ വീഡിയോയിൽ കണ്ടതും, മറ്റു മാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടെ മനസ്സിലാക്കിയതുമാണ്. അഖിലലോക സഭാകൗൺസിലിന്റെ ക്യാൻബറാ കോൺഫറൻസ്. എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരിൽ പലരും അതിൽ

സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഡോ. ജോൺ പാൾബർഗ്ഗ് (റിഫോംഡ് ചർച്ചിന്റെ സോഷ്യൽ വിറ്റ്നസ് സെക്രട്ടറി) തിരികെ വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് കോൺഫറൻസിന്റെ ഒരു വീഡിയോ ടേപ്പ് തന്നു. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി അന്ന് W. C. C. യുടെ പ്രസിഡന്റുമാരിൽ ഒരാളാണ്. ആസ്ത്രേലിയൻ പ്രധാനമന്ത്രിയാണ് സ്വാഗതപ്രസംഗകൻ. പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ തന്റെ ഗവൺമെന്റ് ആസ്ത്രേലിയൻ ആദിവാസികളുടെ (aboriginals) ഉന്നമനത്തിനു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ മുമ്പിനാൽ തന്നെ W. C. C. യുടെ വിമർശനത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു ആസ്ത്രേലിയൻ ഗവൺമെന്റ്. ആദിവാസികളുടെ ഉന്നമനത്തിന് ആസ്ത്രേലിയായിലെ വെള്ളക്കാരുടെ ഭരണകൂടം വേണ്ടവണ്ണം ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതായിരുന്നു W. C. C. യുടെ നിലപാട്. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിനു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ നിയുക്തനായത് പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. ആസ്ത്രേലിയൻ ഗവൺമെന്റ് ആദിവാസികളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന് ചെയ്യേണ്ടതിൽ ഒരു ചെറിയ പങ്കു മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു എന്നു തുടങ്ങി വിമർശന ശൈലിയിൽ തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രിയ്ക്ക് അതു പിടിച്ചില്ല എന്ന് മുഖഭാവത്തിൽത്തന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. ഈ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായി. വസ്തുതകൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാകാത്ത ആളുകൾ തിരുമേനിയെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയും, വസ്തുതകളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയവർ ശ്ലാഘിച്ചും സംസാരിച്ചു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നും വിരലിൽ എണ്ണാനുള്ള പ്രതിനിധികളേ ഇങ്ങനെയുള്ള മീറ്റിംഗുകളിൽ സംബന്ധിക്കാറുള്ളു. ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചത് W. C. C. യുടെ policy യായിരുന്നു. അതിന്റെ വക്താവായാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്. മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ആളുകളുടെ വക്താവായല്ല. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നും ഈ മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിച്ചവർ തന്നെ പരസ്പര ധാരണയില്ലാതെയാണ് അവിടെ പെരുമാറിയത് എന്ന് പിൽക്കാലങ്ങളിലെ അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും, ചില ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലായി. എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പ്രകാശനം ചെയ്ത "2000 വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദനം കണ്ടു. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് 'വലിയ അപമാനം' ഉണ്ടായിപ്പോയി എന്നു ധ്വനിക്കുമാറ് തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി ഓർക്കുന്നു. കഥയറിയാതെ ആട്ടം കണ്ടാൽ ഉണ്ടാകാമാവുന്ന ഒരു വൈക്ലബ്യം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുവാനില്ല. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണ്ണ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

വേറൊരു സംഭവം ഓർക്കുന്നു. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പായെ കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ സ്വീകരിക്കയാണ്. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ബസ്സേലിയോസ് മാർതോമ്മാ ഒന്നാമൻ തന്റെ സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിലെ ഇതര സഭകളിൽ നിന്നും ദേശീയ സഭയായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് നേരിടുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ വിശദീകരിക്കവേ, സഭയിലെ ആളുകളെ ഓരോരോ, കാരണം പറഞ്ഞ് കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് വലിക്കുന്ന ദുഷിച്ച പ്രവണതയെ “Sheep Stealing” എന്ന പദങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിച്ചു. പ്രസംഗം എഴുതിയത് പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസായിരുന്നു. അതിഭയങ്കരമായ വിമർശനം ഇതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായി. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും വിമർശനങ്ങൾ കേട്ടു. ‘അതിഥിയെ അപമാനിച്ചു’ എന്നാണ് വ്യാഖ്യാനം. ചില വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മാർപാപ്പാ തെക്കൻ അമേരിക്കയിൽ സന്ദർശനത്തിനു വന്നു. കത്തോലിക്കാ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള തെക്കൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിലേക്ക് വലിയ മാറ്റം നടക്കുന്ന സമയമാണ്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ മാർപാപ്പാ വിശേഷിപ്പിച്ചത് “Sheep Stealing” എന്ന പദങ്ങളാലാണ്. എല്ലാ മാധ്യമങ്ങളും ഇത് എടുത്തുപറഞ്ഞു. വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചത്. 100 കോടി ജനസംഖ്യയുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നും ഏതാനും ലക്ഷങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർപാപ്പാക്ക് സങ്കടമായി. 20 ലക്ഷത്തിൽ അല്പം കൂടുതലോ, അല്പം കുറവോ ആയ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നും (കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അമേരിക്കയിലെ New York Diocese -ൽത്തന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആകെ അംഗസംഖ്യയേക്കാൾ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളുണ്ട്.) ഏതാനും ലക്ഷങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർ തട്ടിയെടുക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന് എത്രമാത്രം ദുഃഖം ഉണ്ടാകും എന്നത് ചിന്തിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. പക്ഷേ Sheep Stealing എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ച മാർപാപ്പായെ ആരും വിമർശിച്ചില്ല!

മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിൽ രണ്ടെണ്ണം അധഃകൃത വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിനു ലോകരാജ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നവയും, മൂന്നാമത്തേത് താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന തന്റെ പാവപ്പെട്ട സഭയെ ശക്തിമത്തായ മറ്റൊരു സഭ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനെതിരേയുമായിരുന്നു. എന്നും എവിടെയും ശക്തിഹീനരെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ ആഹ്വാനമായിരുന്നു പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ മുദ്രാവാക്യം.

ലോകത്തിലെ ഉന്നതനായ ഒരു ക്രൈസ്തവനേതാവ് എന്ന നിലയ്ക്കപ്പുറമായി വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവികളുടേതായ ഒരു സ്നേഹവലയം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വിവിധ മത

നേതാക്കൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, വിദ്യാഭ്യാസ ധുരന്ധരന്മാർ, ഭരണകർത്താക്കൾ, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ എന്നു വേണ്ടാ ജീവിതത്തിന്റെ പരമോന്നതപദങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന അനേകർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. വലിയ മുതലാളിത്ത ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്ന എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയിലി സെലാസി മുതൽ തൊഴിലാളി മഹത്വത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്ന സാർഡനിസ്റ്റാ നേതാവ് ഡാനിയൽ ഒർട്ടേഗാവരെയുള്ളവരുമായുള്ള സാമീപ്യബന്ധങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ മുതലാളിത്ത ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹവലയത്തിൽ അമേരിക്കക്കാരായ സഭാനേതാക്കൾ ധാരാളമായുണ്ടായിരുന്നു. പ്രശസ്ത സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായ ഡോ. ബില്ലി ഗ്രഹാം, ഗ്രീക്കുസഭയുടെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് യാക്കോബോസ് തുടങ്ങിയവർ തിരുമേനിയോടു കാട്ടുന്ന ആദരവും, ബഹുമാനവും കണ്ട് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അധഃകൃതരെ ഉയർത്തുവാനും, അനീതിയോട് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സമരം ചെയ്യുവാനും ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്ന തിരുമേനി ലോകത്തിന്റെ നന്മയെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ സമീപിച്ച പലരുമായി തെറ്റിപ്പിരിയേണ്ടതായി വന്നു. ധനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തത്വങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ പോലും ഏറിവരുന്ന ഈ കാലയളവിൽ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി അതിന് ഒരു അപവാദമായിരുന്നു. തത്വങ്ങളിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല.

ഏതു കുഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും ചുരുളുകൾ അഴിച്ച് യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി വിശകലനം ചെയ്ത് മനസ്സിലാക്കുവാനും, തക്കതായ പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിപ്പാനും തക്ക കൂർമ്മബുദ്ധിയുടെ ഉടമയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. താൻ ഏറ്റെടുത്ത ചുമതലകൾ ഏറ്റം ഭംഗിയായി ചെയ്തു തീർക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ സഹയാത്രികർക്ക് അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ തലവേദനയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്ന തിരുമേനിക്ക് കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും, റഷ്യയിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനം ആ സഭകളിലെ ഉന്നതന്മാരായ നേതാക്കൾ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ സഭകൾ തമ്മിൽ സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും സഹായിച്ചു. ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കേ കോണിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്ന പുരാതനമായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ ലോക ക്രൈസ്തവ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സഹായിച്ചവരിൽ പ്രമുഖൻ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. കാലം ചെയ്ത അഭി. ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും

ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ വലിയ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഇവിടെ എടുത്തു പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ അടുത്തകാലത്തെ വരവും, അണികളുടെ ഇളക്കവും, ഓർത്തഡോക്സ് സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ഉൾവലിവും പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജീവനോടെ ഇരുന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് ഉയർന്നു പ്രവർത്തിച്ച് സഭയുടെ അണികളെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് മുൻകാല അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം പ്രതിച്ഛായയുടെ മങ്ങലുകൾ തീർക്കാൻ ആനയും, അമ്പാരിയും, മുത്തുക്കുടയും, ലോറിരഥവും കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്ന നേതൃത്വം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഇരുളടഞ്ഞ ഭാവിയുടെ പ്രതീകം മാത്രമാണ്. തങ്ങളുടെ തുഛമായ കഴിവുകളെ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ഉജ്വല നേട്ടങ്ങൾ മറയ്ക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അസ്തപ്രഭനാക്കുവാൻ വേണ്ടി കഠിന പ്രയത്നം ചെയ്തവരും മലങ്കരസഭയിൽ ഇല്ലാതില്ല.

തളർവാതത്തോടുകൂടി ക്യാൻസർ രോഗവും പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോബലത്തിന് ശക്തികുറഞ്ഞു എന്ന് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ അവസ്ഥയിലും ലോകം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ച് ആവശ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചിട്ടില്ല. Naturopathy എന്ന ചികിത്സാ രീതിയോട് തിരുമേനിക്ക് വലിയ വിശ്വാസമായിരുന്നു. ഫ്ളോറിഡായിൽ അതിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സെന്റർ ഉണ്ട്. തിരുമേനി അവിടെ വന്നു കുറെ നാൾ ചികിത്സിച്ചു. ഒരു ദിവസം സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ വലിയ വേദനയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം രാജിവച്ച കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഒരു പത്രത്തിനു കൊടുത്ത അഭിമുഖം വലിയ വിമർശനം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. സമുദായക്കേസിന്റെ വ്യക്തമല്ലാത്ത വിധി വന്നതും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ. തന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആളുകൾക്കു കഴിയുന്നില്ലെന്നും, ഈ രോഗാവസ്ഥയിൽ പോലും ഇത്രയും നാൾ ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചിട്ടും, സഭയിലെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ആരും തന്നെ ഒന്നു വിളിക്കുക പോലും ചെയ്തില്ല എന്നും വളരെ ദുഃഖത്തോടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഏതാനും അത്മായ പ്രമുഖരുടെ പേരുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു. പേരുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

അദ്ദേഹവുമായി ഏറ്റം ഒടുവിൽ സംസാരിച്ചത് 1996 ഒക്ടോബർ മാസം 11-ാം തീയതിയായിരുന്നു. തിരുമേനി ബോംബെയിൽ ഗവർണർ പി. സി.

അലക്സാണ്ടറിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ച് ചികിത്സയിലായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ഡൽഹിയിലേക്ക് പോയി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ രോഗവിവരം ആരായുവാൻ ഞാൻ വിളിച്ചു. രോഗനില മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിനാൽ ദീർഘമായി സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ സംസാരം നിറുത്താൻ താല്പര്യപ്പെടാതെ തിരുമേനി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വളരെ സുഖമുണ്ട് എന്നും നന്നായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുവെന്നും ചികിത്സ വളരെ ഫലപ്രദമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. തനിക്കു മനസ്സിനു വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം കാതോലിക്കോസ് – പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗങ്ങളെ തമ്മിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട സമിതിയുടെ പ്രസിഡന്റ് എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തമാളുകളിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വിമർശനശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ദീർഘവീക്ഷണരഹിതമായ വാർത്തകളും ലേഖനങ്ങളും സുപ്രീം കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതിന്റെ പരിണതഫലം കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തിനു ഗുണകരമായി വരികയില്ലെന്നും മറ്റും വളരെ പ്രയാസത്തോടെ പറഞ്ഞു. മെത്രാൻസ്ഥാനം അലങ്കാരമായി മാത്രം സ്വീകരിക്കാതെ ജീവാവസാനം വരെ, അനാരോഗ്യത്തിൽ പോലും, തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല എന്നത് സഭയെ അദ്ദേഹം ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവാണ്.

സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ താല്പര്യപ്പെടാതിരുന്ന ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ അന്വേഷിച്ച് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അവിടേക്കു ചെന്നിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. 'Who is Who International'എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും എന്തെല്ലാം പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു; ലോകത്തിലെ ഏതെല്ലാം സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ബഹുമതികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന്. കേരളത്തിലോ, ഭാരതത്തിൽ തന്നെയോ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഇത്രമാത്രം നേതൃത്വ വൈശിഷ്ട്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തി ഈ അടുത്ത കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടവണ്ണം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ളത് സത്യം മാത്രം. അതു ദുഃഖകരവുമാണ്.

അനുപമനായ ധിഷണാശാലി, പ്രശസ്തനായ ദാർശനികൻ, നിസ്തുല വാഗ്മി, അനിഷേദ്ധ്യനായ വിദ്യാഭ്യാസ ധുരന്ധരൻ, ശക്തനായ സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവ്, അദരണീയനായ ചിന്തകൻ, അംഗീകൃതനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, ജ്യോതിർമയനായ ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നീ നിലകളിലും

മറ്റനേക വിധത്തിലും ലോകത്തിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അമാനുഷപ്രതിഭയായിരുന്നു പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയുടെ മുമ്പിൽ എന്റെ ശിരസ്സ് നമിക്കുന്നു.

6

മനുഷ്യ മഹാസമുദ്രത്തിലൊരു വിശ്വമാനവ മഹാപുരോഹിതൻ

ഫാ. ജോർജ്ജ് കോശി

തൃപ്പൂണിത്തുറ തടിക്കൽ തറവാട്ടിലെ പൈലിക്കും ഏലിക്കും 1922 ആഗസ്റ്റ് 9-നു ഒരു പിള്ള പിറന്നതു അന്നൊരു വലിയ വാർത്തയാകാൻ വഴിയില്ല. ഭവനത്തിലെ ആദ്യത്തെ കൺമണിയോ കാത്തുകാത്തുണ്ടായ പൊൻമണിയൊ ആകാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അതൊരു പതിവു പിറവി മാത്രം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പോൾ എന്നു പേരിട്ട "ഈ പൈതൽ എന്തായിത്തീരുമെന്നു" അയൽക്കാരും അടുപ്പക്കാരുമായ ആരും ചോദിച്ചിരിക്കാനും ഇടയില്ല. പക്ഷേ ഈ പൈതൽ എന്തെല്ലാമായിത്തീർന്നുവെന്നുള്ളതു ആദരവും ആഹ്ലാദവും അമർന്ന അമ്പരപ്പ് ഉണർത്തുന്നു. മാത്രമല്ല ആ ദേഹം ആരായിരുന്നുവെന്നു ഭാവിചരിത്രകാരന്മാരും ചിന്തകരും ആരായാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളു.

പോളിനു പിന്നീടു റ്റി. പോൾ വറുഗീസെന്ന പേരു ലഭിച്ചു. റ്റി. പോൾ വറുഗീസ് പട്ടമേറ്റു ഫാദർ. റ്റി. പോൾ വറുഗീസായി. ഫാദർ പോൾ വറുഗീസ് ഒടുവിൽ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടു; അറിയപ്പെടുന്നു. അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും പേരിലുണ്ടായ വളർച്ച ആ വ്യക്തിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ചുവരെഴുത്തുകളിൽ ചിലതുമാത്രം. അഭൂതപൂർവ്വമായ ആ വളർച്ചയുടെ വഴികളിൽ കുഴികളുണ്ടായിരുന്നു. കുഴികളോരോന്നും കിരീടമണിയുവാനുള്ള വഴികളായി പരിണമിച്ചതിനു ഭാഗ്യം മാത്രമായിരുന്നില്ല കാരണം. പാടവം, പാണ്ഡിത്യം, പ്രാഗത്ഭ്യം ആദിയായവയ്ക്കുള്ള പങ്ക് വളരെയുണ്ട്.

ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിമുട്ടിക്കാൻ, പ്രാരംഭത്തിൽ, പോൾ വറുഗീസ് പണി കണ്ടെത്തിയതു പോസ്റ്റൽ വകുപ്പിലായിരുന്നു. തൊഴിലാളിയായ അവിടെ തൊഴിലാളികളുടെ തോഴനും ഒപ്പം നായകനുമായി. വാർത്താവിതരണ വകുപ്പിൽ നിന്നു വാർത്തകളുടെ വർത്തകനായ എഴുത്തുകാരനായി. ഇത്രയും നടന്നതു ജന്മനാട്ടിൽ. പിന്നെ, മറുനാട്ടിലേക്കു പറക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം പിറന്നു. പറന്നു ചെന്നിടത്തു പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാരായി. പരദേശ, ഭാഷാപണ്ഡിതനായി. ഭരണചക്രത്തിന്റെ പ്രധാന

പങ്കാളികളിലൊരുവനായി. ഇവയുടെ ഇടവേളയിൽ ഇടയശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള വിളി ലഭിച്ചു. ജീവിതായോധനത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളോടു വഴിപിരിഞ്ഞു ദൈവവിളിക്കു മനസ്സും ശിരസും നമിച്ചു പുരോഹിതനായി; പുരോഹിത പരിശീലനക്കളരിയുടെ പ്രഥമാദ്ധ്യാപകനായി. നാട്ടിലും മറുനാട്ടിലും എത്തപ്പെട്ട വേദികളിൽ പലതിലും തലയെടുപ്പുകൊണ്ടും തലയ്ക്കുള്ളിലുള്ള വകകൊണ്ടും തലവനായി. ഭാരത തലസ്ഥാനത്തു പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭദ്രാസനാദ്ധ്യക്ഷനായി. ആഗോള സഭകളുടെ സംഘടനയായ W.C.C. യുടെ പ്രസിഡണ്ടായി. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജനിച്ചു ജീവിച്ചു മരിച്ച ഈ കനകതാരം ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചരിത്രമുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ മാറ്റും മഹിമയും ഭൂലോകമെങ്ങും ആർത്തുപാടി. ഒപ്പം ആർഷഭാരത സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ പതാകവാഹകനായി അന്തർദേശീയ തലങ്ങളിൽ ഉണർന്നും ഉയർന്നും പ്രകാശിച്ചു.

പഴക്കവും തഴക്കവും കൊണ്ടു പുഴുക്കുത്തു വീണുവെന്നു പരാതികളുയർന്നിരുന്ന കരുത്താർന്ന പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ സത്തയും സൗന്ദര്യവും പ്രവർത്തിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രസംഗിച്ച സദസുകളിലും പ്രഫുല്ലമാക്കാൻ ഈ പൗരസ്ത്യതാരത്തിനു സാധിച്ചു. സ്വന്തം സഭയും സമൂഹവും മാത്രമല്ല ലോകമെങ്ങുമുള്ള ഇതരസഭകളും എന്തിനു ഐക്യരാഷ്ട്രസഭപോലും ഈ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ അക്ഷരങ്ങൾക്കും ആശയങ്ങൾക്കും കാതുകൂർപ്പിച്ചു. ശക്തിയും ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ള ഭാരതീയ ശബ്ദം വിവേകാനന്ദ സ്വാമിയിൽ നിന്ന് ശ്രവിച്ചതു സ്മരണയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യർ ഈ പെരിയസ്വാമിയുടെ സംസാരത്തിനും സംവാദത്തിനും ശ്രദ്ധചെലുത്തിയപ്പോൾ പൊടിപിടിച്ച പഴയ ഓർമ്മകൾ പുതുക്കി മിനുക്കുന്നതിനു അവസരമായി. എഴുത്തിൽ എഴുത്തച്ഛനായി അദ്ദേഹത്തെ എടുത്തു കാട്ടുന്നവർ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ ഡമസ്തീനോസായി വാഴ്ത്തും. വിജ്ഞാന വിളനിലമായ തിരുമേനിയെ ജ്ഞാനിയായ ശലോമോനോടു സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നവർ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ ഗമാലിയേലിനു ഒപ്പമിരുത്തും. ശേബാ രാജ്ഞിയുടെയും ഹെയിലി സെലാസി ചക്രവർത്തിയുടെയും നാടായ എത്യോപ്യായുടെ രാഷ്ട്രഭാഷയായ അംഹാരിക്കിൽ അദ്ദേഹം ഗുണ്ടർട്ടായിരുന്നു. ത്രിത്വവിശ്വാസമുൾപ്പെടെയുള്ള സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സംരക്ഷകരും സന്ദേശകരുമായ കപ്പദോക്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ അറിവും അനുഭവവും അപ്പാടെ ആവഹിച്ച ഈ ആധുനിക ഗ്രിഗോറിയോസ് കാലഹരണപ്പെടാത്തതാണ് കാലാതീതമായ സത്യവിശ്വാസം എന്നുള്ള പരമസത്യം ആധുനികതലമുറയിൽ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു.

പൗരസ്ത്യ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ സത്തയും സമ്പന്നതയും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും സമ്പൂർണ്ണതയും സ്വന്തമാക്കിയും നെഞ്ചിലേറ്റിയും നടുനിവർന്നു നടന്നുനീങ്ങിയ ഈ പൗരസ്ത്യപൗരുഷം പാശ്ചാത്യവേദ

ശാസ്ത്രചിന്തകളിലെയും ദാർശനിക പരമ്പരകളിലെയും പെരുത്ത പൊരുത്തക്കേടുകളും വിരൂപവാദമുഖങ്ങളും ലഭിച്ച വേദികളിലും വേളകളിലും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിമുഖനായിരുന്നില്ല. വ്യക്തിഗതനേട്ടങ്ങളുടെയും കോട്ടങ്ങളുടെയും വരുംവരായ്മകൾ വകവയ്ക്കാതെയായിരുന്നു വിശകലനങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും. അപ്പനും അമ്മയും പാരമ്പര്യമായി ഇട്ട പേരിനോടൊപ്പം പ്രധാനാചാര്യനായി പട്ടാഭിഷേകിതനായപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മദാനം പോലെ ലഭിച്ചതു ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നായിരുന്നുവല്ലോ. 'ഉണർവുള്ളവൻ' എന്നർത്ഥമുള്ള ഈ വിശുദ്ധ വിളിപ്പേര് അദ്ദേഹത്തിനു എത്രയൊ അർത്ഥവത്തായിരുന്നു. സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഇടുങ്ങിയ ലോകത്ത് ഒതുങ്ങി സുഖമായി ഉറങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്ന വിദേശിയ വിശാരദരെ ഈ ഉണർവുള്ളവൻ ഉണർത്തി അവരുടെ വിശ്വാസവീക്ഷണങ്ങളിലെ തിരുത്തേണ്ട വികലസങ്കൽപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചും അടയ്ക്കേണ്ട സുഷിരങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മതയോടെ അവബോധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു കാലത്തു തങ്ങൾ അടക്കിവാണതും മൂന്നാം ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമായി മുദ്രകുത്തുന്നതുമായ നാട്ടിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരുവൻ മുന്നണി ലോകക്കാരെന്നു അവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെയും മൂല്യങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു സഹിക്കുന്ന കാര്യമല്ലല്ലോ. മയക്കത്തിന്റെ സുഖസുഷുപ്തിയിൽ കഴിയുന്നവരെ ഉണർത്തുന്നവൻ ശത്രുവാകുക സഹജമാണ്. പക്ഷേ, എതിരാളികളുടെ വാദമുനകൾ ഒടിച്ചു മുട്ടുകുത്തിക്കുന്നതിനു തെളിവുകൾ ആവനാഴിയിൽ ആവശ്യത്തിലേറെ കരുതിയിരുന്ന തിരുമേനിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവശേഷിച്ച അടവ് ഒന്നു മാത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുമുമ്പിൽ വലകളും വേലികളും കെട്ടിയുയർത്തുക എന്നതുതന്നെ. എന്തായാലും 'കിഴക്കരെല്ലാം കിഴങ്ങരാണെന്നു' കരുതിയ പലർക്കും കിഴക്കരല്ല കിഴങ്ങരെന്നും മറിച്ച് അവർ കരുത്തരാണെന്നു കരുതുവാനും കീർത്തിക്കുവാനും പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിദ്ധികളും പൗരാണിക ഗ്രിഗോറിയോസുമാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും സമ്പത്താക്കിയ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു സാധിച്ചു.

എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്ത ആരാധകരും എണ്ണിയാൽ ഒതുങ്ങുന്ന എതിരാളികളും (അവരിൽ അസൂയക്കാർ അസംഖ്യം) നാട്ടിലും മറുനാട്ടിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഈ മഹാചാര്യൻ 1996 നവംബർ 24-ന് ഈ ലോകജീവിതയാത്രയ്ക്കു വിരാമം കുറിച്ചു നിത്യജീവന്റെ വിഹായസ്സിലേക്കു വിമാനം കയറിയപ്പോൾ ഇരുകൂട്ടരും ഒരുപോലെ നൊന്തുവെന്തു. മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പാണെന്നു പറയുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ വാക്കും നാക്കുമായ 'ദേശാഭിമാനി' പത്രം ഈ ധീരദേശാഭിമാനിയുടെ വിയോഗം വരുത്തിവച്ച വ്യഥയുടെ കഥ 'മനോരമ'

യോടും 'മാതൃഭൂമി'യേയും കടത്തി എഴുതി താളുകൾ നിറച്ചു. മാർക്സിസ്റ്റ് മഹാചാര്യനായിരുന്ന ശ്രീ. ഇ. എം. എസ്. ഈ ക്രൈസ്തവ മഹാപുരോഹിതശ്രേഷ്ടന്റെ വേർപാടിന്റെ തീരാനഷ്ടം അക്ഷരത്തിലാക്കി ആശ്വാസം കണ്ടെത്തി.

ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയുടെ പ്രഥമാദ്ധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ പ്രകാശഗോപുരം പോലെ പ്രശോഭിച്ച പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളായിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് എന്റെ വൈദികസെമിനാരി പഠനത്തിനു പ്രാരംഭം കുറിക്കുന്നത്. അഞ്ചു വർഷം പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ സെമിനാരി സാരഥിമാരുടെ എണ്ണം മൂന്നായി. മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ (പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ) തുടർന്ന് ഫാദർ റമ്പാൻ ഫിലിപ്പോസ് (ഫിലിപ്പോസ് മാർ തേയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനത്തു നിയമിതനായി. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം മഹാപുരോഹിതസ്ഥാനത്തു അവരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് ഫാദർ പോൾ വർഗ്ഗീസ് പ്രഥമാദ്ധ്യാപകപീഠത്തിൽ ഉപസ്ഥിതനായി.

ഭൂലോകമെങ്ങും പറന്നുനടക്കുന്ന ആഗോളപ്രശസ്തനായ ഫാദർ പോൾ വറുഗീസ് വൈദികസെമിനാരിയുടെ സാരഥിയാകുന്ന വാർത്ത സെമിനാരിക്കും സഭയ്ക്കും സ്വദേശിയർക്കും സുവാർത്തയായിരുന്നു. പുതിയനിയമം പഠിക്കണമെങ്കിൽ ആ പാദത്തിലിരുന്ന് പഠിക്കണമെന്ന് പണ്ടെങ്ങോ ഒരു പണ്ഡിത പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറഞ്ഞതു പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കേട്ടിരുന്നു. ഫാദർ പോൾ വറുഗീസ്സിനെകുറിച്ചുള്ള നാട്ടറിവും കേട്ടറിവും നേരിട്ടു തൊട്ടറിയുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നതു ആർക്കാണ് ആഹ്ലാദമുണർത്താത്തത്. പാരീസിലും ജനീവയിലും പ്രിൻസ്റ്റനിലും മറ്റും പറന്നുപോയി കേൾക്കേണ്ടിയിരുന്ന പ്രസംഗവും ക്ലാസ്സും പടിമുറ്റത്തു എത്തിയിരിക്കുന്നു. അസാമാന്യ പ്രതിഭയുടെയും അസാധാരണ പ്രശസ്തിയുടേയും ഉടമയായ ആ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ ആഗമനം ഉത്സവത്തിമിർപ്പോടെയാണ് സെമിനാരി ലോകം ഉൾക്കൊണ്ടത്.

സ്വദേശത്തു വിദേശക്കാറുമായി വന്നെത്തിയ അച്ചനും അച്ചന്റെ കാറും ഒരുപോലെ കാഴ്ചവസ്തുവായി മാറി. ഭക്തിആദരവുകളോടെയും ഒപ്പം ഭയാശങ്കകളോടെയുമാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചിരുന്നത്. ആ ക്ലാസ്സുകൾ അനുപമമായിരുന്നു. അറിവിന്റെ അമൃതു പെയ്യുന്ന അനുഭവം. ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും ആധികാരികമായി മണിക്കൂറുകൾ സംസാരിക്കുവാനുള്ള അറിവുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ക്ലാസ്സുകളെല്ലാം

വേണ്ടതിലേറെ ഒരുക്കത്തോടും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ കുറുപ്പുകളോടുമേ എടുത്തിരുന്നുള്ളു.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്തും സമ്പത്തും ആരാധനയാണല്ലോ. ആരാധനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ഉള്ളറ രഹസ്യങ്ങളും വേദപുസ്തകവിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും അക്ഷയഖനികളും ആത്മനിറവിന്റെയും ആത്മനിർവൃതിയുടെയും അനശ്വരതയും അനാവരണം ചെയ്യുന്നവയായിരുന്നു ആ പഠനങ്ങൾ. പൗരാണിക വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രായക്കരുത്തും ശക്തിയും വിശുദ്ധിയും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും അവയിൽ ഊറ്റം കൊള്ളുവാനുമുള്ള വേളകളായി ആരാധനയുടെ ക്രമങ്ങളിലും ക്രമീകരണങ്ങളിലും കൂടിയുള്ള ആ തീർത്ഥാടനങ്ങൾ. പലപ്പോഴും ബുദ്ധിയുടെ കസർത്തായി മാറാറുള്ള വേദശാസ്ത്രചിന്തകളിൽ നിന്നും പഠനങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായി പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ഭക്തിസ്രോതസ്സിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധാത്മപ്രേരിതമായ പിതാക്കന്മാരുടെ ധ്യാനനിറവിൽ നിന്നും രൂപമെടുത്ത ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഗഹനതയും ഗുണമേന്മയും പങ്കിടുന്നതായിരുന്നു ആ പഠനങ്ങൾ. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു കത്തോലിക്കാ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഏറെയും രൂപംകൊണ്ട ആശയങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു സ്വന്തം വിശ്വാസപൈതൃകത്തിന്റെ മേന്മയും മഹിമയും തിരിച്ചറിയുകയും അവയിൽ തേരോട്ടം നടത്തുകയും ചെയ്യുക സുഖദായകമായ അനുഭവമാണല്ലോ.

അദ്ധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ തിരുമേനിയുടെ അദ്വിതീയതയെക്കുറിച്ചൊ, കരകാണാ കടലുപോലെ പരന്നുകിടക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭാകിരണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ കുത്തിക്കുറിച്ചു കടലാസ്സുകൾ നിറയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഈ എഴുത്തുകാരനും അയാളുടെ എഴുത്തുകോലിനും അതിനുള്ള കരുത്തും കരവിരുതുമില്ല. എങ്കിലും വിശ്വമാനവനായി പരിണമിച്ച ആ പണ്ഡിതകേസരിയുടെ യശസ്സിന്റെ പെരുമ വിവരിക്കുവാൻ എനിക്കുമുണ്ട് ഒരുപിടി അനുസ്മരണകളും അനുഭവങ്ങളും. അവയിൽ ഒന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ലോകപ്രസിദ്ധ പത്രങ്ങളിൽ അത്യുന്നതസ്ഥാനത്തു നിലകൊള്ളുന്നതാണല്ലോ ദി ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ്. നൂറുകണക്കിന് താളുകളുള്ളതാണ് അതിന്റെ ഞായറാഴ്ച പതിപ്പ്. അതിന്റെ പ്രഥമപേജിൽ ഭാരതീയരുടെ പേരോ പടമോ വരിക പതിവില്ല. ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിമാർ മാറുന്നതും മറിയുന്നതുമൊക്കെ അപൂർവ്വമായിട്ടാണ് ആ പത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നതെന്ന് അത് സ്ഥിരമായി വായിക്കുന്നവർക്ക് അറിയാം.

1979 ജൂലൈ 15-ാം തീയതിയിലെ ഞായറാഴ്ചപ്പതിപ്പാണ് ഞാൻ കണ്ട ആദ്യ 'ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ്'. ആ മാസത്തിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യത്ത് പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രഥമ ഭദ്രാസനോദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും മെത്രാസനാദ്ധ്യക്ഷനായി അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അവരോധിക്കുന്നതിനും പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അനുഗമിച്ചിരുന്നത് ഈ ലേഖകനായിരുന്നു. അതേ സമയത്തു തന്നെ W.C.C.യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മസാച്ചുസെറ്റ്സിലെ M.I.T. യിൽ വച്ചു 'Faith Science and Future'എന്ന വിഷയം സംബന്ധിച്ചു നടന്ന ആഗോളസമ്മേളനത്തിന്റെ മോഡറേറ്ററായി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹവും സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവുമായിരുന്നു ഞാൻ കണ്ട ടൈംസിന്റെ പ്രഥമപേജിൽ പ്രധാനമായി അടിച്ചിരുന്ന വാർത്തകളിൽ ഒന്ന്. ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായി ചരൺസിംഗ് ചാർജെടുത്ത വാർത്ത ഒന്നുരണ്ട് ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം രണ്ടു വാചകങ്ങളിൽ അകത്താളുകളിൽ ഒന്നിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥകാരനെന്ന നിലയിൽ തിരുമേനിക്കുള്ള സ്ഥാനം ഗണനീയമാണ്. മതകാര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലെയും രചനകളിലെയും പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ, ഭൂമിയേയും ഭാവിയേയും ബാധിക്കുന്നതും ബന്ധിക്കുന്നതുമായ പൊള്ളുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ സമകാലിക സമസ്യകളും അറിവിൻ പൊന്മുത്തുകളായി അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവയിൽ. അറിവു നിറഞ്ഞ ഒരു അതികായന്റെ അക്ഷരവിലാപങ്ങളായി അതിനെ കണക്കാക്കാം. ഒരു പ്രവാചകന്റെ പ്രവചനധ്വനിയും പുരോഹിതന്റെ പ്രേഷിതചിന്തയും ദാർശനികന്റെ ദൗത്യബോധവും വിശ്വാസിയുടെ വിശേഷശക്തിയും മുറ്റിനിന്നിരുന്നു ആ അക്ഷരങ്ങളിൽ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ എഴുത്തിലെ മുഴക്കങ്ങൾ വർത്തമാനകാലത്തുനിന്നു വരുംകാലങ്ങളിലേക്കു പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ ഗഹനതയേയും ഗ്രാഹ്യതയെയും പുസ്തകരചയിതാവ് എന്ന നിലയിലുള്ള പുകൾപെരുമയെയും വാചാലമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം കുറിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനച്ചടങ്ങ്. പ്രശസ്താതിഥികൾ നിറഞ്ഞ സദസ്സ്. പ്രസംഗകരിൽ പ്രധാനികൾ അക്ഷരലോകത്തെ അതികായകരായ ഇരുവർ. അവരിൽ ഒരുവൻ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്. ഏതു ഗ്രന്ഥം വായിക്കുമ്പോഴും

പുതുതായി കണ്ടെത്തുന്ന ആശയങ്ങൾക്ക് അടിവരയിടുക എന്റെ പതിവാണ്. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചപ്പോഴും ആ പതിവിന് മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. പക്ഷേ വായിച്ചതു മുഴുവൻ പുത്തൻ അറിവായതുകൊണ്ട് പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രാരംഭം മുതൽ പരിസമാപ്തിവരെ അടിവരയിടേണ്ടിവന്നു. അടുത്ത പ്രസംഗകൻ സാരമായോ, സരസമായോ സംസാരം തുടങ്ങിയതു ഈവിധമാണ്. ഈ പുസ്തകം കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാനും വായന തുടങ്ങി. സംഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത സംശയമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ തിരുമേനിയോടു നേരിട്ടു ചോദിച്ചു ആരായുവാൻ അടിവര ഇടുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു. പുസ്തകവായന പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ പുസ്തകം മുഴുവനും വരയുടെ പെരുമഴയായി മാറി.

തിരുമേനിയോടുള്ള ആദരവ് എന്നിൽ ഉണർത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിൻ നിറവൊ, പ്രപഞ്ചപ്രശസ്തിയൊ പ്രാഗൽഭ്യമോ മാത്രം കൊണ്ടല്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അതിനു കാരണങ്ങളായുണ്ട്. ഒന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സവിധത്തിലുള്ള വിനയവും വിധേയത്വവും; മറ്റൊന്ന് ഒരു കൊച്ചു ശെമ്മാശ്ശനായിരുന്ന ഈ ലേഖകനോടു കാണിച്ച കരുതലും സ്നേഹവുമാണ്. നമ്രശിരസ്കനായി പ. ബാവായുടെ മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ആ വിശ്വമാനവന്റെ, മഹാപുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ ചിത്രം മനോമുകരത്തിൽ നിന്ന് മറയുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷന്റെ വിലയും നിലയും സ്വദേശത്തും പ്രത്യേകിച്ചു വിദേശത്തും ഉയർത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം സദാ പരിശ്രമിച്ചു. സഭയുടെ പ്രധാനമേലദ്ധ്യക്ഷനോടു ഈ വിധമെങ്കിൽ കുന്നും കുന്നുക്കുരുവും പോലെ തിരുമേനിയുമായി അന്തരമുള്ള ഈ ശിഷ്യനോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിന്റെ മാന്യതയും മാതൃകയും എത്രയൊ ഉന്നതമായിരുന്നുവെന്നു ഓർത്തുപോകുന്നു. പഴയ സെമിനാരി പഠനത്തെ തുടർന്ന് പഠിക്കുവാനും 'പറക്കുവാനും' പല അവസരങ്ങളും ഈ ലേഖകന് ഒരുക്കിത്തന്നത് അദ്ദേഹമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും സെന്റ് വ്ളാഡിമേഴ്സ് സെമിനാരിയിൽ പ്രഗല്ഭരും പ്രശസ്തരും പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരുമായ വെരി. റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ ഷ്മെമാൻ, വെരി. റവ. ഫാദർ ജോൺ മെയിൻഡോഫ് എന്നീ ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്നും (ഇരുവരും ഇന്നില്ല) ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രവും ആരാധനയും പഠിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും പ്രവേശനം തരപ്പെടുത്തിയതും അദ്ദേഹമാണ്. അത് അസുലഭ അസാധാരണ ഭാഗ്യങ്ങളിലൊന്നായി ഞാൻ കരുതുന്നു. മാത്രമല്ല വിശ്രമരഹിതനായി അഹോരാത്രം അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്ന, അദ്ദേഹം ഈ ശിഷ്യനെ അരുകിൽ വിളിപ്പിച്ചു പഠനമുൾപ്പെടെയുള്ള ഭാവികാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും തന്നത് ഒട്ടനവധി വട്ടമാണ്. ഉന്നതാശയങ്ങളുടെ ആകാശവിതാനങ്ങളിൽ ഉണർന്നു

വ്യാപരിച്ചിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴേക്കും പതിഞ്ഞിരുന്നു വെന്നുള്ളതിനു വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം.

ഒലിവർ ഗോൾഡ് സ്മിത്ത് എന്ന ആംഗ്ലേയകവിയുടെ സുന്ദരമായ ഒരു കവിതയാണ് 'വിജനമാക്കപ്പെട്ട ഗ്രാമം'. ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ഗുരുവര നെക്കുറിച്ചു കവി എഴുതി: "അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ വിസ്മയം വളരുന്നു. ഈ ചെറിയ തലയിൽ ഇവയെല്ലാം എങ്ങനെ ഒതു ങ്ങുന്നു." എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുനാഥനെക്കുറിച്ച് ഈ വാക്കുകൾ എത്രയോ അർത്ഥവത്താണ്.

7

ഗുരുപാദങ്ങളിൽ...

ഫാ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി തൊണ്ണൂറ്റിഒന്നിൽ ഇറാക്ക് കുവൈറ്റ് പിടിച്ചടക്കിയ സമയം. കുവൈറ്റിൽ നിന്നും വിദേശികൾ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്യുന്നു. അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഖ്യകക്ഷികൾ ഒരു നിശ്ചിത തീയതിക്കകം കുവൈറ്റിൽ നിന്നും പിന്മാറണമെന്നും അല്ലെ ങ്കിൽ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുമെന്നും ഇറാക്കിന് അന്ത്യശാസനം നൽകിയിരി ക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികളെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പല സമാ ധാന പരിശ്രമങ്ങളും നടക്കുന്നു. ഇറാക്ക് പ്രസിഡന്റ് സദ്ദാം ഹുസൈൻ ഒന്നിനും വഴങ്ങാതെ എന്തിനും തയ്യാറായി നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ സമാധാന പരിശ്രമങ്ങൾ പോലും ഫലപ്രാ പ്തിയിലെത്താത്ത സമയം. ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഇറാ ക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബാഗ്ദാദിൽ വിമാനമിറങ്ങി. ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികളിൽ നിന്നും ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ലോകസമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗൾഫ് സമാധാന പരിശ്രമ ഡലിഗേഷനിലെ ഒരു സുപ്രധാന അംഗമായിട്ടാണ് മെത്രാപ്പോ ലീത്താ ബാഗ്ദാദിലെത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഇറാക്ക് പ്രസിഡന്റ് സദ്ദാം ഹുസൈനുമായുള്ള ഡലിഗേഷന്റെ കൂടി ക്കാഴ്ച തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. കൂടിക്കാഴ്ച നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസം രാവി ലെയാണ് "ഇറാക്കിന്റെ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയുമായി ചർച്ച നടത്തുവാൻ തയ്യാറാണ്" എന്ന അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ബുഷിന്റെ സുപ്രധാന പ്രഖ്യാ പനം വന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ പെട്ടെന്ന് ഇറാക്ക് മന്ത്രി സഭ സദ്ദാം ഹുസൈൻ വിളിച്ചു കൂട്ടി. അതുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മറ്റുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച നടക്കുമോ എന്ന കാര്യം സംശയത്തിലായി. പക്ഷേ, സദ്ദാം തന്റെ ഡപ്യൂട്ടി പ്രധാനമന്ത്രിയെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കായി അയച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൂട്ടരും അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിച്ച് സദ്ദാ മിന്റെ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. ഇറാക്കിന്റെ അഭിമാനത്തിനു ക്ഷതം വരാത്ത മാന്യമായ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിന് അവർക്ക് സമ്മതമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചില വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കണമെന്നും അവ ഞങ്ങൾ പറയുകയില്ല, മറ്റാരെങ്കിലും പറയണമെന്നും അദ്ദേഹം

കൂട്ടിച്ചേർത്തു. താങ്കൾ ദയവായി ഒരു കൂട്ടം പിന്മാറ്റ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതുക എന്നദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു പറഞ്ഞു.

ഇറാക്കിലേക്ക് വരുംമുമ്പ് കുവൈറ്റ്, ജോർദ്ദാൻ, സൗദി അറേബ്യൻ ഭരണാധികാരികളോട് സംസാരിച്ച് അവരുടെ ആശയങ്ങൾ മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ അതോടൊപ്പം സദ്ദാമിന്റെ ആശയങ്ങൾ കൂടി ചേർത്ത്, സ്വന്തമായി ഒരു പിന്മാറ്റ വ്യവസ്ഥ എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അത് കൂടെയുള്ളവരെ വായിച്ച് കേൾപ്പിച്ച് അംഗീകാരം വാങ്ങി ഡപ്യൂട്ടി പ്രധാനമന്ത്രിയ്ക്ക് നൽകി. അത് അയാൾ അറബിയിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്ത് സദ്ദാം ഹുസൈനു കൊടുത്തു. “ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ഏറ്റവും നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളാണിവ. പക്ഷേ, ഞങ്ങളിത് പറയുകയില്ല. നിങ്ങൾ മറ്റാരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പറയിക്കുക” എന്ന് സദ്ദാം അതിന് മറുപടി കൊടുത്തു.

ഒരു പക്ഷേ ഒരു യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, വേണ്ട രീതിയിൽ അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ, സമയ പരിമിതി മൂലം കഴിയാതിരുന്നതു കൊണ്ടും, ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകേണ്ടത് ചിലരുടെയൊക്കെ നിലനിൽപിന്റെ തന്നെ പ്രശ്നമായിരുന്നതു കൊണ്ടും, നടപ്പായില്ല. എങ്കിലും സംഭ്രമജനകമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇത്തരമൊരു സാഹസികമായ സമാധാന ദൗത്യത്തിന് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചത് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ സമാധാനത്തിനായുള്ള അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹത്തെ കാണിച്ചുതരുന്നു.

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ “സമാധാനത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും സന്ദേശവാഹകൻ” ആയിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നടന്ന അസമാധാന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നടുവിൽ ശാന്തിയുടെ ദൂതുമായി സധൈര്യം കടന്നുചെല്ലുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നും ഉത്സുകനായിരുന്നു. അസമാധാനം ഉള്ളിടത്ത് സമാധാനത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും സന്ദേശം എത്തിക്കുക എന്ന വലിയ ‘മിഷൻ’ പ്രവർത്തനത്തിലാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ബൗദ്ധികമേഖലയിൽ ഉന്നതശീർഷരായി വ്യാപരിക്കുന്ന പലരും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ സമയം പാഴാക്കാറില്ല. പോപ്പുലാരിറ്റിക്കു വേണ്ടി സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന പലരും നമുക്ക് ചുറ്റും ഉണ്ട് താനും. ബൗദ്ധിക മേഖലയിൽ ഉന്നതശീർഷനായി വാഴുമ്പോഴും പോപ്പുലാരിറ്റിക്കുവേണ്ടി അല്ലാതെ ‘ഇടതുകൈ ചെയ്യുന്നത് വലതുകൈ അറിയരുത്’ എന്ന പ്രമാണത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു മാർ

ഗ്രിഗോറിയോസ്. തനിക്ക് ലഭിച്ച അവാർഡ് തുകകൾ പോലും സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി അദ്ദേഹം എടുത്തിട്ടില്ല. സോവിയറ്റ് ലാൻഡ് നെഹ്റു അവാർഡ് തുക ഒരു രോഗിക്കും, ആചാര്യ അവാർഡ് തുക സുഡാനിൽ നിന്നും പഠനത്തിനായി ഇൻഡ്യയിലെത്തി പണമില്ലാതെ വലഞ്ഞ ഒരു പറ്റം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകിയത്. ഡൽഹിയിലെ വൃത്തിഹീനമായ ചേരിപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ നിരവധിയാണ്.

മുളന്തുരുത്തിയിലെ തലക്കോടുള്ള സെന്റ് മേരീസ് ബോയ്സ് ഹോമിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിലനില്പിനും വികസനത്തിനുമായി അദ്ദേഹം സുധീരമായ നേതൃത്വമാണ് നൽകിയത്. സമയത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ തിരക്കിനിടയിലും ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനുമായി യത്നിച്ചു. ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ട്രയിനിംഗ് സെന്റർ ഈ സ്ഥാപനത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെ (സോഫിയ) നിറകുടമായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു എളിയ ശിഷ്യനാകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ വളരെയധികം അഭിമാനിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അനേകർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായുണ്ട്. അതിൽ വിവിധ ജാതിമതസ്തരും നിരീശ്വരവാദികളുമുണ്ട്. പ്രമുഖ മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനായ പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിഷ്യനാണെന്നതിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ് (അദ്ദേഹമത് എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യാറുമുണ്ട്). മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിഷ്യരാകാൻ കഴിയാത്തതിൽ ദുഃഖിക്കുന്ന അനേകരുമുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അരുമശിഷ്യനായ കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡണ്ട് ഡോ. കെ. എം. തരകൻ പറയുന്നത് കേൾക്കുക: “എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഗുരുവായി ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇത്രമാത്രം സമഗ്രമായും സമ്പൂർണ്ണമായും എന്നെ ആകമാനം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിയില്ല. എന്റെ മറ്റു ഗുരുക്കന്മാരെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടോ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടോ അല്ല ഞാനിത് പറയുന്നത്.”

മനുഷ്യജാതിയെ ഒന്നായി കണ്ട് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഉണർന്നിരുന്ന് പ്രവർത്തിച്ച പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പുതിയൊരു മാനവരാശിയുടെ അടിത്തറ പാകിയിട്ടാണ് കടന്നുപോയത്. ആ ദർശനങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയിരക്കണക്കിനു വരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചുപോകയാണ്.

8

നിസ്വാർത്ഥനായ ഗുരു

ഫാ. എം. കെ. കുറിയാക്കോസ്

എന്റെ സെമിനാരി പഠനത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് പ്രശസ്തനായ പോൾ വർഗീസച്ചന്റെ വരവ്. സെമിനാരിയുടെ മുക്കിലും മൂലയിലും അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിനു വേണ്ടി ഞാനും കാത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ കാഴ്ചയിലും, ഭാവത്തിലും, വേഷവിധാനത്തിലും വ്യത്യസ്തനായ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഒരാരാധനയുടെ ദീപം മനസ്സിൽ തെളിയുകയായിരുന്നു.

ലോകപ്രശസ്തനാകയാൽ അദ്ദേഹത്തോട് അടുക്കുവാൻ മടിയായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുമായി അദ്ദേഹത്തിന് സംസർഗ്ഗമില്ലായെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയി. സഭയിലെ ഉന്നതന്മാരൊക്കെ വന്നു കാണുന്നു. ആഗോളതലത്തിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എത്തുന്നു. വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥശേഖരം സ്വന്തം മുറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദേശത്തുനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന സുന്ദരമായ ചെറിയ കാറും. ആകെക്കൂടി ഒരസാധാരണ വ്യക്തി തന്നെ. അതുകൊണ്ട് നേരിട്ട് സംസാരിക്കുവാൻ ധൈര്യമില്ല. ഒന്നു നോക്കി ചിരിക്കണം, കുറേ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കണം, മുടങ്ങാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സുകളിൽ സംബന്ധിക്കണം. അത്ര തന്നെ.

അതേ സമയം ആരാധനയ്ക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാനോ, പാടുവാനോ, ഇമ്പമായി വായിക്കുവാനോ കഴിവില്ലാത്ത ഈ അതികായൻ ഒരു സമസ്യയായി മനസ്സിൽ കുരുങ്ങികിടന്നു. ചുരുക്കം മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എല്ലാ സങ്കല്പങ്ങളും തെറ്റിച്ച് അദ്ദേഹം ഹൃദയത്തോടടുത്ത ഒരു വ്യക്തിയായി മാറി. സെമിനാരിയിലെ പഠനത്തിലും പാഠ്യേതര കാര്യങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ജാഗരൂകനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അത് എളുപ്പമായിരുന്നു. ഒരുമിച്ച് വോളിബോൾ, ടേബിൾ ടെന്നീസ്, ഇവ കളിക്കുവാനും പൂന്തോട്ടത്തിലെ ജോലി, അതിഥിസ്വീകരണം തുടങ്ങിയവയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം വഴി അടുത്തിടപെടുവാനും ഇടയായി.

മറ്റ് അദ്ധ്യാപകർ പരമ്പരാഗതമായ അദ്ധ്യയന മാതൃകയായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങൾക്കും അതായിരുന്നു ഇഷ്ടം. സ്വതന്ത്രമായി

ഗവേഷണം നടത്തുവാനും സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കുവാനും യുക്തിയുക്തമായി വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും എല്ലാം അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്ന മാതൃകകൾ മറക്കാനാവില്ല. ബാംഗ്ലൂർ United Theological College ൽ M.Th ബിരുദത്തിന് പഠിക്കാൻ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയ്ക്ക് ശുപാർശ ചോദിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം ആ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പലിന് എഴുതിയ വാചകം ഖേദകരമായിരുന്നു: " If you give him a Scholarship he will appreciate it." പിന്നീട് ആ ശുപാർശ തിരുത്തിക്കുറിക്കുവാൻ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ എം. വി. ജോർജച്ചൻ (മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്) എഴുതേണ്ടിവന്നു. എന്നിട്ടും മനസ്സിൽ ഈ വലിയ മനുഷ്യനോടുള്ള ബഹുമാനം മങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹം ഭഗ്നാശയരാക്കിയ പലരും എന്നോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം പങ്കുവെച്ചിട്ടും ഞാൻ ആ ആരാധനാ തലത്തിൽ തന്നെ നിന്നു. ഇന്നും ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല.

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ദേഷ്യവും, ദൈന്യതയും, കലവറയില്ലാത്ത സ്നേഹവും ഏറെ കാണുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറി വൃത്തിയാക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ആദ്യകാലത്ത് എനിയ്ക്കായിരുന്നു. മറ്റാരെയും അവിടെ കയറുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ടേബിൾ ടെന്നീസ് കളിക്കുവാൻ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം വെറുമൊരു യുവാവിനെ പോലെയാണ്. കഠിനമായ ഒരു സെർവീസ് ചെയ്തിട്ട് അദ്ദേഹം തന്നെ അതാസ്വദിക്കും. വോളിബോൾ കോർട്ടിലും അങ്ങിനെ തന്നെ. "ലണ്ടനിലെ ഒരു കോച്ച് പഠിപ്പിച്ചതാ. വലിയ കട്ടിയാ. എടുക്കാൻ നോക്ക്" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നെറ്റിനോട് ചേർന്ന് മുൻനിരയിൽ വീഴും വിധം സെർവീസ് ചെയ്യും. കളിയിൽ എത്ര തോറ്റാലും അദ്ദേഹത്തിന് ജാള്യതയില്ല. കളി കളിയാണ്, കാര്യം കാര്യമാണ്.

ആരാധനയെക്കുറിച്ചുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലായത്. മധുരമായ ശബ്ദമൊന്നുമല്ലെങ്കിലും ആരാധനയിൽ അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ കണ്ടിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായി. ആരാധനയിൽ ഒരു ചെറിയ അപസ്വരമോ വ്യതിചലനമോ പാടില്ലായിരുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ വി. കുർബാനമദ്ധ്യേ ആളിക്കത്തിയ മെഴുകുതിരി കെടുത്തുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്റെ കൈ തട്ടിമാറ്റിയതോർക്കുന്നു. സെമിനാരി ചാപ്പലിലെ ആരാധനാ കാര്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം അവസാന വർഷ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ എനിയ്ക്കായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അല്പം സ്വാതന്ത്ര്യം എടുത്തതാണ്. ജീവിതം മുഴുവൻ അതൊരു പാഠമായിരുന്നു.

സഭയുടെ സാക്ഷാൽ ജീവൻ ആരാധനയിലാണെന്ന് എപ്പോഴും പഠിപ്പിക്കും. അദ്ദേഹം ആരാധന നടത്തുമ്പോൾ അത് ഭംഗിയായും, അടുക്കും,

ചിട്ടയുമായും, വ്യക്തമാകത്തക്കവണ്ണവും നടത്തിയിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്ക് മാനസികമായ ശാന്തി ആവശ്യമാണെന്നും, അതിൽ കൂടെ സംബന്ധിക്കുന്നവർ അപ്രകാരമുള്ളവരല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ മനപ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ യാതൊരു അപസ്വരവും ശാസനയും ആരാധനയുടെ ഇടയ്ക്ക് കേൾക്കുകയില്ല. മലങ്കര സഭാപിതാക്കന്മാർ പലരും ആരാധനാമദ്ധ്യേ ശുശ്രൂഷകരോടു കോപിച്ചു പെരുമാറുന്നത് ഒരു യോഗ്യതയായിട്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് കണ്ടു മടുത്തുപോയ എനിക്ക് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനോടുള്ള വലിയ സന്തോഷം ആ രീതി അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ്.

1984 ലെ പെന്തിക്കോസ്തി ദിവസത്തെ ആരാധന ന്യൂയോർക്കിലെ ഒരു പള്ളിയിൽ നടത്തിയപ്പോൾ കൂടെ ആരാധിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൈദികസ്ഥാനിയെ അദ്ദേഹം അധികമൊന്നും വായിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾ അച്ചന്മാരായിരുന്നു മുഖ്യഭാഗവും വായിച്ചത്. അതൊരു വലിയ മനപ്രയാസമായി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉടക്കിനിന്നു. മറ്റൊരവസരത്തിൽ ഞാൻ ആ കാര്യം എടുത്ത് ചോദിച്ചു. "എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ വൈദികസ്ഥാനിയ്ക്ക് കുറേക്കൂടി പങ്കാളിത്തം കൊടുക്കാതിരുന്നത്? മറുപടി: "ആരാധന ദൈവീകചിന്തയിൽ വളർന്നവരുടെ ദൈവത്തോടുള്ള സംസർഗ്ഗമാണ്. ശുദ്ധമായ ഹൃദയവിചാരങ്ങളില്ലാത്തവരെ അതിൽ സംബന്ധിപ്പിച്ചാൽ ആരാധനയിലെ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം നഷ്ടപ്പെടും." ആ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കുറേയേറെ സമയമെടുത്തു. ദശവർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മനസ്സിലായി, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ സത്യമുണ്ടെന്ന്. നമ്മുടെ ആരാധനാന്തരീക്ഷത്തിൽ "വലിയ ഭാവം കാണിക്കാൻ" മുതിരുന്ന വൈദികരും അൽമായക്കാരും ഏറെയുണ്ട്. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഭാവവും മനസിനെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തും എന്ന് ഇപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലായി.

ലളിതമായി പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനിയ്ക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയത് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിൽ നിന്നുമാണ്. M.Th. ന് "സഭാചരിത്രം" ഐഛിക വിഷയമായി പഠിക്കുമ്പോൾ 1961–ൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ കൂടിയ World Council of Churches ന്റെ പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ Bible Class എടുത്ത പോൾ വർഗീസച്ചന് കിട്ടിയ compliments "ഇന്ന് ഞങ്ങൾ വളരെ ശക്തമായി യഥാർത്ഥ ദൈവവചനം കേട്ടു" എന്ന് വായിക്കുവാൻ ഇടയായി. WCC യുടെ പ്രഗത്ഭരായ ആഗോളനേതാക്കന്മാരാണത് പറഞ്ഞതും. അന്ന് അതൊരു സംസാരവിഷയമായിരുന്നു.

1974–ൽ ബാംഗ്ലൂർ സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് പള്ളിയിൽ നടന്ന MGOCSM Conference ന്റെ പ്രധാന പ്രസംഗകൻ പോൾ വർഗീസച്ചൻ

ആയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ മുഖ്യപ്രഭാഷണത്തിൽ "ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റെ ലോകസംസ്ക്കാരത്തിലുള്ള സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവം എങ്ങിനെ സഭയ്ക്കുള്ളിലും വെളിയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന്" സമർത്ഥമായി അവതരിപ്പിച്ചു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സന്തോഷം അടക്കാനാവാതെ എന്തോ വലുത് ലഭിച്ച ആവേശത്തോടെ ഓടിച്ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് കൈകളും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ സന്തോഷവും, എനിക്ക് ലഭിച്ച ഉത്തേജനവും അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ തിളങ്ങിയ സംതൃപ്തി മറക്കാനാവില്ല. 'ഒരാൾക്കെങ്കിലും അത് പ്രയോജനപ്പെട്ടുവല്ലോ' എന്ന ചിന്തയായിരിക്കണം.

ബാംഗ്ലൂരിലും അമേരിക്കയിലും പല അവസരങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഞാൻ നടത്തുന്ന പള്ളിയിൽ ആരാധനയ്ക്ക് വന്നിരുന്നു. നേരിട്ട് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും "അച്ചന്റെ പള്ളിയിലേയ്ക്ക് വരാം" എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക സന്തോഷമായിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂർ ഈസ്റ്റിലെ സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയിൽ ഒരിയ്ക്കൽ വി. കുർബാനയ്ക്കായി വന്നത് പ്രകൃതിചികിത്സ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു. എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കാൻ പോലും വയ്യായിരുന്നെങ്കിലും ആരാധന തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവശക്തി അദ്ദേഹം പ്രാപിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. ആരാധന കഴിഞ്ഞ് തൊട്ടടുത്തുള്ള ഒരു ചേരിയിൽ ഇടവക ആരംഭിച്ച മെഡിക്കൽ ക്ലിനിക്ക് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് തമിഴിൽ ഒരു നല്ല പ്രസംഗവും പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യം പല അവസരങ്ങളിലും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തമിഴ്പ്രസംഗം കേട്ട് അന്തംവിട്ടുപോയി.

വളരെ അടുത്ത് വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളും സഭാകാര്യങ്ങളും സംസാരിക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. ഡൽഹിയിലേക്ക് ഫോൺ വിളിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് പണച്ചെലവുള്ള കാര്യമാണെങ്കിലും മണിക്കൂറുകളോളം നിർത്താതെ സംസാരിച്ച അവസരങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നന്മ മാത്രമെ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളു.

അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകൾ വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ. സുന്നഹദോസിനോ, അമേരിക്കയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ, വൈദികർക്കോ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹമതിൽ നിരാശനായിരുന്നു. സഭയുടെ പൊതുവായ പ്രവർത്തനശൈലിയിലും അതേ പോലെതന്നെ. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു മാത്രം ശരിയാണെന്ന് വാദിക്കാതെ, അന്യോന്യമുള്ള സുഹൃദ് സംഭാഷണത്തിലൂടെ കാര്യങ്ങൾ നേരെയാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. നിസ്വാർത്ഥനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ സ്വാർത്ഥരും, അധികാരദാഹികളും, വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്തവരുമായ പല നേതാക്കന്മാർക്കും

സ്വീകാര്യമായില്ല. ലൗകികഭ്രമമുള്ള ഒരു നേതൃത്വമാണ് ഇന്നുള്ളതെന്നും, ദൈവവേല മുൻനിർത്തി സകലവും ത്യജിച്ച് താണിറങ്ങുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ സഭയ്ക്ക് സമൂഹത്തിൽ ഒരു സാക്ഷ്യമുണ്ടാവൂ എന്നു പലവട്ടം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരുന്നു. സകലവും വിട്ടിറങ്ങി, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മോഹിക്കാതെ, സാമ്പത്തിക നേട്ടം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ മലങ്കരസഭയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അങ്ങി നെയല്ലേ പറയുവാൻ കഴിയൂ!

എന്റെ സംശയങ്ങൾക്ക് ആധികാരികമായ ഒരു ഉത്തരം കിട്ടാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും ഉറ്റുനോക്കിയിരുന്ന ഒരേ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു തിരുമേനി. കാലം ചെയ്ത വാർത്ത വെള്ളിടിപൊലെ ചെവിയിൽ പതിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വിഷണ്ണനായി. ഇനി എന്റെ ചോദ്യങ്ങളൊക്കെ ആരോട് ചോദിക്കും? ആർ ഉത്തരം നൽകും. ആ നഷ്ടബോധം എന്റെ മാതാവും പിതാവും മരിച്ചപ്പോൾ തോന്നിയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ദീർഘനേരം കരഞ്ഞാണ് ആ സങ്കടം തീർത്തത്. അന്നാണ് അദ്ദേഹവുമായുള്ള ആത്മീയ മൈത്രിയുടെ ആഴം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. പല അവസരങ്ങളിൽ എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം അതുണ്ടായിട്ടില്ല. എനിക്കു തന്നെ അറിയില്ലായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ അദ്ദേഹം അത്രയും ആഴമായി വസിച്ചിരുന്നുവെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വായിക്കുകയും, അവയിൽ നിന്ന് ഏറെ ഉത്തേജനം ഉൾക്കൊള്ളുകയും അനേക അവസരങ്ങളിൽ ആ അനുഭവങ്ങൾ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുവാനിടയായി.

1994 ൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ആതിഥേയത്വം സ്വീകരിച്ച് മൂന്ന് ദിവസത്തിലധികം അദ്ദേഹം താമസിച്ചു. കുറെയേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാറിൽ ഒരുമിച്ച് യാത്രചെയ്തു. ഒരു വശം തളർന്നിട്ടും തളരാത്ത ആത്മാവും, വീര്യവുമായി ബലഹീനതയെ കീഴ്പെടുത്തുന്ന മനോഭാവം. എന്തൊരു ധൈര്യം! എന്തൊരു ആത്മവിശ്വാസം!

ഒരുമിച്ചുള്ള യാത്രയിലാണ് വ്യക്തിപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണയക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. ആന്തരീകമായ ഒരു ആത്മീയ വ്യതിയാനം എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആത്മീയതലത്തിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസുഖം മാറ്റുവാൻ ഞാനും ഇടവക മുഴുവനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മറുപടി: "തീർച്ചയായും പ്രാർത്ഥിക്കണം. എന്നാൽ സൗഖ്യം അപ്രാപ്യമാണെന്നാണ് ദൈവികവെളിപാട്. ക്രൈസ്തവ, ഹൈന്ദവ, മുസ്ലീം, സിക്ക് മത പരിശുദ്ധന്മാരുമായി നേരിട്ട് പല അവസരങ്ങളിൽ ഈ കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്ഭുതകരമായി സൗഖ്യം നൽകുന്ന

അനേകർ വന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാർക്കും, മതഭേദമെന്യേ, ഒരേ വെളിപാടാണ് കിട്ടിയത്. 'മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന് സൗഖ്യം അത്ര മാത്രം മതി'. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. പൗലോസു ശ്ലീഹായ്ക്കു കൊടുത്തപോലെ "എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി" എന്ന വാഗ്ദത്തമുണ്ട്. എന്റെ അഹങ്കാരം കുറയാൻ ഇതല്ലാതെ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ല എന്ന് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. ദൈവം ഇത്രത്തോളം ചെയ്ത നന്മകളെ ഓർത്ത് ശിഷ്ടായുസ് ജീവിച്ചാൽ മാത്രം മതി." ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഞാൻ തരിച്ചിരുന്നു. ഇത്രമാത്രം വിനയമോ അദ്ദേഹത്തിന്. ഞാൻ അതിശയിച്ചുപോയി.

ബാംഗ്ലൂർ യു. റ്റി. കോളജിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ ഡോ. എം. എം. തോമസ് ലൈബ്രറിയിൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അലമാരി പരിശോധിക്കുമായിരുന്നു. അവയെല്ലാം അടുക്കി വയ്ക്കുവാൻ അന്ന് എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സംസാരവിഷയമായി. പ്രഗത്ഭ പണ്ഡിതനും, എഴുത്തുകാരനും, ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവമഹാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായ അദ്ദേഹം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെ പുകഴ്ത്തിപറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മനസ്സിൽ മുഴങ്ങുന്നു. ഡോ. എം. എം. തോമസിന്റെ താഴ്മയും വിനയവും അത്ര പ്രശസ്തമാണല്ലോ. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു: 'ലോകത്തിൽ ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാളെ കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റുള്ളവരോട് കോംപ്രമൈസ് ഇല്ലാതെയുള്ള സംസാരം അദ്ദേഹത്തിന് എതിർപ്പുകളുണ്ടാക്കുന്നു. W.C.C. യിലും അതേ സാഹചര്യം തന്നെ. അല്പം കൂടി നയപരമായി അദ്ദേഹത്തിന് പെരുമാറാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ലോകം മുഴുവൻ കീഴടക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.'

ശരിയായിരിക്കാം. പക്ഷേ ലോകം കീഴടക്കാമെന്ന ലൗകികമോഹമല്ലായിരുന്നു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റേത്. ദൈവീകത്വത്തിന് വിധേയമായി സാർവ്വലൗകിക മാനവീയതയെ പരിരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മുമ്പിൽ വന്നുവീണ ഭൗതിക സുഖങ്ങളെ വലിച്ചെറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിൽ കുടിയിരുന്ന ആ ദൈവീക തേജസ്സ് മൂലമാണ്. തിന്മയുമായി ഒരു പൊരുത്തപ്പെടലും (compromise) അനുവദിച്ചില്ല. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ സമ്പൽസമൃദ്ധിക്കും ഭൗതികസുഖങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും ഇണങ്ങിയ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഓടിപ്പോകേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ദൈവീക കരങ്ങളിൽ സ്വസ്ഥനാണെന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം എല്ലാം ത്യജിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ ഹെയ്‌ലി സെലാസി

യുടെ കൂടെ അദ്ദേഹവും തോക്കിന് ഇരയാകുമായിരുന്നു. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് അഭിമാനമായ ആ പ്രൗഢ പുത്രനെ നമുക്ക് ആദരിയ്ക്കേണ്ടി വരുമായി രുന്നില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക ശ്രമകരമാണ്. ഓരോ വാചകവും അർത്ഥസംപുഷ്ടവും ഗഹനീയവുമാണ്. ചിന്തകളെ കോർത്തിണക്കി അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ആ പാടവം ഒന്ന് വേറെ തന്നെ യാണ്. W.C.C. യുടെ Associate General Secretary ആയിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന Bishop William Temple അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുമായിരുന്നു. വലിയ കമ്മിറ്റികളുടെ മിനിറ്റ്സ് അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കു പോലും അത് മനസ്സിലാവുകയുള്ളു. എല്ലാം സംക്ഷിപ്തമായി രേഖപ്പെ ടുത്തുവാനുള്ള ചാതുര്യം ഒന്ന് വേറെ തന്നെയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ നിരയിലാണ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും. പാരമ്പര്യം ഭംഗിയായി പഠിച്ചതുകൊണ്ട് അവ പാലിക്കാൻ ഉത്സുകനായിരുന്നു. വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതിൽ ആവേശം മാത്രമല്ല വിട്ടു വീഴ്ചയില്ലാതെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. 1971 ൽ കോട്ടയത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ വച്ച് നടന്ന മാർതോമ്മാ – ഓർത്ത ഡോക്സ് സംവാദത്തിലെ ഒരു രംഗം ഓർക്കുന്നു. ഒരു കാലത്ത്, പ്രശ സ്തരായ കെ. എം. ചെറിയാനും സി. പി. മാത്യുവും മറ്റും മുൻകൈ എടുത്ത് പോൾ വർഗീസച്ചനെന്ന കേന്ദ്രബിന്ദുവിനെ ചുറ്റി ഈ 'സംവാദം' ഒരുക്കിയെങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സ് നിലപാടിൽ ഒരു മാറ്റവും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല.

മാർത്തോമ്മാ – ഓർത്തഡോക്സ് സംവാദത്തിന്റെ മുഴുവൻ മിനിറ്റ്സ് (1974 വരെയുള്ളവ) പഠിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരമുണ്ടായി. അത് സംബ ന്ധിച്ച് ഏറെ തിരുമേനിയുമായി സംസാരിക്കുവാനും ഇടയായി. എന്റെ M.Th. ഗവേഷണം ആ വിഷയമായിരുന്നതുകൊണ്ട് തിരുമേനിയുടെ ആശ യങ്ങൾ കുറേക്കൂടി ആഴമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഒരു പ്രധാന സംഭവം ഓർക്കുന്നു. കോട്ടയത്തു നടന്ന ഒരു സംവാദത്തിൽ, മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ഡോക്ടറേറ്റ് എടുത്ത് ഇറങ്ങി യ ഉടനെയായിരുന്നു വന്നത്. 'മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന'യാ യിരുന്നു ചർച്ചാവിഷയം. സംവാദം തുടങ്ങിയ ഉടനെ ഈ യുവവൈദി കൻ പറഞ്ഞു: "നാമെന്തിനാ മരിച്ചുപോയ മനുഷ്യരുടെ കാര്യം പറഞ്ഞ് സമയം കളയുന്നത്? നമുക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ വല്ല കാര്യങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യാം." പോൾ വർഗീസച്ചന്റെ മറുപടിയുടെ ഏകദേശ രൂപമിതാ യിരുന്നു: "ഞാൻ ഈ സംവാദത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ കാരണം അല്പ മെങ്കിലും അറിവും ചിന്താശക്തിയുമുള്ള ആളുകൾ ഇതിലുണ്ടെന്ന് കരുതിയാണ്. സഭയെ സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വരുടെ കൂടെ സംവാദം പ്രയാസമാണ്. വല്ലതുമൊക്കെ വായിച്ചു മനസ്സി ലാക്കിയിട്ട് ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചാൽ നല്ലതാണ്. സഭ എന്നത് കണ്ണു കൊണ്ടു കാണുന്ന കുറേ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടായ്മയല്ല. ജീവനുള്ളവരും വാങ്ങിപ്പോയവരും രണ്ടു കൂട്ടങ്ങളായിട്ടല്ല, ഒരു കൂട്ടമായി മാത്രമേ കാണു വാൻ കഴിയൂ. വാങ്ങിപ്പോയവരെ കൂടാതെ സഭ പൂർണ്ണമാവുന്നില്ല." അദ്ദേഹം വളരെ ശക്തമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞത്. അതിനുശേഷം ആ പട്ടക്കാ രൻ സ്വയം അറിവുള്ളവനെന്ന ഭാവം വിട്ട് വിനയമായി സംവാദത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ശക്തമായി മുറുകെപിടിക്കുമ്പോഴും വിശാലമായ മനസ്സും ചിന്തയും അദ്ദേഹം കൈവിട്ടില്ല. ലോകത്തിലുള്ള മറ്റ് സഭകളെയും മതങ്ങളെയും ഒരു പുതിയ മാനവീയതയ്ക്കായി സമ ന്വയിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമവും അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്നു.

"ഹൈന്ദവ ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് പ്രസാദം കഴിച്ച് സഭയ്ക്ക് അന്യ നായി പോയി" എന്ന് കാഹളം മുഴക്കുവാൻ ചിലരൊക്കെ ശ്രമിച്ചു നോക്കി. വേദപുസ്തകത്തിൽ അപ്പോസ്തോലനായ പൗലോസിന്റെ എഴുത്തുക ളിലെ വിഗ്രഹാർപ്പിതം അനുഭവിയ്ക്കരുതെന്ന ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പലരും വാദമുഖങ്ങൾ നിരത്തിയത്. ലോകമതങ്ങളുടെ മൗലിക പ്രമാണം ആഴമായി മനസ്സിലാക്കിയ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അത്തരം വിലകുറഞ്ഞ ഭയപ്പെടുത്തലിനെ വകവെച്ചില്ല. ഭാരതത്തിലെ സംസ്ക്കാരം ഉൾക്കൊള്ളു വാൻ കഴിയാതെ വിദേശത്തുനിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സഭാപാരമ്പര്യം കണ്ണുമടച്ചു സ്വീകരിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അജ്ഞതയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ ദുഃഖമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതീയ ദർശനവും സംസ്ക്കാരവും എത്രമാത്രം മഹനീയമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായ അത്രയും, ചുരുക്കം ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കേ മനസ്സിലായിട്ടുള്ളു. ശ്രീ ശങ്കരനും ശ്രീ രാമാനുജനും ശ്രീ വിവേകാനന്ദനും, ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസനും, ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണനുമൊക്കെ പഠിപ്പിച്ച സാർവ്വലൗകിക മാനവീയതയെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വളരെ കുറച്ചു ഇന്ത്യാക്കാർക്ക് മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. അജ്ഞതകൊണ്ടാണ് മത മൗലികവാദികൾ സമൂഹത്തിൽ കലക്കമുണ്ടാക്കുന്നതെന്ന് നാം മനസ്സി ലാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ആഗോള വീക്ഷണത്തിൽ വിശ്വ മാനവീയത എത്രമാത്രം ആഴമായി പതി ച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റ് സഭകളും മതങ്ങളുമായുള്ള കണ്ടുമുട്ട ലിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്ന് സംഗീതം, വേഷം, ഭക്ഷണ രീതി, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, അദ്ധ്യയനരീതി തുടങ്ങിയ സകലവും വിസ്മരിച്ചാണ് ഇന്നത്തെ ക്രിസ്തീയസഭ ജീവിക്കുന്നത്. അതിന് മാറ്റമുണ്ടാക്കുവാൻ ദർശനപാതയിലും, സംഗീതവിഭാഗത്തിലും,

വേദപഠനത്തിലും അനേകരെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സ്വാധീനിക്കുകയും പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജീവിതത്തിന്റെ ഗൗരവമാർന്ന വശം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനറിയൂ എന്നാരും തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. കളിക്കളത്തിൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളെ കളിപ്പിക്കുന്നതിൽ തുടങ്ങി ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളെ കൊണ്ടുള്ള scrabble കളിയിൽ വരെ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. അതെല്ലാം ഏറെ തമാശയിൽ കുതിർന്ന സമയങ്ങളാണ്. തമാശ പറയുന്നതിൽ വലിയ താല്പര്യവുമായിരുന്നു. പലവട്ടം ആവർത്തിച്ച ഒരു തമാശയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് രോഗക്കിടക്കയിൽ ലഭിച്ച ഒരു ബാലന്റെ കത്ത്. കത്തിൽ സ്നേഹാദരവുകളോടൊപ്പം, "കർത്താവ് തിരുമേനിക്ക് സൗഖ്യം തരും. തളർവാതരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കിയ കർത്താവ് തിരുമേനിയുടെ രോഗവും മാറ്റും. എന്നാൽ തിരുമേനി കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ട് നടക്കേണ്ടി വരില്ല എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. കാരണം ആസ്പത്രിയിലെ കിടക്കകൾ വളരെ ഭാരമുള്ളവയാണ്" എന്നെഴുതി. പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ ആ തമാശ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി തന്നെ കുടുകുടാ ചിരിക്കുന്നത് മറക്കാനാവുകയില്ല.

സഭയെ ഇത്രമാത്രം നിസ്വാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ച വളരെ കുറച്ചാളുകളേയുള്ളു. മലങ്കരസഭയിലെ നേതാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹിച്ച ബഹുമാനവും കൊടുത്തിട്ടില്ല, കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നും അത് വ്യക്തമാവും. നേതൃത്വത്തിലുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഭീഷണിയായിരുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹം മുഖം നോക്കാതെ, സത്യം തുറന്ന് പറയുമായിരുന്നു. സഭയുടെ ഇന്നത്തെ സാക്ഷ്യത്തിന് വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്നത് സഭാ നേതൃത്വമാണെന്ന് പലവട്ടം എടുത്ത് പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. "എന്തെങ്കിലും കാര്യം സാധിക്കുവാൻ ഓമനപ്പേര് ചൊല്ലി വിളിക്കും. എന്നാൽ നഗ്നസത്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ കൂടെ ആരും കാണുകയില്ല. ഇന്നത്തെ പല നേതാക്കന്മാരും സഭാഭരണത്തിൽ നിന്നും മാറിയെങ്കിൽ മാത്രമേ സഭയ്ക്ക് വളർച്ചയുണ്ടാവൂ, സഭയുടെ സാംഗത്യം സമൂഹത്തിന് ബോധ്യപ്പെടുകയുള്ളു" എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞത് ഓർക്കുന്നു.

അമേരിയ്ക്കൻ ഭദ്രാസനകാര്യത്തിലും തത്തുല്യമായ അഭിപ്രായമാണ ദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സുന്നഹദോസിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ ആ അസാന്നിദ്ധ്യം മുതലെടുത്ത് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും പറഞ്ഞു. സഭയുടെ ആകമാന ഭാവി നോക്കിയുള്ള ഒരു നയമായിരുന്നു അദ്ദേഹം എപ്പോഴും പാലിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വ്യക്തിഗതമായ ഒരു വഴിയിലാണ് നല്ലൊരു വിഭാഗം നേതാക്കന്മാരും ഇന്ന് ചരിക്കുന്നതെന്നും, അതിനാൽ ഭാവി ഇരുളടഞ്ഞുപോകുമെന്നും അദ്ദേഹം

പറയുമായിരുന്നു. പല ഭവിഷ്യത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിന് മുൻകൂട്ടി കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു കോപവും വൈരാഗ്യവും ആരോടുമില്ല. എന്നോടു പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു: അമേരിയ്ക്കൻ ഭദ്രാസനകാര്യത്തിൽ യാതൊരു സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളും തനിക്കില്ലെന്നും എന്നാൽ തത്വവിരുദ്ധവും, ദൈവീകനീതിയ്ക്ക് നിരക്കാത്തതുമായ സഭാരാഷ്ട്രീയത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തതിനാൽ പലരും തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയില്ലെന്നും, പകരം തേജോവധം ചെയ്യാനുള്ള വിലകുറഞ്ഞ അടവുകൾ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞു. "അതിലൊന്നും എനിക്ക് പ്രയാസമില്ല, ഞാൻ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദൈവം അവർക്ക് നല്ല ബുദ്ധി കൊടുക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു.

സ്വന്തം കുറവുകൾ സമ്മതിക്കാൻ തിരുമേനിയ്ക്ക് ഒരു വിഷമവുമില്ലായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ വച്ച് ഒരിക്കൽ കുട്ടികൾ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് "ഇതിന് കൃത്യമായ ഉത്തരം ഇപ്പോൾ എനിയ്ക്കറിയില്ല. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്റെ വിദേശത്തുള്ള ഗുരുവിനെ കണ്ട് ഉത്തരം മനസ്സിലാക്കി നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം" എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും 'തട്ടാമുട്ടി' പറഞ്ഞ് രക്ഷപെടുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ "എനിയ്ക്കറിയില്ല" എന്ന് പറയാൻ വലിയ മനസ്സ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന് ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ സംഭവം ഇന്നും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. തൃപ്പൂണിത്തുറ നടമേൽ പള്ളിയിൽ ആരാധനാമദ്ധ്യേ പോൾ വർഗീസച്ചന്റെ പ്രസംഗം രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന യേശുവിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. "വിശ്വസിച്ചാൽ യേശുവിന്റെ ഒരു വാക്കു കൊണ്ട് സൗഖ്യം ലഭിക്കുമെന്ന്" പ്രസംഗിച്ചു വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഒരു രോഗിയായ ഭിക്ഷക്കാരൻ പറഞ്ഞു: "എനിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. ഒരു വാക്ക് പറഞ്ഞ് എന്നെ ഒന്ന് സൗഖ്യമാക്കാമോ" എന്ന് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ ഭിക്ഷക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ ചൂളി നിന്നു. "ആദ്യമായി എന്റെ വിശ്വാസം വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ട ദിവസം. ഞാൻ ഇത്ര വിശ്വാസമില്ലാത്തവനാണല്ലൊ" എന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു ഞെട്ടലോടെ ഓർത്തു. അവിടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാതെ തന്റെ ബലഹീനത സമ്മതിക്കുകയായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ ഈ സംഭവം പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു.

1995 ജൂണിൽ നാട്ടിൽ കുടുംബസമേതം പോയപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. അല്പം അസുഖമുണ്ടായിരുന്നതു

കൊണ്ട് ആരെയും കാണുന്നില്ല എന്ന് ഫോണിൽ കൂടെ എന്നോടു പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ അച്ചൻ വരികയാണെങ്കിൽ അല്പനേരം സംസാരിക്കാം; സുഖമില്ലെങ്കിലും" എന്ന് പറഞ്ഞ് പിറ്റെദിവസത്തേക്ക് ഒരു സന്ദർശന സമയം കുറിപ്പിച്ചു. പിറ്റെ ദിവസം സെമിനാരിയിൽ ചെല്ലുന്നതിനുമുമ്പെ അസുഖം കൂടി അദ്ദേഹത്തെ എറണാകുളത്തുള്ള ഏതോ ആസ്പത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അതിനുശേഷം കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അപൂർവ്വമായി ഫോണിൽ കൂടെ സംസാരിക്കുവാൻ മാത്രം സാധിച്ചു.

യേശുക്രിസ്തു ഒഴികെ, എന്നെ ഏറ്റവും സ്വാധീനിച്ച മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ എടുത്ത് പറയാനില്ല. ചിന്താതലത്തിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഏറ്റവും വില കുറഞ്ഞ ഒരടിമയായി ഞാൻ സ്വയം കാണുമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലെ പല ശക്തമായ തീരുമാനങ്ങളും എടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ക്ലാസ്സിൽ വച്ച് പറഞ്ഞു, "ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക് ഒരു പ്രധാന ബലഹീനത കാണും. ധനം, അധികാരം, അഹങ്കാരം, പ്രതാപം, ലൈംഗികത തുടങ്ങി പലതുമാകാം. എന്നാൽ ആ വ്യക്തി ആ ബലഹീനത തരണം ചെയ്താൽ ആ വ്യക്തിയുടെ ഭാവിയെ പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല." ഏതെല്ലാം ബലഹീനതകളാണ് അദ്ദേഹം സ്വയം തരണം ചെയ്തതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ പല നേതാക്കന്മാരും ഉയരാത്തതിന്റെ കാരണവും അവിടെ കാണാം.

അദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞ കാലം മുതൽ കേൾക്കുന്ന മറ്റൊരു ആപ്തവാക്യമാണ്, "ദൈവകരങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കാൻ ഒരു വ്യക്തിക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ ആ വ്യക്തിയെ ദൈവം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പരിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയില്ല." അദ്ദേഹം ലോകം കണ്ട മഹാന്മാരിൽ ഒരുവനായി തീരുവാൻ സാധിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമർപ്പണ ജീവിതമാണ്. പല വിഷമഘട്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനേകമായ ചിന്തകൾ ആശ്വാസവും ധൈര്യവും പകർന്നുതന്നിട്ടുണ്ട്.

ആ യുഗപ്രഭാവന്റെ അതിപാവന സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ വിനയമായി സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നു.

അനുബന്ധം (Appendix)

GREGORIOS BIBLIOGRAPHY

(A CHRONOLOGICAL LIST OF THE WORKS OF DR. PAULOS MAR GREGORIOS)

A. BOOKS

1. *The Joy of Freedom: Eastern Worship and Modern Man.* London: Lutterworth Press/Richmond, Virginia: John Knox Press, 1967; Madras: CLS, 1986.
2. *The Gospel of the Kingdom.* Madras: CLS, 1968.
3. *Date of Easter and Calendar Revision of the Orthodox Churches: A Preliminary Study*, Addis Ababa: The Standing Committee of the Conference of Oriental Orthodox Churches, 1968.
4. *The faith of Our Fathers*. Kottayam: MGOCSM, 1969/Kottayam: Bethel Publications. 1996.
5. *The Freedom of Man.* Philadelphia: Westminster, 1972.
6. *Be Still and know.* Madras: CLS/Delhi: ISPCK/Lucknow: The Lucknow Publishing House, 1974.
7. *Freedom and Authority*. Madras: CLS/Delhi: ISPCK/Lucknow: The Lucknow Publishing House, 1974.
8. *Quest for Certainty: Philosophical Trends in the West: A Sample Survey of Later Twentieth Century Western Thought for the Average Indian Reader.* Kottayam: Orthodox Seminary, 1976.
9. *The Human Presence: An Orthodox View of Nature.* Geneva: WCC, 1978/Madras CLS, 1980/NewYork: Amity, 1987/Newyork: Element Books, 1992.
10. *Truth Without Tradition?*. Tirupati: Sri Venkateswara University, 1978.
11. *Science for Sane Societies: Reflections of Faith, Science and the Future in the Indian Context.* Madras: CLS, 1980/ NewYork: Paragon, 1987.
12. *Cosmic Man. The Divine Presence: An Analysis of the Place and Role of the Human Race in the Cosmos, in relation to God and the Historical World, in the thought of St. Gregory of Nyssa (ca 330 to ca 395 A.D.).* NewDelhi/Kottayam: Sophia Publications, 1982.

13. *The Indian Orthodox Church: An Overview.* NewDelhi/ Kottayam: Sophia Publications, 1982.

14. *The Meaning and Nature of Diakonia.* Geneva: WCC, 1988.

15. *Enlightenment East and West: Pointers in the Quest for India's Secular Identity.* Shimla: Indian Institute of Advanced Study/NewDelhi: B. R. Publishing Corporation, 1989.

16. *A Light Too Bright.* Albany, New York: State University of NewYork Press, 1992.

17. *A Human God.* Kottayam: MGF, 1992.

18. *Healing: A Holistic Approach.* Kottayam: Current Books/ MGF, 1995.

19. *Love's Freedom The Grand Mystery: A Spiritual Auto-Biography; All Uniting Love with Creative Freedom in the Spirit, As the Grand Mystery at the Heart of Reality - One Man's Vision.* Kottayam: MGF, 1997

20. *The Secular Ideology: An Impotent Remedy for India's Communal Problem.* Kottaym: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.

21. *Global Peace and Common Security.* Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.

22. *Disarmament and Nuclear Weapons.* Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.

23. *Introducing The Orthodox Churches.* Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1999.

24. *വി. കന്യകമറിയം.* കോട്ടയം, 1959.

25. *സ്വാതന്ത്ര്യദീപ്തി: പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവദർശനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആരാധനയെക്കുറിച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പഠനം.* തിരുവല്ല: സി. എൽ. എസ്., 1972, 1982, 1997.

26. *ദർശനത്തിന്റെ പൂക്കൾ.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 1992.

27. *ദർശനം മതം ശാസ്ത്രം.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്, 1995.

28. *പാശ്ചാത്യ പ്രബുദ്ധതയും ആധുനികോത്തരതയും.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്., 1995.

29. *മതനിരപേക്ഷത ഒരു സംവാദം; ഇ. എം. എസിന്റെ പ്രതികരണത്തോടു കൂടി.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്, 1996.

30. *പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവദർശനം,* കോട്ടയം: ദിവ്യബോധനം, 1998.

31. *മതം, മാർക്സിസം, മതനിരപേക്ഷത.* കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 1998.

32. *മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മറുപടി പറയുന്നു.* ആലുവാ: ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി, 1999.

33. *മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു.* ആലുവാ: ഓംസൺസ് പബ്ലീഷേഴ്സ്, 1999.

34. സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം. കോട്ടയം: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, 1999.

B. ARTICLES

1949

1. "India - Land of Dying Millions - Nature Made at Ethiopia." Address delivered at Imperial College, Ambo, Ethiopia, Nov. 10.

1950

2. "A Sociological Analysis of the Group of Foreign Students at Goshen College, 1950 - 51."

1951

3. "The Sermon on the Mount: An Interpretation."

4. "Freedom From Fear Or Triumphant Faith."

1952

5. "Population Problems of the Indian Sub- Continent: A Study in Present Trends." May, 1952

1953

6. "How to Become a Christian?" (A Tract) Dec.7, 1953

7. "Knowledge Without Zeal."

8. "Doctrine of God."

9. "Two By Two. Visitation Evangelism Rediscovery of a Classic Method." Nov. 20

10. "Personal Evangelism: the Contact", *Herald Teacher*, No.3, March, pp. 8-9.

1954

11. "Myth and Legend in Comparative Religion and Modern Philosophy."

12. "The Aramaic Origin of The Gospels." May 24, 1954

13. "On the One Hand", *Princeton Seminarian*, Vol. IV, No. 2, Jan., pp. 11-13.

14. "The Doctrine of the Church and the Christian Life" March 8, 1954

1956

15. "Tito's Yugoslavia: New Heaven of a Dissident Marxism."

16. "The Game Knowland is Playing. What Lies Behind the Split in the American Republican Party?"

1957

17. "The Land of Haile Sellassie", *Church Weekly*, Vol. XI, No. 15, pp. 15-16.

18. "The Most Significant Fact of Our Time", *Church Weekly*, Vol. XI, No. 21, pp. 11-12.

19. "Why Is'nt Everyone A Christian", *Church Weekly*, Vol. XI, No. 22, p.12.

20. "I Have Learned the Secret", *Church weekly*, Vol. XI, No. 26, 27.

1958

21. "The Syrian Churches in India", *The Student World*, Vol. 6, No. 1, First Quarter.

1959

22. "The Cognitive Value of the Numinous Experience: Some Random Thoughts on Rudolf Otto's *Idea of the Holy.*" Oct. 20

1960

23. "The Sophiology of Sergius Bulgakoff 1871- 1944."

24. "The Sophiology of Vladimir Soloviev" July

25. "Doctrine of Authority Implicit in the Writings of Gregory Nazianzus." Sept.

26. "The Doctrine of Authority in Vincent of Lerins." Sept.

27. "Doctrine of Authority Implicit in the Treatise of Basil of Caesarea (330?-379)" Sept.

28. "Origen's Use of Scriptures" Sept.

29. "The Doctrine of Authority in Origen's Writings" Sept.

30. "The Conception of Sin: Hindu Thought. A Brief Survey." A Paper Submitted to the Seminar on Sin and Forgiveness, Jan. 28.

31. "St. Basil's Use of the ...."

32. "Christians and the State." Lecture Delivered at Joint Campus Ministry

Conference, Naperville, Illinois, July 7-14.

33. "Christian Responsibility in Africa." A Paper Prepared for Commission on Ecumenical Mission and Relations, NewYork, Sept. 8.

34. "Church, Sacrament, and Liturgy in Pere L. Bouyer's Liturgical Piety" May

35. "The Ancient Christian Church of India."

36. "The Doctrine of Authority Implied in the Tome of Leo."

37. "The Problem of Authority From the Present Perspective: A Simple Statement of Some Random Thoughts" July

38. "Freedom and the Moral Philosophy of Immanuel Kant: A Survey of His Ethical Thought." Paper Presented at the Yale Divinity School, Jan. 25.

39. "Truth, Revelation and Knowledge: A Brief Enquiry into the Basic Thought of N. A. Berdyaev." Jan. 6

1961

40. "Unity in the Church", *Prism*, Vol. 5, No. 1, Jan.

41. "The Ancient Syrian Church of India: A Contemporary Picture", *The Ecumenical Review*, Vol. 13, No. 3, April, pp. 281-286.

42. "A Review of Our West African Experience." Paper Presented at The Ghana Study Seminar on 'Confronting The New Africa', Presbyterian Training College, Aburi, July 2-Aug. 18; *The Ghana Study Seminar: A Diary Report*, NewYork, pp. 94-105.

1962

43. "What the S. C. M. has meant to me ?", *Aikya*, Vol.8, No.5, May, p. 3.

44. "The Finality of Jesus Christ in the Age of Universal History", *The Ecumenical Review*, Vol. 15, No. 1, oct., pp. 12-25.

45. "Unity of the Body", *The Student World*, Vol. LV, No. 1, First Quarter.

46. "Fellowship Unbroken", *The Report of the 1961 Meeting of the United Presbyterian Women of the United Presbyterian Church.*

47. "The Calling of the Churches to Fresh Service: Can One Serve and Not love?" Address delivered at Conference of European Churches, Nyborg, Oct.; *The Friends Quarterly*, Vol. 14, No. 5, Jan., pp. 230-240.

48. "Leitourgia As Service of God and Service to Men." Bible Studies delivered at W. C. C. Consultation, Nyborg Strand, Denmark, July 27 - July 3.

49. "The Mission of the Church in South Asia." Lecture delivered at Silver

Bay Conference on the Christian World Mission, Silver Bay, NewYork, July 10-17.

50. "The Bible and the Liturgy." Address delivered at Orthodox Seminar and Holy Week Worship, Ecumenical Institute, Bossey, April 1-14.

51. "Bible Study (2 Corinthians 5:17-21)." Delivered at the World YWCA Council Meeting, Denmark, Sept. 28 - Oct. 11.

1963

52. "Bible Study 2 Corinthians 5:17-21", *Bible Studies* in *Preparation for The World YWCA Council Metting*: Denmark, pp. VIII - XI.

53. "What is the Church? Towards a Biblical Theological Understanding of Ecclesia", *World Christian Education,* Vol. 18, No. 3, Third Quarter.

54. "The Role of Monasticism and a New Askesis for Our Time", *The Ecumenical Review,* Vol. XV, No. 3, April, pp. 311-319.

55. "Aggiornamento and the Unity of All: An Eastern Orthodox View of the Vatican Council", *The Ecumenical Review*, Vol. XV, No. 4, July, pp. 377-384.

1964

56. "The Cultivation of the Christian Life", *The South East Asian Journal of Theology,* April, pp. 37-52.

57. Book Review of <u>Theological Study in the Russian and Bulgarian Orthodox Churches Under Communist Rule by A. Johansen.</u> The Faith Press, London, 1963, *The Ecumenical Review,* Vol. XVI, No. 3, April, pp. 341-342.

58. "The Nature of the Church: Parables of the Kingdom." Meditations given at the 10th National Assembly of United Church Women, Kansans City, Missouri, October 5-9.

1965

59. "Pluralistic Human Society", *Study Encounter,*Vol. 1, No. 2.

60. "The Nature of the Church: Parables of the Kingdom", *Methodist Women,* Vol. 25. No. 6. Feb., pp. 12-13.

61. "Confessing the Faith in Asia." Sept.

62. "Armenian Massacre - 1914-1915." April 5

63. "Christians for Breakfast", *Faith at Work. The Magazine of Christians Experience,* Vol. LXXVIII, No. 3 April, pp. 39-41.

64. "Ecumenical Education: An Introductory Word", *Study Encounter,* Vol.1, No. 4, p. 167.

65. "The Nature of the Layman's Commission", *The Methodist Women,* Vol. 25, No. 7, March, pp. 10-11, 50.

66. "Ecumenism in the Kerala Churches", *Kerala Christian Council Silver Jubilee Souvenir*, pp. 17-20.

67. "Relation Between Baptism, 'Confirmation' and the Eucharist in the Syrian Orthodox Church." March

68. "The Conference of the Heads of Oriental Orthodox Churches, Addis Ababa, Jan. 15-21, 1965, Report to S. E. G." Feb. 2.

69. "The Newness of Our Christian Faith", *Student World*, Vol. LVIII, First Quarter, No.1, Serial No. 227, pp. 23-32.

1966

70. "The Ecumenical Churchman", *Ecumenical Institute News Letter*, Vol.2, No. 5, May.

71. "Some Reflections on the Healing Ministry of the Church", *Study Encounter,* Vol. 2, No. 3, pp. 141-145.

72. "Education and the Nature of Man: Some Related Biblical Concepts", *Study Encounter,* Vol. 2, No. 4.

73. "The Problem of Hermeneutics." Address delivered at Bossey Graduate School, Oct.

74. "Missions - Orthodox" March.

75. "The Mission of the Church in Our Time." Address delivered to the Programme Board of the Division of Overseas, N.C.C.C., U.S.A., March 10.

76. "New Life in the Church." Address delivered at Second All India Assembly of Christian Youth, Jabalpur, Dec. 28 - Jan.1.

77. "Youth and Student Movements." An Address delivered at the Syndesmos Executive Committee, Bossey, May 11.

78. "Bible Studies." Prepared for the Study Booklet for the Fourth Assembly of the World Council of Churches.

79. "New Life in the Church", *National Christian Council Review*, Vol. LXXXVI, No. 3-4, Mar. - Apr., pp. 112-119, 167-173.

80. "New Life in the Church", *Youth Bullettin,* Central Youth Committee, National Christian Council of India, April.

81. "Orthodox Churches, Chalcedonian and Non Chalcedonian: A Resume of Some Recent Contacts", *Eastern Churches Review,* Vol. 1, No. 2, Autumn.

82. "Laity Formation-Frame Work: Aims, and Principles", *Laity Formation - Proceedings of the Ecumenical Consultation*, Gazzada, Rome.

83. "Vatican II: Gains, Hopes and Hurdles." Address delivered at Third Hammersmith Christian Unity Conference, May.

84. "A General Report on AFPRO (Action for Food Production in India)". Addressed to W.C.C., Dec. 12.

85. "To the Western Church Activist From an Eastern Orthodox Perspective: On Choosing the Good Portion", *Sermons to Men of Other Faiths and Traditions*, NewYork, Abingdon Press.

86. "Secular Society or Pluralistic Community", *Man in Community,* New York, Association Press.

1967

87. "Righteousness and the Coming Kingdom", *The Ecumenical Review*, Vol.19, No. 4, Oct., pp. 417-427.

88. "Report on Trip To Middle East" June 26

89. "To Go or Not to Go" (Meditation) Jan. 21

90. "A New Leader" (Meditation) Jan. 22

91. "Time of Decision" (Meditation) Jan. 23

92. "The Stronghold Falls" (Meditation) Jan. 24

93. "Judge and Judgment" (Meditation) Jan. 25

94. "Gideon's Hundred" (Meditation) Jan. 26

95. "Samson and Delilah" (Meditation) Jan. 27

96. "A Women's Petition" (Meditation) Jan. 28

97. "Hannalis Gift" (Meditation) Jan. 29

98. "The Lord Speaks" (Meditation) Jan. 30

99. "The First King" (Meditation) Jan. 31

100. "Holy Spirit and Unity"

101. "On Putting Your Body in Line." Jan. 17

102. "Authority in the Church", *McCornic Quarterly,* Vol. 21, No. 1, pp. 136-150.

103. "Vatican II, Gains Hopes and Hurdles", *Eastern Churches Review*, Spring, pp. 253-263.

104. "The Orthodox Church and Its Two Families", *Mar Gregorios Orthodox Church Souvenir*, Baroda.

105. "Whither, the Orthodox Church", *Sabha Chandrika,* Dec.

106. "Towards a Theological Framework for Christian Reflection on International Economic Justice."

107. "The Flesh Rebels", *Frontier,* Spring, pp. 37-44.

108. "Christian Education in Orthodox Perspective - Philosophy and Learning Theory". Lecture delivered at Programme of the Consultation of Oriental Orthodox Churches on Christian Education Curriculum, Antelias, Lebanon, Jan. 31.

1968

109. "The Spiritual Foundations of Christian Service", *Religion and Society,* March.

110. "Is Christianity a Western Religion", *Ahmedabad St. Mary's Orthodox Church Souvenir.*

111. "Salvation: The Meaning of A Biblical Word", *International Review of Missions,* Vol. LXVII, No. 228, oct.

112. "The Christian and the Revolutionary" (Editorial), *Theology Today*, Vol XXV, NO. 2, July, pp. 141-144.

113. "Personal Reflections on Uppsala", *Journal of Christian Colleges in India*, Vol. I. No. 4, October, pp. 66-74.

114. "Uppsala Assembly of the W.C.C.: What did it achieve? What are the Prospects?", *Church Weekly*, Vol. 22, No. 34, Sept., pp. 10-11, No. 35, Sept. 8, pp. 10-11; *Orthodox Youth*, Aug., pp. 10-13.

115. "The Profile of Tommorrow's Christian." Princeton Lecture, May.

116. "Is Christianity A Western Religion?", *The Orthodox Church, Delhi Souvenir*, Delhi, pp. 45-47.

117. "Pastors And Priests."

118. "How Shall We Sing the Song of the Lord When the Poor Perish", *Risk*, Vol. 4, No. 2, pp. 44-52.

119. "On God's Death - An Orthodox Contribution to the Problem of Knowing God", *Indian Journal of Theology*, Vol. XVII, No. 4, Oct.-Dec., pp. 151-161.

120. "The Monothelite Controversy-A Historical Study", *The Greek Orthodox Theological Review*, Vol. 13, No. 2, Jan., pp. 196-208.

121. "Christian Education in Orthodox Perspective - Philosophy and Learning Theory", *Curriculum Consultation Report*, ed. Fr. Paul Varghese, Kottayam, pp. 27-38.

1969

122. "Humanisierung as welt Problems", *Oekumenische Rundschau*, Jahrgang, Heft 2, pp. 193-210.

123. "Relation between Oriental Orthodox and Eastern Orthodox Churches." A Brief Summary Account Presented to His Beatitude Patriarch Justinian of Romania at Kottayam on 8th January.

124. "The Churches and Self - Reliance. The Need for a New Approach", *N.C.C. Review*, Vol. LXXXIX, No. 12, pp. 459-465.

125. "Humanisation as World Problem: Some Reflections", *Study Encounter*, Vol. 5, No. 1, pp. 3-16.

126. "Some Perspectives of Christian Spirituality - An Eastern Orthodox View" (A Bible Study), *Religion and Society*, Vol. 16, No. 2.

127. "Who is the Educated Man", *Journal of Christian Colleges In India*, Vol. 2, No. 2, March, pp. 61-78.

128. "Students in the Asian Revolution" (A Bible Study), *Aikya*, Nov.

129. "The See of St. Mark an Its Contribution of the Universal Church", *Eastern Churches Review*, Spring, pp. 293-295.

130. "The Role of Individual in the Social Economic Structures of Today." Address delivered at Peace Conference, U.S.S.R, June 28 - July 8.

131. "Red Government and Green Revolution in Kerala"

132. "Kerala and her Problem" May 3

133. "Editorial (1. Human Education, 2. The Science of Man, 3. The Future of the University)", *Journal of Christian Colleges in India*, Vol. 2, No. 2, March, pp.1-6.

1970

134. "The Liturgical Tradition of the Syrian Orthodox Church", *Orthodox Youth*, Oct.

135. "Syncretism and the Quest for Interiority", *The Christian Century*, Dec. 23.

136. "A Sacramental Humanism. How My Mind has Changed", *The Christian Century*, Sept. 23, pp. 1116-1120.

137. "Theology of Development. Can It Lead us Astray", *Indian Journal of Theology*, July - Dec.

138. "The Role of Students in College Administration", *Journal of Christian Colleges in India*, Vol. 3, No. 2, March, pp. 22-27.

139. "Basic Principles of Ecumenism", *St. George Orthodox Church Souvenir*, Calicut.

140. "The Secular - An Extinct Category?" Address delivered at U.S.A., April.

141. "Christian Involvement in Development." Address delivered at Delhi, Feb.

142. "Ecclesiological Issues Concerning the Relation of Eastern Orthodox and Oriental Orthodox Churches." Third Unofficial Consultation Between Theologians of the Eastern Orthodox and Oriental Orthodox Churches, Geneva.

143. "Who is My Neighbour." Bible Study delivered at Asian Church Women's Conference, Jakarta, Indonesia, Aug., 11-17.

144. "The Demand for Justice." Bible Study delivered at Asian Conference on Development, Tokyo, July 15.

145. "The Liturgical Tradition of the Syrian Orthodox Church", *The Orthodox Seminary Annual Report*, pp. 13-21.

146. "Basic Principles of Ecumenism", *Orthodox Herald Annual*, pp. 8-9.

147. "Basic Principles of Ecumenism", *The Delhi Orthodox Church Souvenir*, New Delhi, pp. 15-21.

148. "Basic Principles of Ecumenism", *Sabha Chandrika*, Jan., pp. 42-45.

149. "The Traditional Reaction", *Student Participation*, C.L.S., Madras, pp. 41-51.

150. "Bible Studies" (I Corinthians 2-16) April 4-30

151. "Bible Studies" (I Corinthians) April 1-30

152. "Higher Education at the Cross - Roads. Whither the Christian College?" Address delivered at Delhi, Dec.

153. "Again Pioneers", *Journal of Christian Colleges in India*, Vol. IV, No.1, Dec., pp. 48-56.

154. "Crisis in Theological Education - The Need for New Perspectives." Address delivered at Bishops College, Culcutta, in connection with the 150th anniversary of the College, Dec.

155. "Bible Study" April 1-30

156. "Editorial (1. Ernakulam Conference, 2. Student Participation, 3. A Christian University?, 4. What is in a Name?)", *Journal of Christian Colleges In India*, Vol. 3, No. 2, March, pp. 1-4.

157. "Editorial (1. Princeton Meeting, 2. Thinking Cell, 3. Education and Social Justice, 4. International Education Year, 5. The United Nations 25th Anniversary 6. Education and the Counter - Culture, 7. The Robbins Report - a Second Look).", *Journal of Christian Colleges In India*, Vol. 4, No. 1, Dec., pp. 1-7.

1971

158. "Ecclesiological Issues Concerning the Relation of Eastern Orthodoxy and Oriental Orthodox Churches", *Greek Orthodox Theological Review*, Vol. 16, No. 112, Spring & Fall.

159. "Meditation On the Beatitudes", *The Church Women*, Vol. 37, No. 8, pp. 25-26.

160. "Response to Miguez Bonino", *Religious Education*, Vol. LXVI, No. 6, Nov. - Dec., pp. 411-413.

161. "Crisis Past: An Evaluation of the Christian Peace Conference", *Christian Century*.

162. "Christ and all Men", *Living Faiths and the Ecumenical Movement*, Ed. S. J. Samartha, Geneva, pp. 159-164.

163. "Christianity as Help or Hindrance to Social Change", *Arunodayam*, Vol. XXVII, NO. 627, Aug. - Sept., pp. 2-3.

164. "The Theology of Development: Can It Lead Us Astray?", *The Indian Journal of Theology*, No. 19, pp. 99-110.

165. "A Sacramental Humanism", *Theological Crossings*, Eds. Alan Geyer and Dean Peerman, W.B.E. Publishing Company, U.S.A., pp. 137-145.

166. "Forward with Brakes On! A Many Sided Ecumenical Impasse?" (Editorial), *The Christian Century*, July 14, pp. 848-849; *Christian Education*,Vol. L., 4th Quarter, Dec., p. 8.

167. "Bible Meditation." Delivered at the W.C.C.E. Assembly, Friday, July 16.

168. "The Bulgarian Orthodox Church and the Syrian Orthodox Church. What is Our Future? March 10

169. "Acceptance of Chalcedon. Some Difficulties"

170. "From Canterbury to Addis Ababa. Reflections on the Central Committee Meeting of the W.C.C." Feb. 2

171. "Gregory of Nyssa and the Sages of India" Aug. 11

172. "Why Bother About Religion?", *Student Christian Movement of India Kerala Province Diamond Jubilee Souvenir*, pp. 48-49.

173. "The Ideology of Development."Address delivered at Christian Peace Conference Working Committe, New Delhi.

174. "The Crisis in Education Today", *M.G.D. School Puthussery Golden Jubilee Souvenir*, pp. 9-10.

175. "The Passing of A Patriarch - A Tribute To Athenagoros."

1972

176. "The 9th Chooses", *The Christian Century*, June 7.

177. "Three Dangers in the Theology of Development", *Theology Digest*, Vol. 20. No. 3, Autumn, pp. 249-252.

178. "The Relevance of Christology Today", *Wort und Wahrheit Supplementary*, No. 1, Dec., pp. 166-178.

179. "St. Thomas and us", *St. Thomas 19th Century Souvenir*, Kottayam.

180. "The Unfinished Renaisance of India." Address delivered at the Kerala Banga Samskriti Sangh, Ernakulam, Dec. 19.

181. "Peace Strategy in Asia Today." Address delivered at Christian Peace Conference Working Committe, NewDelhi, March 9-13.

182. "Committed to Fellowship", *Risk*, Vol. 8, No. 3, pp. 24 - 25.

183. "Fur die ganze Schopfung", *Evangelische Kommentare*, Nummer 6, 5 Jahrgang, Juni, pp. 330-334.

1973

184. "Future Relation Between the Syrian Orthodox Church in India and the Russian Orthodox Church", *Journal of Moscow Patriarchate*, No. 7.

185. "Christian Action in Asian Struggle", *The Christian Century*, Aug. 29.

186. "Development, But Don't Grow! The Demise of the Rostowian Metaphysics" (Editorial), *Christian Century*, June 6, pp. 653-655.

187. "Orthodox Youth Outside Kerala", *Chaathra*, Vol. 1, No. 2, Sept., p. 5.

188. "The Role of Monasticism in Quickening the Churches in Our Time", *Orthodoxy: Life and Freedom*, Ed. A. J. Philippou, Studiion Publications, Oxford, pp. 73-79.

189. "Christ and All Men", *Living Faiths and the Ecumenical Movement*, Ed. S. J. Samartha, Unity Books, Delhi, pp. 105-106.

190. "Does Jesus Christ Free and Unite? Meditations on the Fifth Assembly. Theme", *The Ecumenical Review*, Vol. 26, No. 3, July, pp. 366-379.

191. "Does Humanity Have a Future? Conclusions of a Five Year W.C.C. Study of Science and Technology", *Christian Century*, 21-28.

192. "Mastery and Mystery", *Religion and Society,* Dec., pp. 29-38.

193. "The Infallibility of the Church: Significance of the Ecumenical Council, *Wort und Warheit Supplementary Issue*, No. 2, Dec.

194. "Fricdliche Koexistenz und Die, Zwei-Drittel Welt", *CHRISTEN IN WELTWEITEN FRIEDENSKAMPE*, Union Verlag, Berlin, pp. 95-102.

195. "A Message to the Church About Evangelization."Address delivered at 114th General Assembly of the Presbyterian Church in The United States and the 186th General Assembly of the United Presbyterian Church in the U.S.A. in Louisville, Kentucky, June.

196. "God's Survival And The Future of the Universe", *Anticipation*, No. 16, March, pp. 35-36.

197. "Can Reason be Healed and Restored: Reflections on the Long Way About to a Saner Spirituality", *Areopay*, 9 Jahrgang 2, pp. 118-125.

1974

198. "God's Survival And The Future of the Universe", *Anticipation*, No. 16, March, pp. 35-36.

199. "A Message to The Church About Evangelisation", *Concern*, Nov.

200. "Peace Strategy in Asia Today", *Series of Study Papers of the C.P.C.*, Vol. I, April.

201. "The Impact of Western Educational Style on India's Struggle for Development and Justice", *New Frontiers In Education*, Jan. - Mar.

202. "The Infallibility of the Church - Significance of the Ecumenical Councils", *Wort und Wahrheit*, Supplementary Issue, No. 2, Dec.

203. "What are They Quarelling About?", *N.C.C. Review*, Vol. XVIV, Nos. 6-7, June-July, pp. 307-311.

204. "International Justice, and Justice According to Christ." Address delivered at Theological Commis, Vogelenzang, May 16-21.

205. "Mastery and Mystery." Address delivered at W.C.C. Conference on Science and Technology for Human Development held in Bucharest; *Religion and Society*, Dec., pp. 29-38.

206. "Reflections on Bucharest." A Paper read at the W.C.C. Central Committee, Berlin, Aug. 11-18.

1975

207. "Are You Bourgeois", *Mar Gregorios Social Development Society, Eloor, Ernakulam Souvenir.*

208. "On the Quality of Life Debate", *One World,* No. 10, Oct., pp. 7-8.

209. "Dialectics of Theology and Peace Activity." Address delivered at the Lutheran Theological Academy in Hungary.

210. "Cultural Identity and Perception of Reality." Address delivered at A Consultation on Human Identity in Nature, Science and Society, Bossey Ecumenical Institute, April 1-5; *Human Identity in Nature, Science and Society,* Bossey Ecumenical Institute, Geneeva.

211. "Editorial", *M.G.O.C.S.M. Trivandrum Student Centre Souvenir*, Trivandrum.

212. "Goals of Our Nation And My Personal Life", *M.G.O.C.S.M Southern Regional Conference Souvenir*, Coimbatore, pp. XVII-XVIII.

213. "Befreit Undeint Jesus Christ Us?", *OEKUMENISCHE RUNDSCHAU*, 24, JAHRGANG, HEFT. I. JANUAR, pp. 18-32.

214. "Does Humanity Have A Future? Conclusions of a Five Year W.C.C. Study on Science and Technology", *M.G.O.C.S.M. Trivandrum Student Centre Souvenir*, Trivandrum, pp. 1-7.

1976

215. "The Glory and the Burden." Address delivered on the occasion of the enthronisation as Metropolitan of Delhi, Delhi, July 11; *The Guardian*, Vol. LIV, No. 15, Aug. 1, pp. 1-4.

216. "The Dialectic Between Theology and Work of Peace", *Christian Peace Conference Journal*, No. 11, pp. 12-16.

217. "W.C.C. Fifth Assembly Concludes. The Sorting Out of Nairobi, Recommendation at Central Committe, Geneva."

218. "On God's Death: An Orthodox Contribution To The Problem of Knowing God."

219. "Is Experience the Necessary Ground of Philosophy." Presidential Address of the Kerala Philosophical Congress Session on the Philosophy of Sankara at the Indian Philosophical Congress, Aluva, Dec.

220. "The God -World - Man Relationship in St. Gregory of Nyssa with Particular Reference to Some Contemporary Issues."

221. "Muddled Metaphors: An Asian Response to Garret Hardin", *Soundings*, Vo. LIX, No. 2, Summer, pp. 244-249.

222. "Ephphatah: May the Word of the Lord Penetrate Our Deafness and Open Our Ears!" Sermon Preached on Pontifical Mass at St. Stephen's Cathedral, Vienna, Sunday, Sept. 5.

223. "The Christological Consensus Reached in Vienna." A Paper read at the Third Ecumenical Consultation Between Theologians of The Oriental Orthodox Churches, and The Roman Catholic Church. Organized by the Ecumenical Foundation Pro-Oriente, Vienna, Aug. 30 - Sept. 5.

224. "An Analysis of the Place of Man in the Cosmos, in Relation to God and to The World in St. Gregory of Nyssa - Ca 330 A.D. to ca 395 A.D" October.

225. "Good Lives Before Goods" (Interview), *Newzealand Listener*, August 7.

226. "Bishop Defends Mrs. Gandhi" (Interview) , *The Press Newzealand*, June 10.

227. "The Poor Support Her Rule" (Interview), *The Age*, June 4.

1977

228. "Take a Look at Our World. A Partial Perception of Some Aspects of World Today", Keynote Address at the 7th YMCA World Council, Buenos Aires, Argentina, June 29-July 6*;7th Y.M.C.A World Council Official Report, pp. 11-27.*

229. "Does the New International Economic Order Bring New Hope?", *Burning Issues*, ed. Paul Gregorios, Sophia Publications, Kottayam, pp. 3-10.

230. "New Angels or Old Rascals? What are TransNational Corporations?" Address delivered at T.N.C. Seminar, Kottayam, Sept. 24; *Burning Issues*, ed. Paul Gregorios, Sophia Publications, Kottayam, pp. 32-42.

231. "Problems of Peace and Disarmament", *Burning Issues*, ed. Paul Gregorios, Sophia Publications, Kottayam, pp. 32-42.

232. "The Nature of Nature." Paper Presented at The Seminar On "Nature, Humanity, and God", Zurich, July 11-16.

233. "Christian Mission And Dialoge with Religions." March 23

234. "Orthodox Saints and Saint Gregorios of Parumala", *Kanpur St. Mary's Church Souvenir*, pp. 13-16.

235. "Jesus Christ in Asian Suffering and Hope." Bible Study delivered at Christian Conference of Asia Sixth Assembly, Penany, May 31-June 9.

236. "Jesus Christ in Asian Suffering and Hope" (Booklet) C.C.A., Singapore, pp. 15-22.

237. "The Christological Consensus Reached in Vienna", *Deepthi*, pp. 1-9.

238. "Towards a United Church in India: Practical Proposals", *Orthodox Youth*, Vol. XX, NO. 9, Sept. pp. 13-14.

239. "Spirit and Structure", *Orthodox Youth,* Vol. XIX, No. 7,8,9.

240. "Can Philosophy Create Culture?", *Dialectics and Humanism,* No. 2, pp. 129-132.

241. "An Eastern Orthodox View of Ecumenism." Address delivered at America, Dec. 3; *America*, Vol. 137, No. 18, Dec. 3, pp. 400-401.

242. "Orthodox Saints and Saint Gregorios of Parumala", *Platinum Jubilee Souvenir of the Demise of Parumala Mar Gregorios.*

243. "Servant of Man or Salt of the Earth? The Social Thinking of the Orthodox", *One World,* No. 24, March.

244. "Justice Among Nations - The Struggle for a just International Economic Order", *Christian Peace Conference Bullettin,* No. 58-59, III - IV.

245. "Suffering and Hope in the Light of the Cross and Resurrection - A Biblical Meditation", *Jesus Christ in Asian Suffering and Hope*, ed. J. M. Colaco, C.L.S., Madras.

246. "Alternative World Models - Some Perplexities about Social Reconstruction", *New Frontiers in Education*, Vol. 7, No. 2, April-June, pp. 17-27.

1978

247. "Some Major Economic Issues Today", *The Fifth All Christian Peace Assembly Report*, pp. 85-111.

248. "New Angels or Old Rascals? What are Transnational Corporations?", *Indo-G.D.R. Friendship Association Trivandrum District Conference Souvenir.*

249. "Social Creativity and The State", *Dialectics and Humanism*, Vol. 5, No. 1, Winter, pp. 5-12.

250. "Some Reflections on the Healing Ministry of the Church?", *Kuzhimattam St. George Orthodox Church Souvenir,* pp. 47-49.

251. "Some Major Economic Issues Today." Address delivered at All Christian Peace Assembly Prague, June 23.

252. "The Conciliar Fellowship: Orthodox View", Paper Presented at National Consultation on Conciliar Unity, Ecumenical Christian Centre, Bangalore Jan. 31- Feb. 4; *Conciliar Unity Bangalore National Consultation Report,* The Ecumenical Christian Centre, Bangalore.

253. "The Development of a Preeminence of Some Churches Over Others and The Reason for This." Paper Presented at the Fourth Vienna Consultation between Theologians of The Oriental Orthodox Churches and The Roman Catholic Church, Vienna, Austria, Sept. 11-17.

254. "Four Unofficial Conversations Between Oriental Orthodox and Roman Catholic Theologians, Organized By Pro Oriente, Vienna, 1971-78. A Brief Report To The Holy Synod and To The InterChurch Relations Committee." Nov. 1

255. "Hermeneutics in India Today in the Light of the World Debate." Paper Presented at the Consultation on "Hermeneutics in the Indian Context" held at Bangalore, Oct. 26-28.

256. "Hermeneutics in the Indian Context", *Report of an Exploratory Consultation*, Bangalore.

257. "The Dialectics of Theology and Peace Activity", *The Voice of Christians for Peace,* ed. Dr. Karoly Toth, Budapest, pp. 18-21.

258. "Reflection on Uppsala", *Journal of Christian Colleges In Inda,* Oct.

259. "The Ideology of Development", *The Voice of Christians for Peace,* Budapest, ed. Karoly Toth.

260. "Alternative World Models - Some Perplexities about Social Reconstruction", *The Whole Earth Papers,* Voices From India, Vol. 1, No. 5, Winter, pp. 10-13, 30-31.

261. "Uber Einige Wirtschaftliche Schlusselfragen de Gegenwart", *Neue Stimme,* November - Heft, 11, Jahrgang, pp. 4-8.

262. "Cults Reach Financial Pack in U. S." (Interview) , *The Denver Post,* April 28.

1979

263. "Why The Churches are Gathering at M.I.T.?", *One World,* No. 42, May.

264. "Hands of Vietnam! Vietnam is Our Leader." Address delivered at the World Peace Council Emergency Conference in support of Vietnam, Helsinki, March 6-8.

265. "Dialogue with World Religions - Basic Approaches and Practical Experiences", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 3, July, pp. 3-14.

266. "A Panchasheel for Religions", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 2, April, pp. 29-32.

267. "Could The Paper of the International Anglican Roman Catholic Commission on Authority Form a Basic Discussion Between Oriental Orthodox and Roman Catholics? The Primacy in Modern Ecclesiology: The Concept and It's Reality Today", *Wort Und Wahrheit*, No. 4, Dec., pp. 216-225.

268. "Thoughts on the Priesthood", *Athyunnathante Nizhalil*, ed. Dr. K. M. George, Trivandrum, pp. 9-11.

269. "Epiphany, Present Power and Glory of God's Reign", *W.C.C. Bible Study Booklet for 1980*, 10-11.

270. "An Oriental Orthodox Looks at The Ecumenical Movement", *Dubai St. Thomas Church Souvenir*.

271. "The New Self-Understanding of Science: Its Implications For Hermeneutics and Theology", Southern Chronicle, Vol. 5, No. 8, Aug., pp. 1-10.

272. "The Main Tasks of Theology Today: Interpreting the Theology of Liberation.", *Christian Peace Conference Journal,* II, pp. 9-12.

273. "The Development of a Preeminence of Some Churches Over Orthers and the Reasons for This", *Wort Und Wahrheit*, No. 4, Dec., pp. 15-22.

274. "Hermeneutics in India Today in the Light of the World Debate", *The Indian Journal of Theology,* Jan - Mar.

275. "Are God and Man One or Two? Some Reflections on the Secular Temptation and on the New Doctrine of God", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 3, July, pp. 17-26.

276. "Authority in the Church", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 4, Oct., pp. 16-25.

277. "Science, Faith and Our Future", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 2, April, pp. 11-20.

278. "Science Faith and Our Future", *New Frontiers in Education,* Vol. 9, No. 4, oct. - Dec. pp. 1-7.

279. "The W.C.C. - Target of Concentrated Attack from the Right" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 1, No. 3, July, pp. 1-2.

280. "Ecumenical Priorities - An Oriental Orthodox Look at the Ecumenical Movement Today", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 1, Jan., pp. 12-16.

281. "An Eastern Orthodox Perspective of Nature, Man and God", *Anticipation,* No. 25, Jan.

282. "Problems of Peace and Disarmament", *Trivandrum Indo- Soviet Cultural Society Twelth National Conference Souvenir,* pp. 47-50.

283. "'Justification by Faith' with Special Reference to Social Justice." paper presented at Orthodox-Lutheran Dialogue II, Gurukul, Madras, Jan. 20-21.

284. "Authority in The Church: An Orthodox Perspective." paper presented at Orthodox Lutheran Dialogue III, Coonoor, June 7-9.

285. "A Reverse in the Trend of Secularization: Are We Ready." Dudleian Lecture (1979) delivered at Andover Chapel, Oct. 10; *Harvard Divinity Bullettin*, Nov.

286. "Pope John Paul II and the Conference of Latin American Bishops", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 2, April, pp. 3-4.

287. "Science, Faith and Our Future." lecture delivered at the University of Hamburg, Germany, April.

288. "Welcome, 1980, With Fear and Hope! (Editorial)", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 4, October, p. 3.

289. "The Element of Modernity in Modern Philosophy: An Epistemological Analysis." Paper read at the Indian Philosophical Congress, Madras.

290. "Editorial", *The Star of the East,* Vol. 1, No. 2, April, pp. 1-2.

291. "Whether the Primary Task of The WCC Was to Work for the Unity of the Church or the Unity of Human Kind Which is Related to Social justice." Address delivered at the WCC Central Committee, Kingston, Jamaica, Jan.1; *The Ecumenical Review,* Vol. 31, No. 2, April, p. 202.

292. "Science and Faith Complementary or Contradictory?" Address delivered at WCC Conference on Faith, Science and the Future, Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, U.S.A., July, 12-24.

293. "Science and Technology Within the Story of Redemption." Bible Study delivered at WCC Conference on Faith, Science and the Future, Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, U.S.A., July 12-24.

294. "Christian Social Service: New Directions to be Sought", *St. Thomas Mount Orthodox Church Madras Souvenir.*

1980

295. "Issues in the Hermeneutical Discussion in The West", *The Star of the East,* Vol. 2, No. 4, Oct., pp. 5-15.

296. "The Element of Modernity in Modern Philosophy", *The Star of the East,* Vol. 2, No. 1, Jan., pp. 14 -22.

297. "Fashioning The Future: Some Complex Issues in Science, Philosophy and Culture", *India International Centre Quarterly,* Vol. 7, No. 3, pp. 165-174.

298. "This Kueng Affair", *The Star of the East,* Vol. 2, No. 2, April, pp. 18-22.

299. "Thy Kingdom Come" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 2, No. 2, April, pp. 5-8.

300. "Dialogue With World Religions: Basic Approaches and Practical Experiences." paper presented at Orthodox Lutheran Dialogue IV, Sophia Centre, Kottayam, March 13-16; *The Indian Journal of Theology,* Jan. - Mar.

301. "Each Child Has An Angel?", *Karuna 1980*.

302. "What is the Church of Jesus Christ and What For?" Jan.

303. "Why Pray for the Dead? Why Ask the Departed Saints to Pray for Us?", *The Orthodox Herald,* Vol.1 No.2, Dec., pp. 4-9

304. "Report on the Conference on Faith, Science, and the Future", *Anticipation*, No. 28, Dec., pp. 68-70.

305. "The Augsburg Confession in the Ecumenical Movement: An Orthodox Perspective." Paper Presented at the Lutheran - Orthodox Dialogue IV, Sophia Centre, Kottayam, March 13-16.

306. "Another Research Centre in Kerala", *The Federated Faculty for Research in Religion and Culture Souvenir,* July, pp. 11-12.

307. "Knowing as Striving Towards Unity." Paper read at Academic Congress on "Concern About Science: Possibilities and Problems", Centennial Free University, Amsterdam, Oct. 13-17.

308. "What Can The Churches Do in Development Action in Kerala." Address delivered at the Sophia Centre Consultation on "The Role of the Churches in Development Action in Kerala", March 17-20.

309. "Editorial", *The Star of the East*, Vol. 2, No. 1, January, pp. 3-5.

310. "Thy Kingdom Come - A Rejoinder", *The Star of the East,* Vol. 2, No. 3, July, pp. 26-30.

311. "Back to Square One" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 2, No. 3,

July, pp. 3-4.

312. "Science and Faith: Complementary or Contradictory?, *Faith and Science in an Unjust World,* Ed. Roger L. Shinn, WCC Geneeva, pp. 46-58.

313. "Science and Technology Within the Story of Redemption" (Bible Study), *Faith and Science in an Unjust World,* Ed. Roger L. Shinn,WCC Geneeva, p. 117.

1981

314. "India in the New Year" (Editorial), *The Star of the East,* Jan., pp.

315. "Justice, Participation and the Gospel" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 3, No. 3, July - Sept., pp. 3-6.

316. "Nonaligned Movement Fights Oppression and Exploitation", *New Perspective,* Vol. 2, No. 2, pp.

317. "The Council of Constantinople and the Nicene Creed" , *The Star of the East,* Vol. 3, No.3, July-Sept, pp. 7-13.

318. "Ecumenical Development Thought Today", *The Star of the East,* Vol. 3, No. 1, Jan., pp. 9-14.

319. "Collaboration Between R.C.C. and W.C.C.: Some Random Comments", *The Star of the East,* Vol. 3, No. 1, Jan., pp. 28-30.

320. "Peace on Earth" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 3, No. 4, Oct.-Dec., pp. 3-4.

321. Book Review of: The Social God, Kenneth Leech, Sheldon Press, London, 1981, *The Star of the East,* Vol. 3, No. 4, Oct. - Dec., pp. 29-30.

322. "How is Meaning Derived? A Methodological Exploration That Affects The Content." A Paper Presented at the Conference on "The Meaning of Life-The Meaning of History", Polish Academy of Sciences, Poland, August; *Dialectics and Humanism,* No. 4, pp.

323. "What Do The Orthodox Believe", *St. Mary's Orthodox Church Souvenir,* NewYork, pp. 7-10.

324. "This Business of Going to Church", *The Orthodox Herald,* Vol. 1, No. 3, Dec., pp. 4-7.

1982

325. "The Roots of Injustice", *Christian Peace Conference Bullettin,* No. 72.

326. "In Him Was Life: Biblical- Theological Meditations On the Theme of Life", *The Star of the East,* Vol. 4, No. 2, pp. 5-13.

327. "The Roman Catholic Church and the Identity of the W.C.C.", *The Star of the East,* Vol. 4, No. 3, July-Sept., pp. 5-6.

328. "The Catholicate in India" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 4, No. 3, Dec., pp. 1-4.

329. "The Catholicate of The East", *The Star of the East,* Vol. 4, No. 3, Dec., pp. 1-4.

330. "The Scientific Tember Debate: Some Reflection and Few Tentative Conclusions", *Bullettin of the Indian Institute of World Culture,* May, pp.

331. "Knowing as Striving Towards Unity", *Concern About Science: Possibilities and Problems, Academic Congress Proceedings, Amsterdam,* pp. 25-37.

332. Book Review of: "*Can you Think Laterally? New Frontiers of Thinking and Fritz Schumacher*", ed. Satish Kumar, Abacus Edition, London, 1982, *The Star of the East,* Vol. 4, No. 2, April-June, pp. 34-36.

333. Book Review of: Celebration of Life, Rene Dubos, Mc Graw Hill, New York, 1981, *The Star of the East,* Vol. 4 No. 2, April-June, p. 36

334. "Christ is Risen " (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 4, No. 1, Jan.-Mar., pp. 3-4.

335. "On The Road to Vancouver" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 4, No. 1, Jan. - Mar, pp. 4-5.

336. "Life Through Death." Address delivered at the Seminar on 'Life in the Midst of Death', Sophia Centre, Kottayam; *Struggle Against Death,* C.M.S. Press, Kottayam, pp. 161-164.

337. "How is Meaning Derived? A Methodological Exploration That Affect The Concept", *Southern Chronicle,* Vol. 8, No. 8, Aug., pp. 8-15.

338. "God's Becoming a Human Being and Human Beings Becoming Gods." A Paper Read Before a Faith and Order Study Group in Pendely, Athens, Greece.

339. "Towards A Christian Philosophy of Peace: Some Reflections", *M.G.O.C.S.M. Platinum Jubilee Souvenir.*

340. "The Hermeneutical Discussion in India Today", *The Indian Journal of Theology,* Vol. 31, Nos. 3-4, July-Dec., pp.153-155.

341. "Issues in The Hermeneutical Discussion in the West:Some Notes", *The Indian Journal of Theology,* Vol. 31, Nos. 3-4, July-Dec., pp. 156-165.

342. "The Principal Tasks of Theology Today: An Interpretation of The Theology of Liberation, *Evangelization and Politics,* eds., Sergio Arce, Oden

Marichal, Circus, NewYork, pp. 88-94.

1983

343. "The Meaning of Life: Reflections from an Eastern Orthodox Christian Perspective." A Paper Presented at the W.C.C. Inter-faith Preparatory Consultation, Mauritius, Jan.; *The Star of the East,* Vol. 5, No. 1, March, pp. 37-44.

344. "So What is New in the New Year?", *The Star of the East,* Vol. 5, No. 4, Dec., pp. 3-4.

345. "The Roots of Communal Conflict in India: Towards A New Integral Vision." Paper presented at the Gandhi Jayanthi Seminar on Communal Harmony, India International Centre, NewDelhi, Oct. 1.; *The Star of the East,* Vol. 5, No. 3, Sept., pp. 8-15.

346. "God to What If Anything Does the Word Refer : An Eastern Christian Perspective." A Paper presented at the International Society of Metaphysics; *The Star of the East,* Vol. 5, No. 2, June, pp. 9-19.

347. "W.C.C. Fifth Assembly Concludes. The Sorting Out of Nairobi Recommendations at Central Committee Geneva", *The Star of the East,* March, pp. 30-36.

348. "Can We Talk Freely- Some Questions for the Vancouver Assembly of the W.C.C.", *The Star of the East,* Vol. 5, No. 1, March, pp. 2-11.

349. "In the Wake of Vancouver-Reflections on the W.C.C. Sixth Assembly", *The Star of the East,* Vol. 5, No. 3, Sept., pp. 4-7.

350. "Will Vancouver Be a Turning Point?" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 5, No. 1, March, p.1.

351. "Solar Energy in India Today. How Excited Should We be?", *Southern Chronicle,* August, pp.

352. "Peace For All Ages - The Three Pronged Approach to Peace and The Role of The Non-aligned Movement." Address delivered at Dhyana Ashram, Santhome, Madras, Aug. 26-28.

353. " Life and Peace - Christian World Conference", *The Star of the East,* Vol. 5, No. 2, June, pp. 22-25.

354. "Communal Violence in Kerala" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 5, No. 3, Sept. pp. 1-3.

355. "The Churches on Peace. Recent Development." Sept.

356. "Are God and Man One or Two? Some Reflections on the Secular Temptation and on the New Doctrines of God." Lecture delivered at The University of Vienna, January.

357. "Report to the Synod. Sixth Assembly of the World Council of Churches, Vancouver."

358. "The Three-Pronged Approach To Peace and the Role of The Non-Aligned Movement." Paper Presented at the Seminar On "Peace For All Ages", Dhyana Ashram, Madras, Aug. 26-28.

359. "Justification by faith With Special Reference to Social Justice", *Dialogue Begins,* Eds. K. M. George & Herbert Hoefer, Kottayam, pp. 19-23.

360. "Authority in the Church: An Orthodox Perspective", *A Dialogue Begins,* Eds. K. M. George & Herbert Hoefer, Kottayam, pp. 76-86.

361. "Dialogue With World Religions Basic Approaches and Practical Experiences", *A Dialogue Begins,* Eds. K. M. George & Herbert Hoefer, Kottayam, pp. 123-134.

362. "The Augsburg Confession in The Ecumenical Movement. An Orthodox Perspective", *A Dialogue Begins,* Eds. K. M. George & Herbert Hoefer, Kottayam, pp. 136 - 143.

363. "God's Becoming A Human Being and Human Beings Becoming God. A Brief Introduction to the Christian Doctrine of Theosis", *A Dialogue Begins,* Eds. K. M. George & Herbert Hoefer, Kottayam, pp. 283-295.

364. "Seeking A Common Ground for Faith and Technology" (Interview), *S. F. Examiner, July 23.*

1984

365. "The Ministry of the Church. Two Ways of Understanding It", *The Star of the East,* Vol. 6, No. 1, March, pp. 15-21.

366. "Space-The New Battlefield: These New Trends Should be Stopped." Address delivered at The World Conference: "Religious Workers for Saving the Sacred Gift of Life from Nuclear Catastrophe", Working Presidium and Secretariat, Moscow, Jan. 3-4.

367. "Will the Arms Race Hit Space? Some Deep Anxieties in My Mind." Address delivered at Seminar on "Science for Peace and Development," Indo-Soviet Cultural Society, Trivandrum Feb. 5; *Science for Peace and Development Seminar Report,* Indo-Soviet Cultural Society, Trivandrum*; Christian Peace Conference Silver Jubilee Souvenir,* Kottayam, pp.

368. "Space Without Weapons." Introductory Speech, International Round Table Conference of Religious Workers and Experts on Preventing the Use

of Outer Space for Military Purposes, Moscow, April 2-4.

369. "For a Nuclear Weapons Free World for the Survival of Humanity." Address given at the International Forum, Moscow, Feb. 14-16; *The Journal of the Moscow Patriarchate, No. 5, pp.*

370. "Shri K. P. S. Menon : A Tribute", *K. P. S. Menon*, Soviet Land Booklets, pp. 10-11.

371. "Peace With Justice: Some Theological Considerations." Paper presented at the Seminar on "Towards a Theology of Peace", Budapest, September 17-22.

372. "Six Crises Facing Humanity." Paper presented at the CPC Symposium on "Global Threat to Humanity: Global Strategy For Peace," Dec. 3-6.

1985

373. "Stop Darkness at Noon : Save Life." Address delivered at International Round Table Conference of Religious Leaders and Experts on "New Dangers to the Sacred Gift of Life: Our Tasks", Moscow, Feb.11-13; *The Star of the East,* Vol. 7, No. 1, March, pp. 8-15.

374. "Liberation Theology and the Vatican Instruction" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 7, No. 1, March, pp. 1-3.

375. "An Extra - Ordinary Synod", *The Star of the East*, Vol. 7, No. 4, Dec., pp. 5-10.

376. "The Christian Heritage." Address delivered at The Assembly of the World's Religions. Sponsored by the International Religious Foundation With The 1985 Theme "Recovering the Classical Heritage," New Jersey, U.S.A; Nov. 15-21.

377. "Human Unity for the Glory of God", *Ecumenical Review, Vol.* 37, No. 2, April, p. 206-208.

378. "Perceiving Reality and Anticipating the Future." A Paper read at U.T.C.'s Third Universal Scholars' Seminar on "Anticipating the Future"; *Bangalore Theological Forum,* Vol. 17, No. 3, July-Sept., pp.

379. "South Africa - Are We at a Turning Point?" (Editorial), *The Star of the East,* Vol. 7, No. 4, December, pp. 1-2.

380. "The Pope's Visit to India" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 7, No. 4, December, pp. 3-4.

381. "God Calls - Choose Life! the Hour is Late!" Keynote Address delivered at Christian Peace Conference, Prague.

382. "Towards a Christian Philisophy of Peace: Some Reflections", *M.G.O.C.S.M. Platinum Jubilee Souvenir.*

383. "Signi ficance of Prayer", *M.G.O.C.S.M. Souvenir, pp.* 47-51.

384. "Higher Education and National Unity: The Role of Christian Colleges", *Higher Education Today,* No. 26, March, pp. 18-21.

385. "Science and Faith, *The Ecumenical Review,* Vol. 37, No. 1, Jan., pp. 140-151; *Malankara Orthodox Herald,* Vol. 2, No. 22,23 February 13-20.

386. "Emerging Consciousness for A New Humankind." Paper presented at the Seminar on "Emerging Consciousness For A New Humankind", Gurukul Lutheran Theological College, Madras, Jan. 3-8; *Emerging Consciousness for New Humankind,* ed. Michael Von Bruck, A.T.C., Bangalore, pp. 93-109.

387. "Greetings From The World Council of Churches." Delivered at The Seminar on "Emerging Consciousness for A New Humankind", Lutheran Theological College, Madras, Jan. 3; *Emerging Consciousness for A New Humankind" ed.* Michael Von Bruck, A.T.C., Bangalore, pp. VIII-IX.

388. "Argentina" (Meditation) July 30

389. "Asia - Does It Have Anything In Common?" Paper presented at the Niles Lecture-I, Seoul.

390. "The Captivity of Science. Science as Exploiter and Science for War." Paper Presented at the Niles Lecture II, Seoul.

391. "Christian Love and Asian Religions, Affluence or Justice: the Difficult Choice in Development Strategies." Paper presented at The Niles Lecture-III, Seoul.

392. "Liberation and Development: A Christian Answer." Paper presented at The CPC Commission "Solidarity, Liberation and Development", Warsaw, Poland, March.

393. "Heritage And Technology", *Harmony or Conflict.*

394. "Pursuit of Truth. Anticipating the Future." March 26

395. "Meditation" July 30

396. "In Memorium: Dr. William A. Visser't Hooft."

397. "M. M. Thomas: A Tribute on His 70th Birthday." Address delivered at M. M. Thomas Sapthathy Celebrations, Kottayam, June 28.

398. "The Vatican Responds" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 8, No. 2, June, pp. 1-2.

399. "Meditation." Presented to WCC Staff.

400. "Three Points to Consider in Inter Religious Dialogue." Plenary Address delivered at the Seminar on "The World Wide Interfaith Movement: Prospects", Bad Nauheim, West Germany, Aug. 13-18.

401. "The Impact of Neo - Platonism on Western Civilisation." Inaugural Address as President of International Society for Neo-Platonic Studies (India), Hyderabad.

402. "Theurgic Neo - Platonism and Eunomius - Gregory Debate." Paper presented at The Sixth International Colloquium on Gregory of Nyssa at The University of Navarra, Pamplona, Spain, Sept. 1-5.

403. "Monasticism and the Life of The Church Today", *Orthodox Youth*, Sept.

1986

404. "The Christian Heritage", *Assembly of the World Religions (1985) Report, Paragon House, NewYork, pp. 169-175.*

405. "Can Philosophy Create Culture?", *The Orthodox Christian Youth Movement, Trivandrum Diocese Golden Jubilee Souvenir.*

406. "The Ideological Choices", *M.G.O.C.S.M. Souvenir*, pp. 3-14.

407. "A Reformation in The Malankara Orthodox Church", *The Star of the East*, Vol. 8, No. 1, March, pp. 13-33.

408. "The Jarring Note" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 8, No. 1, March, pp. 1-4.

409. "Prospects For Peace" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 8, No. 3, September, pp. 1-2.

410. "The Fundamentalist Virus" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 8, No. 3, September, pp. 2-3.

411. "Overcoming The Enlightenment", *The Star of the East*, Vol. 8, No. 3, September, pp. 4-16.

412. "An Ancient Faith, A National Identity", *St. Mary's Orthodox Cathedral Souvenir, Sultansbattery.*

413. "Mastery and Mystery: Spirituality Within Humanity's Mediating Role", *The Way*, Oct., pp. 312-329.

1987

414. "Common Security and A New International Morality." Address delivered at the 5th International Round Table Conference of Religious Workers and Scientific Experts "Common Security and Moral - Ethical Values", Moscow, March 18-20; *The Journal of the Moscow Patriarchate*, No. 6.

415. "Restructuring and Openess in the U.S.S.R.: Significance for All Humanity", *The Star of the East*, Vol. 9, No. 3-4, Sept. - Dec., pp. 28-33.

416. "The Statue and Its Shadow" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 9, No. 1, March, pp. I-II.

417. "Ecclesiastical Authority: Options and Patterns in the Indian Orthodox Church", *The Star of the East*, Vol. 9, No. 1, March, pp. 1-8; *Church Weekly* Vol. 41, No.35, sept. 6, pp. 1-6.

418. "Is Church Unity in Sight" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 9, No. 2, June, pp. I-II.

419. "The Dialectic of the Cross: The Way Forward in Three Directions for The Ecumenical Movement", *The Star of the East*, Vol. 9, No. 2, June, pp. 1-14.

4120. "Musings on the Nature of Reality" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 9, No. 3 & 4, Sept.-Dec., pp. 1-4.

421. "New Testament Foundations for Understanding The Creation", *Tending the Garden; Essays on The Gospel and the Earth*, eds.Wesley Granberg & Michaelson, Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans, pp. 83-92.

422. "The New Faith - Science Debate" (Six Bible Studies). Delivered at Global Consultation on "The New Scientific/Technological World. What Difference does It Make for the Churches? Sponsored by Lutheran Church America, Cyprus.

423. "National Integration and Communal Harmony. Some Thoughts for Pondering." Paper Presented at the Communal Harmony Dialogue, National Integration Council, NewDelhi, May 17.

424. "The Eastern Orthodox Churches", *St. John's Orthodox Church Souvenir East Delhi*, pp. 2-4.

425. "New Ethos, New Responsibilities." Lecture given at the Second Symposium of the Christian Peace Conference on "The Question of Globalism," Prague, Nov. 24-27.

426. "Turning to The Future." Lecture given at The Second Symposium of The Christian Peace Conference on "The Questions of Globalism," Prague, Nov. 24-27.

427. "Can Our Universities Be Reformed?"

428. "Meditation", *One World, No. 125, May, pp. 8-9.*

429. "The Inseparability of Disarmament and Development." Address delivered at The United Nations International Conference on "The Relationship between Disarmament and Development," Aug. 27; *National Issues, No. 2, Nov., pp. 10-11.*

430. "Fascism: The Perennial Temptation", *Challenge of Fascism in Contemporary World*, ed. N. I. Gupta, New Literature, NewDelhi, pp. 73-77.

431. "Towards a Vital and Coherent Theology."

432. "Christ's Ministry to The World: The Focus of the Church's Ministry." Paper Presented at The Seminar on "Christian Ministry in Ecumenical Perspective", Council for The World's Religions, Ebsee, West Germany, July 20-24.

433. "Assessment of The Conference And Considerations on Future Steps." A Paper presented at The NGO Briefing Session at The United Nations, Sept. 10.

434. "Clouds of War And Hopes For Peace" (Editorial), *National Council of Churches Review*, Vol. CVII, No. 4, April, pp. 210-213.

435. "Not Hewn In Stone. Three Aspects of The Soviet Response To S.D.I." Paper Presented at The Fifth Round Table Conference of Theologians And Scientific Experts, "Common Security and Moral Ethical Values", Moscow, March 16-20.

436. "Banish and Ban Nuclear Weapons! Some Hurdles of Our Way." Paper presented at The International Forum for A Nuclear Weapon Free World for The Survival of Humanity, Moscow, Feb. 14.

437. "President Reagan and The Apocalyptic Consiousness." Paper presented at The Fifth Round Table Conference of Theologians and Scientific Experts "Common Security and Moral Ethical Values", Moscow, March 18-20.

1988

438. "The Christological Consensus Reached in Vienna", *Selection of The Papers and Minutes of The Four Vienna Consultations Between Theologians of The Oriental Orthodox Churches and the Roman Catholic Church,* Pro Oriente, Vienna, pp. 181-187.

439. "Hermeneutics in India Today", *The Church on the Move*, ed. H. S. Wilson, C.L.S., Madras, pp. 62-65.

440. "Turning to the Future", *Christian Peace Conference Bullettin*, No. 93, 1/1988, pp. 3-9.

441. "Can Science Recreate Culture."

442. "Musings on the Nature of Reality (From the Perspective of Modern Physics)", *St. Paul's School Souvenir*, NewDelhi, pp. 8-9.

443. "Peristroika in China: Compromise With Capitalism?", *Main Stream*, Dec. 24.

444. "The Witness of the Churches: Ecumenical Statements on Mission and Evangelism", *Ecumenical Review,* Vol. 40, Nos. 3-4, July-Oct., pp. 359-366.

445. "Global Humanism and the Class Struggle: Reflection on An Ongoing Debate." Otto Nuschke Award Lecture, Germany.

446. "Fifth Non - Official Ecumenical Consultation Between Theologians of the Oriental Orthodox Churches and the Roman Catholic Church (Vienna, Sept. 18-25). Report."

447. "Why Gregory of Nyssa?"

448. "Preparatory Meeting for the Anglican/Oriental Orthodox Forum." Aug. 6

449. "Musings on The Nature of Reality", *St. Mary's Church Souvenir*, Chandigarh.

450. "Millennium of the Baptism of Kievan Rus." Jubilee Address delivered at The Bolshoi Theatre, Moscow, June.

451. "Ephphatah. May the World of The Lord Penetrate Our Deafness and Open Our Ears!", *Selection of the Papers and Minutes of The Four Vienna Consultations Between Theologians of The Oriental Orthodox Churches and The Roman Catholic Church,* Pro Oriente, Vienna, pp. 230-232.

452. "Who Do You Say that I am? Element for an Ecumenical Christology Today", *The Star of the East,* Vol. 10, No. 1, March, pp. 14-23.

453. "Indian Identity - Its Nature and Density", *The Star of the East,* Vol. 10, No. 4, Dec., pp. 3-7.

1989

454. "Nehru and Religion", *Jawaharlal Nehru Centenary Volume,* eds. Sheik Diskshit, K. Natvar Singh, G. Parthasaradhi, H. Y. Sharad Prasad, S. Gopal, Ravinder Kumar, Delhi.

455. "Dialogue With World Religions", *Triune God - Love Justice Peace,* ed. K. M. Tharakan, Kottayam, pp. 129-143.

456. "Continuity in Change", *India International Centre Quarterly, Spring, pp. 83-91.*

457. "Modern Science and Modern Culture - The Unhappy Twins." A Paper read at the Symposium on "Scientific Temper and National Development" Vigyan Bhavan, NewDelhi, March; *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, Mar. - June, pp. 18-23.

458. "Not Gospel and Culture", *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, Mar.-June, pp. 24-26.

459. "Wholeness - How to Handle It or Fit Into It", *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, Mar.-June, pp. 31-36.

460. "The Commentary Tradition in Classical Judaism", *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, March-June, pp. 37-41.

461. "A Historic Agreement" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, Mar.-June, p. 1.

462. "Culture" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, Mar.-June, pp. 1-2.

463. "On Capitalism and Socialism" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 11, No. 1-2, March-June, pp. 2-6.

464. "The Future of Socialism" (Editorial), *The Star of the East*, Vol. 11, No. 3-4, July-October, pp. 1-4.

465. "The Patriarchate in the Christian Church - History of Its Early Development", *The Star of the East*, Vol. 11, No. 3-4, July-October, pp. 5-13.

466. "Changing Contours of Socialism", *The Star of the East*, Vol. 11, No. 3-4, July-October, pp. 34-54; *Peace Conference Souvenir*, NewDelhi, pp. 37-46.

467. "Asian Identity and Asian Cultures", *St. Stephen's Orthodox Syrian Church, Ranchi, Silver Jubilee Souvenir.*

468. "Independent India's Contribution to the Life of Christ's Church and to The World", *Reflections*, *Poompuhar Pathippagam*, Madras, pp. 60-62.

469. "Towards A Basic Document", *The Ecumenical Review*, Vol. 41, No. 2, April, pp. 184-193.

470. "The New Faith-Science Debate" (Six Bible Studies), *The New Faith - Science Debate*, ed. John. M. Mangum, W.C.C. Publications, Geneva, pp. 106-133.

471. "The Mystery of History." Principal Miller Endowment Lectures, University of Madras, 1989.

472. "Security In the Asia Pacific Region: New Perspectives", *Third Asian Christian Peace Conference Souvenir*, NewDelhi, pp. 33-34.

473. "Comprehensive Global Common Security", *Third Asian Christian Peace Conference Souvenir*, NewDelhi, pp. 37-46.

474. "Hinduism - What Can Christians Learn From It?"

475. "The Whole Heals: But What is Wholistic Medicine." Keynote Address delivered at the International Conference on Wholistic Health and Medicine, Bangalore, Nov. 8-12.

476. "Gorbachevism Under Fire", *Mainstream*, Vol. XXVII, No. 51, Sept. 16, pp. 27-29.

477. "The Vision Beckons From Parliament of Religions to Global Concourse of Religions." Inaugural Speech delivered at the Centenary Celebrations of The World's Parliament of Religions, Rockefeller Chapel, November.

478. "The Future of The World Council of Churches." Opening Address delivered at the W.C.C. Membership of The Future Group Meeting, Hotel Le Grenil, April 25-26.

479. "The Perestroika Debate In India: Some Comments From a Friend of the the Left."

480. "Tribute To a Great Soul", *Festschrift to the Rt. Rev. Dr. Lesslie Newbigin,* C.L.S., Madras.

481. "Education." Address delivered at the India International Centre, Sept. 9.

482. "Overcoming the Enlightenment: Towards Getting Some Bearings on Our Voyage in Inter - Religions Dialogue." Paper presented at The New ERA Conference on "Reshaping the Enlightenment" Toronto, Canada, Aug. 16-20.

483. "Sanctions Against South Africa. USA Holds Key to Dismantling Apartheid", *Mainstream*, Vol. XXVII, No. 24, March II, pp. 15-18.

484. "The Dialectics of the Cross. The Way Forward in Three Directions for The Ecumenical Movement", *Dialogue and Alliance*, Vol. 3, No. 1 Spring, pp. 28-36.

485. "Perestroika - Glasnost - A Closer Look. The Soviet Union's Mounting Problems."

486. "Philosophical And Normative Dimensions and Aspects of the Idea of Renaissance, *Journal of Indian Council of Philosophical Research*, Vol. VI, No. 2, Jan.-Apr., pp. 75-91.

1990

487. "Has History Ended? Reflections on What is Going on in the World", *Goshen College Bullettin*, June, pp. 3-5.

488. "Method and Epistemology in Science: Some Counter - Comments on Chance, Necessity and Predictability", *Philosophy of Science,* University of Cochin, Feb., pp. 137-143.

489. "The Gaia Hypothesis." Isthmus Lecture, April 29.

490. "Humanity is On the Wrong Path", *ECOS*, Jan., pp. 6-13.

491. "Education", *National Integration Through Education*, Agnel Institute for National Integration, NewDelhi.

492. "Will Socialism Survive? Reflections on the Future of World Socialist Political Economics", *The Star of the East,* Vol. 12, No. 3, Sept., pp. 1-12.

493. "Anathemas and Conciliar Decisions. Two Issues to be Settled for Restoration of Communion Among Oriental Orthodox and Eastern Orthodox Churches." Paper presented at the meeting of The "Joint Commission of
494. "The Theological Dialogue Between The Orthodox Church and The Oriental Orthodox Churches", Geneva, September 23-28. *The Star of the East,* Vol. 12, No. 4, Dec., pp. 1-7.

495. "New Testament Foundations for Understanding The Creation", *Liberating Life, eds.* Charles Birch & William Eakin & Jay B. Mc Daniel, Orbis Books, NewYork.

496. "China, the Church and Cultural Revolution", *St. Mary's Orthodox Church Ernakulam Golden Jubilee Souvenir.*

497. "Ephphatha", *The Vienna Dialogue Communiques and Joint Documents, Booklet No. 1,* Pro Oriente, Geneva, 1990, pp. 73-75.

1991

498. "Human Rights: Prespective From Outside Western Civilisation." Address delivered at Berman, Germany, October; *The Star of the East,* Vol. 13, No. 4, Dec., pp. 1-11.

499. "Women in the Church in India", *The Star of The East,* Vol. XII, No. 1&2, pp. 1-5.

500. "Towards A New Global Concourse of Religions." Address delivered at a meeting of The Inter Religious Federation for World Peace held in Rome, Italy on April 15; *IRF News Letter,* Vol. 6, No. 2, Summer, pp. 2-5.

501. "Ecclesiastical Authority: Options and Patterns in the Indian Orthodox

Church", *Youth Vision,* Vol. 1, No. 1 Jan., pp. 4-6.

502. "A Centenary Address", YMCA (India) Centenary Souvenir, pp. 9-12.

503. "Development Paradigms: Some Conceptual Clarifications." Paper presented at the Seminar on "Political and Social Aspects of Development", India International Centre, NewDelhi, Nov. 23.

504. "Questions for Future Study on Primacy and Unity: From The Oriental Orthodox Perspective."

505. "Post-Gulf War."

506. "How Different is The Eastern Orthodox Church", *Youth Vision* (A Journal of St. Mary's Orthodox Christian Youth League, Delhi) Vol. I, No. 2, April, pp. 9-12.

1992

507. "Is the Creation Sacred", *The Star of the East,* Vol. 14, No. 1-2, Mar.-June pp. 8-15.

508. "Not a Question of Hospitality: A Comment.", *Ecumenical Review,*Vol. 44, No. 1, p. 46.

509. "Truth Beyond Words." Serampore University Convocation Address delivered at Allahabad Bible Seminary, Feb. 1.

510. "What Next In Ayodhya?" December 14

511. "Chairman's Opening Remarks." Address delivered at The Third Assembly of the World's Religions, Seoul, August.

512. "The Coming Great Civilisation Shift. On Preparing To Lay Foundations For A New Civilisation." Plenary Address delivered at The Nineteenth International Conference on The Unity of the Science, Seoul, Korea.

513. "Holistic Health and Healing For Planet And Person."

514. "The Catalysing Decision. The Hinge on Which Seven Years of History Turned" Jan. 18

1993

515. "Sacred Roots of Secularism", *Indian Express Daily, Jan*. 17; *Indian Currents,* Vol. IV, No. 19, Feb. p. 4; *Orthodox Youth,* Vol. 35, No. 3, pp. 7-9; *Church Weekly,* Vol. 47, No. 11 & 12, Mar. 21- April 3, pp. 1,2,5; *N.C.C. Review,* Vol. CXIII, No. 4, April, pp. 246-250.

516. "Redefining the Good Society. Some Reflection on One Aspect of The Theme." Address delivered at Fourth Indira Gandhi Conference, Oct. 30.

517. "The Coming Great Civilisation Shift", *AIACHE News Letter*, Vol. XXVII, No. 1, Jan.-Feb., pp. 14-18.

518. "A Parliament Without Parallel. The Chicago Meet of World Religions." Sept. 8

519. "May the Light Dawn." Address delivered at Global Celebration of The Centenary Year of the Chicago Parliament of World Religions, NewDelhi, Feb. 2; *Khera*, Vol. XIII No. II, Jul.-Dec., pp. 126-131.

520. "The Symphonic Twain Ramakrishna Vivekananda: Their Message to the TwentyFirst Century." March 12

521. "How Do We Get From Here To There? Or How is Tomorrow's World To Be Shaped?" Lecture delivered at The World Colloquium - Towards A Global Future, Hyderabad, Jan. 15-21; *The Star of The East*, Vol. XV, No. 3 & 4, Sept. 1993 - Jan. 1994, pp. 15-28.

522. "Editorial", *The Star of the East*, Vol. XV, No. 3 & 4, Sept., 1993 - Jan. 1994, pp. 1-2.

523. "The Vision Beckons From Parliament of Religions to Global Concourse of Religions", *A Source Book for The Community of Religions*, Ed. Joel Beverslus, The Council For a Parliament of the World's Religions.

524. "Does Geography Condition Philosophy? By Way of An Introduction To The Report of The Second International Seminar on Neoplatonism and Indian Thought." June 2

525. "What Next In Our Land?" January 7

526. "Hermeneutics in India Today in The Light of The World Debate", *Readings in Indian Christian Theology*, Vol. 1, eds. R. S. Sugirthara and Cecil Hargreaves, I.S.P.C.K., Delhi, pp. 176-185.

527. "Authority As A Problem." February 22.

528. "Gregory of Nyssa. An Introductory Lecture." Delivered at St. John's College, Oxford, May 13.

1994

529. "The World Drags Its Feet (Editorial)", *The Star of the East*, Vol. 16, No. 1-2, Jan., pp. 1-3.

530. "The Orthodox Churches and W.C.C.", *The Star of the East*, Vol. 16, No. 1-2, Jan.-June, pp. 25-28.

531. "Consumers and Producers Confronting the Growing Dualism." Keynote Address delivered at International Conference on Fair Play in Global Business, NewDelhi, Feb. 14-15.

532. "Reflections on The Women's Movement From A Non-Woman." March 4

533. "Rishikesh Congress - Report to Patrons", *The Star of the East*, Vol. XV, No. 3-4, pp. 10-11.

534. "If There Were No Evil In This World... Random Reflections on The Dubious Reality of Evil." Paper Presented at The Inter Religious Conference on "The Reality of Evil and The Response of The World's Religion's", April 26.

535. "The Life - Environent. Some Basic Issues." Delivered at Abudhabi, April 4.

536. "Minorities in A Secular Democracy." Paper Presented at The Rajiv Gandhi Foundation Seminar on "Minorities in A Secualr Democracy", NewDelhi, August 24; *ChurchWeekly*, Vol. 48, Nos. 43-46.

537. "The Future of Health Care. Some Changes Both Desirable and Coming." Keynote Address delivered at The Seminar on Medical Anthropology, Ernakulam, Oct. 21-23.

538. "The Nature, Origin And Function of Evil: Random Reflections on An Age-Old Problem." Paper presented at The Inter Religious Federation for World Peace Conference on "The Reality of Evil And The Response of The Worlds Religions", Seoul, April 26.

1995

539. "Holistic Health and Healing for Planet and Person", *International Consultation on Medical Anthropology and Alternative Systems of Healing*, New Delhi, pp. 61-67.

540. "Wholeness How to Handle It or Fit In To It", *International Consultation on Medical Anthropology And Alternative Systems of Healing"*, New Delhi, pp. 68-70.

541. "The Whole Heals: But What is Wholistic Medicine?", *International Consultation on Medical Anthropology and Alternative Systems of Healing*, NewDelhi, pp. 71-81.

542. "The Future of Health Care - Some Changes, Desirable and Coming", *International Consultation on Medical Anthropology And Alternative Systems of Healing*, NewDelhi, pp. 19-25.

543. "Liberalism and Fundamentalism in Islam and Christianity. A Comparative Study of How the Two Traditions Have Handled Modernism."

544. "Does Neoplatonism Have Anything To Say To Post-Modern Spirituality." April 24

545. "Authority As A Problem", *Malankara SabhaDeepam*, Vol. 2, No. 3, p. 8.

546. "Malankara Orthodox Church Dispute. Supreme Court Judgement. Some Personal Observation." July

547. "My Own Vision of the Ultimate. Why Am I An Eastern Orthodox Christian?"

548. "Education for A New Civilisation in the New Millennium", AIACHE News Letter, March, pp. 7-13.

549. "Religion is The Matrix of Culture. Reflection on The Inculturation of Christianity."

550. "The Ethics of the Global Market - Some Basic Issues." Sept. 29

551. "Holy Trinity - Concept or Mystery." Oct.

552. "Post Modernity From the Perspective of our Indian Tradition: Some Remarks on Unexamined Possibilities."

553. "Philosophical and Normative Dimensions of the Idea of Renaissance", *The Eye*, Vol. 3, No. 4, pp. 8-14.

1996

554. "Education for a New Civilisation in The New Millennium", *Global Learning*, Vol. 1, No. 1, Jan. - Mar., pp. 15-19.

555. "Possibilities for an ongoing Programe", The Community of Religions, ed. Wayne Teasdale & George Cairns, Continuum, Newyork, pp. 225-230.

556. "Who are We in Bharatavarsha Today? Questions About Our Own Identity and Self Understanding", *Church Weekly*, Vol. 50, No. 41-45.

PUBLISHED ARTICLES IN MALAYALAM

PART-I

1954

557. “ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവസഭ അപകടത്തിലാകുമോ?”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 8, ലക്കം 38, സെപ്റ്റംബർ 26.

558. “അയ്യോ, ഞാൻ കേവലം ബാലനല്ലേ” (പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം), *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 8, ലക്കം 39, ഒക്ടോബർ 3.

1955

559. “പരസത്തവാദവും സഹസത്തവാദവും”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 11, ലക്കം 39, ഒക്ടോബർ 2.

1956

560. “എത്യോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ആരാധനയും കൂദാശകളും”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 40, 1956 ഒക്ടോബർ 14.

561. “അമലോത്ഭവ വാദം അതിന്റെ ചരിത്രവും വിശ്വാസപശ്ചാത്തലവും”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 35, സെപ്റ്റംബർ 9.

562. “*തെയോട്ടോക്കോസ്* പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന് നല്കപ്പെട്ട ബഹുമതിയും അതിന്റെ അർത്ഥവും”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 34, സെപ്റ്റംബർ 2.

563. “പരിശുദ്ധ കന്യക – സഭാപിതാക്കന്മാർ വി. മറിയാമിനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയുന്നു”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 33, ആഗസ്റ്റ് 26.

564. “ദൈവപ്രസവിത്രി – പരിശുദ്ധ കന്യക മറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവിധ സഭാവിശ്വാസങ്ങൾ”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 32, ആഗസ്റ്റ് 19.

565. “വെളിപാടു പുസ്തകം കാനോനികമാണോ?”, *ചർച്ച്‌വീക്കിലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 30, 31, ആഗസ്റ്റ് 5, 12.

566. “സങ്കീർത്തന പുസ്തകം ഒരു ലഘു മുഖവുര”, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* വാല്യം 10, ലക്കം 7, ഫെബ്രുവരി 12.

1965

567. “നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക”, ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, ജൂലൈ.

1968

568. “അഞ്ചാം തുബ്ദേനിലെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ”, *ആനുവൽ റിപ്പോർട്ട് ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി; ചർച്ച് വീക്കിലി*, നവം.7.

569. “വൈദിക പരിശീലനം സഭയുടെ ജീവന് നിദാനം”, *മലയാള മനോരമ*, സെപ്റ്റം. 30.

570. “നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക”, *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്*, ജൂലൈ.

571. “വി. മൂറോൻ”, *മലങ്കരസഭ*, ജനുവരി 15.

572. “വൈദിക സെമിനാരി സഭയുടെ ഹൃദയം”, *ചർച്ച് വീക്കിലി,* സെപ്റ്റം. 29.

573. "നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ജൂലൈ.

1969

574. "വൈദിക പരിശീലനം അന്നും ഇന്നും", *മലയാള മനോരമ,* സെപ്റ്റം. 28, ഒക്ടോ. 6.

575. "എഫേസ്യ ലേഖന പഠനം", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ജൂൺ-ഡിസം.

576. "ധാർമ്മിക നീതി", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ഒക്ടോ.

577. "വി. വേദപുസ്തകം", ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, നവം.-ഡിസം.

578. "റഷ്യയിൽ മതത്തോട് പുതിയ സമീപനം", *മലയാള മനോരമ,* സെപ്റ്റം. 28, ഒക്ടോ. 6.

579. "യുവാക്കൾ സഭയിൽ നിന്നും പ്രചോദനമുൾക്കൊള്ളണം", *മലയാള മനോരമ*, ഒക്ടോ. 7.

580. "പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത", *മലങ്കരസഭ*, നവം. 1.

581. "നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്*, ജൂൺ, ആഗസ്റ്റ്.

1970

582. "ദൈവപുത്രന്റെ മർത്യീകരണം: അതിന്റെ മൗലീകോദ്ദേശ്യമെന്ത്", *മതവും ചിന്തയും*, ഡിസം.

583. "എക്യുമെനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ", സുവനീർ സെന്റ്. സൈമൺസ് ക്നാനായ സിറിയൻ ചർച്ച്, പുതുശ്ശേരി.

584. "ആധുനിക പാശ്ചാത്യചിന്തയിലെ ഷഡ്ദർശനങ്ങൾ", *വിജ്ഞാനകൈരളി,* വാല്യം 1, ലക്കം 11, ഏപ്രിൽ, പേജ് 11-28.

585. "നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ഡിസം., നവം.

1971

586. "വൈദീക വൃത്തിയിൽ പ്രതിസന്ധിയോ", *മലയാള മനോരമ,* ഒക്ടോ. 2.

587 "സന്യാസജീവിതമെന്തിനു വേണ്ടി", *സുവനീർ ബേത്‌ലഹേം സെന്റ് മേരീസ് മഠം കിഴക്കമ്പലം.*

588. "ഓർത്തഡോക്സ് സഭ", *സെന്റ് തോമസ് ചർച്ച് ഉമയാറ്റുകര സുവനീർ; സുവനീർ സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച്, പൊങ്ങന്താനം.*

589. "നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ഒക്ടോ.

1972

590. "ആദാമ്യ പാപം", ചർച്ച് വീക്കിലി, മെയ് 28; *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ഏപ്രിൽ.

591. "സ്നേഹം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം", *മതവും ചിന്തയും,* പുസ്തകം 52, ലക്കം 1, ജനുവരി.

592. "അസ്തിത്വ വിശകലനം ഹൈഡഗറിലും സാർത്രിലും", *വിജ്ഞാന കൈരളി,* വാല്യം 4, ലക്കം 1, ജൂൺ, പേജ് 28-35.

1973

593. "സഭൈക്യ പ്രസ്ഥാനം പ്രതീക്ഷകളും പ്രശ്നങ്ങളും", *സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ചർച്ച് വാഴൂർ സുവനീർ.*

594. "മതമോ ശാസ്ത്രമോ കൂടുതൽ വിശ്വസനീയം", *ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി റിപ്പോർട്ട്.*

1974

595. "ഡോളർ പാപത്തിന്റെ ബഹുത്വത്തെ മറയ്ക്കുന്നു", ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി, ജൂലൈ.

596. "മതമോ ശാസ്ത്രമോ കൂടുതൽ വിശ്വസനീയം", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* ഡിസം.

597. "അന്ത്യോഖ്യ - മലങ്കര ബന്ധം ചില ചരിത്ര വസ്തുതകൾ", മലങ്കര സഭ, ജൂലൈ; ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി, ജൂൺ 2.

598. "ഏകസിംഹാസന വാദം. ഒരു ചരിത്ര നിരീക്ഷണം", *സെമിനാരി ആനുവൽ റിപ്പോർട്ട്, ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി.*

599. "പണ്ഡിതനും പരിശുദ്ധനും", *മലങ്കര സഭ പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ ജന്മശതാബ്ദി സ്മാരക വിശേഷാൽ പ്രതി, ജൂൺ*

1975

600. "പ്രാർത്ഥനയുടെ രണ്ടു മുഖങ്ങൾ", *സെമിനാരി റിപ്പോർട്ട്,* ഏപ്രിൽ.

601. "ഏകസിംഹാസന വാദം: ഒരു ചരിത്ര നിരീക്ഷണം", സെമിനാരി ആനുവൽ റിപ്പോർട്ട്, *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി,* 1975, നവം. 16.

602. "യീഹൂദായുടെ സിംഹത്തിനെന്തു സംഭവിച്ചു", മലയാള മനോരമ, 1975 ഒക്ടോ. 5, 12, 19, 26, നവം. 9, 16, 23, 30.

603. "ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ സംഭാവനകൾ", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത് വിശേഷാൽ പ്രതി.*

604. "സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും", *ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി*, ജനുവരി 26.

605. "അഭിനവ കാതോലിക്കാ: വാതിലിലൂടെ കടന്ന യഥാർത്ഥ ഇടയൻ",

ചർച്ച് വീക്ക്ലി, നവം. 2.

1976

606. "നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്.*

607. "മലങ്കരസഭ സ്ഥാനാരോഹണ സ്മരണിക."

608. "ശിശുസ്നാനം ദൈവഹിതമോ", *ചർച്ച് വീക്ക്ലി*, മാർച്ച് 24.

609. "പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസും", ചർച്ച് വീക്ക്ലി ഫെബ്രു. 15.

610. "വ്യക്തിത്വം വെളിവാക്കുക", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്*, നവം. 1976.

611. "ക്രിസ്തുമസ് ശാന്തിയുടെ ഉത്സവം", *മലയാള മനോരമ,* ഡിസം. 25.

1977

612. "സ്ട്രക്ചറലിസം", *ഭാഷാപോഷിണി*, ആഗസ്റ്റ്-സെപ്റ്റം.

613. "ആയുധ മത്സരം", *ശാസ്ത്ര കേരളം*, ഒക്ടോ.

614. "റഷ്യയിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നു", *മലയാള മനോരമ*, സെപ്റ്റം.

615. "മൗലീകാവകാശങ്ങളുടെ മലർ വിരിയുന്നോ?", *ഭാഷാപോഷിണി,* ഡിസം.

616. "പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയാരാധനാ ക്രമങ്ങൾ: ഒരു താരതമ്യ പഠനം", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്,* നവം.

617. "സന്യാസി ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതീകം", *മലങ്കരസഭ*, സെപ്റ്റം.

618. "ഭരണിയിലെ ഗ്രന്ഥാവലി", *മലങ്കരദീപം*, വാല്യം 4, ലക്കം 44, ജൂലൈ 28, പേജ് 1.

619. "തിന്മയോടുള്ള പോരാട്ടം", *മലങ്കരദീപം,* വാല്യം 5, ലക്കം 7, ഒക്ടോബർ 6, പേജ് 1.

620. "സന്യാസി ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതീകം", *മലങ്കരസഭ,* സെപ്റ്റംബർ.

1983

621. "മാർട്ടിൻ ലൂഥർ എന്ന മനുഷ്യസ്നേഹി", *മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്,* നവംബർ 6, പേജ് 39-41.

1984

622. "മനുഷ്യൻ ആധുനിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ", പുരോഹിതൻ, മാർച്ച്.

623. "അണ്വായുധ യുദ്ധത്തിനെതിരെ", *മലയാളമനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്,* പുസ്തകം 29, ലക്കം 9, 10, 11, ഏപ്രിൽ 14, 21, 28.

1985

624. "പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങളും വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും", *ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്*, സെപ്റ്റംബർ.

625. "വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം റഷ്യയിൽ", *മലയാള മനോരമ സൺഡേ സപ്ലിമെന്റ്.*

PART-II

1. ബാക്ടീരിയയ്ക്കും പേറ്റന്റ്?
2. സാഹിത്യവും മനഃശാസ്ത്രവും.
3. മലങ്കരയുടെ മഹർഷിവര്യൻ (പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെക്കുറിച്ച്).
4. കൃത്രിമമായ ഭ്രൂണോല്പാദനം: അതിന്റെ ധാർമ്മികതയെപ്പറ്റി.
5. വർഗ്ഗീയതയും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും.
6. വൈദികരുടെ വേതനം.
7. നിരായുധീകരണം എത്ര പ്രായോഗികം.
8. ജീവപ്രഭയുടെ ഛായാചിത്രം.
9. നിരായുധീകരണത്തിന്റെ തടസ്സങ്ങൾ.
10. പുത്തൻ മാലാഖമാരോ പഴയ പോക്കിരികളോ? എന്താണീ ദേശാതീത കോർപ്പറേഷനുകൾ?
11. ഭഗവത്ഗീതയും ഭീകരമനുഷ്യനും.
12. നിരായുധീകരണം പരാജയത്തിലോ?
13. ശാസ്ത്രം, മതം, ദർശനം, - ജ്ഞാനാർജ്ജനരീതികളുടെ ഒരു താരതമ്യപഠനം.
14. ആ മറഞ്ഞുപോയ പുഞ്ചിരി (ജോൺ പോൾ ഒന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി ഒരനുസ്മരണം).
15. പരിണാമവാദം - പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ ദർശനത്തിൽ.
16. ഇവാഞ്ചലിക്കൽ സഭകൾ.
17. എപ്പിഫനി.
18. ഈശോമശിഹാ.
19. ഇഷ്മായേൽ.
20. ആരും ജയിച്ചില്ല (മലങ്കരസഭയിലെ 8 കേസുകളിലുണ്ടായ വിധിയുടെ ഒരു പഠനം).
21. സ്ലീബാ വന്ദനവ് വിഗ്രഹാരാധനയോ?
22. ഈശ്വരസ്വഭാവം - ക്രൈസ്തവദർശനത്തിൽ.
23. നാളത്തെ സമൂഹം.

24. ഈശ്വരസ്വാതന്ത്ര്യവും മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യവും.
25. സ്വാതന്ത്ര്യം – ദാർശനിക ദൃഷ്ടിയിൽ.
26. അസ്തിത്വം ദാർശനികദൃഷ്ടിയിൽ.
27. പ്രഭാവവും ഭാരവും.
28. പ്രതിഭാസ വിജ്ഞാനീയവും അസ്തിത്വവാദവും.
29. ഉപ്സാല സമ്മേളനം എന്തുനേടി?
30. അത്മായക്കാരിൽ നിന്നു നേതൃത്വം ഉണ്ടാകണം.
31. കാതോലിക്കേറ്റ് – ചില ചരിത്രവസ്തുതകൾ.
32. പിഴച്ചതു പ്രത്യയശാസ്ത്രമല്ല. പാർട്ടിയുടെ പ്രയോഗശാസ്ത്രം.
33. ആത്മീയ ജ്യോതിസ്സിനു സ്മരണാഞ്ജലി (പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെപ്പറ്റി).
34. മഹാപുരോഹിതന്റെ ചുമതലകൾ.
35. വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മമറിഞ്ഞ ആത്മീയനേതാവ്.
36. പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങളും വിടുതൽ പ്രസ്ഥാനവും.
37. അദ്ധ്യാത്മപ്രേമം: ഒരു മുഖവുര.
38. മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ – ഒരു തിരനോട്ടം.
39. പരിസ്ഥിതിയും ആദ്ധ്യാത്മികതയും.
40. ഭാരതസഭ ആദിമുതലേ സ്വതന്ത്രം.
41. നന്മയുടെ രൂപങ്ങൾ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന്.
42. നീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക.
43. നമുക്കാവശ്യം സർവ്വമത സംഗ്രാഹിയായ ഒരു വിശ്വനാഗരികത.
44. ഓരോ ശിശുവിനും ഓരോ മാലാഖയോ?
45. നാം എങ്ങോട്ട്?
46. വിവാഹവും കുടുംബജീവിതവും.
47. ഗർഭച്ഛിദ്രം സാധൂകരിക്കാമോ?
48. മരുഭൂമിയിലെ പാരിജാതം (മൈലപ്ര മാത്യൂസ് റമ്പാൻ)
49. ശാന്തിയുടെ നീർച്ചാലുകൾ.
50. സ്ത്രീകൾക്ക് സഭയിൽ സ്ഥാനം.
51. വി. കുമ്പസ്സാരം: പാരമ്പര്യത്തിൽ.
52. കാതോലിക്കേറ്റ് സപ്തതി ആഘോഷം എന്തിന്?
53. സ്നേഹം: ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.
54. ആണവഭീതിയിലുണരുന്ന നിരായുധീകരണം.
55. എക്യുമെനിസം: അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ.
55. ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന്.
56. സാംഖ്യ ദർശനം.

57. പൗരോഹിത്യം അതിന്റെ രൂപവും അടിസ്ഥാനവും.
58. അംശവടി.
59. നമുക്കും വേണം ഒരു പെരിസ്ത്രോയിക്ക.
60. ആരാധന (ക്രിസ്തീയം)
61. പുതുക്കത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ.
62. ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ കശീശായുടെ ചുമതലകൾ.
63. മാർത്തോമ്മാ എഴുതിയ സുവിശേഷം: ഒരു മുഖവുര.
64. എത്യോപ്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം.
65. ശിശുസ്നാനം ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിൽ.
66. കൂദാശകൾ.
67. ലോകസഭാ കൗൺസിൽ: പരിമിതികളും പ്രതീക്ഷകളും.
68. സോഷ്യലിസവും മാർക്സിസവും.
69. സുപ്രീം കോടതിവിധിയും സഭാസമാധാന സാധ്യതകളും.
70. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പരിശുദ്ധന്മാരും പരുമല തിരുമേനിയും.
71. കർമ്മകുശലനും ഭരണസാരഥിയുമായ സഭാധിപൻ (പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായെപ്പറ്റി).
72. നിരായുധീകരണം സാധ്യമോ?
73. പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം.
74. റഷ്യ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പിടിയിൽ.
75. വചന സംഗ്രഹം.
76. നമ്മുടെ സഭയുടെ ആരാധനാ പാരമ്പര്യം.
77. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിമിതികൾ.
78. സാർവത്രികതയുടെ പുനരൈക്യം.
79. മോസ്കോയിൽ ഒരു സമാധാന സമ്മേളനം.
80. സഭയും സമാധാനവും (സമാധാനത്തെപ്പറ്റി ചില ചിന്തകൾ).
81. റോമാസഭയും അനുസരണത്തിന്റെ നൽവരവും സുറിയാനിസഭയും.
82. ഡൽഹിയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി.
83. നോമ്പും വിവാഹബന്ധവും.
84. വെല്ലുവിളി പ്രാർത്ഥനയായി.
85. സ്ലീബാ വന്ദനവ് വിഗ്രഹാരാധനയോ?
86. നന്മയുടെ പ്രകാശം വരട്ടെ.
87. പാശ്ചാത്യ പ്രബുദ്ധതയുടെ മാറുന്ന മുഖങ്ങൾ.

New Vision New Humanity

പിൻകുറിപ്പ്

പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും വഴക്കിടുകയും എല്ലാ മതങ്ങളെയും മനുഷ്യരാശിയെ മുഴുവനും പ്രകൃതിയെയും സൃഷ്ടികളെ മുഴുവനും സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ആരെയും കൂസാതെ ജീവിക്കുകയും അതേസമയം ദൈവതിരുമുമ്പാകെ വിനയവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു അപൂർവ്വ മനുഷ്യൻ.

'അഹങ്കാരി' യെന്നും 'കർക്കശക്കാരനെ'ന്നും 'മനുഷ്യരോട് ദാക്ഷിണ്യം ഇല്ലാത്തവനെ'ന്നും പലരും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ധരിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ മനുഷ്യൻ ആരാണ്? എന്താണ്?

1992 മുതൽ ഞങ്ങളീ അന്വേഷണത്തിലാണ്.
കിട്ടയ അറിവുകൾ സമാഹരിച്ച് നാലു പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ദാർശനികന്റെ വിചാരലോകം (പഠനം)
പ്രകാശത്തിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര (ജീവചരിത്രം)
വിശ്വമാനവികതയുടെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകൻ (പഠനം)
ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഗ്രിഗോറിയൻ പർവ്വം (പഠനം)

ധിഷണയുടെ സൂര്യവെളിച്ചം ആത്മാവിൽ സ്വീകരിച്ചു ലോക ചിന്തയുടെ ഉന്നത സിംഹാസനങ്ങൾ കീഴടക്കിയ, വിശ്വമാനവികതയുടെ എക്കാലത്തെയും പ്രചാരകനും പ്രയോക്താവുമായിരുന്ന, പ്രവാചകസമാനമായ ക്രാന്തദർശിത്വത്തോടെ, ഉറപ്പേറിയ ആശയങ്ങൾകൊണ്ടു ലോകധൈഷണികവേദികളെ ഊർജ്ജവത്താക്കിയ, മനുഷ്യരാശിയുടെ മുഴുവൻ നന്മയ്ക്കായി സ്വന്തം ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തെ വാക്കുകളിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനുള്ള ചെറിയ ചെറിയ ശ്രമങ്ങൾ...

ഈ ശ്രമങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമായ ഒരു കാര്യം, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതത്തെയും വ്യക്തിത്വത്തെയും വാക്കുകളിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനാവില്ല എന്നതായിരുന്നു.

എങ്കിലും കിട്ടിയ അനുഭവങ്ങൾ, അറിവുകൾ...
പങ്കുവയ്ക്കാൻ അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹം...
ആ ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും അഞ്ചാമതീ ഗ്രന്ഥം പിറന്നു.

അന്വേഷണം തുടരുകയാണ്.
പുതിയ അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളുമായി
ദൈവം അനുവദിച്ചാൽ ഏറെ താമസിയാതെ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടാം.

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടും കൂട്ടുകാരും